

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

1. **Ιδιοκτήτης – Εκδότης:** Γενική Γραμματεία Αθλητισμού
2. **Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. 210-6496528 – Fax: 210-6472010
3. **Νόμιμος Εκπρόσωπος – Υπεύθυνος κατά νόμον:** Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
4. **Ιδρυτές – Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος – Ανδρέας Μαλάτος
5. **Επιμέλεια ύλης:** Κων/νος Λοϊζάς, Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σισμανίδου, Ανδρέας Ζαγγλής
6. **Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Οδυσσέας Κοκκινάκης,
Νίκος Γιαννόπουλος
7. **Συντακτική Επιτροπή:** Θωμάς Μεντεσιδης, Θωμάς Στάμου, Άγγελος Κουτλιάνος, Ανδρέας Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος
8. **Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης – Γιώργος Βλαζάκης
9. **Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Δέσποινα Δερμιτζάκη, Παρασκευή Στούφη, Βασιλική Σιούτη,
Κατερίνα Μητσοκάλη, Διονυσία Ρωμανού
10. **Γραμματεία:** Αγγελική Σακκαλόγλου, Αδαμαντία Σουγκλάκου, Χρυσούλα Στράτου, Έλενα Χάδου, Ιωάννα Παραρά
11. **Διεθνείς σχέσεις:** Καλλιόπη Νεδέλκου - Γιαλεδάκη
12. **Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Παναγιώτης Οπλοποιός
13. **Ιστοσελίδα Internet:** Βλάνσσης Γκίνης
14. **Επιστημονική Επιτροπή:**
Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαρής
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσταίρα, Στέλιος Κουσου-
λης, Λίνα Κουσκουνά, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, Αν-
δρέας Μαλάτος, Αχιλλέας Μαυρομάτης, Παντελής Δέδες

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου - φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ – ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ- ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ Τεύχος 1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2006

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Μάϊος 2006

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'économie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. CDDS –Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγραφούν τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγραφούν τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες – μη νομικοί – στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Με καθυστέρηση αρκετών δεκαετιών, σε σχέση με τα διεθνώς ισχύοντα, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αποφασίζει να βγάλει προς τα έξω, σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή, το νομικό υλικό που η ίδια παράγει, επεξεργάζεται ή εφαρμόζει, καθώς και το νομικό υλικό που προκύπτει από τους κανονισμούς των αθλητικών ομοσπονδιών, τις αποφάσεις των διοικητικών και πειθαρχικών οργάνων τους, τις αθλητικού περιεχομένου αποφάσεις των ελληνικών και διεθνών δικαστηρίων κλπ.

Συγχρόνως, μέσω της τετραμηνιαίας αυτής έκδοσης επιτυγχάνεται η παρακολούθηση των αθλητικών νομικών εξελίξεων στον βαθμό που επηρεάζουν την οργάνωση και διοίκηση των αθλητικών οργανώσεων, του μαζικού και σχολικού αθλητισμού και της εν γένει αθλητικής δραστηριότητας.

Πιστεύω, ότι μέσα από αυτή την έκδοση θα μπορέσουμε τελικά να δημιουργήσουμε ένα διαρκές FORUM συζήτησης, όπου η επιστημονική αναζήτηση θα συναντά τον προβληματισμό της πράξης και η σύνθεσή τους θα συμβάλλει ουσιαστικά στην διαμόρφωση της θέσης της Πολιτείας απέναντι στο παρόν και το μέλλον του Ελληνικού Αθλητισμού. Σ' αυτή μας την πρωτοβουλία επιζητούμε την συνεργασία και την συνεισφορά της επιστημονικής κοινότητας, αλλά και κάθε πολίτη που ενδιαφέρεται για τον αθλητισμό όχι μόνο ως αθλητής ή φίλαθλος αλλά και ως σκεπτόμενος άνθρωπος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ

Υφυπουργός Πολιτισμού

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Οι ιδρυτές και διευθυντές σύνταξης της Ε.Α.Δ. αισθανόμαστε την υποχρέωση να ευχαριστήσουμε δημοσίως όλους, όσοι συνέβαλαν στην επανέκδοση της Ε.Α.Δ. με την νέα της μορφή.

Χωρίς διάθεση έκφρασης πολιτικών ή προσωπικών προτιμήσεων, που άλλωστε δεν αρμόζει στην επιστημονική φύση αυτού του περιοδικού, οφείλουμε να επισημάνουμε την θετική στάση της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του αθλητισμού μας σ' αυτό το εγχείρημα.

Κατ' αρχήν θα διατηρηθεί η υπάρχουσα δομή της Ε.Α.Δ. (Θεωρία - Νομοθεσία - Νομολογία - Ενημερωτικό Δελτίο), η οποία όμως θα προσαρμοσθεί σταδιακά στις ανάγκες ενημέρωσης και επιστημονικής ανάλυσης όχι μόνο για τις κρατικής προέλευσης ρυθμίσεις η αποφάσεις, αλλά και για αυτές των αθλητικών οργανώσεων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Τα πνευματικά και ιδιοκτησιακά δικαιώματα στην παρούσα έκδοση ανήκουν στην Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Τόσο οι διευθυντές σύνταξης όσο και όλοι όσοι συμμετέχουν ενεργά στην έκδοση αυτή, το πράττουν αφιλοκερδώς και από αγνή αγάπη στην επιστήμη και τον αθλητισμό. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να τους ευχαριστήσουμε δημοσίως όλους και να τους υποσχεθούμε, ότι θα πράξουμε ότι είναι δυνατόν με σκοπό την τελειοποίηση της έκδοσης και την μεγιστοποίηση της σημασίας της για την ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού. Πιστεύουμε ότι αυτό θα αποτελέσει και την καλύτερη ανταμοιβή όλων μας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ιδρυτές και Διευθυντές Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

1. Α. Μαλάτος, Η αθλητική δικαιοσύνη ως νομική έννοια 17
2. Π. Δέδες, Το αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Λωζάνης κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων..... 55

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. Ν. 3262/2004 (ΦΕΚ 173Α), Τροποποιήσεις άρθρων του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121Α), και άλλες ρυθμίσεις θεμάτων αθλητισμού 79
2. Ν. 3372/2005 (ΦΕΚ 187Α), Ρύθμιση θεμάτων αθλητισμού 111
3. ΥΑ 25533/2005 (ΦΕΚ 773Β), Κανονισμός προπονητών ποδοσφαίρου 119
4. ΥΑ 11671/2005 (ΦΕΚ 407Β), Κανονισμός προπονητών καλαθοσφαίρισης..... 133

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

1. ΑΣΕΑΔ 1/2006 (Τμήμα Β), Σπουδαίος λόγος για μεταγραφή ανήλικου αθλητή 147
2. ΑΣΕΑΔ 136/2005 (Τμήμα Γ), Σωρευτική επιβολή προστίμου και τέλεσης αγώνα χωρίς θεατές για πράξεις βίας στα γήπεδα 151
3. ΑΣΕΑΔ 142/2005 (Τμήμα Β), Σπουδαίος λόγος για μεταγραφή ανήλικου αθλητή 155
4. Τ.Δ.Ο./ΕΠΑΕ Θεσ/νίκης 32/2006, Πειθαρχική τιμωρία ΠΑΕ για επεισόδια των φιλάθλων της 159

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. Κ. Νεδέλκου – Γιαλεδάκη, Η XVII Ευρωπαϊκή συνδιάσκεψη αθλητισμού, Αθήνα 24-26/9/2005 165
 - 1.1 Ο κώδικας του Ολυμπικού Νόμου 167
 - 1.2 Α. Μαλάτος, Αθλητικά ιδεώδη και ανταγωνιστικός αθλητισμός – Games ή agones 170
 - 1.3 Συμπεράσματα της XVII Ευρωπαϊκής συνδιάσκεψης αθλητισμού... 176
2. Δ. Καραστάθης, Αγωνιστικός αθλητισμός – Προτάσεις και προοπτικές 181
3. Β. Κάγκος – Ν. Σταύρου, Τοπικό ολοκληρωμένο πρόγραμμα ανάπτυξης Άθλησης για όλους 193

A . ΘΕΩΡΙΑ

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες – εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσωπική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται

Η αθλητική δικαιοσύνη ως νομική έννοια

I. Εισαγωγή

Ο όρος «αθλητική δικαιοσύνη» είναι ένας όρος που, ιδίως τα τελευταία χρόνια, εμφανίζεται όλο και περισσότερο στο νομικό λεξιλόγιο. Μαζί μ' αυτόν χρησιμοποιούνται και πολλές άλλες συναφείς έννοιες της δικονομικής ορολογίας που παραπέμπουν ευθέως στη δικαστική λειτουργία και υποδηλώνουν την άσκηση της δικαιοδοτικής λειτουργίας στο χώρο του αθλητισμού με τρόπο ανάλογο, αν όχι ταυτόσημο, της κρατικής δικαιοδοσίας. Στο καταστατικό και στον Κώδικα Αθλητικής Δικαιοσύνης της Ιταλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Codice di Giustizia Sportiva) συναντούμε τους όρους αθλητική δικαιοσύνη (giustizia sportiva), αθλητικοί δικαστές (giudici sportivi), Ομοσπονδιακό Δικαστήριο (Corte Federale), Ομοσπονδιακή Επιτροπή Εφέσεων (Commissione d' Appello Federale), Ομοσπονδιακή Εισαγγελία (Procura Federale), αγωγές και εφέσεις (reclami e ricorsi), ανάκληση (revocazione) κλπ. Μάλιστα στο άρθρο 45 του Κώδικα Αθλητικής Δικαιοσύνης προβλέπεται και ο τρόπος επίλυσης των οικονομικών διαφορών (vertenze economiche), ενώ στο άρθρο 47 παρ. 4 και 5 με τίτλο «Altre istanze di giustizia» (άλλοι βαθμοί δικαιοδοσίας) αναγνωρίζεται η δικαιοδοσία των διαιτητικών επιτροπών (Collegi arbitrali) που συνιστώνται με συλλογικές συμβάσεις επαγγελματιών αθλητών και ομάδων για την επίλυση των μεταξύ τους οικονομικών διαφορών.¹

Στη Γερμανία κατά τον ίδιο τρόπο χρησιμοποιείται στο καταστατικό και στους κανονισμούς του DFB η έννοια του αθλητικού δικαστηρίου (Rechtsorgane, Bundesgericht, Sportgericht), η έννοια της δικονομικής τάξης (Rechts- und Verfahrensordnung), της παραγραφής (Verjährung), της έφεσης (Beru-

¹ Βλ. F.I.G.C., Le Carte Federali, Roma 2000, σελ. 21επ., 301επ.

fung), των ασφαλιστικών μέτρων (Einstweilige Verfügungen) κλπ.², ακόμη δε και η έννοια της λειτουργικής ανεξαρτησίας των δικαστών.³

Όμως και στους κανονισμούς διεθνών ομοσπονδιών συναντούμε συχνά τέτοιους όρους. Το άρθρο 74 της Χάρτας της ΔΟΕ αναφέρεται στη Διαιτησία (Arbitrage) και στον Κώδικα Αθλητικής Διαιτησίας (Code de l'arbitrage en matière de sport.). Στο καταστατικό της FIFA το άρθρο 43 αναφέρεται σε δικαιοδοτικά όργανα (judicial bodies) και το άρθρο 63 σε επίλυση διαφορών (settlement of disputes), μέσω διαιτητικού δικαστηρίου (arbitration tribunal for football - TAF).⁴

Τέλος, και σε νομοθετικά κείμενα κρατών παρατηρούμε ευθείες αναφορές στον τρόπο εφαρμογής ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου για την επίλυση αθλητικών διαφορών και τα όργανα επίλυσης των διαφορών αυτών.

Στην Ισπανία, τα άρθρα 34 επ. του νόμου 13/1980, όπως αυτός σήμερα ισχύει, προβλέπουν τη σύσταση και λειτουργία ενός κρατικού οργάνου, του Ανώτατου Συμβουλίου Αθλητικού Πειθαρχικού Ελέγχου (Comité Superior de Disciplina Deportiva), το δε βασιλικό διάταγμα 642/1984 την ενώπιόν του διαδικασία (Reglamento de disciplina deportiva) προκειμένου να επιλύονται απ' αυτό οι αθλητικές διαφορές που προκύπτουν από την άσκηση πειθαρχικής εξουσίας των αθλητικών ομοσπονδιών.⁵

Παρόμοιο όργανο, στο πλαίσιο της Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής της Γαλλίας, προβλέπεται και στο άρθρο 19 του ν. 610/1984 όπως αυτός ισχύει σήμερα μετά και την τελευταία τροποποίησή του με το ν. 627/2000. Εδώ μάλιστα ο νόμος προχωρεί και στον προσδιορισμό τόσο της αρμοδιότητας του οργάνου (mission de conciliation) όσο και της δικονομικής του λειτουργίας ως υποχρεωτικής προδικασίας (préalable obligatoire) αλλά και της εντέλει αρμόδιας για την επίλυση της διαφοράς κρατικής δικαιοδοσίας⁶.

² Βλ. D.F.B., Sartzung und Ordnungen, Frankfurt 2001, άρθρα 38επ. του καταστατικού και 2,3,10,11,20,21,24 του δικονομικού κανονισμού.

³ Βλ. άρθρ. 3 του δικονομικού κανονισμού: Die Rechtsorgane sind unabhängig. Ihre Mitglieder sind nur dem geschriebenen und ungeschriebenen Recht des Sports sowie in ihrem Gewissen unterworfen

⁴ Βλ. Σ. Κουσουλίη-Α. Μαλάτο, Αθλητική Νομοθεσία, Αθήνα 2003, σελ. 763,795

⁵ Βλ. Consejo Superior de Deportes, Legislación del Deporte, Madrid 1986, σελ. 43επ, 623επ.

⁶ Βλ. άρθ. 13 παρ. IV εδ. 7, Ν.2000-627, JO 8-7-2000: La juridiction compétente pour statuer sur le recours contentieux dirigés contre les décisions individuelles prises par les fédérations dans l'exercice de prérogatives de puissance publique est le tribunal administratif dans le ressort duquel se situe la résidence ou la siège social du requérant à la date de ladite décision.

Στην Ελλάδα ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τον όρο «αθλητική δικαιοσύνη» και προβλέπει όργανα και διαδικασίες απονομής της κατά την ίδια περίπου έννοια. Το Τμήμα Γ' του Ν.2725/1999 επιγράφεται «Αθλητική Δικαιοσύνη», ήδη όμως ο τίτλος αυτός έχει αντικατασταθεί μέσω του Ν. 3057/2002 σε «Πειθαρχική και Ποινική Ευθύνη». Το Κεφάλαιο Α' του Τμήματος αυτού φέρει τον τίτλο «Δικαιοδοτικά Όργανα», τα οποία αναλύονται περαιτέρω σε Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια καθώς και στο ΑΣΕΑΔ, ένα κρατικό όργανο παρόμοιο με το αναφερόμεν στην Ισπανία. Επίσης το άρθρο 128 του νόμου εισάγει τον θεσμό και χρησιμοποιεί τον όρο «αθλητικός εισαγγελέας» και τέλος το άρθρο 131 εισάγει μια ρήτρα διαιτησίας για την επίλυση των αγωνιστικών αθλητικών διαφορών αποκλειστικά από τα αρμόδια αθλητικά όργανα.⁷

Παρ' ότι οι έννοιες και τα όργανα που αναφέρονται στο τμήμα αυτό του νόμου, όπως άλλωστε και η χρησιμοποιούμενη διεθνώς ορολογία που ήδη αναφέραμε, κατ' αρχήν μας παραπέμπουν στην δικαστική-δικαιοδοτική λειτουργία του κράτους, όμως μια απλή ανάγνωση των κειμένων καθιστά σαφές, ότι εδώ, με εξαίρεση τον νέο θεσμό του αθλητικού εισαγγελέα που θα εξετάσουμε παρακάτω, δεν πρόκειται για άσκηση δικαστικής λειτουργίας ούτε – πολύ περισσότερο – για ίδρυση ειδικών δικαστικών οργάνων αλλά για άσκηση πειθαρχικής εξουσίας ιδιωτικού κυρίως χαρακτήρα, ή για επίλυση αθλητικών διαφορών μέσω ιδιωτικών ή κρατικών οργάνων, τα οποία θα μπορούσαν μεν να χαρακτηριστούν σαν διαιτητικά δικαστήρια, εφ' όσον η δικαιοδοτική αρμοδιότητά τους θεμελιώνεται σύμφωνα με τις περί διαιτησίας διατάξεις⁸, σε καμία όμως περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηριστούν

⁷ Κατ' αυτήν την έννοια γίνεται λόγος και για εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας-συμπληρωματικότητας μεταξύ αθλητικής και τακτικής δικαιοσύνης, βλ. ιδίως J.P.Karaquillo, *La complementarità tra la soluzione delle controversie ad opera delle istituzioni sportive e la soluzione ad opera delle giurisdizioni statali*, RDS 1996, σελ. 671 επ.

⁸ Βλ. Σ. Κουσούλη-Α. Μαλάτου, οπ.π., σελ. 172επ,181,201

⁹ Για τη σχέση διαιτησίας, δικαστικής εξουσίας και εν γένει δικαιοδοτικής λειτουργίας βλ. ιδίως Σ. Κουσούλη, *Θεμελιώδη προβλήματα διαιτησίας*, τ. Β', Αθήνα 1996, σελ. 13: «... δικαιοδοτική λειτουργία εν γένει και δικαστική εξουσία δεν ταυτίζονται. Καθ' εαυτήν η δικαιοδοτική λειτουργία είναι μια ουδέτερη έννοια, με την οποία εκφράζεται η διάγνωση ορισμένου δικαιώματος μέσω της λογικής διαδικασίας της υπαγωγής από ένα αμέτοχο τρίτο όργανο.»

σαν δικαστήρια, κατά την έννοια τουλάχιστον των ελληνικών συνταγματικών διατάξεων⁹.

Για να ορίσουμε επομένως με νομικούς όρους την έννοια της αθλητικής δικαιουσύνης, θα πρέπει να εξετάσουμε τη νομική φύση του αθλητικού χώρου, των κανόνων που τον διέπουν, των διαφορών που ανακύπτουν σ' αυτόν και των αιμοδίων για την επίλυσή τους οργάνων.

II. Η οργάνωση και λειτουργία του αθλητικού χώρου και οι κανόνες που τον διέπουν.

1. Ο αθλητικός χώρος

Σύμφωνα με τα πορίσματα της αθλητικής επιστήμης κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα της αθλητικής δραστηριότητας είναι η άσκησή της με σκοπό τη μέγιστη δυνατή επίδοση ή διάκριση σε συναγωνισμό με αντιπάλους και κάτω από καθεστώς συγκεκριμένων οργανωτικών δομών και κανόνων.¹⁰ Η απλή φυσική άσκηση ή δραστηριότητα χάριν μόνον της σωματικής ή ψυχικής υγείας και ευεξίας, εφόσον ελλείπουν τα ανωτέρω στοιχεία της αθλητικής δράσης δεν αποτελούν αθλητισμό και επομένως δεν μας ενδιαφέρουν εν προκειμένω.

Οι οργανωτικές δομές που διέπουν την άσκηση της αθλητικής δραστηριότητας, οι οποίες αποτελούν ουσιαστικά το περίγραμμα του αθλητικού χώρου, συντίθενται κυρίως από τις αθλητικές οργανώσεις, οι οποίες σε επίπεδο τοπικό, εθνικό και διεθνές διοργανώνουν τις αθλητικές συναντήσεις και αγώνες. Τέτοιες οργανώσεις είναι οι αθλητικοί σύλλογοι, οι αθλητικές ενώσεις και ομοσπονδίες, οι εθνικές ολυμπιακές επιτροπές, οι διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες, κυρίως δε η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, η οποία βρίσκεται στην κορυφή αυτής της οργανωτικής πυραμίδας, που χαρακτηρίζεται κοινώς με τον όρο «αθλητικό κίνημα».

Αθλητική δραστηριότητα με τα χαρακτηριστικά που ενδιαφέρουν τη νομική ανάλυση του αθλητισμού, ήσσονος όμως σημασίας, παρατηρείται και

⁹ Βλ. μεταξύ άλλων Κ. Ρέμελη, Νομική φύση των πειθαρχικών αθλητικών οργάνων, Αρμ. 1994, σελ. 101, 105 επ.-Α. Μανιτάκη, Γνωμοδότηση περί της νομιμότητας του ελέγχου συνταγματικότητας των νόμων από το Π.Δ.Ο./ΕΠΑΕ, Θεσ/νικη 2000, αδημ.

¹⁰ Βλ. Α. Μαλάτο, Η επιστημολογική προσέγγιση του αθλητικού δικαίου, Αθήνα 2000, σελ. 21επ.

στο πλαίσιο άλλων οργανωτικών δομών, όπως π.χ. ο σχολικός και ο στρατιωτικός αθλητισμός, στις οποίες όμως δεν αναφερόμαστε περαιτέρω.

Ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο για τη νομική εξέταση του αθλητικού χώρου είναι το γεγονός ότι ο αθλητισμός κατ' αρχήν κατατάσσεται εννοιολογικά στη σφαίρα της παιγνιώδους συμπεριφοράς του ανθρώπου, στη σφαίρα του *homo ludens*.¹¹ Όμως, παρά τις φιλοσοφικές-εννοιολογικές καταβολές του αθλητισμού από το χώρο του «μη σοβαρού», ήδη από την αρχαιότητα ο αθλητισμός έλαβε σημαντικές κοινωνικές, πολιτικές, θρησκευτικές, παιδαγωγικές τελικά δε και οικονομικές διαστάσεις, εξ ου και η τεράστια ανάπτυξη του επαγγελματικού αθλητισμού στη σύγχρονη εποχή. Επομένως, σημαντικό γνώρισμα του αθλητικού χώρου είναι το γεγονός ότι σ' αυτόν συνυπάρχει το παιγνιώδες και το σοβαρό στοιχείο της ανθρώπινης συμπεριφοράς.¹²

2. Οι κανόνες που διέπουν τον αθλητικό χώρο

Οι κανόνες που ρυθμίζουν την αθλητική οργάνωση και δράση, εφόσον αυτή στηρίζεται στις οργανωτικές δομές που προαναφέραμε, είναι φυσικό να προέρχονται κατ' αρχήν από αυτές, πολύ δε περισσότερο οι κανόνες που αναφέρονται στο παιγνιώδες (αγωνιστικό) στοιχείο του αθλητικού χώρου, οι λεγόμενοι κανόνες παιδιάς. Ανάλογα δε με την οργάνωση που εκδίδει τους κανόνες, αυτοί μπορεί να έχουν τοπική, εθνική ή και διεθνή – παγκόσμια – υπερεθνική εμβέλεια, αποτυπώνονται δε στα καταστατικά και τους κανονισμούς των εθνικών και διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών, της ΔΟΕ και των εθνικών ολυμπιακών επιτροπών, που πλην ελαχίστων εξαιρέσεων¹³ έχουν νομική φύση ιδιωτικού δικαίου. Είναι δε σήμερα τόσο μεγάλη η ισχύς, η εμβέλεια και η δύναμη επιβολής του κανονιστικού συστήματος της παγκόσμιας αθλητικής πυραμίδας, που πολλοί δεν διστάζουν να υποστηρίξουν ότι ο αθλητικός χώρος διαθέτει μια νέα, αυτόνομη, αυθύπαρκτη και πρωτογενή έννομη τάξη, η οποία δεν έλκει την καταγωγή της από καμία άλλη κρατική,

¹¹ Βλ. J. Huizinga, *Homo Ludens*, Hamburg 1987, σελ. 211επ.- Α. Μαλάτου, οπ.π., σελ. 28επ., 38επ.

¹² Βλ. ιδίως Α. Αρβανιτάκη, *Αγών- Ο αθλητισμός σαν βασική εκδήλωση του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού*, Θεσ/νίκη 2000, σελ. 163, 309επ.

¹³ Βλ. τις ολυμπιακές επιτροπές Ελλάδος και Ιταλίας, Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (ΕΟΕ) και Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) που έχουν ιδρυθεί με τους νόμους 3148/1955 και 426/1942 αντίστοιχα ως ΝΠΔΔ και με αυτή τη μορφή λειτουργούν μέχρι σήμερα

υπερκρατική ή διεθνή έννομη τάξη. Υποκείμενα αυτής της έννομης τάξης είναι πρωτίστως οι αθλητές, αλλά και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (παράγοντες, διαιτητές, προπονητές, σωματεία, Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε, κλπ.) που διέπεται από τις ρυθμίσεις της.¹⁴

Οι σημαντικότερες διασπάσεις του σύγχρονου αθλητισμού δεν μπορούν βέβαια να αφήσουν αδιάφορη την κρατική έννομη τάξη, η οποία, ανάλογα με τις γενικότερες περί αθλητισμού και δικαίου αντιλήψεις της, παρεμβαίνει στον αθλητικό χώρο παράγοντας και αυτή κανόνες για την ρύθμιση των σημαντικών γι' αυτήν τομέων του αθλητισμού.

Οι κανόνες που διέπουν τον αθλητικό χώρο μπορούν επομένως να καταταχθούν σε διάφορες κατηγορίες σύμφωνα με τα κριτήρια που χρησιμοποιούμε για τη διάκρισή τους, με βασικότερη φυσικά την διάκριση ανάλογα με την προέλευσή τους. Έτσι, έχουμε κατ' αρχήν (α) κανόνες κρατικής προέλευσης και (β) κανόνες που προέρχονται από τις ίδιες τις αθλητικές οργανώσεις στο πλαίσιο της ιδιωτικής τους αυτονομίας.

α) Οι κανόνες κρατικής προέλευσης

Οι κανόνες κρατικής προέλευσης μπορούν περαιτέρω να διακριθούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες, (α) στους γενικούς κανόνες της έννομης τάξης που βρίσκουν εφαρμογή στο χώρο του αθλητισμού (κανόνες αστικού, ποινικού, διοικητικού δικαίου κλπ.) και (β) στους κανόνες της ειδικής αθλητικής νομοθεσίας που εκδίδονται για να εφαρμοστούν ειδικά στο χώρο του αθλητισμού.

Μια άλλη διάκριση για τους κανόνες κρατικής προέλευσης μπορεί να γίνει ανάλογα με την αποκλειστική ή συντρέχουσα με κανόνες των αθλητικών οργανώσεων εφαρμογή τους στο χώρο του αθλητισμού. Έτσι, μπορούμε να διακρίνουμε:

(α) κανόνες της κρατικής νομοθεσίας που ρυθμίζουν με τρόπο αποκλειστικό βιοτικές σχέσεις στο χώρο του αθλητισμού, όπως π.χ. κανόνες του φορολογικού δικαίου, κανόνες για τις επιχορηγήσεις και τον κρατικό έλεγχο των αθλητικών οργανώσεων, ή

(β) κανόνες της κρατικής νομοθεσίας (κυρίως της ειδικής αθλητικής) που

¹⁴ Βλ. M. S. Giannini, Prime osservazioni sugli ordinamenti giuridici sportivi, RDS 1949, σελ.10επ.-L. Silance, Les sports et le droit, Paris-Bruxelles, 1998, σελ. 79επ.

εφαρμόζονται συγχρόνως με κανόνες των αθλητικών οργανώσεων, όπως π.χ. κανόνες πειθαρχικού δικαίου, κανόνες για την οργάνωση και λειτουργία των αθλητικών οργανώσεων κ.λ.π.

Ιδιαίτερο θεωρητικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η δεύτερη αυτή κατηγορία κανόνων σε περίπτωση σύγκρουσής τους με αθλητικούς κανόνες.¹⁵ Τέτοια σύγκρουση μεταξύ αθλητικών και κρατικών κανόνων μπορεί να προκληθεί όταν:

(α) οι επί μέρους ρυθμίσεις περιέχουν διαφορετικές νομικές εκτιμήσεις του ίδιου πραγματικού περιστατικού ή υλικής πράξης. Έτσι, το κτύπημα του αντιπάλου στην πυγμαχία αποτελεί αφορμή για διαφορετικές νομικές εκτιμήσεις από πλευράς ποινικού δικαίου και από πλευράς αγωνιστικού – πειθαρχικού δικαίου της ομοσπονδίας πυγμαχίας.¹⁶

(β) οι επί μέρους ρυθμίσεις περιέχουν όμοιες νομικές εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών αλλά διαφορετικές έννοιες συνέπειες, όπως π.χ. η φαρμακοδιέγερση, η νομική απαξία της οποίας εκφράζεται τόσο με ποινική (κρατική) όσο και με πειθαρχική (αθλητική) τιμωρία. Το ίδιο ισχύει και για ένα εσκεμμένο κτύπημα του αντιπάλου που μπορεί να του αποδοθεί τόσο ποινική όσο και πειθαρχική απαξία με αντίστοιχες έννοιες συνέπειες.

(γ) οι επί μέρους ρυθμίσεις περιέχουν ενδεχομένως ίδιες ή όμοιες νομικές εκτιμήσεις και συνέπειες, πλην όμως προβλέπουν διαφορετικό τρόπο παροχής έννομης προστασίας. Τέτοιες ρυθμίσεις προβλέπονται κατ' εξοχήν στο πεδίο της αθλητικής δικαιοσύνης, όταν π.χ. καθιερώνουν αποκλειστική αρμοδιότητα των αθλητικών πειθαρχικών οργάνων, τη στιγμή που για την ίδια διαφορά συντρέχει αρμοδιότητα των κρατικών δικαιοδοτικών οργάνων σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του δικονομικού δικαίου.¹⁷

Περαιτέρω διακρίσεις σε κανόνες δημοσίου, ιδιωτικού, ποινικού, διεθνούς κ.λ.π. δικαίου είναι δυνατές, ανάλογα με το είδος των κανόνων δικαίου που εφαρμόζονται και το είδος των εκάστοτε ρυθμιζόμενων σχέσεων του αθλητικού χώρου.

¹⁵ Βλ. A. Quaranta, *Rapporti tra ordinamento sportivo e ordinamento giuridico*, RDS 1979, σελ. 29,36 επ.

¹⁶ Βλ. I. Ζησιαδη, *Ο αθλητισμός και το Ποινικόν Δίκαιον*, *Θεσ/νίκη* 1944 σελ. 15 επ., 29 επ. και εις E.A.Δ. 1992, σελ. 195επ.-J.C. Germain, *Les sportifs et le droit*, *Lilge* 1975, σελ. 84επ.-J.Fritzeiler, *Gefährliches Boxen und staatliches Verbot*, *SpuRt* 1995, σελ. 156

¹⁷ Βλ. M.S. Giannini, *οπ. π.*, σελ.26επ.

β) Οι κανόνες αθλητικής προέλευσης

Παρά την τεράστια ανάπτυξη του αθλητικού κανονιστικού συστήματος, είναι κατανοητό, ότι, η έννομη τάξη (πλην των από το Σύνταγμα προβλεπομένων περιπτώσεων του άρθρου 28) δεν αναγνωρίζει την ισχύ κανόνων προ – υπέρ – ή ακρατικής προέλευσης. Σε κάθε περίπτωση οι μη προερχόμενοι από αυτήν κανόνες, ακόμη και αν συνιστούν μια ιδιαίτερη έννομη τάξη, πρέπει να τυγχάνουν της αναγνώρισης και έγκρισής της, όπως π.χ. συμβαίνει με την κανονιστική αρμοδιότητα των αθλητικών σωματείων ή ομοσπονδιών στο πλαίσιο της ιδιωτικής αυτονομίας που τους προσφέρουν οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα και της ειδικής αθλητικής νομοθεσίας.¹⁸

Αυτόν ακριβώς τον χαρακτήρα έχουν οι κανόνες αθλητικής προέλευσης, που εκδίδονται από τις αθλητικές οργανώσεις στο πλαίσιο της κανονιστικής αυτονομίας που τους έχει αναγνωριστεί – παραχωρηθεί από την έννομη τάξη μέσω των γενικών ή ειδικών αθλητικών διατάξεων της. Και εδώ μπορούμε να διακρίνουμε δύο μεγάλες κατηγορίες κανόνων:

- (α) Τους κανόνες παιδιάς, οι οποίοι ρυθμίζουν την άσκηση της αγωνιστικής- αθλητικής δραστηριότητας και
- (β) Τους οργανωτικούς κανόνες του αθλητικού χώρου που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία των αθλητικών οργανώσεων και τις σχέσεις μεταξύ των υποκειμένων (φυσικών και νομικών προσώπων) του αθλητικού χώρου.

Οι κανόνες παιδιάς, είναι οι καθ' αυτό αθλητικοί κανόνες, αφού διέπουν αποκλειστικά το αθλητικό γεγονός, τον αγώνα, και διακρίνονται περαιτέρω σε:

- (α) Κανόνες αγωνιστικής συμπεριφοράς, όπως π.χ. στο ποδόσφαιρο οι κανόνες για «φάουλ» ή το «οφ σάιντ», «οι κίτρινες» και «κόκκινες» κάρτες κ.λ.π.
- (β) Κανόνες διαπίστωσης της αθλητικής επιτυχίας, όπως π.χ. οι κανόνες για τη βαθμολογία σ' ένα πρωτάθλημα και ο τρόπος ανάδειξης του πρωταθλητή.
- (γ) Κανόνες περί των τεχνικών χαρακτηριστικών του αθλήματος, όπως

¹⁸ Βλ. ιδίως F.P. Luiso, *La giustizia sportiva*, Milano 1975, σελ.577 επ., ο οποίος προσαρμόζει εντέλει την περί αθλητικής έννομης τάξης θεωρία στο θετό δίκαιο κάνοντας λόγω για «entificazione dei ordinamenti»

π.χ. για το μέγεθος και υλικό της μπάλας, τις διαστάσεις του αγωνιστικού χώρου κ.λ.π. και

- (δ) Κανόνες νομιμοποίησης του αθλητή για την συμμετοχή του στους αγώνες, όπως π.χ. οι κανόνες που αφορούν όρια ηλικίας, έκδοση δελτίων αθλητικής ιδιότητας κ.λ.π.¹⁹

Οι οργανωτικοί κανόνες του αθλητικού χώρου αφορούν κάθε περαιτέρω λειτουργία ή σχέση που αναπτύσσεται στο πλαίσιο του οργανωμένου αθλητισμού. Οι κανόνες αυτοί αφορούν είτε την ίδρυση, οργάνωση, λειτουργία των αθλητικών οργανώσεων και τις μεταξύ τους σχέσεις, δηλαδή την οργανωτική δομή του αθλητικού κινήματος, είτε το νομικό καθεστώς των υποκειμένων του αθλητικού κινήματος ως μελών της αθλητικής οργάνωσης (τέτοιοι είναι π.χ. διάφοροι κανόνες συμπεριφοράς για τα μέλη των αθλητικών οργανώσεων, τους αθλητικούς παράγοντες, τους αθλητές, διαιτητές, προπονητές κ.λ.π.). Η βασική διαφορά μεταξύ κανόνων παιδιάς και οργανωτικών κανόνων του αθλητικού χώρου είναι ότι οι πρώτοι αφορούν τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα του αθλητικού χώρου λόγω της συμμετοχής τους στην αγωνιστική αθλητική δράση, ενώ οι δεύτεροι τους αφορούν λόγω της συμμετοχής τους στην οργανωτική δομή και λειτουργία της αθλητικής πυραμίδας.

Έτσι λοιπόν, ο πειθαρχικός κανόνας που προβλέπει την τιμωρία του ποδοσφαιριστή, όταν αυτός δεχθεί στον αγώνα κόκκινη κάρτα, ανήκει στους κανόνες παιδιάς, ενώ ο πειθαρχικός κανόνας που προβλέπει την τιμωρία φυσικών προσώπων λόγω απρεπούς ή υβριστικής συμπεριφοράς έναντι των υπερκείμενων αθλητικών αρχών (δυσφήμιση του αθλήματος) ανήκει στους οργανωτικούς κανόνες, ασχέτως αν και οι δύο αυτοί κανόνες περιλαμβάνονται στον ίδιο κανονισμό αγώνων ποδοσφαίρου, τον γνωστό ΚΑΠ, ή αν η τιμωρία επιβάλλεται και στις δύο περιπτώσεις από το ίδιο πειθαρχικό όργανο.

Φυσικά, είναι δυνατές και περαιτέρω διακρίσεις των κανόνων που διέπουν τον αθλητικό χώρο, για τις ανάγκες όμως του θέματος που πραγματευόμαστε περιοριζόμαστε στα παραπάνω

III. Οι αθλητικές διαφορές

Ξεκινώντας από τη βασική διάκριση του άρθρ. 94 του Συντάγματος με-

¹⁹ Βλ. ιδίως Μ. Kummer, Sportregel und Rechtsregel, Bern 1973, σελ.23επ.-Α. Μαλάτο, οπ.π., σελ. 42επ.

ταξύ ιδιωτικών και διοικητικών διαφορών έχει παρατηρηθεί μέχρι σήμερα η τάση για την εννοιολογική αντιδιαστολή μεταξύ αθλητικών και ιδιωτικών ή διοικητικών διαφορών, με τρόπο ώστε ο χαρακτηρισμός μιας διαφοράς ως αθλητικής να αποκλείει τον ταυτόχρονο χαρακτηρισμό της ως ιδιωτικής ή διοικητικής.²⁰

Μια τέτοια αντιδιαστολή θα μπορούσε ενδεχομένως να έχει εννοιολογική βασιμότητα, αν αναφέρεται όχι στις εν γένει αθλητικές αλλά στις αμιγώς αγωνιστικές διαφορές, όσες δηλαδή προκύπτουν από το παιγνιώδες στοιχείο της αθλητικής δραστηριότητας. Σε κάθε περίπτωση για την παρούσα ανάλυση ο όρος «αθλητική διαφορά» εξετάζεται στο πλαίσιο του κανονιστικού συστήματος που διέπει τον αθλητικό χώρο και όχι της εν γένει έννομης τάξης. Μια αθλητική διαφορά μπορεί επομένως να αποτελεί συγχρόνως και ιδιωτική ή διοικητική διαφορά κατά την έννοια του άρθρ. 94 του Συντάγματος. Κατά την ίδια έννοια και μια πειθαρχική, οικονομική ή άλλου είδους διαφορά μπορεί συγχρόνως να αποτελεί και αθλητική διαφορά, εφόσον εμφανίζεται ως διαφορά στο πλαίσιο του αθλητικού χώρου.

Ως αθλητική διαφορά μπορούμε λοιπόν να ορίσουμε τη διαφορά που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη στο πλαίσιο του αθλητικού χώρου, η οποία συνεπάγεται την προσβολή ή παραβίαση δικαιωμάτων ή συμφερόντων που θεμελιώνονται στους κανόνες που διέπουν το χώρο αυτό.

Με δεδομένες τις διακρίσεις και τις κατηγορίες των κανόνων που διέπουν τον αθλητισμό, μπορούμε να πούμε ότι και οι αθλητικές διαφορές διακρίνονται αντίστοιχα στις ίδιες κατηγορίες.

Σύμφωνα με τις διακρίσεις των κανόνων που διέπουν τον αθλητικό χώρο μπορούμε περαιτέρω να διακρίνουμε τις αθλητικές διαφορές σε διαφορές που προέρχονται από την παραβίαση κανόνων (α) κρατικής ή (β) αθλητικής προέλευσης, από την παραβίαση (α) των κανόνων παιδιάς ή (β) των οργανωτικών κανόνων του αθλητικού χώρου, από την παραβίαση κανόνων που αφορούν τις σχέσεις των αθλητικών οργανώσεων (α) μεταξύ τους ή (β) με τους αθλητές τους, κ.ο.κ.

²⁰ Βλ. Κ. Καλαβρό, Δικαιοδοσία πολιτικών δικαστηρίων για αθλητικές διαφορές, ΝοΒ 1986, σελ. 532, 536 επ.-επίσης Εφ. Αθ. 8161/1998, Ελλ. Δην 1999, σελ. 195, όπου οι διαφορές ως προς την νομιμότητα του Δ.Σ. της ΕΠΑΕ δεν θεωρούνται αθλητικές, αλλά απλώς ιδιωτικές διαφορές.

Οι διαφορές αυτές είναι κατ' αρχήν ιδιωτικές διαφορές, αφού, όπως είδαμε, το οργανωμένο αθλητικό κίνημα τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο έχει σωματειακή μορφή και νομική φύση που εντάσσεται στο ιδιωτικό δίκαιο, μπορούν όμως να αποτελούν και διοικητικές διαφορές, εφόσον προκύπτουν από παραβίαση κανόνων που τίθενται χάριν του δημοσίου συμφέροντος και αφορούν την οργανωτική ή λειτουργική σχέση του αθλητισμού με το κράτος.

Μπορούμε επίσης να τις διακρίνουμε σε (α) εσωτερικές και (β) διεθνείς αθλητικές διαφορές, ανάλογα με την προέλευση του παραβιαζόμενου κανόνα από το εσωτερικό αθλητικό δίκαιο ή από κανονισμούς διεθνών ομοσπονδιών. Διεθνείς αθλητικές διαφορές μπορεί να προκύπτουν και από παραβίαση κανόνων διεθνών συμβάσεων, όπως π.χ. η ΕΣΔΑ, ή κανόνων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών, όπως π.χ. το κοινοτικό δίκαιο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα διεθνών αθλητικών διαφορών είναι η υπόθεση Μιούρεν που συζητήθηκε ενώπιον της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης²¹ και οι υποθέσεις Μπόσμαν,²² Ντελιέζ,²³ Λετόνεν²⁴ κ.λ.π. ενώπιον του ΔΕΚ, όλες με αφορμή τα εκάστοτε ισχύοντα συστήματα μεταγραφών.

Βλέπουμε λοιπόν ότι και οι αθλητικές διαφορές μπορούν να διακρίνονται σε πολλές επί μέρους κατηγορίες με βάση διάφορα κριτήρια και συχνά με τρόπο αυθαίρετο, ανάλογα με το αντικείμενο που εξετάζουμε και τον σκοπό της ανάλυσης. Και επειδή εν προκειμένω σκοπός μας είναι ο νομικός προσδιορισμός της έννοιας «αθλητική δικαιοσύνη» ως λειτουργίας στο χώρο του αθλητισμού, θεωρούμε χρησιμότερη την κατηγοριοποίηση των αθλητικών διαφορών, η οποία βασίζεται αφ' ενός στη λειτουργία του παραβιαζόμενου κανόνα στον αθλητικό χώρο, ανεξάρτητα αν αυτός είναι κρατικής, αθλητικής

²¹ Βλ. απόφαση της Επιτροπής της 3-5-1983 (υποθ. 9322/1981 Arnold Muhren)

²² Με αφορμή την υπόθεση Μπόσμαν υποστηρίχθηκε μάλιστα και η άποψη ότι η ανάμειξη και άλλων εκτός της αθλητικής ή της κρατικής εννόμων τάξεων στην επίλυση αθλητικών διαφορών θέτει υπό αμφισβήτηση την ίδια την θεωρία περί αθλητικής έννομης τάξης, βλ. χαρακτηριστικά M. Clarich, *La sentenza Bosman: verso il tramonto degli ordinamenti giuridici sportivi*, RDS 1996, σελ. 393. Συστηματική ανάλυση της απόφασης και του σκεπτικού της εις: Α. Μαλάτο, *Αθλητισμός και κοινοτική έννομη τάξη*, υπό το πρίσμα της απόφασης Bosman, Αθήνα 1996 (Εκδόσεις ΕΑΔ)

²³ C-51/1996 & 191/1997, Αρμ. 2001, σελ.275 με σημ. Τσερκέζη

²⁴ C-176/1996, Αρμ. 2001, σελ. 417 με σημ. Τσερκέζη

ή άλλης προελεύσεως, και αφ' ετέρου στην ουσία της διαφοράς, ως διατάραξης συγκεκριμένου οργανωτικού τομέα του αθλητικού χώρου, ανεξάρτητα αν αυτή υπόκειται συγχρόνως στη δικαιοδοσία και άλλων εθνικών, διεθνών ή υπερεθνικών εννόμων τάξεων.

Σύμφωνα με τα κριτήρια αυτά οι αθλητικές διαφορές διακρίνονται σε:²⁵

(α) Διαφορές τεχνικού χαρακτήρα. Είναι οι διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή ή παραβίαση των τεχνικών κανόνων κάθε αθλήματος, κυρίως των κανόνων παιδιάς όπως τους προσδιορίσαμε παραπάνω, ιδίως δε των κανόνων αγωνιστικής συμπεριφοράς.

(β) Διαφορές διοικητικού χαρακτήρα. Είναι οι διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή ή παραβίαση κανόνων της ειδικής αθλητικής νομοθεσίας ή των οργανωτικών κανόνων του αθλητικού χώρου, ή ακόμη και των κανόνων παιδιάς, όπως τους προσδιορίσαμε παραπάνω, ιδίως δε των λοιπών πλην της αγωνιστικής συμπεριφοράς κανόνων. Παρ' ότι μια διαφορά διοικητικού χαρακτήρα μπορεί ενδεχομένως να αποτελεί και διαφορά του διοικητικού δικαίου, εν τούτοις οι έννοιες δεν είναι ταυτόσημες.

(γ) Διαφορές πειθαρχικού χαρακτήρα. Είναι οι διαφορές που αφορούν την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων λόγω παραβίασης είτε κανόνων παιδιάς, είτε οργανωτικών κανόνων αθλητικής ή κρατικής προέλευσης και συνεπώς πειθαρχικές τιμωρίες συμπεριφορών είτε εντός είτε και εκτός της αγωνιστικής δράσης. Οι κανόνες της κατηγορίας αυτής θα μπορούσαν να υπάγονται σε κάποια από τις δύο πρώτες κατηγορίες, ανάλογα με τον εκάστοτε παραβιαζόμενο κανόνα, όμως η μεγάλη σπουδαιότητα των πειθαρχικών κυρώσεων για την εμπέδωση της αθλητικής έννομης τάξης επιβάλλει την αντιμετώπιση των πειθαρχικών διαφορών ως ειδικής κατηγορίας διαφορών.

(δ) Διαφορές οικονομικού χαρακτήρα. Είναι αυτές που προκύπτουν από τις οικονομικές σχέσεις των υποκειμένων του αθλητικού χώρου και αφορούν παραβίαση είτε της κρατικής (κυρίως της ειδικής αθλητικής) νομοθεσίας, είτε των σχετικών κανονισμών των αθλητικών ομοσπονδιών.

IV. Τα όργανα επίλυσης των αθλητικών διαφορών

Η κρατική έννομη τάξη απαιτεί την εφαρμογή των γενικών κανόνων της

²⁵ Βλ. ιδίως M. Coccia Fenomenologia della controversia sportiva e dei suoi modi di risoluzione, RDS 1997, σελ. 605

σε κάθε βιοτική σχέση, άρα και σε όλες τις βιοτικές σχέσεις στο χώρο του αθλητισμού, κρατεί δε κατ' αρχήν δι' εαυτήν και το μονοπώλιο της δικαστικής λειτουργίας για την επίλυση κάθε είδους διαφοράς, άρα και κάθε διαφοράς που προκύπτει στο χώρο του αθλητισμού.

Όμως η πολυπλοκότητα και ο ειδικός χαρακτήρας των αθλητικών διαφορών αναγκάζουν συχνά την έννομη τάξη είτε να ορίσει ιδιαίτερα κρατικά όργανα επίλυσης αθλητικών διαφορών εκτός της πολιτειακής δικαιοδοτικής της λειτουργίας, όπως π.χ. στην Ελλάδα το ΑΣΕΑΔ, είτε να ανεχθεί ή αναθέσει στις αθλητικές οργανώσεις την δημιουργία τέτοιων οργάνων (πειθαρχικές επιτροπές, ΕΦΙΠ κ.λ.π.), χωρίς φυσικά να παραιτείται αργίσι από τον δικαστικό έλεγχο των αποφάσεων των οργάνων αυτών. Ο τρόπος και η έκταση του ελέγχου αυτών των αποφάσεων εξαρτάται από τη νομική φύση των οργάνων, των εφαρμοστέων κανόνων, και των διαφορών που επιλύονται μέσω των οργάνων αυτών.

Χωρίς προς το παρόν να εξετάσουμε το αποκλειστικό ή μη της αρμοδιότητος των αθλητικών οργάνων σε σχέση με τα κρατικά δικαιοδοτικά όργανα, πρέπει όμως να επισημάνουμε ότι ως προς την επίλυση των αθλητικών διαφορών η πολιτειακή δικαιοδοτική λειτουργία μπορεί να θεμελιούται, είτε ως ευθεία και αποκλειστική δικαστική αρμοδιότης για την επίλυση της διαφοράς, είτε ως αρμοδιότης δικαστικού ελέγχου των αποφάσεων των αθλητικών ή κρατικών οργάνων, που ήδη έχουν επιληφθεί για την επίλυσή της.

Έτσι, η διαφορά σχετικά με τις αρχαιρεσίες μιας αθλητικής ομοσπονδίας, η οποία αποτελεί πράγματι αθλητική διαφορά «διοικητικού» χαρακτήρα και προκύπτει από παραβίαση κανόνα της ειδικής αθλητικής νομοθεσίας, υπάγεται στην αποκλειστική δικαιοδοτική αρμοδιότητα του κράτους, χωρίς την παρέμβαση άλλου αθλητικού ή κρατικού οργάνου. Το ίδιο επίσης θα πούμε και για την δικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου που επιβάλλει μια ποινή λόγω φαρμακοδιέγερσης ενός αθλητή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 128Θ' του Ν. 2725/99. Αντίθετα η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που έρχεται να ακυρώσει απόφαση του ΑΣΕΑΔ περί μετεγγραφής ενός αθλητή από το ένα αθλητικό σωματείο στο άλλο, αποτελεί άσκηση δικαστικού ελέγχου της αποφάσεως ενός κρατικού αθλητικού οργάνου, του ΑΣΕΑΔ, που έχει ήδη επιληφθεί για την εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς.

Είναι προφανές ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις επίλυσης αθλητικών διαφορών από τα αρμόδια δικαστήρια δεν έχουμε να κάνουμε με κάποια

ειδική αθλητική λειτουργία «δικαιοδοτικού» χαρακτήρα, ούτε με κάποια ειδική πολιτειακή δικαιοδοτική λειτουργία, αλλά με τη συνήθη δικαστική λειτουργία του κράτους σύμφωνα με τους όρους του Συντάγματος περί παροχής έννομης προστασίας.

Αντίθετα, όταν για την επίλυση των αθλητικών διαφορών επιλαμβάνονται τα αρμόδια αθλητικά όργανα του κράτους ή των αθλητικών ομοσπονδιών, όπως π.χ. όταν επιλαμβάνεται το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο για την επιβολή μιας πειθαρχικής ποινής λόγω παραβίασης κανόνος παιδιάς ή η επιτροπή επίλυσης οικονομικών διαφορών για την επίλυση μιας οικονομικής διαφοράς μεταξύ επαγγελματία αθλητή και αθλητικού συλλόγου, τότε έχουμε σαφώς να κάνουμε με άσκηση αρμοδιοτήτων που εμπίπτουν στο χώρο της ιδιωτικής αυτονομίας των αθλητικών οργανώσεων ή έστω της διαιτητικής επίλυσης διαφορών, σε καμία όμως περίπτωση της πολιτειακής δικαιοδοτικής λειτουργίας.

Στο σημείο αυτό πρέπει τέλος να επισημάνουμε ότι η διάκριση των οργάνων επίλυσης αθλητικών διαφορών δεν συμπίπτει υποχρεωτικά με την διάκριση των αθλητικών διαφορών που κάναμε παραπάνω. Αυτό εξαρτάται κυρίως από κάθε επί μέρους αθλητική ομοσπονδία και από τις ανάγκες ή ιδιαιτερότητες κάθε αθλήματος. Μπορεί ένα μόνο όργανο να ασκεί όλες τις αντίστοιχες αρμοδιότητες επίλυσης διαφορών (π

Μέχρι σήμερα δεν μας είναι γνωστή μια ειδική δικαστική λειτουργία ή ένα ειδικό δικαστικό όργανο για την επίλυση των αθλητικών διαφορών.

Μια τέτοια ειδική δικαστική λειτουργία θα μπορούσε να υπάρξει με την ίδρυση ειδικών αθλητικών δικαστηρίων ή έστω ειδικών αθλητικών διαδικασιών κατά την απονομή δικαιοσύνης, που όμως μέχρι σήμερα δεν παρατηρείται πουθενά στον κόσμο. Παγκόσμια ίσως πρωτοτυπία προς την κατεύθυνση αυτή αποτελεί σήμερα ο θεσμός του «αθλητικού εισαγγελέα» που εισήχθη με το άρθρο 128 Ν. 2725/1999, έτσι όπως αυτό προστέθηκε στο νόμο με το άρθρο 50 Ν. 3057/2002, και το άρθρο 15 Ν.3262/2004 αφού αναφέρεται στην ειδική εισαγγελική λειτουργία στο χώρο του αθλητισμού, την οποία θα εξετάσουμε παρακάτω.

Επομένως, χρησιμοποιώντας τον όρο αθλητική δικαιοσύνη κατά την έννοια που το Σύνταγμά μας προσδιορίζει την δικαστική λειτουργία, δεν μπορούμε να αναφερόμαστε σε μια γενική ή ειδική πολιτειακή δικαιοδοτική λειτουργία, αλλά στην επίλυση των αθλητικών διαφορών εκτός της λειτουργίας αυτής. Πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι, σύμφωνα με τα παραπάνω, η έννοια της αθλητικής δικαιοσύνης, ενώ έχει το ίδιο εύρος με την έννοια των οργάνων επίλυσης αθλητικών διαφορών, είναι έννοια στενότερη από αυτή της αθλητικής διαφοράς, αφού όπως ήδη δείξαμε υπάρχουν και αθλητικές διαφορές που επιλύονται αποκλειστικά και μόνο από τα κρατικά δικαστήρια.

Οριοθετώντας λοιπόν κατά τον τρόπο αυτό την σημασία του όρου «αθλητική δικαιοσύνη» ως έννοιας του αθλητικού χώρου και πάντως κείμενης εκτός της έννοιας της πολιτειακής δικαστικής λειτουργίας, μπορούμε να την ορίσουμε ως το σύνολο των οργάνων, λειτουργιών και αρμοδιοτήτων που η έννομη τάξη προβλέπει ή αποδέχεται για την εκτός της πολιτειακής δικαιοδοτικής λειτουργίας επίλυση των αθλητικών διαφορών. Εφόσον δε ο όρος «αθλητική δικαιοσύνη» με τα σημερινά τουλάχιστον δεδομένα δεν μπορεί να αναφέρεται σε μια ειδική δικαστική λειτουργία του κράτους, επομένως δεν χρησιμοποιείται κατά την έννοια των περί δικαστικής λειτουργίας συνταγματικών διατάξεων. Το ίδιο και οι συναφείς όροι «δικαιοδοτικά όργανα» κ.λ.π. εφόσον αναφέρονται στα όργανα επίλυσης διαφορών, είτε του κράτους είτε των αθλητικών ομοσπονδιών²⁶.

VI. Οι επί μέρους λειτουργίες της αθλητικής δικαιοσύνης

Τις επί μέρους λειτουργίες της αθλητικής δικαιοσύνης μπορούμε να τις

²⁶ Βλ. Κ. Ρέμελη, οπ.π., σελ. 105

κατατάξουμε σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση που προτείναμε για τις αθλητικές διαφορές, σε αθλητική δικαιοσύνη πειθαρχικού, διοικητικού, τεχνικού και οικονομικού χαρακτήρα.²⁷

(α) Η αθλητική δικαιοσύνη πειθαρχικού χαρακτήρα είναι η σημαντικότερη κατηγορία αθλητικής δικαιοσύνης, διότι μέσω αυτής εφαρμόζεται το πειθαρχικό δίκαιο κάθε ομοσπονδίας αλλά και η ιδιαίτερη αθλητική ηθική του κάθε αθλήματος. Η αθλητική δικαιοσύνη αυτού του είδους ασχολείται με την πειθαρχική τιμωρία όσων παραβιάζουν τους κανόνες αγωνιστικής συμπεριφοράς, αλλά και όσων παραβιάζουν γενικότερα την αθλητική ηθική, δυσφημώντας με οποιαδήποτε «αντιαθλητική» συμπεριφορά τους το άθλημα που υπηρετούν. Οι πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται μπορούν με τη σειρά τους να χωριστούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες: σ' αυτές που επιβάλλονται κατά κάποιον τρόπο αυτόματα, όπως ο αποκλεισμός από αγώνα ή αγώνες ποδοσφαιριστού που έχει δεχθεί ορισμένο αριθμό πειθαρχικών παρατηρήσεων κατά την διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου (κίτρινες κάρτες) και σ' αυτές όπου το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο πρέπει το ίδιο να αξιολογήσει την απαξία της συμπεριφοράς και να επιβάλει ανάλογη ποινή, όπως π.χ. σε περιπτώσεις αντιαθλητικής συμπεριφοράς εις βάρος αντιπάλου, διαιτητού κλπ. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ιδιαίτερα και μια άλλη περίπτωση πειθαρχικής ευθύνης, της αντικειμενικής πειθαρχικής ευθύνης των ομάδων για πράξεις ή συμπεριφορές των οπαδών ή παραγόντων τους, που σε πάρα πολλές περιπτώσεις έχουν οδηγήσει σε βαρύτερες πειθαρχικές τιμωρίες των συλλόγων, κυρίως στα ομαδικά αθλήματα. Ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης η άποψη περί εφαρμογής της αρχής «ne bis in idem» στη σχέση μεταξύ της επιβαλλόμενης πειθαρχικής-αθλητικής και ποινικής-κρατικής ποινής.²⁸

Τα όργανα που επιβάλλουν τις πειθαρχικές ποινές είναι συνήθως όργανα που ιδρύονται και λειτουργούν στο πλαίσιο της ιδιωτικής αυτονομίας των ομοσπονδιών. Μπορεί όμως τα όργανα αυτά να προβλέπονται ως όργανα των αθλητικών οργανώσεων και απευθείας από το νόμο, όπως π.χ. γίνεται στην Ελλάδα με την ΕΦΙΠ ή τα «δικαιοδοτικά όργανα» των ομαδικών αθλημάτων, είτε ακόμη να προβλέπονται από το νόμο και ως όργανα του κράτους, όπως π.χ. στην Ελλάδα η περίπτωση του ΑΣΕΑΔ.

²⁷ Βλ. ιδίως F.P. Luiso, οπ.π., σελ.33επ., 47επ.

²⁸ Βλ. M. Reinhard, Sportverbandsgerichtsbarkeit und Doppelbestrafungsverbot, SpuRt 2001, σελ. 45

(β) Η αθλητική δικαιοσύνη «διοικητικού» χαρακτήρα εξετάζει την τήρηση των κανόνων που νομιμοποιούν τη συμμετοχή των αθλητών στην αγωνιστική δράση καθώς και τη συμμετοχή των συλλόγων ή αθλητικών παραγόντων στην οργάνωση και διοίκηση του αθλήματος. Οι αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων για την εγκυρότητα ή μη των δελτίων αθλητικής ιδιότητας, των εγγραφών και μετεγγραφών, των συμβολαίων, για την ύπαρξη ή μη κωλύματος στους αθλητικούς παράγοντες ως προς το να κατέχουν συγκεκριμένη διοικητική θέση κλπ. αποτελούν ορισμένα από τα αντικείμενα αυτής της λειτουργίας. Τα όργανα που αποφασίζουν για τις περιπτώσεις αυτές μπορεί να είναι είτε τα ίδια τα πειθαρχικά όργανα, λειτουργούντα όμως σε μια διαφορετική διαδικασία, όπως π.χ. στην περίπτωση έκπτωσης από το αξίωμα διοικητικού παράγοντα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου λόγω κωλύματος, είτε ιδιαίτερα όργανα, όπως π.χ. οι επιτροπές κανονισμών που ελέγχουν και αποφαινόμενες επί της εγκυρότητας ή μη των δελτίων αθλητικής ιδιότητας ή των συμβολαίων των αθλητών κατά τις εγγραφές ή μετεγγραφές τους στους συλλόγους. Η αθλητική δικαιοσύνη αυτής της μορφής, όπως ακριβώς και οι αθλητικές διαφορές διοικητικού χαρακτήρα, δεν θα πρέπει να συγχέονται με τις συναφείς έννοιες του διοικητικού δικαίου.

(γ) Η αθλητική δικαιοσύνη τεχνικού χαρακτήρα έχει ως αντικείμενο την εφαρμογή των κανόνων που αφορούν στα τεχνικά χαρακτηριστικά του αθλήματος, όπως π.χ. καταλληλότητα του αγωνιστικού χώρου, διαστάσεις του γηπέδου, αθλητικός εξοπλισμός κλπ., καθώς και τους κανόνες διαπίστωσης της επιτυχίας και του τρόπου ανάδειξης του νικητή. Όπως ακριβώς συμβαίνει και με την κατηγοριοποίηση των αθλητικών διαφορών, μπορούμε να κατατάξουμε στην κατηγορία αυτή και τις αποφάσεις πειθαρχικού χαρακτήρα, οι οποίες προκύπτουν κατά κάποιο τρόπο αυτομάτως από το φύλλο αγώνος που συντάσσει ο διαιτητής ή τις αναφορές άλλων εντεταλμένων οργάνων, χωρίς να υπεισέρχεται το πειθαρχικό όργανο στην εξέταση της βασιμότητας ή όχι του φύλλου αγώνος ή γενικότερα στην αξιολόγηση της πράξεως που τιμωρείται. Τέτοια ποινή «τεχνικού χαρακτήρα» είναι π.χ. αποκλεισμός αθλητή από τους αγώνες λόγω πειθαρχικών παρατηρήσεών του από τον διαιτητή (κίτρινες κάρτες). Και εδώ αρμόδια όργανα μπορεί να είναι είτε τα υπάρχοντα πειθαρχικά όργανα είτε άλλα ιδιαίτερα όργανα.

(δ) Η αθλητική δικαιοσύνη οικονομικού χαρακτήρα αφορά την επίλυση

των οικονομικών διαφορών μεταξύ των μελών ή υποκειμένων του αθλητικού κινήματος που πηγάζουν από την μεταξύ τους οικονομική σχέση ή δραστηριότητα. Τα όργανα που επιλαμβάνονται τέτοιων θεμάτων μπορεί να είναι όργανα οριζόμενα από τις ομοσπονδίες, μπορεί όμως να είναι και όργανα κοινής αποδοχής των ενδιαφερομένων μερών που συγκροτούνται με κοινή συμφωνία τούτων και έχουν μορφή και φύση διαιτησίας, πράγμα που συμβαίνει συνήθως στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού με την κοινή συμφωνία των επαγγελματιών ενώσεων, ομοσπονδιών και συνδικαλιστικών οργάνων των αθλητών.²⁹

VII. Η αθλητική δικαιοσύνη στην Ελλάδα

1. Νομικό πλαίσιο

Στο πλαίσιο της ελληνικής έννομης τάξης η αθλητική δικαιοσύνη, έτσι όπως την προσδιορίσαμε παραπάνω, αποτελεί λειτουργία του αθλητικού χώρου, ασκείται από όργανα τόσο των αθλητικών οργανώσεων όσο και του κράτους και διέπεται από τις διατάξεις του Ν. 2725/1999 ως εξής:

α) Οι γενικές διατάξεις του Ν. 2725/1999

Με τα άρθρα 1επ., 10επ. και 19 επ Ν. 2725/1999 καθιερώνεται με σαφήνεια η νομική φύση ιδιωτικού δικαίου των αθλητικών οργανώσεων. Τα αθλητικά σωματεία, ενώσεις και ομοσπονδίες ιδρύονται και λειτουργούν σύμφωνα με τις περί σωματείων διατάξεις του Αστικού Κώδικα και τις ειδικές διατάξεις του Ν. 2725/1999.

Στο πλαίσιο αυτής της σωματειακής μορφής και φύσης των αθλητικών οργανώσεων, τα άρθρα 5, 14, 24 παρ. 4 και 26 παρ. 1 Ν. 2725/1999 εισάγουν την αρχή, ότι με τα καταστατικά των αθλητικών οργανώσεων ρυθμίζονται όλα τα θέματα που τις αφορούν, μεταξύ των οποίων και η συγκρότηση των οργάνων τους, άρα και αυτών που είναι αρμόδια για την επίλυση των αθλητικών διαφορών. Περαιτέρω το άρθρο 27 του νόμου προβλέπει την έκδοση γενικών ή ει-

²⁹ Έτσι π.χ. το Collegio Arbitrale στην Ιταλία, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 4 παρ. 5 Ν. 91/1981, το ständiges Schiedsgericht für Lizenzspieler στη Γερμανία, όπως αυτό έχει καθιερωθεί ήδη από τη δεκαετία του '70 μετά από συλλογικές διαπραγματεύσεις DFB και DAG, αλλά και στην Ελλάδα οι επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών, που προβλέπονται στο άρθρο 95 Ν. 2725/1999 και συγκροτούνται μέσα από μια διαδικασία συλλογικών διαβουλεύσεων Ομοσπονδίας, Επαγγελματικής Ένωσης και Συνδικαλιστικών Οργάνων των αθλητών.

δικών κανονισμών από κάθε αθλητική ομοσπονδία, με τους οποίους «τίθενται οι κανόνες που ισχύουν για όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση και τη διεξαγωγή του αθλήματος ή των αθλημάτων που υπάγονται σε αυτή, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Για την κατάρτιση των παραπάνω κανονισμών λαμβάνονται υπ' όψιν οι ισχύοντες διεθνείς κανονισμοί. Η τήρηση των κανόνων αυτών είναι υποχρεωτική για τα αθλητικά σωματεία και της αθλητικές ενώσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα της οικείας ομοσπονδίας».

Επίσης το άρθρο 129 του νόμου προβλέπει ότι «με ειδικούς κανονισμούς των οικείων αθλητικών ομοσπονδιών καθορίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και το όργανο επίλυσης των αθλητικών διαφορών και η επιβολή πειθαρχικών ποινών για κλάδους άθλησης, κατηγορίες πρωταθλημάτων ή αγώνες που δεν προβλέπονται ρητά στις διατάξεις του νόμου αυτού».

Με βάση τις διατάξεις αυτές, οι αθλητικές ομοσπονδίες, σαν Ν.Π.Ι.Δ. και με τη νομική μορφή του σωματείου του Α.Κ., μπορούν να συγκροτούν πειθαρχικά ή άλλα όργανα για την επίλυση των αθλητικών διαφορών που ανακύπτουν μεταξύ των συμμετεχόντων στην οργάνωση και λειτουργία τους, ή ακόμη μπορούν να αναθέτουν στο Δ.Σ. τους την άσκηση όλων αυτών των αρμοδιοτήτων.

β) Οι ειδικές περί αθλητικής δικαιοσύνης διατάξεις του Ν. 2725/1999.

Με τα άρθρα 119 έως 128 ο Ν. 2725/1999 εισάγει και ειδικές περί αθλητικής δικαιοσύνης διατάξεις για ορισμένα αθλήματα, τα όποια ο νομοθέτης θεωρεί ως μεγαλύτερης σπουδαιότητας για την έννομη τάξη.

Στα άρθρα 119 και 120 προβλέπεται ειδικότερα ότι για τα ομαδικά αθλήματα του ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, χειροσφαίρισης και υδατοσφαίρισης συνιστώνται πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα για να ασκούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 120. Οι αρμοδιότητες αυτές είναι κατ' αρχήν πειθαρχικού χαρακτήρα (επιβολή ποινών για παράβαση κανόνων παιδείας ή οργανωτικών κανόνων αθλητικής ή κρατικής προέλευσης) αλλά και διοικητικού ή τεχνικού χαρακτήρα (ενστάσεις κατά του κύρους αγώνα, έκδοση διαπιστωτικών πράξεων έκπτωσης κλπ.)

Σημειώνουμε ιδιαίτερα ότι οι ειδικές ρυθμίσεις δεν αφορούν το σύνολο της δραστηριότητας σ' αυτά τα αθλήματα αλλά μόνο τους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 119 παρ. 2. Οι υπόλοιποι τομείς διέπονται και αυτοί από τις γενικές διατάξεις. Το ίδιο ισχύει και ως προς τις αρμοδιότητες του άρθρου 120.

Όμως, με τα άρθρα αυτά ο νόμος υιοθετεί ουσιαστικά τη λειτουργία μιας αθλητικής δικαιοσύνης δύο επιπέδων, τουλάχιστον όσον αφορά στον πρώτο βαθμό εκδίκασης των αθλητικών διαφορών. Διότι για μεν τα πέντε παραπάνω αθλήματα προβλέπει ειδικά όργανα και αρμοδιότητες καθώς και ειδική στελέχωση, ενώ για τα υπόλοιπα αθλήματα αφήνει στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια των αθλητικών ομοσπονδιών να ορίσουν όργανα, αρμοδιότητες και διαδικασία απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης.

Τέλος, με το άρθρο 130 προσδιορίζεται για όλα τα αθλήματα η αρμοδιότης της ΕΦΙΠ ως οργάνου της Ε.Ο.Ε., δηλ. ενός ΝΠΔΔ, για την επιβολή πειθαρχικών ποινών σε περιπτώσεις παραβάσεων του Φιλάθλου Πνεύματος.

Το σύστημα ενοποιείται στον δεύτερο βαθμό, όπου για όλα ανεξαιρέτως τα αθλήματα λειτουργεί σαν δευτεροβάθμιο όργανο απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης το ΑΣΕΑΔ, με μόνη εξαίρεση το ποδόσφαιρο, όπου αρμόδια ως δευτεροβάθμιο όργανο, αντί του ΑΣΕΑΔ, είναι η Επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ.

Το ΑΣΕΑΔ ιδρύθηκε με το Ν. 75/1975 σαν συλλογικό όργανο της Διοίκησης (Γ.Γ.Α.)³⁰ και σαν τέτοιο προσδιορίζεται και στο άρθρο 123 Ν. 2725/1999. Η δικαιοδοσία και οι αρμοδιότητες του ΑΣΕΑΔ προσδιορίζονται στα άρθρα 121 και 124 του νόμου, σύμφωνα με τα οποία το ΑΣΕΑΔ έχει αρμοδιότητα για την επίλυση διαφορών πειθαρχικού, τεχνικού και διοικητικού χαρακτήρα, καθώς και την γενική αρμοδιότητα για θέματα που έχουν σχέση με την εν γένει εφαρμογή των νόμων και των κανονιστικών διατάξεων στον αθλητικό χώρο. Σύμφωνα με το άρθρο 127B παρ. 4 τις αντίστοιχες του ΑΣΕΑΔ αρμοδιότητες (πλην της δευτεροβάθμιας κρίσης επί αποφάσεων της ΕΦΙΠ) για το άθλημα του ποδοσφαίρου ασκεί η Επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ, η οποία συνιστάται ως όργανο της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας. Παλαιότερα το ΑΣΕΑΔ εξέταζε και υποθέσεις οικονομικών διαφορών, αρμοδιότης που για το χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού ανετέθη ρητά με το Ν.1958/1991 στις δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών. Στην πράξη όμως είναι ακόμα και σήμερα δυνατόν στο χώρο του ερασιτεχνικού αθλητισμού στο ΑΣΕΑΔ να επιληφθεί οικονομικών διαφορών, στο βαθμό που μια τέτοια αρμοδιότης θεμελιώνεται στο άρθρ. 124 περ. α' και γ'³¹.

³⁰ Βλ. Α. Μαλάτο, Ο δικαστικός έλεγχος της πειθαρχικής εξουσίας στον αθλητισμό, ΝοΒ 1987, σελ. 1497 επ.-Κ. Ρέμελη, οπ. π., σελ. 105.

³¹ Κατ' αυτήν την έννοια παλαιότερα ΑΠ 1143/1989, ΕΕργΔ 1990. σελ. 680

γ) Ρήτρα διαιτησίας

Με το άρθρο 131 παρ. 1 ο νόμος κατοχυρώνει την αποκλειστική αρμοδιότητα των παραπάνω οργάνων επίλυσης αθλητικών διαφορών, υποχρεώνοντας τις αθλητικές οργανώσεις να περιλαμβάνουν στα καταστατικά τους διάταξη «με την οποία ορίζεται ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που μετέχουν με οποιονδήποτε τρόπο στους διεξαγόμενους αγώνες αποδέχονται και καθιστούν αρμόδια ως διαιτητικά όργανα, για την επίλυση των μεταξύ τους αγωνιστικών διαφορών, μόνο τα προβλεπόμενα από το νόμο ή τους οικείους κανονισμούς δικαιοδοτικά όργανα ή επιτροπές. Αν δεν υπάρχει αναγραφή της παραπάνω διάταξης, λογίζεται ότι αυτή περιέχεται αυτοδικαίως».

Περαιτέρω, σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου η δήλωση συμμετοχής στις αθλητικές διοργανώσεις αποτελεί για τις συμμετέχουσες αθλητικές οργανώσεις σύμβαση ανεπιφύλακτης προσχώρησης στους αγωνιστικούς όρους της οικείας προκήρυξης (της διοργάνωσης) και στις αντίστοιχες διατάξεις και κανονισμούς. Η δήλωση συμμετοχής δεσμεύει επίσης τους αθλητές, προπονητές, κλπ. χωρίς να απαιτείται ιδιαίτερη συμφωνία μεταξύ αυτών και της διοργανώτριας αρχής.

Με τις παραπάνω διατάξεις ο νομοθέτης αφ' ενός χαρακτηρίζει ο ίδιος τα όργανα απονομής αθλητικής δικαιοσύνης ως «διαιτητικά όργανα» και αφ' ετέρου καθιστά αναγκαστικό τον χαρακτηρισμό αυτό για όλους ανεξαιρέτως τους συμμετέχοντες στις αθλητικές διοργανώσεις, ακόμη και αν οι αθλητικές ομοσπονδίες δεν έχουν περιλάβει στα καταστατικά τους τη ρήτρα αυτή. Χωρίς προς το παρόν να εξετάσουμε τη συνταγματικότητα της διάταξης και τη νομιμότητα των ούτως ιδρυομένων διαιτητικών οργάνων, επισημαίνουμε ότι η παραπάνω αποκλειστική αρμοδιότητα των αθλητικών δικαιοδοτικών οργάνων προβλέπεται μόνο για τις αγωνιστικές διαφορές και όχι για όλες εν γένει τις αθλητικές διαφορές, έτσι όπως τις προσδιορίσαμε παραπάνω.³²

Επομένως, σύμφωνα με τη διατύπωση του άρθρ. 131 παρ. 1 για τις μη αγωνιστικές διαφορές τα αθλητικά όργανα επίλυσης διαφορών δεν λειτουργούν ως διαιτητικά όργανα αλλά ως όργανα του κράτους ή των αθλητικών ομοσπονδιών.

³² Σημειώνουμε εδώ ότι αγωνιστική διαφορά είναι αυτή που προέρχεται από την παραβίαση κανόνος παιδιάς και ιδίως κανόνος που ρυθμίζει την αγωνιστική συμπεριφορά των αθλουμένων.

δ) Η επίλυση οικονομικών διαφορών στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού

Σύμφωνα με τις γενικές περί αθλητικής δικαιοσύνης διατάξεις μπορούν να δημιουργούνται στις αθλητικές ομοσπονδίες και όργανα επίλυσης οικονομικών διαφορών, όπως π.χ. για διαφορές μεταξύ προπονητών και συλλόγων ή για διαφορές εκ των μεταγραφικών αποζημιώσεων κλπ.

Ειδικά για τον χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού, ήτοι μέχρι σήμερα για την επαγγελματική δραστηριότητα στο ποδόσφαιρο, την καλαθοσφαίριση και την πετοσφαίριση, το άρθρο 95 Ν. 2725/99 προβλέπει την σύσταση συγκρότηση και λειτουργία πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών με αρμοδιότητα την επίλυση των οικονομικών διαφορών μεταξύ επαγγελματιών αθλητών ή προπονητών και των συλλόγων τους, οι οποίες προκύπτουν από την μεταξύ τους εργασιακή σχέση. Μέχρι την τροποποίηση του Ν. 2725/99 από τον Ν. 3057/2002, η διαδικασία ενώπιον των επιτροπών αυτών κατά ρητή πρόβλεψη του αρθ. 95 παρ. 9 αποτελούσε υποχρεωτική προδικασία και προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων³³. Αντίθετα, μετά την τροποποίηση του άρθρου αυτού με το Ν. 3057/2002 προβλέπεται πλέον ότι, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά με ρητό όρο της συμβάσεως εργασίας μεταξύ αθλητού ή προπονητού και συλλόγου, οι επιτροπές αυτές λειτουργούν ως επιτροπές διαιτητικής επίλυσης των διαφορών, οι δε αποφάσεις τους παράγουν δεδικασμένο και είναι εκτελεστοί τίτλοι κατ' άρθρο 904παρ. 2 περ. β ΚΠολΔ ως διαιτητικές αποφάσεις.³⁴ Με την τελευταία τροποποίηση του άρθρου αυτού από το άρθρο 13 ν. 3262/2004 οι επιτροπές αυτές είναι πενταμελείς και συγκροτούνται από τρεις τακτικούς εν ενεργεία δικαστές και δύο νομικούς που εκπροσωπούν

³³ Έτσι και η προγενέστερη νομολογία, βλ. ΣτΕ 2944/1980, ΝοΒ 1982, σελ 1143 και ΕΑΔ 1194, σελ 275 – ΑΠ 1143/1989, ΕΕργΔ 1990, σελ 680. Βλ. επίσης Ι. Κουσιάδη-Ν. Νίκα, Δικονομικά ζητήματα που ανακύπτουν κατά την διαδικασία εκδίκασης της προσφυγής ενώπιον των ΕΕΟΔΑΚ/ΕΣΑΚΕ, Αρμ. 2003, σελ. 911 (γνωμοδότηση προγενέστερη του Ν.3057/2002, με σοβαρές όμως αμφιβολίες ως προς τη χρησιμότητα και νομική ορθότητα μιας τέτοιας προδικασίας).

³⁴ Με σοβαρές αμφιβολίες για την συνταγματικότητα και της διατάξεως αυτής, βλ. Α. Ταμπάκη, Αι αθλητικά εργασιακά σχέσεις μετά τον Ν. 3057/2002, ΔΕΝ 2002, σελ. 1681-ίδιον, Εργασιακά σχέσεις αμειβομένων-επαγγελματιών αθλητών, ΔΕΝ 2003, σελ. 1281, 1284.

τις επαγγελματικές ενώσεις των εκάστοτε διαδίκων (ΠΑΕ ή σωματείων και αθλητών ή προπονητών).

ε) Η εισαγγελική λειτουργία στον αθλητικό χώρο

Στο άρθρο 128 Ν. 2725/1999, έτσι όπως αυτό προστέθηκε στο νόμο αυτό με το άρθρο 50 Ν. 3057/2002, και τροποποιήθηκε με το άρθρο 15 Ν. 3262/2004 προβλέπεται ότι από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης ορίζεται αρμόδιος για τον αθλητισμό εισαγγελέας, ο οποίος ασκεί ποινικές διώξεις για αδικήματα που τελούνται με αφορμή ή κατά την διάρκεια των αθλητικών εκδηλώσεων ή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων ή καθηκόντων των αθλητικών παραγόντων, εποπτεύει το αστυνομικό έργο για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα και είναι αρμόδιος για την εφαρμογή των συναφών ποινικών διατάξεων.

Είναι προφανές ότι ο νομοθέτης με την διάταξη αυτή επιδεικνύει το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του για την εμπέδωση της έννομης τάξης στον αθλητικό χώρο και εγκαθιδρύει την ειδική για το χώρο αυτό άσκηση της εισαγγελικής λειτουργίας. Όπως επίσης είναι σαφές, ότι η λειτουργία του αθλητικού εισαγγελέα δεν αποτελεί ούτε πειθαρχική λειτουργία των αθλητικών οργανώσεων, ούτε ειδική αθλητική λειτουργία του κράτους και επομένως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως όργανο αθλητικής δικαιοσύνης, όπως την προσδιορίσαμε παραπάνω.

2. Νομικός χαρακτηρισμός

α) Η αθλητική δικαιοσύνη ως διαιτητική διαδικασία

Ο νομικός χαρακτηρισμός της αθλητικής δικαιοσύνης τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς δεν έχει αποσαφηνιστεί πλήρως³⁵. Κατά μίαν άποψη στη λειτουργία αυτή θα μπορούσε να αναγνωρισθεί χαρακτήρας διαιτησίας, αφού τα υποκείμενα του αθλητικού κινήματος, (αθλητές διαιτητές κλπ.), προκειμένου να συμμετάσχουν σ' αυτό αποδέχονται την δικαιοδοσία των αθλητικών οργά-

³⁵ Για τον σχετικό προβληματισμό βλ. ενδεικτικά U. Haas, Die Abgrenzung von Vereinsgerichten zu echten Schiedsgerichten, SpuRt 2000, σελ. 228 - Συστηματική παράθεση των εατέρωθεν απόψεων σε θεωρία και νομολογία στην Ελλάδα βλ. εις Α. Ταμπάκη, Εργασιακά - Αθλητικά Συμβάσεις, ΔΕΝ 1994, σελ. 1061 - ίδιον, Παροχή αθλητικών υπηρεσιών, νομική ρύθμιση και κατοχύρωση, ΕΕργΔ 2000, σελ 289 - ίδιον, Εργασιακά σχέσεις εις τον αθλητικόν τομέα, ΔΕΝ 2001, σελ. 257.

νων ως αποκλειστική δικαιοδοσία επίλυσης των αθλητικών τους διαφορών³⁶. Αυτή η αποδοχή μπορεί να γίνεται είτε ρητά με ιδιαίτερη γραπτή σύμβαση μεταξύ αθλητή και ομοσπονδίας είτε σιωπηρά με την αποδοχή μιας καταστατικής ρήτηρας διαιτησίας, η οποία συντελείται τη στιγμή της υπογραφής εκ μέρους του αθλητή του δελτίου αθλητικής ιδιότητας. Με την υπογραφή και έκδοση του δελτίου του ο αθλητής αποδέχεται και προσχωρεί ανεπιφύλακτα σε όλες τις διατάξεις και ρήτρες του καταστατικού και των κανονισμών της ομοσπονδίας³⁷.

Από πλευράς συλλόγων αυτή η προσχώρηση γίνεται με την υπογραφή εκ μέρους τους των λεγομένων προκηρύξεων πρωταθλημάτων, προκειμένου οι σύλλογοι να δικαιούνται να λάβουν μέρος σ' αυτά, προκύπτει όμως και εκ της ιδιότητός τους ως μελών της ομοσπονδίας και των εντεθέν καταστατικών δεσμεύσεών τους.

Εδώ όμως θα πρέπει να κάνουμε δύο παρατηρήσεις που ισχύουν για όλα τα όργανα αθλητικής δικαιοσύνης, ακόμη και γι' αυτά που είναι αρμόδια για την επίλυση των οικονομικών διαφορών, και που, όπως είδαμε, από τη φύση τους πλησιάζουν περισσότερο το μοντέλο της διαιτησίας:

Θεμέλιος λίθος για την αντικατάσταση της δικαστικής λειτουργίας του κράτους από την διαιτησία είναι η ελευθερία βούλησης των μερών να υπαγάγουν την διαφορά τους σε διαιτησία. Αν και η ελληνική πολιτική δικονομία δεν διαθέτει ειδική διάταξη, όπως π.χ. η γερμανική 1025 παρ. 2 ZPO, περί ακυρότητας διαιτητικών συμφωνιών που είναι προϊόν εξαναγκασμού του ενός διαδίκου λόγω της οικονομικής ή κοινωνικής υπεροχής του αντιδί-

³⁶ Βλ. Μ. Σταθόπουλο, Ζητήματα δικονομικού και ουσιαστικού δικαίου από αθλητικές διαφορές, ΝοΒ 1986, σελ. 525-ίδιον, Φύση και συνταγματικότητας συμβάσεων και επιτροπών ως προς τις σχέσεις ΤΑΚ και καλαθοσφαιριστών, ΕΑΔ 1995, σελ. 411: τόσο πριν όσο και μετά τον Ν. 1958/1991 θεωρεί ότι εκφράζεται επαρκώς το βουλευτικό στοιχείο για τη νόμιμη σύσταση διαιτησίας επί των πάσης φύσεως αθλητικών διαφορών και ιδίως των οικονομικών, με μόνη εξαίρεση πριν τον Ν. 1958/1991 τις οικονομικές διαφορές με αντικείμενο παροχές οικονομικής αξίας. Κατ' αυτήν την έννοια και Μον.Πρωτ. Δράμας 171/1995, αδημ., που δέχεται νόμιμη σύσταση διαιτησίας ακόμη και υπό το καθεστώς του Ν. 1958/1991. – Βλ. επίσης και προγενέστερες ΜΔΟ/ΕΠΑΕ 93/1983, Ελλ. Δνη 1983, σελ. 887-ΠΠρΑθ. 6424/1983, Ελλ. Δνη 1985, σελ. 306-Μον. Πρωτ. Αθ. 421/1994, Αρμ. 1994, σελ. 461

³⁷ Βλ και Εφ. Αθ. 8827/1997, αδημ., το οποίο δέχεται ως συνταγματικώς επιτρεπτή την αποκλειστική δικαιοδοσία διαιτητών για τις αγωνιστικές διαφορές, υπό την προϋπόθεση όμως της προηγούμενης συμφωνίας των ενδιαφερομένων.

κου του, η διάταξη του άρθρ. 8 παρ. 1 του ελληνικού Συντάγματος καλύπτει επαρκώς αυτό το έλλειμμα και απαγορεύει τον άμεσο ή έμμεσο εξαναγκασμό σε σύναψη διαιτητικής συμφωνίας, ακόμη και αν αυτός προέρχεται από νομοθετική επιταγή.³⁸ Ακόμη και ο αποκλεισμός της καθ' οιονδήποτε τρόπο προσφυγής στα πολιτικά δικαστήρια, όπως π.χ. με αγωγή ακυρώσεως μιας διαιτητικής απόφασης, μπορεί να είναι έγκυρος και δεσμευτικός, αρκεί να αναφέρεται ρητά στην σύμβαση διαιτησίας ως προϊόν της ελεύθερης βούλησης των μερών.³⁹

Είναι όμως φανερό ότι ένας αθλητής ή ένας σύλλογος που θέλει να συμμετάσχει σ' ένα πρωτάθλημα ή σε μια αθλητική διοργάνωση, δεν έχει ελευθερία στην επιλογή του δικαστή του (κρατικού ή ιδιωτικού), όταν η αποδοχή της ρήτρας διαιτησίας αποτελεί προϋπόθεση για την συμμετοχή του στην διοργάνωση ή γενικότερα στην αθλητική δραστηριότητα. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η διαιτησία που εγκαθιδρύεται βάσει καταστατικών ρητρών σωματείων δεν αποτελεί ανεπίτρεπτο περιορισμό της ελευθερίας των μελών του ή όσων θέλουν να προσχωρήσουν σ' αυτό⁴⁰, σε κάθε περίπτωση η ύπαρξη τέτοιων ρητρών σε σωματεία με μονοπωλιακό χαρακτήρα, όπως πράγματι είναι οι αθλητικές ομοσπονδίες, οι ολυμπιακές επιτροπές και η ΔΟΕ, και η εκ των προτέρων υποχρεωτική αποδοχή τους από αθλητές, παράγοντες ή συλλόγους προκειμένου να συμμετάσχουν στις αθλητικές διοργανώσεις, αποτελεί αναμφίβολα περιορισμό της ελευθερίας βούλησής τους να υπαγάγουν τις διαφορές τους σε διαιτησία και επομένως μια τέτοια διαιτησία θα έπαισχε από την γένεσή της⁴¹.

Το ίδιο ισχύει και για τις λεγόμενες «θεσμικές» διαιτησίες, όπως π.χ.

³⁸ Βλ. ιδίως Σ. Κουσουύλη, Θεμελιώδη προβλήματα της διαιτησίας, τ. Β., Αθήνα 1996, σελ. 15 επ.

³⁹ ΑΠ 1684/1986, ΝοΒ 1987, σελ. 1054 – ΑΠ 851/1995, ΝοΒ 1997, σελ. 1071

⁴⁰ Βλ. Σ. Κουσουύλη, οπ. π., σελ. 17 επ, με την διευκρίνιση ότι τέτοιες ρήτρες δεν δεσμεύουν τα νεοεισερχόμενα μέλη. Έτσι και στη Γερμανία ως προς ρήτρες που εισάγονται στο καταστατικό χωρίς την έγκριση μέλους, βλ. ιδίως BGH 3-4-2000, SpuRt 2000, σελ. 153 με σημείωση U. Haas, σελ. 139.

⁴¹ Βλ. ιδίως Μ. Vollkommer, Zum Rechtsschutz von Lizenzspielern durch staatliche Gerichte, RdA, 1982 σελ. 16, 31 επ. -R. Wylter, Die Schiedsabrede im Sportrecht, εις: Recht und Sport, τ. 22, Stuttgart 1997, σελ. 43 – α.α. σχετικά με την διαιτητική επίλυση διαφορών ντόπιγγκ, U. Haas, Die N.A.D.A. und ein künftiges Schiedsgericht für Doping - Streitigkeiten, εις: Recht und Sport, τ. 31, Stuttgart 2003, σελ. 9.

αυτή του TAS, οι οποίες νομίμως μεν συγκροτούνται και λειτουργούν ανεξαρτήτως της βούλησης των διαδίκων που τυχόν υπαγάγουν τη διαφορά τους σ' αυτές, αυτή καθ' αυτή όμως η υπαγωγή θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης και όχι άμεσου ή έμμεσου εξαναγκασμού.⁴²

Περαιτέρω ο αποκλεισμός της τακτικής δικαιοσύνης από την εκδίκαση των αθλητικών διαφορών, έτσι όπως αυτός επιχειρείται είτε με καταστατικές ρήτρες είτε και με νομοθετικές διατάξεις (βλ. π.χ. το άρθρο 131 Ν. 2725/99) μπορεί θεωρητικά να γίνει αποδεκτός μόνο υπό την προϋπόθεση ότι αναφέρεται όχι σε όλες συλλήβδην τις διαφορές για τις οποίες επιλαμβάνεται η αθλητική δικαιοσύνη αλλά μόνο σε αγωνιστικές διαφορές που δημιουργούνται από την παραβίαση των κανόνων παιδιάς. Και τούτο διότι η «παιδιάς», το παιχνίδι, αποτελεί δραστηριότητα που κατά βάσει δεν ενδιαφέρει την έννομη τάξη και επομένως την κρατική δικαιοδοσία⁴³. Πράγματι, όταν ο ποδοσφαιριστής που έχει δεχθεί τρεις κίτρινες κάρτες αποκλείεται από τους αγώνες μίας, δύο ή τριών αγωνιστικών, υφίσταται ένα αθλητικό μειονέκτημα που συνεπάγεται η εκ μέρους του κακή συμμετοχή στο παιχνίδι, και η έννομη τάξη δεν έχει λόγο να παρέμβει σ' αυτό⁴⁴. Επίσης το αν ορθώς ο διαιτητής του αγώνα επέδειξε σ' αυτόν τις κίτρινες κάρτες, είναι και αυτό ζήτημα της «παιδιάς» και δεν αφορά την έννομη τάξη. Επομένως ο αποκλεισμός των τακτικών δικαστηρίων για τέτοιες διαφορές θα μπορούσε να κριθεί ως συνταγματικά ανεκτός ακόμη και αν δεν συνοδεύεται από την εγκαθίδρυση νομίμου διαιτησίας.⁴⁵

Για τις διαφορές όμως όλων των υπολοίπων κατηγοριών, ή για διαφορές που προέρχονται μεν από την παραβίαση ή κακή εφαρμογή κανόνων παιδιάς, συνεπάγονται όμως πειθαρχικές ποινές ή αποφάσεις των οργάνων αθλητικής δικαιοσύνης που επενεργούν άμεσα στην σφαίρα των προσωπικών σχέσεων ή

⁴² Βλ. D. Hantke, Brauchen wir eine Sport – Schiedsgerichtsbarkeit?, SpuRt 1998, σελ. 186 (προτείνει την δημιουργία νομίμου θεσμικής αθλητικής διαιτησίας) - Wylter, οπ.π., σελ. 43.

⁴³ Τέτοιο ενδιαφέρον θα υπήρχε ενδεχομένως αν προέκυπτε η βούληση των ενδιαφερομένων για εφαρμογή των κανόνων παιδιάς από τα κρατικά δικαστήρια ως κανόνων δικαίου, βλ. B. Pfister, Sportregeln vor staatlichen Gerichten, SpuRt 1998, σελ. 221.

⁴⁴ Κατά αυτή την έννοια βλ. και ΣτΕ 3385/1981 σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων παιδιάς από τα αρμόδια αθλητικά όργανα, ως τεχνικών κανόνων. Έτσι και η Εφ. Αθ. 8827/1997, οπ.π., αδημ. Βλ. επίσης M. Kummer, οπ.π. σελ. 32-45.

⁴⁵ Βλ. Α. Μαλάτο, οπ.π., Επιστημολογική σελ 83επ, 87επ.

δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου (π.χ. μακρόχρονος ή ισόβιος αποκλεισμός λόγω ντόπιγκ ή παράβασης κανόνος παιδιάς) ο αποκλεισμός της δικαστικής οδού, ακόμη και με την ταυτόχρονη εγκαθίδρυση διαιτητικών οργάνων, παρίσταται ιδιαίτερα προβληματικός.⁴⁶ Δεδομένης και της έμφασης που δίδει στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο μάλιστα μπορεί να θεωρηθεί – σε σύγκριση με Συντάγματα άλλων κρατών – ως ένα από τα πιο ενισχυτικά της προστασίας του πολίτη,⁴⁷ κάθε απόπειρα αποκλεισμού της τακτικής δικαιοσύνης ή εγκαθίδρυσης υποκατάστατων αυτής λειτουργιών οφείλει να αντιμετωπίζεται με τα δικαιοκρατικά κριτήρια που αναφέραμε παραπάνω.

Επομένως, υπό το ισχύον νομικό καθεστώς, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι πλην ορισμένων (ελαχίστων) εξαιρέσεων, η λειτουργία της αθλητικής δικαιοσύνης δεν μπορεί να αποτελεί νόμιμη διαιτητική διαδικασία,⁴⁸ αλλά λειτουργία υποκείμενη στον ουσιαστικό έλεγχο της κρατικής δικαιοδοσίας.⁴⁹

β) Η αθλητική δικαιοσύνη ως υποχρεωτική προδικαστική λειτουργία σωματειακής ή συμβατικής μορφής.

Αφού λοιπόν η αθλητική δικαιοσύνη, έτσι όπως την παρουσιάσαμε, δεν μπορεί να αποτελεί ούτε δικαστική ούτε νόμιμη διαιτητική λειτουργία, μένει να διαπιστωθεί ο χαρακτήρας της ως σωματειακής λειτουργίας, για δε την περίπτωση του ΑΣΕΑΔ και ως κρατικής λειτουργίας. Και όσον αφορά την απονομή αθλητικής δικαιοσύνης από όργανα ομοσπονδιών σε σχέση με τα μέλη τους, η σωματειακού δικαίου φύση αυτής της λειτουργίας είναι αυτονόητη. Συνήθως όμως η απονομή της αθλητικής δικαιοσύνης αφορά φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν είναι άμεσα, πολλές φορές μάλιστα ούτε καν έμμεσα μέλη της ομοσπονδίας, όπως π.χ. οι αθλητές, οι οποίοι σύμφωνα με

⁴⁶ Βλ. ιδίως στην ελβετική νομολογία. SBG 6-12-1994 SpuRt 1995 σελ. 211 και BGE 120, II, σελ. 369 – SBG 15-3-1993, SGE 119, II, σελ. 281 – SBG 21-1-1982, BGE 108, II, σελ. 22.

⁴⁷ Βλ. ιδίως Ν. Κλαμαρή, Το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, Αθήνα 1989, σελ. 9 επ., 15 επ.

⁴⁸ Βλ. γνωμοδοτήσεις Ν. Νίκα, Το κύρος της ρήτηρας υπαγωγής διαφορών στις ΕΕΟΔΑΚ, Αρμ. 1994, σελ. 506 επ. και Κ. Καλαβρού, οπ. π., σελ. 538, όπου οι συγγραφείς αν και ασχολούνται κυρίως με όργανα επίλυσης οικονομικών διαφορών, που έχουν έντονα γνωρίσματα διαιτητικής φύσεως, τα πορίσματα των γνωμοδοτήσεών τους ισχύουν πολύ περισσότερο για τα λοιπά αθλητικά όργανα που δεν διαθέτουν τέτοια «διαιτητικά» χαρακτηριστικά.

⁴⁹ BGH 30-5-1983, BGHZ 87, σελ. 337 - A. Malatos, Problematik der sog "Sportgerichtsbarkeit" des griechischen Fußballverbandes, SpuRt 1998, σελ. 186.

το άρθρ. 3 παρ. 4 (και υπό την επιφύλαξη της παρ. 5) Ν. 2725/1999 δεν αποτελούν μέλη του σωματείου στο οποίο ανήκουν. Σ' αυτή την περίπτωση το σωματειακό δίκαιο δεν προσφέρεται για τον χαρακτηρισμό και την νομική θεμελίωση της αθλητικής δικαιοσύνης.

Αν λοιπόν θέλαμε να περιβάλλουμε αυτή τη λειτουργία με ένα νομικό ένδυμα πέραν της σωματειακής-πειθαρχικής, δικαστικής ή διαιτητικής λειτουργίας, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι στο πλαίσιο της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων (ΑΚ 361) οι συμβαλλόμενοι μπορούν να παραπέμψουν στην κρίση τρίτων κάθε διαφωνία τους, ακόμη και αν δεν έχει τον χαρακτήρα της ιδιωτικής διαφοράς, θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την λειτουργία αυτή στο πλαίσιο ή κατ' αναλογία του άρθρου 371 ΑΚ, ως προσδιορισμό εκ μέρους του αθλητικού οργάνου, ως τρίτου, μιας αόριστης παροχής, η οποία συνίσταται στην υποχρέωση ορθής εκπλήρωσης του αθλητικού καθήκοντος εκ μέρους των μετεχόντων στην οργανωμένη αθλητική δραστηριότητα. Αν ο προσδιορισμός δεν γίνει με δίκαιη κρίση, τότε δημιουργείται διαπλαστικό δικαίωμα για τον αδικούμενο να ζητήσει από το δικαστήριο τον δίκαιο προσδιορισμό και να εξετάσει επί της ουσίας την κρίση του τρίτου⁵⁰.

Σύμφωνα με αυτή τη θεώρηση, για τον προσδιορισμό της ορθής εκπλήρωσης του αθλητικού καθήκοντος ως αορίστου παροχής, το αρμόδιο όργανο εφαρμόζει τους κανονισμούς των αθλητικών ομοσπονδιών και προσδιορίζει κατά δίκαια κρίσιν και σύμφωνα με τους κανονισμούς αυτούς την οφειλόμενη αόριστη παροχή. Σε περιπτώσεις πειθαρχικών διαφορών αυτός ο προσδιορισμός λαμβάνει την μορφή της επιβολής και έκτισης μιας συγκεκριμένης πειθαρχικής ποινής, όπως τούτο προβλέπεται στους σχετικούς κανονισμούς. Έτσι, όταν κάποιος τιμωρείται π.χ. για δυσφήμιση του αθλήματος, εξειδικεύεται στη συγκεκριμένη περίπτωση η υποχρέωσή του για τήρηση της χρηστής αθλητικής συμπεριφοράς, διαπιστώνεται η παραβίασή της και προσδιορίζεται με την μορφή της επιβαλλόμενης ποινής η οφειλόμενη προς την αθλητική οργάνωση συμπεριφορά-παροχή του. Βέβαια, το μειονέκτημα αυτής της θεώρησης, ιδίως όσον αφορά την επιβολή πειθαρχικών ποινών, είναι το γεγονός ότι οι καθοριζόμενες στους κανονισμούς συμπεριφορές και οι επιβαλλόμενες

⁵⁰ Βλ. Χ. Παπαδάκη, Παρατηρήσεις στην 90/1984 απόφαση του Μ.Δ.Ο./ΕΠΑΕ 90/1984, Ελλ. Δνη 1984, σελ. 1269 – Μον. Πρωτ. Αθ. 16413/1982, Ελλ. Δνη 1982, σελ. 722 – Μον. Πρωτ. Αθ. 10573/1982, Ελλ. Δνη 1982, σελ. 533.- Μον Πρωτ. Αθ. 13611/1991, ΕΕργΔ 1993, σελ. 384.

για κάθε παράβαση ποινές στις περισσότερες περιπτώσεις αποτελούν για τους μετέχοντες στην αθλητική δραστηριότητα πολύ συγκεκριμένες υποχρεώσεις και όχι αόριστες παροχές, απαραίτητη προϋπόθεση για την ευθεία εφαρμογή των άρθρ. 371επ. Α.Κ.⁵¹ Για το λόγο αυτό είναι προτιμότερο σε αυτές τις περιπτώσεις να επικαλούμαστε την ανάλογη και όχι ευθεία εφαρμογή των άρθρ. 371 επ. Α.Κ..

Αν μάλιστα δεχθούμε ότι την έννοια αυτή έχει και η υποχρεωτική καταστατική ρήτρα του άρθρου 131 παρ. 1 που θεμελιώνει την αρμοδιότητα των αθλητικών οργάνων ως «διαιτητικών» οργάνων, αίρεται και η οποιαδήποτε επιφύλαξη μας σχετικά με την συνταγματικότητα της διατάξεως, αφού η θεμελιούμενη εκεί αποκλειστική δικαιοδοσία των αθλητικών οργάνων θα είχε μόνο την έννοια της υποχρεωτικής προδικασίας και όχι της υποχρεωτικής ή αναγκαστικής διαιτησίας⁵².

Επομένως η αρμοδιότης των δικαστηρίων για ουσιαστικό έλεγχο των αποφάσεων των οργάνων αθλητικής δικαιοσύνης θεμελιώνεται τόσο με βάση τις διατάξεις του σωματειακού όσο και αυτές του συμβατικού δικαίου.

Στο σημείο αυτό πρέπει όμως να σημειώσουμε και την θέση που υποστηρίζεται τελευταία, ιδίως στη Γερμανία, σχετικά με αυτή τη σωματειακού-συμβατικού δικαίου φύση της αθλητικής δικαιοσύνης, σύμφωνα με την οποία ο δικαστικός έλεγχός της είναι μεν έλεγχος ουσίας, υπόκειται όμως στα εξής συγκεκριμένα κριτήρια:

1. Έλεγχος της νομικής θεμελίωσης της απόφασης στο νόμο, το καταστατικό και τους κανονισμούς της Ομοσπονδίας
2. Έλεγχος της νομιμότητας των καταστατικών διατάξεων
3. Έλεγχος της τήρησης των θεμελιωδών δικονομικών αρχών και των αθλητικών διαδικαστικών διατάξεων.
4. Έλεγχος της απόφασης για αυθαιρεσία ή μη δίκαιη κρίση, ιδίως σε περιπτώσεις κατάχρησης εκ μέρους των ομοσπονδιών ονομαστικής ή κοινωνικής τους δύναμης εις βάρος των μελών τους.

⁵¹ Βλ. Μον. Πρωτ. Αθ. 16413/1982 οπ. π., σελ. 723.

⁵² Έτσι παλαιότερα Εφ.Αθ. 4163/1996, αδημ. σχετικά με την αποκλειστική αρμοδιότητα της ΔΕΕ/ΕΠΟ και ΑΠ 1143/1989, οπ. π., σχετικά με την αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΕΟΔΕΠ και του ΑΣΕΑΔ. Από τη νεότερη νομολογία βλ. Εφ. Αθ. 8585/2000, ΑρχΝ 2001, σελ. 498. – Κατ' αυτήν την έννοια και Kαραquillo, οπ.π., σελ. 674 επ., σχετικά με την παρέμβαση του CNOSE πριν την δικαστική εξέταση των αθλητικών διαφορών στη Γαλλία.

Με τον τρόπο αυτό, ενώ δεν περιορίζεται ο δικαστικός έλεγχος ουσίας, όπως συμβαίνει με τον έλεγχο των διαιτητικών αποφάσεων, εν τούτοις όταν αυτός ασκείται για αποφάσεις της αθλητικής δικαιοσύνης προϋποθέτει αποκλειστικά και περιοριστικά με τα παραπάνω ειδικά για την περίπτωση αυτή κριτήρια, πλησιάζοντας περισσότερο το μοντέλο του ακυρωτικού ελέγχου των διαιτητικών αποφάσεων.⁵³

γ) Η αθλητική δικαιοσύνη ως λειτουργία άσκησης δημόσιας εξουσίας

Μετά από μια θεωρητική και νομολογιακή επεξεργασία είκοσι πέντε και πλέον ετών, η οποία αποτυπώνεται ρητά και στο άρθρο 19 Ν. 610/1994 που αναφέραμε εισαγωγικά, η αθλητική δικαιοσύνη αποτελεί στη Γαλλία λειτουργία των αθλητικών ομοσπονδιών, ως Ν.Π.Ι.Δ., η οποία όμως ασκείται απ' αυτές με χρήση προνομίων δημόσιας εξουσίας (*prerogatives de puissance public*) και στο πλαίσιο της αναδοχής απ' αυτές δημοσίων καθηκόντων (*mission de service public*) που τους έχουν ανατεθεί από το νόμο για την εκπλήρωση μιας λειτουργίας κρατικού ενδιαφέροντος στο χώρο του αθλητισμού. Έτσι, κατ' επανάληψη το Conseil d' Etat έχει κρίνει αποφάσεις των οργάνων αθλητικής δικαιοσύνης, χαρακτηρίζοντάς τες σαν ατομικές διοικητικές πράξεις, καίτοι εκδιδόμενες από όργανα νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.⁵⁴ Στην Ελλάδα, καίτοι σε ορισμένες περιπτώσεις έχει υποστηριχθεί η άποψη αυτή,⁵⁵ πάντως δεν θεωρείται κρατούσα.⁵⁶ Αντίθετα το ΣτΕ, ακόμη και για το ΑΣΕΑΔ, ένα όργανο της διοίκησης, αφού αρχικά είχε υιοθετήσει την

⁵³ Κατ' αυτή την έννοια V. Röhricht, Chancen und Grenzen von Sportgerichtsverfahren nach deutschem Recht, εις *Recht und Sport*, Band 22, Stuttgart 1997, σελ. 19 επ. – U. Haas, ο.π., σελ. 229.-U. Steiner, Die Autonomie des Sports, München 2003, σελ. 13 επ.

⁵⁴ Η αρχή της νομολογίας έγινε με την υπόθεση FIFAS (C.E 22-11-1974, Lebon 1974, σελ. 576). Συστηματική παράθεση της θεωρίας και της νομολογίας σε Γαλλία και Ισπανία βλ.εις Α. Μαλάτο, *Αθλητισμός και Έννομη Τάξη στην Ευρώπη*, Αθήνα 1996 (Εκδόσεις ΕΑΔ), σελ. 42 επ.

⁵⁵ Βλ. Β. Σκουρή – Ι. Δελιγιάννη, Νομική φύση του αθλητικού δικαστή και νομιμότητα της πειθαρχικής εξουσίας του, Αρμ. 1986, σελ. 580 επ., όπου τα ΜΔΟ/ΕΠΑΕ χαρακτηρίζονται ως διοικητικές αρχές και οι αποφάσεις τους ως εκτελεστές διοικητικές πράξεις. Κατ' αυτή την έννοια και ΜΔΟ/ΕΠΑΕ 90/1984, ο.π., σελ. 1267-ΣτΕ 155/1979 (μειοψηφούσα άποψη), ΕΕΝ 1980, σελ. 110, όπου οι εφαρμοζόμενοι από τα όργανα αθλητικής δικαιοσύνης κανονισμοί, εφ' όσον εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του νόμου θεωρούνται ως κανονιστικές πράξεις.

⁵⁶ Βλ. πρόσφατη ΣτΕ 106/2002 σχετικά με τη φύση ιδιωτικού δικαίου ΠΔΟ/ΕΠΑΕ και της ΔΕΕ/ΕΠΟ.

διάκριση των ασκουμένων υπό του ΑΣΕΑΔ αρμοδιοτήτων ανάλογα με την φύση των εφαρμοζομένων από αυτό κανόνων,⁵⁷ υιοθέτησε τελικά την άποψη, ότι εφ' όσον το ΑΣΕΑΔ επιλαμβάνεται διαφορών, οι οποίες προκαλούνται μεν από παραβίαση νόμων και κανονιστικών πράξεων του κράτους, όμως η τήρησή τους από πλευράς διαδίκων αποτελεί υποχρέωση που αναλήφθηκε από αυτούς συμβατικά, μέσω μιας συμβάσεως προσχωρήσεως, (που για μεν τα αθλητικά σωματεία είναι η αποδοχή της προκήρυξης πρωταθλήματος στο οποίο λαμβάνουν μέρος, δια δε τους αθλητές και λοιπά φυσικά πρόσωπα είναι η εκ μέρους τους υπογραφή δελτίου αθλητικής ιδιότητας ή άλλου συναφούς εγγράφου), δεν επιλαμβάνεται ως όργανο που ασκεί κυριαρχική διοίκηση αλλά κατά παραπομπή των ενδιαφερομένων μερών (ως τρίτος κατ' ΑΚ 371 ή ως διαιτητής). Αρμόδιος επομένως, σύμφωνα με αυτή τη θεωρητική κατασκευή, για να επιληφθεί είναι ο δικαστής της σύμβασης και επομένως τα πολιτικά δικαστήρια.⁵⁸

Το ΣτΕ στην περίπτωση αυτή λειτούργησε ακριβώς αντίστροφα απ' ότι το γαλλικό Conseil d' Etat. Ενώ το Conseil d' Etat χρησιμοποιεί το λειτουργικό αντί του οργανικού κριτηρίου για να θεμελιώσει τον διοικητικού δικαίου χαρακτήρα των σημαντικότερων τουλάχιστον εκφάνσεων της αθλητικής δικαιοσύνης, έστω κι αν αυτή ασκείται από όργανα Ν.Π.Ι.Δ., το ΣτΕ, ενώ κατά πάγια νομολογία του χρησιμοποιεί το οργανικό κριτήριο για τον χαρακτηρισμό των διοικητικών πράξεων⁵⁹ χρησιμοποίησε το λειτουργικό αντί

⁵⁷ Σύμφωνα με παλαιότερη νομολογία του ΣτΕ, εφ' όσον το ΑΣΕΑΔ έκρινε υποθέσεις με αντικείμενο κατ' εφαρμογήν νόμων ή κανονιστικών διατάξεων ασκούσε διοικητική αρμοδιότητα, ενώ όταν επρόκειτο για εφαρμογή ιδιωτικών κανονισμών των ομοσπονδιών ασκούσε αρμοδιότητα ιδιωτικού δικαίου, ελεγχόμενη από τα πολιτικά δικαστήρια (ΣτΕ 155/1979, ΕΕΝ 1980, σελ. 110 - ΣτΕ 3402/1984, ΝοΒ 1984, σελ. 1276 -ΣτΕ 2359/1987). Βλ. χαρακτηριστικά και ΣτΕ 3386/1981 και 3120/1981, όπου το ΣτΕ επιλαμβάνεται ακυρωτικά επί αποφάσεων του ΑΣΕΑΔ και για υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή του ΚΑΠ, που τότε όμως εξεδίδετο με την μορφή υπουργικής απόφασης.

⁵⁸ Βλ. ιδίως ΣτΕ 1738-1739-1740/1986, ΝοΒ 1987, σελ. 1459 -Ελλ. Δνη 1986, σελ. 735 - ΣτΕ 202/1986, Αρμ. 1986, σελ. 918. Κατ' αυτήν την έννοια βλ. και Α. Γεωργιάδη-Π. Παυλόπουλο, Ζητήματα Αθλητικών Διαφορών, ΕΔΔΔ/1989 σελ. 7, 20 (Το γεγονός ότι ο έλεγχος ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή πράξεων οργάνων ΝΠΙΔ ανατίθεται σε διοικητικό όργανο, δηλ. το ΑΣΕΑΔ, δεν μπορεί να προσδώσει στην πράξη του οργάνου αυτού χαρακτήρα διοικητικής πράξης).

⁵⁹ Βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 327/1930, 367/1943, 1160/1950, 2643/1967 και 2426/1984 (αναφερόμενη ειδικά στα ΜΔΟ/ΕΠΑΕ)

του οργανικού κριτηρίου για να θεμελιώσει ακριβώς το αντίθετο, δηλ. την ιδιωτικού δικαίου λειτουργία ενός διοικητικού οργάνου.⁶⁰

Στη νεότερη νομολογία του το ΣτΕ κρίνει ως διοικητική την αρμοδιότητα του ΑΣΕΑΔ όταν επιλαμβάνεται επί υποθέσεων που αφορούν πειθαρχικές κυρώσεις για παράβαση του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας⁶¹ ή για υποθέσεις μεταγραφών που προκύπτουν από την εφαρμογή υπουργικών αποφάσεων⁶², ενώ αντίθετα κρίνει ως ιδιωτικής φύσεως τις υποθέσεις που πηγάζουν από την εφαρμογή των κανονισμών του άρθρου 27 Ν. 2725/1999. Με δεδομένο ότι τόσο οι πειθαρχικοί κανονισμοί, όσο και οι κανονισμοί εγγραφών – μετεγγραφών εκδίδονται κατά το πλείστο με την διαδικασία του άρθρου 27 Ν. 2725/1999, το ΑΣΕΑΔ επιλαμβάνεται πλέον κατά το πλείστο υποθέσεων που υπάγονται στην τελική δικαιοδοτική κρίση των πολιτικών δικαστηρίων. Και πάλι όμως ο κίνδυνος για μη ενιαία κρίση ομοίων υποθέσεων παραμένει. Έτσι, για μεν τις εγγραφές – μετεγγραφές Ελλήνων αθλητών που ρυθμίζονται πλέον με κανονισμούς του άρθρου 27 θεμελιούται η ιδιωτικού δικαίου αρμοδιότης του ΑΣΕΑΔ, ενώ για τις ίδιες περιπτώσεις αλλοδαπών ή ομογενών αθλητών που ρυθμίζονται με υπουργικές αποφάσεις, η αρμοδιότης του ΑΣΕΑΔ θα πρέπει κατά τα ανωτέρω να θεωρηθεί ως δημοσίου δικαίου τού αυτής.

Επομένως, ακόμη και υπό το καθεστώς του Ν. 2725/1999 το πρόβλημα της ενιαίας εφαρμογής του δικαίου επί ομοίων περιπτώσεων εξακολουθεί να υφίσταται, πράγμα που συνηγορεί υπέρ της εφαρμογής των κριτηρίων που ανέδειξε η γαλλική νομολογία για την αθλητική δικαιοσύνη στο σύνολό της.

3. Τα όργανα και η νομική φύση των αποφάσεών τους

α) Τα πρωτοβάθμια όργανα των αθλητικών ενώσεων και ομοσπονδιών πλην των ομαδικών αθλημάτων του άρθρου 119 Ν. 2725/1999

Σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του Ν. 2725/1999 στις αθλητικές ομοσπονδίες όλων των αθλημάτων πλην ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης χειροσφαίρισης και υδατοσφαίρισης λειτουργούν πειθαρχικά και

⁶⁰ Βλ. Α. Μαλάτο, Ο δικαστικός έλεγχος της πειθαρχικής εξουσίας στον αθλητισμό, ΝοΒ 1987, σελ. 1497

⁶¹ ΣτΕ 92/2003, ΝΟΜΟΣ 322469

⁶² ΣτΕ 207/2002, ΝΟΒ 2002, σελ. 2091, ΝΟΜΟΣ 313407 – 3140/2000, αδημ.

άλλα δικαιοδοτικά όργανα, τα οποία ιδρύονται από τις ομοσπονδίες σύμφωνα με τα καταστατικά και τους κανονισμούς στο πλαίσιο της ιδιωτικής τους αυτονομίας. Οι κατ' ουσίαν αρμοδιότητες των οργάνων αυτών μπορούν να εκτείνονται σε όλο το φάσμα της αθλητικής δικαιοσύνης. Οι αποφάσεις τους μπορούν να έχουν από το καταστατικό δύναμη ενδοσωματειακής «εκτελεστότητας» ή να χρησιμοποιούνται από το Δ.Σ. της ομοσπονδίας.

Στη δεύτερη αυτή περίπτωση του Δ.Σ. λειτουργεί ουσιαστικά σαν όργανο δεύτερου βαθμού κρίσης της διαφοράς. Είναι επίσης δυνατόν, όλες οι υπό κρίσιν διαφορές να κρίνονται απ' ευθείας από το Δ.Σ. της Ενώσεως ή Ομοσπονδίας, ανάλογα με τις σχετικές καταστατικές ρυθμίσεις. Όσα από τα όργανα αυτά επιλαμβάνονται αγωνιστικών διαφορών θα μπορούσαν να χαρακτηρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 131 παρ. 1 Ν. 2725/1999 ως διαιτητικά όργανα. Σημειώνουμε εδώ ότι ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τον όρο «διαιτητικό όργανο» αντί του μόνου δόκιμου για την περίπτωση αυτή όρου «διαιτητικό δικαστήριο». Προφανώς και ο ίδιος ο νομοθέτης δεν έχει την αίσθηση ότι εδώ εισάγει μια καθ' αυτό διαιτητική διαδικασία. Επομένως το κατά πόσον ο χρησιμοποιούμενος από τον νόμο όρος «διαιτητικό όργανο» αναφέρεται στην σύσταση διαιτητικού δικαστηρίου, την δημιουργία μιας αποκλειστικής αρμοδιότητας ή απλώς την εισαγωγή μιας υποχρεωτικής προδικασίας, εξαρτάται από το ποια θεωρητική άποψη περί αθλητικής δικαιοσύνης υιοθετούμε, εξ' όσων αναφέραμε παραπάνω, καθώς και από το εάν δεχόμαστε ή όχι την ενσωμάτωση των κανόνων παιδιάς στο γενικότερο κανονιστικό σύστημα της έννομης τάξης. Επίσης, το αν οι αποφάσεις των οργάνων αυτών μπορούν να αντιμετωπισθούν νομικά με κριτήρια δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εξαρτάται από το κατά πόσο υιοθετούμε την άποψη και θεωρούμε ότι υφίστανται και εδώ τα κριτήρια της γαλλικής θεωρίας και νομολογίας περί αναδοχής δημοσίου καθήκοντος από την αθλητική ομοσπονδία κατά την άσκηση της «δικαιοδοτικής» της λειτουργίας. Όμως ανεξάρτητα από αυτούς τους νομικούς προβληματισμούς, είναι προφανές ότι σε όλα τα παραπάνω όργανα και στις αποφάσεις τους, δεν μπορεί παρά να αποδίδεται κατ' αρχήν νομική φύση ιδιωτικού δικαίου, αφού αποτελούν όργανα και αποφάσεις ενός Ν.Π.Ι.Δ., εφαρμοζομένων επ' αυτών, τουλάχιστον κατ' αρχήν, των διατάξεων του ιδιωτικού (σωματειακού και συμβατικού) δικαίου με ανάλογες συνέπειες και ως προς την δικονομική τους αντιμετώπιση.

β) Τα πρωτοβάθμια όργανα των ομαδικών αθλημάτων καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, χειροσφαίρισης και υδατοσφαίρισης

Τα πρωτοβάθμια όργανα αθλητικής δικαιοσύνης των αθλημάτων αυτών, συνιστώνται κατ' αρχήν σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις των αντιστοίχων αθλητικών ομοσπονδιών και ισχύουν και γι' αυτά όσα αναφέραμε παραπάνω (3α). Σύμφωνα όμως με το άρθρο 119 Ν. 2725/1999, ειδικά για τους αγώνες Α1, Α2 και Β' εθνικής κατηγορίας ανδρών και γυναικών καθώς και για τους αγώνες Κυπέλλου Ελλάδος των αθλημάτων αυτών, συνιστώνται πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα. Τα Π.Δ.Ο. στελεχώνονται από τακτικούς δικαστές σύμφωνα με την διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 119 του νόμου. Οι αρμοδιότητές τους ορίζονται στο άρθρο. 120 και αφορούν βασικά την επιβολή πειθαρχικών ποινών, έχουν όμως και αρμοδιότητες επίλυσης διαφορών τεχνικού και διοικητικού χαρακτήρα, έτσι όπως τις προσδιορίσαμε παραπάνω, που ανατίθενται σ' αυτά με διατάξεις του νόμου ή με κανονισμούς και αποφάσεις της οικείας ομοσπονδίας. Παρά το γεγονός ότι τα όργανα αυτά συνιστώνται ως όργανα Ν.Π.Ι.Δ. δηλ. των αθλητικών ενώσεων ή ομοσπονδιών, η διαφορά τους από τα όργανα της παραγράφου (3α) έγκειται στο ότι αυτά συγκροτούνται, οργανώνονται, λειτουργούν και ασκούν τις αρμοδιότητές τους κατ' επιταγήν του νόμου και όχι σαν αποτέλεσμα της ιδιωτικής αυτονομίας των αθλητικών ομοσπονδιών. Αυτό επιτείνει εύλογα τον προβληματισμό που προαναφέραμε σχετικά με τη νομική φύση των αποφάσεών τους στο πλαίσιο της περί αναδοχής δημοσίων καθηκόντων θεωρίας. Αν και κατά καιρούς έχει υποστηριχθεί και η άποψη ότι όλα τα παραπάνω υποδηλώνουν την λειτουργία των οργάνων αυτών κατ' ενάσκησιν δημόσιας εξουσίας,⁶³ ως κρατούσα θεωρείται σήμερα η άποψη ότι αποτελούν όργανα νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και οι αποφάσεις τους υπόκεινται στον έλεγχο ουσίας των πολιτικών δικαστηρίων.⁶⁴

γ) Τα πρωτοβάθμια όργανα στο άθλημα του ποδοσφαίρου

Και για τα πρωτοβάθμια όργανα στο άθλημα του ποδοσφαίρου ισχύουν

⁶³ Βλ. ιδίως Β. Σκουρή – Ι. Δεληγιάννη, οπ.π., σελ. 584 επ.- Δικαιοδοτικό Όργανο ΕΠΑΕ (Εφέτης Ν. Χατζάκης) 90/1984, Ελλ. Δνη 1984, σελ. 1267 με αντίθετης άποψης σημείωση Χ. Παπαδάκη

⁶⁴ Βλ. ιδίως Χ. Παπαδάκη, οπ.π., σελ. 1269-Στ. Γιακουμέλο, Πρόβλημα στο θεσμό του αθλητικού δικαστή, Ελλ. Δνη 1985 σελ. 1313.

κατ' αρχήν όσα αναπτύξαμε παραπάνω (3α, 3β). Εδώ όμως πρέπει να σημειώσουμε ότι λόγω των συχνών προστριβών και αντιδικιών μεταξύ Πολιτείας, ΕΠΟ και FIFA με αφορμή τη νομοθετική παρέμβαση στο χώρο του ποδοσφαίρου, στο άρθρο 127B του Ν. 2725/99 (έτσι όπως προστέθηκε με το άρθρο 20 παρ. 4 Ν. 2947/2001 και με το άρθρο 49 Ν. 3057/2002 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 Ν. 3262/2004) για το χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου όπως επίσης και για το χώρο του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου προβλέπονται τριμελείς πειθαρχικές επιτροπές στις οποίες συμμετέχουν πλέον μόνο εν ενεργεία τακτικοί δικαστές. Και εδώ ισχύουν κατά τα λοιπά όσα αναφέραμε παραπάνω. (3α, 3β).

δ) Η Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (ΕΦΠ)

Με το άρθρο 130 Ν. 2725/1999 η σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 Ν. 3148/1955 ως όργανο της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων ιδρυθείσα Επιτροπή Φιλάθλου Ιδιότητας μετονομάστηκε σε Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος και λειτουργεί ως όργανο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (η σύμφωνα με το άρθρο 37 Ν. 2725/1999 νέα ονομασία της Ε.Ο.Α.)

Σκοπός και αρμοδιότης της ΕΦΠ είναι η επιβολή πειθαρχικών ποινών σε όσους από τους μετέχοντες στον αθλητικό χώρο παραβιάζουν τις αρχές του Φιλάθλου Πνεύματος, των παραδόσεων του αθλητισμού και του Ολυμπιακού Ιδεώδους. Οι αρχές αυτές προσδιορίζονται από την Χάρτα της ΔΟΕ αλλά και τον Κανονισμό Φιλάθλου Ιδιότητας, έτσι όπως αυτός κατηρτίσθη με το Β.Δ. 26/9-7/10/1955 (ΦΕΚ 274/Α/1955) και εξακολουθεί να ισχύει μέχρι σήμερα.

Η ΕΦΠ επιλαμβάνεται αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας. Ειδικά για το ποδόσφαιρο επιλαμβάνεται κατόπιν παραπομπής των οικείων δικαιοδοτικών οργάνων. Είναι προφανές ότι η πειθαρχική αρμοδιότητα της ΕΦΠ εκτείνεται πέραν της πειθαρχικής αρμοδιότητας των αθλητικών ομοσπονδιών, ακόμη και αν πρόκειται για επιβολή ποινών λόγω δυσφήμισης του αθλήματος. Μια άλλη σημαντική διαφορά της ΕΦΠ προς τα πειθαρχικά όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών είναι ότι αυτή συστάθηκε και λειτουργεί σαν συλλογικό διοικητικό όργανο, ενώ τα πειθαρχικά όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών είναι ότι αυτή συστάθηκε και λειτουργεί σαν όργανο ενός Ν.Π.Δ.Δ. Ανάλογος είναι επομένως και ο προβληματισμός σχετικά με τη νομική φύση του οργάνου και των αποφάσεών του, η οποία χωρίς αμφιβολία κείται στο

χώρο του δημοσίου δικαίου⁶⁵. Οι αποφάσεις της ΕΦΠ προσβάλλονται σύμφωνα με το άρθρ. 124 περ. δ Ν. 2725/1999 ενώπιον του ΑΣΕΑΔ, αρμοδιότης που πριν το 1999 ανήκε στην ολομέλεια της ΕΟΑ.

ε) Τα δευτεροβάθμια όργανα

Ως δευτεροβάθμιο όργανο αθλητικής δικαιοσύνης για όλα τα αθλήματα πλην του ποδοσφαίρου λειτουργεί σύμφωνα με το άρθρο 123 Ν. 2725/99 το ιδρυθέν ως συλλογικό όργανο της Διοίκησης παρά την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών. Ειδικά για το ποδόσφαιρο τις αρμοδιότητες του ΑΣΕΑΔ, πλην της εκδίκασης προσφυγών κατά αποφάσεων της ΕΦΠ, ασκεί η επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ σύμφωνα με το άρθρο 127B παρ. 4 Ν. 2725/99. Το ΑΣΕΑΔ επιλαμβάνεται των αθλητικών διαφορών ως όργανο του κράτους και όχι των ομοσπονδιών. Επομένως οι αποφάσεις του θα πρέπει κατ' αρχήν να αντιμετωπίζονται σαν ατομικές διοικητικές πράξεις, πολύ δε περισσότερο όταν αυτές εκδίδονται κατ' εφαρμογήν των νόμων και των κανονιστικών πράξεων του κράτους. Αντίθετα, οι αποφάσεις της Επιτροπής Εφέσεων της ΕΠΟ, παρ' ότι ερείδονται και αυτές επί του αυτού κανονιστικού συστήματος, εκδίδονται ως αποφάσεις οργάνου ενός ΝΠΔ και θα πρέπει να αντιμετωπίζονται, τουλάχιστον κατ' αρχήν, ως πράξεις διοίκησης σωματείου. Είναι πναρέλ

2. Η αθλητική δικαιοσύνη αποτελεί λειτουργία που ασκείται από όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών, από όργανα του κράτους, ενίοτε δε και από όργανα που συγκροτούνται με κοινή συμφωνία των ενδιαφερομένων μερών.

3. Η αθλητική δικαιοσύνη που ασκείται από όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών σύμφωνα με την κρατούσα σήμερα άποψη, αποτελεί λειτουργία που εντάσσεται στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου και ειδικότερα στο χώρο του σωματειακού ή συμβατικού δικαίου, ακόμη και αν η συγκρότηση, η σύνθεση, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες των οργάνων αυτών προβλέπονται και ασκούνται όχι ως προϊόν της ιδιωτικής αυτονομίας των ομοσπονδιών αλλά της κρατικής νομοθεσίας και χάριν του δημοσίου συμφέροντος. Η λειτουργία αυτή υπόκειται στον έλεγχο ουσίας των πολιτικών δικαστηρίων. Η άποψη περί δημοσιοποίησεως της πειθαρχικής λειτουργίας των αθλητικών ομοσπονδιών θα μπορούσε να γίνει δεκτή στο πλαίσιο της παραδοχής, ότι οι αθλητικές ομοσπονδίες αποτελούν αναδόχους δημοσίων καθηκόντων, που όμως, τουλάχιστον στην Ελλάδα, δεν βρίσκει αρκετούς υποστηρικτές.

4. Η αθλητική δικαιοσύνη που ασκείται από όργανα του κράτους, όπως το ΑΣΕΑΔ, ή από όργανα Ν.Π.Δ.Δ., όπως η ΕΦΙΠ, εντάσσεται κατ' αρχήν στο χώρο του διοικητικού δικαίου σύμφωνα με το οργανικό κριτήριο της διοικητικής λειτουργίας που παγίως εφαρμόζεται από το ΣτΕ. Επομένως και οι αποφάσεις των οργάνων αυτών αποτελούν, τουλάχιστον κατ' αρχήν, ατομικές διοικητικές πράξεις, υποκείμενες στον ακυρωτικό έλεγχο του ΣτΕ. Όμως το ΣτΕ στη νεότερη (τουλάχιστον από τη δεκαετία του 80 και εντεύθεν) νομολογία του, που σήμερα καταλαμβάνει το μέγιστο μέρος των αποφάσεων αυτών (ιδίως του ΑΣΕΑΔ), ουσίως τα κρατικά όργανα αθλητικής δικαιοσύνης αποφασίζουν επί διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή κανονισμών του άρθρου 27 Ν. 2725/1999 ή στο πλαίσιο της συμβατικής αποδοχής και προσωχρήσεως των φυσικών και νομικών προσώπων του αθλητικού χώρου στο εν γένει κανονιστικό σύστημα που τον διέπει, νομοθετικά ή αυτόνομα θεσπισμένο, λειτουργούν σχεδόν αποκλειστικά στο πλαίσιο της επίλυσης ιδιωτικών διαφορών (συμβατικών ή σωματειακών) και όχι της άσκησης δημόσιας εξουσίας. Επομένως και η λειτουργία αυτή των κρατικών οργάνων απονομής αθλητικής δικαιοσύνης διέπεται κατά το πλείστο από το ιδιωτικό δίκαιο και υπόκειται στον έλεγχο ουσίας των πολιτικών δικαστηρίων.

5. Αθλητική δικαιοσύνη που ασκείται από όργανα κοινής αποδοχής των

ενδιαφερομένων μερών αποτελεί σήμερα η λειτουργία των Ε.Ε.Ο.Δ. που προβλέπεται στο άρθρο 95 ν. 2725/1999 για την επίλυση των οικονομικών διαφορών στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού και χαρακτηρίζεται από τον νόμο σαν διαιτητική λειτουργία. Η διαιτητική φύση των οργάνων αυτών δεν γίνεται όμως αποδεκτή χωρίς περαιτέρω προβληματισμό τουλάχιστον με τα μέχρι σήμερα νομοθετικά δεδομένα.

6. Με την ρήτρα διαιτησίας του άρθρου 131 παρ. 1 Ν. 2725/1999 τα όργανα αθλητικής δικαιοσύνης, οσάκις επιλαμβάνονται αγωνιστικών διαφορών, ανακηρύσσονται υποχρεωτικά για τους μετέχοντες στον αθλητικό χώρο (αθλητές, διαιτητές, παράγοντες, σωματεία κλπ.) σε διαιτητικά όργανα.

7. Ανεξάρτητα από την διαιτητική ιδιότητα που τυχόν προσδίδει ο νόμος σε όργανα της αθλητικής δικαιοσύνης, σύμφωνα με την απολύτως κρατούσα σε θεωρία και νομολογία άποψη η εγκαθίδρυση διαιτησίας είναι νόμιμη και συνταγματικώς επιτρεπτή, μόνο εφόσον η υπαγωγή σ' αυτήν δεν αποτελεί προϊόν άμεσου ή έμμεσου καταναγκασμού. Όταν όμως αθλητές και σωματεία, προκειμένου να συμμετάσχουν στην επίσημη αθλητική δραστηριότητα, δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να αποδεχθούν συμβατικά τη ρήτρα διαιτησίας, είτε αυτή επιβάλλεται από το νόμο (άρθρα 95 και 131 Ν. 2725/1999) είτε από τα καταστατικά των μονοπωλιακά λειτουργούντων ομοσπονδιών, η σχετική διαιτητική συμφωνία είναι σαφώς αντίθετη προς τις περί δικαστικής προστασίας και λειτουργίας διατάξεις του Συντάγματος και δεν αποκλείει έγκυρα την αρμοδιότητα των κρατικών δικαστηρίων. Η διαπίστωση αυτή ισχύει και για τη λειτουργία του διαιτητικού δικαστηρίου της Δ.Ο.Ε. (ΤΑΣ), εφόσον αυτό κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 κληθεί να επιληφθεί αθλητικών διαφορών.

8. Εάν κατά την διατύπωση του άρθρου 131 παρ. 1 Ν. 2725/1999 ως αγωνιστικές διαφορές θεωρηθούν αυτές που προκύπτουν από την ενασχόληση με το παιγνιώδες στοιχείο του αθλητισμού και την παραβίαση των καθαρά αγωνιστικών κανόνων παιδιάς, η εκεί εισαγόμενη ρήτρα διαιτησίας, παρ' ότι εξακολουθεί και παρουσιάζει τα προβλήματα δογματικής θεμελίωσης που αναφέραμε, θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή σαν ρήτρα εγκαθίδρυσης αποκλειστικής αρμοδιότητος των αθλητικών οργάνων για διαφορές που δεν ενδιαφέρουν την έννομη τάξη.

Το αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Λωζάνης κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η ανάγκη της ενιαίας και ομοιόμορφης επίλυσης των αθλητικών διαφορών, όποιες και αν είναι αυτές, μεταξύ των ενδιαφερομένων, η αποφυγή διαφορετικής ερμηνείας – εφαρμογής από τα εθνικά δικαιικά συστήματα, η αποφυγή της καθυστέρησης στην απονομή της δικαιοσύνης από τα εθνικά πολιτειακά δικαστήρια, η αποφυγή προβλημάτων τοπικής αρμοδιότητας, η διαφορετικότητα των επί μέρους αθλητικών εκδηλώσεων κατά άθλημα, αλλά και η παγκοσμιότητα αυτών, οδήγησαν, το αθλητικό κίνημα στην ανεύρεση εναλλακτικών τρόπων επίλυσης και απονομής της «αθλητικής δικαιοσύνης».

2. Η **αθλητική** κοινότητα προτίμησε τελικά το **θεσμό της διαιτησίας** ως **εναλλακτικό τρόπο** απονομής «αθλητικής δικαιοσύνης» και επίλυσης των διαφορών που παρουσιάζονται στον αθλητικό χώρο.

3. Σύμφωνα με την ελληνική θεωρία και νομολογία ως διαιτησία θεωρείται *«η δυνάμει συμφωνίας των μερών αφαίρεση διαφοράς από τη δικαιοδοσία των πολιτειακών δικαστηρίων και η υπαγωγή της προς επίλυση κατά τρόπο δεσμευτικό σε πρόσωπα της εκλογής των μερών»*⁶⁶

4. Η **διαιτησία** πρέπει να τερματίζεται με δεσμευτική δικαιοδοτική κρίση των διαιτητών, η οποία σύμφωνα και με ρητές διατάξεις του ΚΠολΔ (άρθρα 896, 904) δημιουργεί δεδικασμένο και μπορεί να είναι εκτελεστή.

5. Η **αρμοδιότητα και δικαιοδοσία** των πολιτειακών δικαστηρίων και της **διαιτησίας** είναι παράλληλες και αποκλείουν η μία την άλλη, ο δε ΑΠ έχει αποφανθεί, ότι ο όρος της συμφωνίας για διαιτησία που προβλέπει την

⁶⁶ Βλ. εν προκειμένω Φουστούκο σε Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα ΚΠολΔ II -2000, - ΑΠ 905/1982, ΝοΒ, 1983, σ. 982 – Καΐση, σε Ακύρωση διαιτητικών αποφάσεων, 1989, σ. 71-73

άσκηση ενδίκου μέσου ενώπιον των πολιτειακών δικαστηρίων είναι ανίσχυρος.⁶⁷

6. Τέλος η διαιτησία διακρίνεται (α) σε **θεσμική διαιτησία**, που προϋποθέτει παρέμβαση οργανωμένου κέντρου διαιτησίας και συγκεκριμένο κανονισμό⁶⁸ και (β) σε περιστασιακή ή /και **ad hoc διαιτησία**.

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ

7. Το Αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο (ΑΔΔ) (TAS = Tribunal Arbitral du Sport ή/και CAS = Court of Arbitration for Sport) δημιουργήθηκε το 1983 από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) με έδρα τη Λωζάνη – Ελβετίας, Πρόεδρο τον Keba MBAYE, δικαστή του Διεθνούς Δικαστηρίου της Hague και σκοπό την επίλυση αθλητικών διαφορών. Έκτοτε λειτούργησε ομαλά, εξέδωσε σωρεία αποφάσεων, απέκτησε σταδιακά λειτουργική και οικονομική αυτονομία και πλήρη ανεξαρτησία από τη ΔΟΕ, καθιερώθηκε και απέκτησε την ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων ως θεσμικό όργανο – κέντρο απονομής αθλητικής δικαιοσύνης. Ορισμένες θεωρητικές επιφυλάξεις⁶⁹ ξεπεράστηκαν και το ΑΔΔ επέλυσε σύνθετα νομικά προβλήματα και περίπλοκες διαφορές, εξέδωσε δε μέχρι τέλους 2002, 221 αποφάσεις επί 398 αιτήσεων και 14 συμβουλευτικές γνωμοδοτήσεις επί 69 αιτήσεων⁷⁰.

8. Το ΑΔΔ αρχικά, που ήταν όργανο της ΔΟΕ, είχε αρμοδιότητα επίλυσης αθλητικών διαφορών, που δημιουργούνταν στο Ολυμπιακό Κίνημα και από τους Ολυμπιακούς Αγώνες (προ, κατά, μετά το χρόνο διεξαγωγής) .

9. Στη συνέχεια, μετά την αλλαγή του τρόπου επιλογής των Διαιτητών, με τη δημιουργία (1994) ειδικού οργάνου (ICAS = International Council of Arbitration for Sport – Διεθνές Συμβούλιο Αθλητικής Διαιτησίας), την πλήρη απεξάρτησή του από τη ΔΟΕ, την αυτονομία, ανεξαρτησία, αξιοπιστία και εγκυρότητα των οργάνων και μελών του, διευρύνθηκε το πεδίο καθ' ύλη αρμοδιότητας.

10. Έτσι σήμερα αθλητικές διαφορές, για το ΑΔΔ, είναι αυτές που:

(α) έχουν άμεση ή/και έμμεση αλλά προφανή σχέση με τον αθλητισμό,

⁶⁷ Βλ. ΑΠ 136/1971, ΝοΒ, 1971, σ. 624 – ΑΠ 468/1979, ΕΕΝ, 1977, σ. 861

⁶⁸ UNCITRAL, Μόνιμες διαιτησίες άρθρου 902 ΚΠολΔ

⁶⁹ Βλ. εν προκειμένω Luc Silance στο “Les sports et le droit” De Bocck-Universite 1998, σ.415 επ.

⁷⁰ Βλ. Παράρτημα Αο

(β) προβλέπεται η υπαγωγή τους στο ΑΔΔ από τα καταστατικά της ΔΟΕ ή/και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών (ΔΑΟ) ή/και των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών (ΕΟΕ)) ή/και των Εθνικών Αθλητικών Ομοσπονδιών (ΕΑΟ) ή/και των αθλητικών ενώσεων, συνδέσμων, οργανισμών, σωματείων κλπ.,

(γ) προβλέπεται η υπαγωγή τους στο ΑΔΔ από ιδιωτικές συμφωνίες (συμβατική ρήτρα διαιτησίας ή/και συνυποσχετικό διαιτησίας)

(δ) δεν έχουν άμεση σχέση με τεχνικούς κανονισμούς διεξαγωγής αθλητικών αγώνων (κανονισμοί παιδιάς) αφού οι κανόνες του παιχνιδιού είναι εκτός δικαστικής εκτίμησης και ελέγχου.⁷¹

11. Το ΑΔΔ έχει τη διακριτική ευχέρεια σε αμφισβητούμενες περιπτώσεις να αποφασίσει για τη δική του καθ' ύλη αρμοδιότητα, όπως επανειλημμένα έχει πράξει.

12. Η σύνθεση και συγκρότηση του ΑΔΔ και των οργάνων του, οι αρμοδιότητες, η διαιτητική προδικασία, διαδικασία και τα αποτελέσματα αυτής ρυθμίζονται σήμερα διεξοδικά από τον Κώδικα Αθλητικής Διαιτησίας (Code of Sports Related Arbitration) με τελευταία τροποποίηση το 1995.

13. Επιπρόσθετα η οικονομική ανεξαρτησία του ΑΔΔ και του ICAS εξασφαλίζεται σήμερα από το γεγονός ότι τα έξοδα λειτουργίας κατανέμονται και έχουν αναληφθεί κατά 75% από τις ΔΑΟ, την Διεθνή Ένωση Ολυμπιακών Επιτροπών και την ΔΟΕ και κατά 25% από τα έσοδα διαιτητικών αμοιβών του ιδιωτικού τομέα και επιχειρήσεων.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ -ICAS

14. Το ICAS είναι το διοικητικό-οργανωτικό τμήμα του ΑΔΔ και δημιουργήθηκε το 1994 με εισήγηση της ΔΟΕ. Ο τρόπος οιονεί αυθαίρετης επιλογής των πρώτων μελών του ΑΔΔ, κάποιες αμφισβητήσεις ως προς την ανεξαρτησία του ΑΔΔ, ιδίως όταν εκαλείτο να κρίνει διαφορές όπου το ένα διάδικο μέρος ήταν η ΔΟΕ και οι παρατηρήσεις του Ελβετικού Ακυρωτικού⁷²

⁷¹ Βλ. αποφάσεις Ελβετικού Ακυρωτικού στο Arrêts du Tribunal federal: 119 II 271/280 και 118 II 12/15-16

⁷² 7 Στην απόφαση 119 II 271/280 (15 Μαρτίου 1993 – Federation Equestre International v/ CAS) το Ελβετικό Ακυρωτικό δέχεται ότι μία απόφαση του CAS είναι διαιτητική σύμφωνα με τον ελβετικό νόμο εφ' όσον μεταξύ των διαδίκων συμπεριλαμβάνεται μία διεθνής Ομοσπονδία. Πλην όμως δεν κρίνει εάν ο καθού η προσφυγή είναι η ΔΟΕ και επιμένει ότι το CAS οφείλει να αυξήσει την ανεξαρτησία του απέναντι στη ΔΟΕ.

οδήγησαν την ΔΟΕ στη δημιουργία του ICAS, που αποτελείται από 20 μέλη και συγκροτείται ως ακολούθως.

Τέσσερα μέλη υποδεικνύονται από τις Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες (τρία από τις ΔΑΟ των αγωνισμάτων της θερινής Ολυμπιάδας και ένα των αγωνισμάτων της χειμερινής Ολυμπιάδας).

Τέσσερα μέλη υποδεικνύονται από την Ένωση των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών.

Τέσσερα μέλη υποδεικνύονται από την ΔΟΕ.

Τα δώδεκα παραπάνω μέλη υποδεικνύουν – επιλέγουν τέσσερα άλλα που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των αθλητών και τέλος

Τα δεκαέξι μέλη υποδεικνύουν – επιλέγουν άλλα τέσσερα, τελείως ανεξάρτητα και μη προερχόμενα από τα παραπάνω όργανα.

15. Καθήκον του ICAS είναι (α) να επιλέγει τα μέλη-διαιτητές του ΑΔΔ (συνολικά 150), (β) να εκλέγει τον Πρόεδρο του ΑΔΔ και δύο Αντιπροέδρους (έναν για το Τμήμα Συνήθους Διαιτησίας και έναν για το Τμήμα της κατ'Έφεση Διαιτησίας), (γ) να επιμελείται οργανωτικών και οικονομικών θεμάτων.

16. Με τον τρόπο αυτό της σύνθετης επιλογής των μελών των δύο διαφορετικών οργάνων (ICAS και CAS), με τη διαφορετική αρμοδιότητα του καθ'ενός και τη διάκριση των καθηκόντων-εξουσι

19. Η ανάγκη άμεσης επίλυσης των διαφορών, ενόψει των σταθερών ημερομηνιών των ΟΑ (Ημερομηνίες υποβολής αιτήσεων συμμετοχής ΕΑΟ και ΔΑΟ Ημερομηνίες υποβολής αιτήσεων συμμετοχής και ονομάτων αθλητών εκ μέρους ΕΟΕ. Αγώνες πρόκρισης. Αγωνιστικό πρόγραμμα κατά τη διάρκεια ΟΑ κλπ.) απαιτούσε τη λειτουργία οργάνου στις πόλεις διεξαγωγής των ΟΑ

20. Για το σκοπό αυτό καταρτίστηκε και τέθηκε σε ισχύ τον Σεπτέμβριο 1995 ένας κώδικας λειτουργίας – διαδικασίας της ad hoc επιτροπής. Ο κώδικας αυτός κοινοποιήθηκε στις ΔΑΟ, στις ΕΑΟ, στις ΕΟΕ, οι οποίες επομένως έλαβαν πλήρη γνώση, και ανακοινώθηκε από τα ΜΜΕ

21. Οι ρυθμίσεις του παραπάνω κώδικα ήταν απλούστερες και ευκίνητες, καταργούσαν τη διάκριση σε συνήθη και κατ'έφεση διαδικασία του ΑΔΔ, προέβλεπαν την άμεση, επείγουσα και ταχεία επίλυση των διαφορών.

22. Ο πρόεδρος της Ad Hoc Επιτροπής, που απαραίτητως είναι και μέλος του ICAS, καθώς και τα μέλη της Επιτροπής, τακτικά μέλη του ΑΔΔ, επιλέγονται από το ICAS, χωρίς ανάμειξη της ΔΟΕ, της Οργανωτικής Επιτροπής των ΟΑ ή οιοδήποτε τρίτου.

Ι. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ - ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

23. Η διαιτησία αφορούσε διαφορές «Οι οποίες θα εγείρονταν κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων και οι οποίες θα μπορούσαν να αποτελέσουν ή/και να επηρεάσουν-εμποδίσουν τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων - *May arise during the Olympic Games and which may result from or affect the holding of the Olympic Games*»

24. Η εμπειρία της ATLANTA οδήγησε το ICAS στη τροποποίηση και τη διεύρυνση της αρμοδιότητας της Ad Hoc Επιτροπής και έτσι για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του NAGANO ο κώδικας προβλέπει επίλυση διαφορών σύμφωνα με τον κανόνα 74 του Ολυμπιακού Χάρτη « *Οποιαδήποτε διαφορά που προκύπτει επ' ευκαιρία των ή σε σύνδεση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες υποβάλλεται αποκλειστικά στο ΑΔΔ, σύμφωνα με τον Κώδικα Αθλητικής Διαιτησίας - Any dispute arising on the occasion of or in connection with the Olympic Games shall be submitted exclusively to the Court of Arbitration for Sport, in accordance with the Code of Sports-Related Arbitration. (CAS)*»

25. Η μεταγενέστερη μάλιστα εμπειρία διεύρυνε την ερμηνεία του « επ'

ευκαιρία των ΟΑ» και ο κώδικας του SYDNEY προσδιορίζει μία περίοδο που περιλαμβάνει ορισμένες ημέρες και πριν από την έναρξη των ΟΑ.

26. Κάθε αίτηση συμμετοχής (αθλητών ή/και ομάδων) προς την Οργανωτική Επιτροπή των ΟΑ συμπεριλαμβάνει ρητό όρο ότι ο συμμετέχων θα συμμορφωθεί προς τις ρυθμίσεις του Ολυμπιακού Χάρτη σχετικά με τη Διαιτησία ενώπιον του CAS και τελειώνει με μία σημαντική υπεύθυνη δήλωση:

«Προς το συμφέρον ταχείας και εξειδικευμένης επίλυσης όλων των διαφορών που εγείρονται σε σχέση με τους ΟΑ, παραιτούμαι με την παρούσα από κάθε δικαίωμα να αρχίσω διαδικασία σε Δικαστήριο σε σχέση με οποιαδήποτε παρόμοια διαφορά, ή να ασκήσω έφεση, αναψηλάφηση ή ανακοπή σε οποιοδήποτε Εθνικό Δικαστήριο ή άλλη Δικαστική αρχή σε βάρος οποιασδήποτε διαιτητικής απόφασηςτου CAS....- In the interest of speedy and expert resolution of all disputes arising in connection with the Olympic Games, I hereby surrender any right I may have to commence proceedings in Court in relation to any such dispute or to file any appeal, review or recourse to any State Court or other judicial authority from any arbitral award, decision or ruling issued by CAS,...»

27. Επίσης ρητά καθορίζεται στη σύμβαση ανάθεσης των ΟΑ, μεταξύ ΔΟΕ και πόλης διεξαγωγής, η αποκλειστική αρμοδιότητα του ΑΔΔ.

II. ΤΟΠΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

28. Η επίσημη έδρα του ΑΔΔ είναι η Λωζάνη Ελβετίας, εφαρμόζεται το ελβετικό δίκαιο (Νόμος περί διεθνούς Ιδιωτικού δικαίου), σε περίπτωση μη διαφορετικής επιλογής από τους διαδίκους ή/και λόγω των (υποκειμενικών-αντικειμενικών) στοιχείων της διαφοράς και ο έλεγχος των διαιτητικών αποφάσεων γίνεται, υπό προϋποθέσεις, από το Ελβετικό Ακυρωτικό Δικαστήριο.⁷³

29. Η παραπάνω νομική συνέπεια δημιούργησε ερωτηματικά για τη λειτουργία των Ad Hoc Επιτροπών, που συνεδριάζαν σε πόλεις εκτός της νόμιμης έδρας του ΑΔΔ. Τα ερωτηματικά αυτά ξεπεράστηκαν με ρητή πρόβλεψη στον κώδικα του NAGANO (σχ. Η έδρα του ΑΔΔ είναι η Λωζάνη αλλά η Ad Hoc Επιτροπή νόμιμα συνεδριάζει στο Nagano ή οπουδήποτε αλλού κρίνει

⁷³ 8 Το Ελβετικό Ακυρωτικό δύναται να ακυρώσει αποφάσεις του CAS σε περίπτωση μεγάλου διαδικαστικού λάθους, όπως έλλειψη δικαιοδοσίας και παράβαση “due process” ή/και παράβαση διεθνούς δημοσίου δικαίου.

η Επιτροπή ότι επιβάλλουν οι συνθήκες). Στον κώδικα του SYDNEY εκτός από την παραπάνω πρόβλεψη προστέθηκε επίσης ο όρος ότι εν προκειμένω η Διαιτησία διέπεται και από το κεφάλαιο 12 του Ελβετικού Νόμου περί Διεθνούς Ιδιωτικού Δικαίου, που προβλέπει παραπλήσια διαδικασία.

30. Η αποφασισθείσα και εφαρμοσθείσα αυτονομία και τοπική αρμοδιότητα της Ad Hoc Επιτροπής και εκτός νόμιμης έδρας κατά τη διάρκεια των ΟΑ υπήρξε αντικείμενο Δικαστικής κρίσης.

Στην υπόθεση ANGELA RAGUZ v/ REBECCA SULLIVAN του Εφετείου New South Wales⁷⁴ το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση, με την κρίση, ότι η αρμοδιότητά του είχε αποκλεισθεί, σύμφωνα με το κεφάλαιο 40 του νόμου περί Εμπορικής Διαιτησίας, από και με την υπογραφή της αίτησης συμμετοχής στους ΟΑ από τους ενδιαφερόμενους αθλητές.

31. Όπως γίνεται αντιληπτό ο καθορισμός της έδρας του ΑΔΔ αλλά και της Ad Hoc Επιτροπής στη Λωζάνη, κατά πλάσμα δικαίου, έχει ιδιαίτερη σημασία. Διαμορφώνεται μία παγκόσμια αθλητική νομοθεσία – ένα νομικό σύστημα με κεντρικές βασικές αρχές συνοδευόμενο από διαφοροποιήσεις που αντιστοιχούν στη φύση των διαφορετικών αθλητικών δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων.

III. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

32. Ο κώδικας της Ad Hoc Επιτροπής της ATLANTA ορίζει ότι οι επιμέρους συνθέσεις της Επιτροπής (Panel), είναι υποχρεωμένες «..να ακολουθούν τον Ολυμπιακό Χάρτη, τους εφαρμοζόμενους κανονισμούς, τις γενικές αρχές του Δικαίου και τους νομικούς κανόνες - ..to follow the Olympic Charter, the applicable regulations, the general principles of law and the rules of law.»⁷⁵

33. Τις ίδιες ακριβώς ρυθμίσεις περιέχουν και οι κώδικες του Nagano, Sydney και Salt Lake City σχετικά με τις Ad Hoc Επιτροπές.

IV. ΔΙΑΦΟΡΑ

34. Η διαδικασία, υποβολή αίτησης διαιτησίας, συγκρότηση του τμήματος, διαδικασία ενώπιον του τμήματος, δυνατότητα του τμήματος ελέγχου εξ'

⁷⁴ Βλ. 1 Σεπτεμβρίου 2000, in Mealeys International Arbitration Report 2000, τεύχος 10ο, σ. 3D καθώς και ASA Bulletin 2001 σ.σ 335-354 (αποσπάσματα μόνο)

⁷⁵ Παρόμοια φρασολογία, όπως «general principles of law» και «the rules of law» απαντάται στο άρθρο 38 του νόμου περί του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.

αρχής, απόφαση του τμήματος και ανακοινώσεις, δυνατότητα του τμήματος για προεπίκληση τρίτων και παραπομπή, εκτελεσιότητα της απόφασης, γλώσσα διαιτησίας, αντιπροσώπευση και αρωγή, ελεύθερη χρήση υπηρεσιών επιτροπής κλπ. αποτελούν θέματα που ρυθμίζονται κατά παραπλήσιο τρόπο όπως και από τη τακτική διαδικασία ενώπιον του ΑΔΔ.

V. ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

35. Σε περιπτώσεις εξαιρετικής ανάγκης ο πρόεδρος της Ad Hoc Επιτροπής ή/και το αρμόδιο τμήμα, εφ' όσον έχει συγκροτηθεί, δύναται να λάβει προσωρινά μέτρα και να αναστείλει τα αποτελέσματα οποιασδήποτε προσαλλόμενης απόφασης χωρίς προηγούμενη ακρόαση των ενδιαφερομένων.

36. Η απόφαση λήψης προσωρινών μέτρων οφείλει να λάβει υπόψη της (α) την ανεπανόρθωτη βλάβη σε περίπτωση μη χορήγησης των προσωρινών μέτρων, (β) τη πιθανότητα ευδοκίμησης της αίτησης διαιτησίας και (γ) την αναλογικότητα των εκατέρωθεν αποτελεσμάτων.

VI. ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

37. Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στα χρονικά περιθώρια που έχουν τα τμήματα της Ad Hoc Επιτροπής στην έκδοση σχετικών διαιτητικών αποφάσεων, και τα οποία ρητά καθορίστηκαν από τη δημιουργία της πρώτης Επιτροπής της ATLANTA.

Τα χρονικά όρια αυτά, από την υποβολή της αίτησης μέχρι την έκδοση της απόφασης είναι 24 ώρες.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μόνο ο πρόεδρος της Ad Hoc Επιτροπής δύναται να τα επιμηκύνει. Η ταχεία απονομή της δικαιουσύνης αποτελεί όρο sine qua non στην επίλυση διαφορών που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια των ΟΑ.

VII. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ AD HOC ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

38. ATLANTA 1996

38.1 Πρώτη λειτουργία της Επιτροπής στην Atlanta, από 19 Ιουλίου μέχρι και 4 Αυγούστου 1996 (δηλαδή από την έναρξη μέχρι και τη λήξη των ΟΑ), και εφαρμογή του Κώδικα, που καταρτίστηκε το Σεπτέμβριο 1995. Περιορισμένη χρονικά αρμοδιότητα μόνο **κατά** τη διάρκεια των ΟΑ και τριμελείς μόνο συνθέσεις της Επιτροπής.

38.2 Στην Επιτροπή μετείχαν δώδεκα μέλη από οκτώ διαφορετικά Κρά-

τη με πρόεδρο την καθηγήτρια και μέλος του ICAS, G.Kaufman-Kohler, και αντιπρόεδρο τον πρώην Chief Justice of India, πρώην δικαστή του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης και μέλος του ICAS, R.S. Pathak.

38.3 Συνολικά η Επιτροπή ασχολήθηκε με έξι υποθέσεις και εξέδωσε σχετικές αποφάσεις σε χρόνους που δεν ξεπέρασαν τις 24 ώρες. Η πρώτη μάλιστα απόφαση U.S Swimming Federation v/ FINA εκδόθηκε σε επτά (7) ώρες από την υποβολή της διαφοράς, απέρριψε την προσφυγή και επέτρεψε τη συμμετοχή στους αγώνες, την επομένη μέρα το πρωί, της Ιρλανδέζας κολυμβήτριας Michelle SMITH, η οποία μάλιστα κατέκτησε χρυσό μετάλλιο.

38.4 Η τέταρτη απόφαση MENDY v/ AIBA (Διεθνής Ομοσπονδία Πυγμαχίας), λόγω του κατεπείγοντος, εκδόθηκε τρεις (3) ώρες και σαράντα (40) λεπτά μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης.

38.5 Η παραπάνω απόφαση παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ο αιτών αθλητής, με τη συμπαράσταση της Γαλλικής Ομοσπονδίας Πυγμαχίας, ζήτησε από την Επιτροπή να ανατρέψει απόφαση διαιτητή πυγμαχίας με την οποία κρίθηκε σε αγώνα ως DISQUALIFIE. Η διαφορά, όπως αντιλαμβάνεται κανείς, αφορούσε καθαρά τεχνικό θέμα και η Επιτροπή, παρά την έλλειψη ένστασης αναρμοδιότητας εκ μέρους της Διεθνούς Ομοσπονδίας (καθής), εξέτασε ex officio το θέμα. Η Επιτροπή, παρά τη σταθερή νομολογία του Ελβετικού Ακυρωτικού, ότι η αμφισβήτηση ενός τεχνικού κανόνα ή/και κανονισμού παιδιάς ως αντίθετου με το νόμο δεν μπορεί να επιλυθεί από ένα Διαιτητικό Δικαστήριο, δέχτηκε την ίδια αρμοδιότητα και εξέτασε την αίτηση.

Την απέρριψε όμως ουσία και έκρινε τελικά (α) ότι η απόφαση ενός διαιτητή – κριτή αθλητικών εκδηλώσεων, που είναι γνώστης των τεχνικών κανονισμών του αθλήματος και έχει άμεση αντίληψη των συνθηκών, υπερτερεί, ως προς την εφαρμογή του τεχνικού κανόνα, της απόφασης οιοδήποτε Δικαστή ή/και Διαιτητή και (β) ότι αντιθέτως υπερτερεί η απόφαση του Δικαστή ή/και Διαιτητή όταν «...έχει διαπραχθεί εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, μία άδικη πράξη, ή μία μοχθηρή πράξη εναντίον του.»(αθλητή)⁷⁶

39. NAGANO 1998

39.1 Η Ad Hoc Επιτροπή, με δύο προέδρους και έξι (6) μέλη από πέντε

⁷⁶ Βλ. απόφαση 1996/006 M. v/ AIBA σ. 409 επ. σε Digest of CAS Awards I 1986 - 1998

(5) διαφορετικά Κράτη ασχολήθηκε με πέντε (5) προσφυγές και εξέδωσε αντίστοιχες αποφάσεις κατά το χρονικό διάστημα των ΟΑ από 7 έως και 22 Φεβρουαρίου.

39.2 Θέματα που απασχόλησαν την Επιτροπή ήταν η επιλεξιμότητα (eligibility) διάφορων αθλητών και η χρήση απαγορευμένων ουσιών.

39.3 Η απόφαση 1998/002 (R. v/ International Olympic Committee) της Επιτροπής παρουσιάζει νομικό ενδιαφέρον γιατί ασχολήθηκε με την περίπτωση ενός αθλητή, που κατά τη διάρκεια των αγώνων σε antidoping control ανιχνεύθηκαν μεταβολίτες μαριχουάνας στα ούρα του, και τιμωρήθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΔΟΕ με την αφαίρεση του χρυσού μεταλλίου. Η Ad Hoc Επιτροπή έκανε δεκτή τη προσφυγή του αθλητή δεδομένου ότι η μαριχουάνα, όπως και το hashish, δεν συμπεριλαμβάνονταν στη λίστα των απαγορευόμενων ουσιών της ΔΟΕ ούτε και υπήρχε ιδιαίτερη συμφωνία μεταξύ ΔΟΕ και διεθνούς ομοσπονδίας σκι (FIS) περί του αντιθέτου. Το λεκτικό της απόφασης αναφέρει « *To CAS δεν είναι ποινικό δικαστήριο και δεν δύναται ούτε να καταρτίσει ούτε να εφαρμόσει ποινικούς νόμους. Οφείλουμε να αποφασίζουμε σύμφωνα με το περιεχόμενο των αθλητικών νόμων και δεν δυνάμεθα να επινοούμε απαγορεύσεις ή/και ποινές όταν δεν υπάρχουν – CAS is not a criminal court and can neither promulgate nor apply penal laws. We must decide within the context of the law of sports and cannot invent prohibitions or sanctions where none appear*⁷⁷»

39.4 Μία άλλη απόφαση της Επιτροπής η 1998/004+005 (Czech Olympic Committee + Swedish Olympic Committee + S. v/ International Ice Hockey Federation) παρουσιάζει ιδιαίτερο αθλητικό ενδιαφέρον, διότι αναφέρεται στην επιλεξιμότητα ενός αθλητή και στις συνέπειες από τη κακή συμμετοχή ενός μη επιλέξιμου αθλητή σε αθλητική ομάδα.

39.4.1 Η προσβαλλόμενη απόφαση της ΔΑΟ του Hockey έκρινε (α) ότι ο αθλητής της σουηδικής ομάδας, που δεν είχε τη σουηδική υπηκοότητα λόγω πολιτογραφήσεως, αποβάλλεται από τους υπόλοιπους αγώνες και (β) ότι η Σουηδία δεν μηδενίζεται για τους αγώνες στους οποίους ο αθλητής έλαβε μέρος.

39.4.2 Παρά την φαινομενική αντιφατικότητα της παραπάνω απόφασης

⁷⁷ Βλ. απόφαση 1998/002 R. v/ International Olympic Committee σ. 419 επ. σε Digest of CAS Awards I 1986 - 1998

(δηλαδή τον μη μηδενισμό παρά τη διαπίστωση της κακής συμμετοχής) της ΔΑΟ του Hockey, η Ad Hoc Επιτροπή την έκρινε ορθή και απέρριψε τις σχετικές προσφυγές.

39.4.3 Η Ad Hoc Επιτροπή, κατά ορθή εφαρμογή της αρχής τη αναλογικότητας, έκρινε (ενόψει και του συστήματος διεξαγωγής των αγώνων) ότι «*Ο αποκλεισμός των νικών της Σουηδίας δεν τιμωρεί απλώς την ομάδα αλλά προσβάλλει αντίθετα άλλες ομάδες συμμετέχουσες στη διοργάνωση – The forfeiture of Sweden's wins would not only sanction that team but also adversely affect others participating in the competition*»⁷⁸.

40. SYDNEY 2000

40.1 Η Ad Hoc Επιτροπή, με δύο προέδρους και δώδεκα (12) μέλη από εννέα (9) διαφορετικά Κράτη ασχολήθηκε με δεκαπέντε (15) προσφυγές και εξέδωσε αντίστοιχες αποφάσεις κατά το χρονικό διάστημα 10/9/2000 – 28/9/2000, σύμφωνα με τον ειδικό κανονισμό της Ad Hoc Επιτροπής για τους ΟΑ, που καταρτίστηκε και τέθηκε σε ισχύ στις 29/11/1999.

40.2 Θέματα που απασχόλησαν την Επιτροπή ήταν η εθνικότητα των αθλητών, η αποβολή ομάδας από τους ΟΑ, το doping και η χρήση απαγορευμένων ουσιών, η επιλεξιμότητα αθλητών για συμμετοχή στους ΟΑ και η αμφισβήτηση «κανονισμών παιδιάς»⁷⁹

40.3 Η Ad Hoc Επιτροπή του SYDNEY υποχρεώθηκε να ασχοληθεί με μία ιδιαίτερα πολύπλοκη υπόθεση (υπηκοότητα αθλητή – επιλεξιμότητα για συμμετοχή στους ΟΑ) και να εκδώσει τις παρακάτω τρεις (3) συναφείς αποφάσεις.

1. SYD 2000/001 – Ολυμπιακή Επιτροπή ΗΠΑ και Αμερικανική Ομοσπονδία Κανόε/Καγιάκ κατά της ΔΟΕ (ημερ. Έκδοσης 13/9/2000).

2. SYD 2000/005 – Angel PEREZ κατά της ΔΟΕ (ημερομηνία έκδοσης αποφάσεως 19/9/2000) και

⁷⁸ Βλ. απόφαση 1998/004+005 Czech Olympic Committee + Swedish Olympic Committee + S. v/ International Ice Hockey Federation στο Digest of CAS Awards I 1986 – 1998, σ. 435 επ

⁷⁹ 14 Βλ. απόφαση S. 2000/012 NEYKOVA v/ FISA και IOC (σε Digest of CAS Awards II 1998-2000 σ. 674 επ.) που απορρίπτει τη χρήση εξωτερικού video για να αποδειχθεί εσφαλμένη απόφαση αγωνόδικης επιτροπής και α-πόφαση S. 2000/13 SEGURA v/ IAAF (σε Digest of CAS Awards II 1998-2000 σ.680 επ.) που απορρίπτει ανάκληση, απόφασης κριτών περί αποκλεισμού, λόγω καθυστερημένης ανακοίνωσης στον ενδιαφερόμενο και νικητή αθλητή.

3. SYD 2000/009 – Ολυμπιακή Επιτροπή Κούβας κατά της Ad Hoc Επιτροπής του CAS και της ΔΟΕ. (ημερομηνία έκδοσης της απόφασης 25/09/2000)

Τα πραγματικά περιστατικά

Ο Α. PEREZ γεννήθηκε στην Αβάνα/Κούβας το 1971 και έλαβε μέρος ως αθλητής της ΚΟΥΒΑΣ στους ΟΑ της Βαρκελώνης. Τον Μάιο του 1993 ζήτησε άσυλο από τις ΗΠΑ και έκτοτε απέκτησε νόμιμη κατοικία στο Μαϊάμι ΗΠΑ. Το 1994 παντρεύτηκε μια αμερικανίδα υπήκοο. Το 1997, 1998, 1999 αγωνίστηκε με την εθνική αμερικανική ομάδα στα Παγκόσμια Πρωταθλήματα ΚΑΝΟΕ – ΚΑΠΙΑΚ σύμφωνα με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας ΚΑΝΟΕ και τον Σεπτέμβριο 1999 απέκτησε την αμερικανική υπηκοότητα.

Τον Αύγουστο 2000 η Ολυμπιακή Επιτροπή των ΗΠΑ ζήτησε από την ΔΟΕ την άδεια – έγκριση συμμετοχής του Α. PEREZ στους ΟΑ του Σίδνεϋ.

Η αίτηση απορρίφθηκε από την ΔΟΕ σύμφωνα με την παρ. 2 άρθρου 46 του Ολυμπιακού Χάρτη.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 46 προβλέπει ότι σε περίπτωση αλλαγής υπηκοότητας – η συμμετοχή σε ΟΑ επιτρέπεται με τη νέα υπηκοότητα μετά πάροδο τριετίας, εκτός εάν υπάρχει ρητή έγκριση του προηγούμενου κράτους.

Διαδικαστικό ιστορικό

Πρώτη απόφαση επιτροπής – SYD 2000/001⁸⁰

Η Ολυμπιακή Επιτροπή των ΗΠΑ και η Ομοσπονδία Κανόε ΗΠΑ στρέφεται κατά της απόφασης της ΔΟΕ και ζητά την έγκριση – άδεια συμμετοχής του αθλητή στους ΟΑ του Sydney. Το αίτημα απορρίπτεται στις 13/9/2000.

Δεύτερη απόφαση Επιτροπής – SYD 2000/005.⁸¹

Ο Α. PEREZ στις 17/09/2000 ζητά ο ίδιος την άδεια - έγκριση συμμετοχής στους ΟΑ και στρέφεται κατά της άρνησης της ΔΟΕ. Η ΔΟΕ επικαλείται το *res judicata* (πρώτη απόφαση) αλλά η Επιτροπή, αφού κατά την πρώτη διαδικασία ο PEREZ δεν ήταν διάδικος, απορρίπτει την ένσταση και εξετάζει *de novo* την αίτηση.

⁸⁰ Βλ απόφαση S. 2000/001 USOC και USA Canoe/Kayak v/ IOC (σε Digest of CAS Awards II 1998-2000 σ. 595 επ.)

⁸¹ Βλ απόφαση S. 2000/005 Angel PEREZ v/ IOC (σε Digest of CAS Awards II 1998-2000 σ.625 επ.)

Η αίτηση του A. PEREZ ζητούσε από την ολυμπιακή νομική βεβαίωση Χάρτη 41.2 να αποδεικνύει ότι σύμφωνα με το δίκαιο της ΚΟΥΒΑΣ αφού το 1993 απώλεσε την κουβανική υπηκοότητά του (αίτημα χορήγησης ασύλου από ΗΠΑ) χωρίς όμως να αποκτήσει νέα υπηκοότητα κατέστη έκτοτε «ανιθαγενής» (stateless).

Η Ad Hoc Επιτροπή έκανε δεκτή την αίτηση του A. PEREZ και (α) ανάλασε την προηγούμενη απόφασή της (SYD 2000/001) και (β) ακύρωσε την άρνηση της ΔΟΕ χορήγησης της άδειας συμμετοχής του αθλητή στους ΟΑ του Sydney.

Η αιτιολογία ήταν ότι η προϋπόθεση της παρ. 2 του άρθρου 46 του Ολυμπιακού Χάρτη, που απαιτεί τριετία από την **αλλαγή της υπηκοότητας**, έχει πλήρως καλυφθεί δεδομένου ότι ο PEREZ το 1993 απώλεσε την κουβανική υπηκοότητα, και κατέστη έκτοτε ανιθαγενής (stateless).

Τρίτη απόφαση Επιτροπής – SYD 2000/009⁸²

Η Ολυμπιακή Επιτροπή της Κούβας με αυτοτελή αίτηση (α) ζητά την ανάκληση της προηγούμενης απόφασης (SYD 2000/005), (β) ζητά την αναβίωση της αρχικής αρνητικής απόφασης της ΔΟΕ και (γ) ζητά την απαγόρευση συμμετοχής του αθλητή PEREZ με την ολυμπιακή ομάδα των ΗΠΑ.

Η Ad Hoc Επιτροπή (με διαφορετική σύνθεση από τις δύο προηγούμενες αποφάσεις) θεωρεί απαράδεκτη την αίτηση και αρνείται να εξετάσει την ουσία αφού όπως αποδεικνύεται από έγγραφα των δύο προηγούμενων διαδικασιών η ΟΕ της Κούβας (α) ήταν πλήρως ενήμερη επί των σχετικών αιτίσεων και (β) απέφυγε να παρέμβει ως ενδιαφερόμενο τρίτο μέρος παρά τη γραπτή πρόσκληση της Επιτροπής.

41. SALT LAKE CITY 2002

41.1 Η Ad Hoc Επιτροπή, με δύο προέδρους και έξι (6) μέλη, από επτά (7) διαφορετικά Κράτη, ασχολήθηκε με δεκαπέντε (15) προσφυγές και εξέδωσε αποφάσεις σύμφωνα με τον Κώδικα της 10^{ης}/4/2001.

41.2 Θέματα που απασχόλησαν την Επιτροπή ήταν η εθνικότητα των αθλητών, η αποβολή ομάδας από τους ΟΑ, το doping και η χρήση απαγορευμένων ουσιών και η

41.3 Η υπόθεση MELINTE v/ IAAF

41.3.1 Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η παραπάνω απόφαση γιατί από τις χρονικές συγκυρίες και τα χρονικά περιθώρια αποδεικνύεται, για άλλη μία φορά, η ανάγκη λειτουργίας και αποτελεσματικότητας της Ad Hoc Επιτροπής.

41.3.2 Στις 18,30 της 28^{ης}/09/2000 κατατέθηκε η αίτηση ενώπιον της Επιτροπής.

Στις 22,00 της 28^{ης}/09/2000 προσδιορίστηκε η συζήτηση της αίτησης και άρχισε στις 22,30

Στις 01,30 της 29^{ης}/09/2000 ανακοινώθηκε προφορικά η απόφαση για απόρριψη της αίτησης.

41.3.3 Η ταχύτητα της διαδικασίας ήταν επιβεβλημένη αφού το θετικό τυχόν αποτέλεσμα της αίτησης θα επέτρεπε στην αθλήτρια να λάβει μέρος στους προκριματικούς αγώνες το πρωί της 29^{ης}/09/2000 και στους τελικούς της ίδιας ημέρας και με ώρα έναρξης την 18,00.

42. ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

42.1. Το Διεθνές Συμβούλιο Αθλητικής Διαιτησίας (ΔΣΑΔ – ICAS) στο Νέο Δελχί στις 14 Οκτωβρίου 2003 κατάρτισε και επικύρωσε τον Κανονισμό Διαιτησίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες των Αθηνών, σύμφωνα με τον κανόνα 74 του Ολυμπιακού Χάρτη και τα άρθρα S6 παράγραφοι 1, 8 και 10, S8, S23 και R69 του Κώδικα Αθλητικής Διαιτησίας.

42.2. Το ΔΣΑΔ επέλεξε από τον επίσημο κατάλογο των Διαιτητών τα μέλη που θα αποτελούσαν την Ad hoc Division (AhD) του CAS κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας και ζήτησε την εκ μέρους τους αποδοχή της σχετικής ανάθεσης.

42.3. Η οριστική επιλογή των μελών της AhD ολοκληρώθηκε με την υπογραφή της ατομικής δήλωσης αποδοχής εκ μέρους των μελών και η σύνθεση της AhD ήταν τελικά η ακόλουθη: Πρόεδρος ορίστηκε ο Hon. R. Pattak, πρώην Chief Justice of India και πρώην μέλος του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης και μέλη οι Hon. Michael Bellof, Q.C (Μ. Βρετανία) – Παντελής Δέδες (Ελλάς) - Ivaylo Dermentzиеv (Βουλγαρία) - Malcom Holmes, Q.C (Αυστραλία) - Prof. Jin Huang (Κίνα) – Dirk-Reiner Martens (Γερμανία) – Prof. Rich-

ard McLaren (Καναδάς) – Hans Nater (Ελβετία) – Maidie Oliveau (ΗΠΑ) – Sharad Rao (Κένυα) – David Rivkin (ΗΠΑ) – The Hon. Justice Deon van Zul (Νότιος Αφρική) από έντεκα (11) διαφορετικά Κράτη.

42.4. Την 18^η και 19^η Ιουνίου 2004 διοργανώθηκε στη Λωζάνη ειδικό σεμινάριο επιμόρφωσης των μελών της AhD με θέματα την πλήρη ενημέρωση σχετικά με το ρόλο της Επιτροπής και τη διαδικασία, την ανάλυση και κριτική της προηγούμενης εμπειρίας και την προετοιμασία των μελών για την Αθήνα.

42.5. Κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου συζητήθηκε και το πρώτο σοβαρό πρόβλημα που θα μπορούσε να παρουσιασθεί στους αγώνες των Αθηνών.

42.6. Η Οργανωτική Επιτροπή των Αγώνων είχε προβεί σε μετάφραση των επισήμων εγγράφων της ΔΟΕ. Μεταξύ των εγγράφων είχαν μεταφρασθεί στην ελληνική γλώσσα δύο κείμενα που αφορούσαν τις επίσημες δηλώσεις συμμετοχής στους αγώνες των ολυμπιακών επιτροπών, των παραγόντων, των διαιτητών, των κριτών, των αθλητών κλπ.

42.7. Η μετάφραση αφορούσε κείμενα από τη γαλλική και αγγλική γλώσσα (με επικυριαρχία της γαλλικής) στα ελληνικά και στο ελληνικό κείμενο, είτε με πρωτοβουλία της μεταφραστικής υπηρεσίας είτε με πρωτοβουλία της νομικής υπηρεσίας της Οργανωτικής Επιτροπής, κατά ανεπίτρεπτη συμπεριφορά και προφανώς για προστασία του ελληνικοχριστιανικού νομικού πολιτισμού, είχε προστεθεί μία παράγραφος με την οποία παρέχονταν η δυνατότητα στους αιτούντες τη συμμετοχή να προσφύγουν, κατά το δοκούν, και στα ελληνικά πολιτικά δικαστήρια (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) και η οποία δεν υπήρχε στα αυθεντικά κείμενα (Γαλλικό και Αγγλικό) της IOC.

42.8. Η δυνατότητα, σύμφωνα με τον παραπάνω συμβατικό όρο, προσφυγής σε ελληνικό Μονομελές Πρωτοδικείο για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και η πιθανότητα έκδοσης δικαστικής απόφασης θα μπορούσε να προκαλέσει προβλήματα στο ρόλο και την αποκλειστική αρμοδιότητα της AhD. Ευτυχώς κατά τη διάρκεια των αγώνων ουδεμία παρουσιάστηκε περίπτωση τέτοιας προσφυγής.

42.9. Με οδηγίες και προτροπή του Γενικού Γραμματέα του ΑΔΔ δημιουργήθηκε παράλληλα μία ομάδα ελλήνων δικηγόρων, οι οποίοι κατά τη διάρκεια των αγώνων και εκ περιτροπής θα μπορούσαν να προσφέρουν τις

νομικές τους υπηρεσίες Pro Bono σε μεμονωμένους αθλητές ή σε ασθενείς οικονομικά εθνικές ολυμπιακές επιτροπές.

42.10. Η ομάδα των Pro Bono δικηγόρων αποτελέστηκε από τους: Βασίλη Ακριτίδη, Φωτεινή Αποστολοπούλου, Χρήστο Γρόλλιο (Θεσσαλονίκης), Ιωάννη Ζουμπούλη, Δημήτρη Κούβελα, (Θεσσαλονίκης), Δήμητρα Λεμπέση, Ιωάννα Μπάρμπη (Λάρισας), Αχιλλέα Μαυρομάτη (Θεσσαλονίκης), Θρασύβουλο Μητσίδη, Γιώργο Πασβάτση, (Θεσσαλονίκης), Σοφοκλή Πιλάβιο, Ευγενία Τζανίνη, Μαρία Σκάγκου και Σωτήρη Φέλιο.

42.11. Ουδείς τελικά από τους παραπάνω δικηγόρους χρησιμοποιήθηκε δεδομένου ότι όλοι όσοι προσέφυγαν στο ΑΔΔ κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων τους Αθήνας χρησιμοποίησαν δικούς τους νομικούς παραστάτες.

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑ 2004

42.12. Συνολικά στην AhD του CAS κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας κατατέθηκαν δέκα προσφυγές, εκδόθηκαν εννέα (9) αποφάσεις και μία (1) απόφαση προσωρινών μέτρων, η δε τελευταία προσφυγή, λόγω απουσίας των λοιπών ενδιαφερομένων, πλην του προσφεύγοντος, παραπέμφθηκε στη τακτική διαιτησία του ΑΔΔ στη Λωζάνη.

42.13. 2004 CAS OG/04/001

42.14. Η Σύνθεση της AhD (Bellof-Van Zul-Δέδες) (α) θεώρησε παραδεκτή έφεση της Ρωσικής Ολυμπιακής Επιτροπής κατά της FEI (Federation Equestre International) και (β) έκρινε ότι η Ομοσπονδία εσφαλμένα εφάρμοσε τους δικούς της κανονισμούς περί επιλογής των αθλητών σε ολυμπιακό άθλημα. Η Σύνθεση της AhD, μη έχοντας αρμοδιότητα να επιβάλλει την ορθή εφαρμογή των Κανονισμών της FEI ή να επιβάλλει οποιοδήποτε άλλο μέτρο, κάλεσε την αρμόδια επιτροπή της ΔΟΕ να επιτρέψει τη συμμετοχή 11 αθλητών στο αγώνισμα του dressage αντί των προβλεπόμενων 10. Η πρόταση της AhD έγινε δεκτή και η αθλήτρια Alexandra Korelova έλαβε μέρος στο αγώνισμα και τους Ολυμπιακούς Αγώνες Αθηνών.

42.15. CAS OG/04/002

42.16. Η Σύνθεση της AhD (Van Zul-Rivkin-Holmes) απέρριψε ως ανυ-

ποστήρικτη έφεση κατά απόφασης της ΔΟΕ περί ακύρωσης διαπιστεύσεως λόγω πειθαρχικού παραπτώματος.

42.17. CAS OG/04/003

42.18. Η Σύνθεση της AhD (Nater-Martins-Holmes) απέρριψε ως ουσία αβάσιμη έφεση της αθλήτριας Torri Edwards κατά αποφάσεως της AAA (American Arbitration Association) και της IAAF με την οποία της είχε επιβληθεί διετής αποκλεισμός συνεπεία χρήσεως απαγορευμένων ουσιών και κατά συνέπεια δεν είχε δικαίωμα συμμετοχής στους αγώνες των Αθηνών.

42.19. Η Σύνθεση του AhD (α) έκρινε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Κώδικα των Αθηνών, είχε αρμοδιότητα να επανεξετάσει την υπόθεση de pono, ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τη νομική θεμελίωση, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του αντίθετες ρυθμίσεις του καταστατικού της IAAF και (β) δεν δέχτηκε την ύπαρξη εξαιρετικών ελαφρυντικών περιπτώσεων για τη μείωση της ποινής και απέρριψε την προσφυγή.

42.20. CAS OG/04/004

42.21. Η Σύνθεση της AhD (McLaren-Oliveau-Huang) εξέτασε προσφυγή του αθλητή David Munyasia που με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΔΟΕ είχε αποκλειστεί από τους αγώνες των Αθηνών για χρήση καφεΐνης. Δεδομένου ότι ο αθλητής δεν απέδειξε την ύπαρξη ειδικών περιστάσεων η παράβαση του doping επιβεβαιώθηκε και η έφεση απορρίφτηκε.

42.22. CAS OG/04/005

42.23. Η Σύνθεση της AhD (Martens-Nater-Dermentzief) απέρριψε ως ουσία αβάσιμη έφεση καναδών κωπηλατών κατά της απόφασης της Εκτελεστικής Επιτροπής της FISA με την οποία είχαν αποκλεισθεί από το αγώνισμα συνεπεία παρεμπόδισης της πορείας των αντιπάλων. Η Σύνθεση της AhD έκρινε ότι η Εκτελεστική Επιτροπή της FISA έχει αρμοδιότητα επί τεχνικών θεμάτων του αγωνίσματος και ορθά προέβη στον αποκλεισμό λόγω ανεπίτρεπτης παρεμβολής.

42.24. CAS OG/04/006

42.25. Η Σύνθεση της AhD (Belloff-Rao-Rivkin) έκρινε ως ουσία βάσιμη έφεση της Ο.Ε της Αυστραλίας κατά απόφασης της ATHOC (Athens Orga-

nizing Committee) με την οποία είχε αποκλειστεί αθλήτρια από τους αγώνες λόγω εκπροθέσμου δήλωσης συμμετοχής. Η Σύμβαση της AhD έκρινε ότι η εκπρόθεσμη δήλωση οφείλονταν σε εσφαλμένη ερμηνεία εκ μέρους της ICF (International Canoe Federation) των δικών της κανονισμών πρόκρισης και διέταξε τη συμμετοχή της αθλήτριας Amanda Rankin.

42.26. CAS OG/04/007

42.27. Η Σύμβαση της AhD (Van Zul-McLaren-Δέδες) έκρινε ως ουσία βάσιμη την έφεση των Ο.Ε της Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, ΗΠΑ κατά απόφασης της Επιτροπής Εφέσεων της FEI (Διεθνούς Ομοσπονδίας Ιππασίας). Η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής Εφέσεων της FEI ανέτρεπε απόφαση της Αγωνόδικης Επιτροπής (Ground Jury) με την οποία είχε επιβληθεί σε αθλήτρια ποινή χρονικής παράβασης. Η Σύμβαση της AhD (α) δέχτηκε ότι η Επιτροπή Εφέσεων της FEI δεν είχε δικαιοδοσία και αρμοδιότητα να ανατρέψει απόφαση Αγωνόδικης Επιτροπής (Ground Jury), που εφαρμόζει τεχνικούς κανονισμούς του αθλήματος (Rules of the game) και (β) αφαίρεσε το χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο από τη γερμανίδα αθλήτρια Bettina Hoy.

42.28. CAS OG/04/008

42.29. Η Σύμβαση της AhD (Bellof-Rao-Rivkin) απέρριψε ως ουσία αβάσιμη έφεση της Ο.Ε της Γαλλίας κατά απόφασης της ICF (International Canoeing Federation). Η προσβαλλόμενη απόφαση της ICF είχε απορρίψει αίτημα της Ο.Ε να συμπεριλάβει δύο επιπλέον αθλητές σε αγώνισμα κάνοε, σε αντικατάσταση παραιτηθέντων αθλητών άλλης Ο.Ε, δεδομένου ότι υποβλήθηκε εκπρόθεσμα και αφού είχε καταρτισθεί το οριστικό πρόγραμμα διεξαγωγής των αγώνων.

42.30. CAS OG/04/009

42.31. Η Σύμβαση της AhD (McLaren-Van Zul-Rao) απέρριψε ως ουσία αβάσιμη έφεση της Ελληνικής Ο.Ε και του αθλητή Κακλαμανάκη κατά απόφασης της Επιτροπής Ενστάσεων της ISAF (International Sailing Athletic Federation). Η προσβαλλόμενη απόφαση είχε απορρίψει ένσταση του αθλητή και της ΕΟΕ σχετικά με το αποτέλεσμα της Αης ιστιοδρομίας και είχε κρίνει (α) ότι οι αποφάσεις της Διεθνούς Επιτροπής Ενστάσεων (Κανονισμοί

αθλήματος – Rules of the games) είναι τελεσίδικες και (β) ότι είχε τηρηθεί, κατά την εξέταση της ένστασης, η ορθή διαδικασία (due process).

42.32. CAS OG/04/010

42.33. Η Σύνθεση της AhD (Bellof-Martens-Rao) παρέπεμψε την έφεση του αθλητή της Νοτίου Κορέας Yang Tae Young κατά του πίνακα κατατάξεως των επίσημων αποτελεσμάτων του αγωνίσματος και της IOC σε τακτική δικάσιμη ενώπιον του ΑΔΔ στη Λωζάνη. Η έφεση κατατέθηκε το βράδυ της παραμονής λήξεως των Ολυμπιακών Αγώνων και ήδη είχαν αναχωρήσει από την Αθήνα οι περισσότεροι των ενδιαφερομένων, όπως συναθλητές, εκπρόσωποι Οργανωτικής Επιτροπής, κριτές-βαθμολογητές και εκπρόσωποι της διεθνούς ομοσπονδίας γυμναστικής.

42.34. Αποφάσεις ΑΔΔ – Τακτικής Διαδικασίας – άμεσα σχετιζόμενες με τους Ολυμπιακούς Αγώνες των Αθηνών

Οι παρακάτω αποφάσεις εκδόθηκαν από το ΑΔΔ στη Λωζάνη και κατά την τακτική διαδικασία, τα πραγματικά όμως περιστατικά που οδήγησαν στις σχετικές προσφυγές, έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας.

42.35. CAS 2004/A/704 - Yang Tae Young and Korean Olympic Committee (Εκκαλούντες) v/ International Gymnastics Federation and George Beckstead and Oscar Reyes and Benjamin Bango and Paul Hamm and Kim Dae-Eum and USA Olympic Committee (Εφεσιβλητοι), and International Olympic Committee (Ενδιαφερόμενο και προσκληθέν μέρος – Παρεμβαίνουσα).

42.36. Η υπόθεση αφορά την αμφισβήτηση της κατάκτησης του χρυσού μεταλλίου της γυμναστικής, στο σύνθετο πολλαπλό αγώνισμα, από τον αμερικανό αθλητή Paul Hamm. Η προσφυγή που κατατέθηκε από τον κορεάτη αθλητή Yang Tae Young και την Ολυμπιακή Επιτροπή της Κορέας την τελευταία ημέρα των Ολυμπιακών Αγώνων παραπέμφθηκε από την AhD του CAS σε τακτική δικάσιμη και διαδικασία.

42.37. Η Σύνθεση της AhD (Bellof-Martens-Rao) απέρριψε κατά πλειοψηφία, τον Οκτώβριο 2004, την προσφυγή και επικύρωσε την απόφαση της IOC ως προς την απονομή του χρυσού μεταλλίου.

42.38. Ειδικότερα, σε γενικές γραμμές, έκρινε (α) ότι η ένσταση, για κακή αρχική βαθμολογία δυσκολίας της αγωνιστικής προσπάθειας, έγινε πολύ αργά και όχι κατά τη διάρκεια του αγωνίσματος, από λάθος πρόσωπο και όχι σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία των κανονισμών, (β) ότι η ένσταση έγινε μετά τη λήξη του αγώνα, την ανακήρυξη του νικητή και την απονομή των ολυμπιακών μεταλλίων, (γ) ότι η εκ των υστέρων χρήση τεχνικών μέσων (video αγωνίσματος) δεν μπορεί να τροποποιήσει αποφάσεις των αθλητικών διαιτητών

42.39. Τέλος η απόφαση διεξοδικά αναλύει την νομολογιακή πρακτική του ΑΔΔ σχετικά με την ίδια αρμοδιότητα κρίσης επί ενδεχομένης εσφαλμένης εφαρμογής των τεχνικών κανονισμών παιδιάς (rules of the game).

42.40. Βασική είναι η αρχή ότι το CAS, όπως και τα κοινά δικαστήρια και οι ενδεχομένως να έχουν αρμοδιότητα, οφείλουν να απέχουν της κρίσεως αποφάσεων των διαιτητών των αγώνων, τεχνικής μορφής, εκτός εάν η εσφαλμένη απόφαση του διαιτητή του αγώνα οφείλεται σε παράβαση του νόμου (απάτη-διαφθορά-δωροδοκία κλπ) ή παράβαση γενικών αρχών του δικαίου. Σε όλες δε τις εξαιρέσεις οι προσφεύγοντες πρέπει να αποδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας τους ισχυρισμούς τους. (Βλ. ειδικότερα αποφάσεις του CAS (α) OG 96/06 (Mendy v/ AIBA), (β) CAS OG 00/013 (Segura) (γ) CAS OG 02/007 (Korean Olympic Committee)).

42.41.CAS 2004/A/714 – Fasekas-IOC

42.42. Η Σύμβαση του CAS (Fumagalli-Geistinger-Martens) απέρριψε, τον Μάρτιο 2005, την προσφυγή του αθλητή δισκοβολίας και επικύρωσε την απόφαση της IOC περί αφαίρεσης του χρυσού μεταλλίου για παράβαση διατάξεων περί doping.

42.43. Η απόφαση αφορά την προσπάθεια δολίας εξαπάτησης των ελεγκτικών οργάνων κατά τη διάρκεια του ελέγχου με τη χρήση μεθόδων και διαδικασιών, που δυστυχώς, ελλείπει ειδικής νομοθετικής ρύθμισης δεν επισύρει της βαρύτερες των κυρώσεων.

42.44. Η απόφαση, μεταξύ άλλων, (α) επιβεβαίωσε ακόμη μία φορά ότι σύμφωνα με το άρθρο R57 του δικονομικού κώδικα του CAS η Σύμβαση του CAS έχει την εξουσία να αναθεωρήσει de novo τα πραγματικά περιστατικά

και την εφαρμογή του νόμου και αυτό συνεπάγεται ότι οποιαδήποτε τυχόν παραβίαση της αρχής του due process κατά τον πρώτο βαθμό κρίσης καλύπτεται πλήρως, (β) ότι η άγνοια των εφαρμοζόμενων anti-doping κανονισμών από τον αθλητή στη συγκεκριμένη αθλητική εκδήλωση απαγορεύεται και δεν τον απαλλάσσει ούτε αποτελεί παράβαση της διαδικασίας και (γ) ότι η παροχή δείγματος κατά ποσότητα μικρότερη της καθοριζόμενης αποτελεί παράβαση του κανονισμού.

43. Εκτός όμως από τις παραπάνω περιπτώσεις λειτουργίας της Ad Hoc Επιτροπής κατά τη διάρκεια των ΟΑ θα πρέπει να επισημάνουμε ότι και σε άλλες παγκόσμιες ή ευρωπαϊκές διοργανώσεις, με συνεννόηση των οργανωτικών επιτροπών ή/και των αρμοδίων οργάνων και του ICAS, αποφασίστηκε η λειτουργία Ad Hoc Επιτροπών του CAS, με τις αυτές ή/και παραπλήσιες αρμοδιότητες.

44. Έτσι λειτούργησαν Επιτροπές (α) στην KUALA LUMBUR το 1998 κατά τους αγώνες της Κοινοπολιτείας (Commonwealth Games) και εκδόθηκε μία μόνο απόφαση (Kelly GUEST v/ Commonwealth Games Canada). Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης επετράπη παρέμβαση από το Καναδικό Κέντρο Ηθικής στα Σπορ (Canadian Center for Ethics in Sport), μία μη κυβερνητική και μη κερδοσκοπική οργάνωση, που ενεργεί αυτόνομα και ανεξάρτητα από αθλητικά ή/και πολιτειακά όργανα και

(β) στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου στο Βέλγιο και την Ολλανδία το 2000, όπου δεν χρειάστηκε σε καμία περίπτωση η παρέμβαση της Επιτροπής.

45. Αξιοσημείωτο είναι ότι η διεθνής ομοσπονδία ποδοσφαίρου (FIFA) και η ευρωπαϊκή ομοσπονδία ποδοσφαίρου (UEFA), ενώ στα καταστατικά τους δεν προβλέπονταν η αρμοδιότητα του CAS, για τη σε δεύτερο βαθμό επίλυση των διαφορών τους⁸³, προσέφυγαν κατ' ανάγκη, στη λύση της Ad Hoc Επιτροπής, για να επιλύσουν, αξιόπιστα και ταχύτατα, οποιοδήποτε πρόβλημα θα παρουσιάζονταν κατά τη διάρκεια ή/και επ' ευκαιρία του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος.

⁸³ Τον Μάρτιο 2003 υπογράφηκε μεταξύ του ICAS και της FIFA διεθνής συμφωνία περί υπαγωγής και των προσφυγών του ποδοσφαίρου στο CAS, κατά ρητή καταστατική πρόβλεψη της FIFA

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

46. Ως συμπέρασμα των παραπάνω αβίαστα προκύπτει ότι ο θεσμός της Ad Hoc Επιτροπής έχει πετύχει και έχει προσφέρει αξιόλογες εναλλακτικές λύσεις επίλυσης των αθλητικών διαφορών, αποδεκτές από τους ενδιαφερόμενους, λόγω της αξιοπιστίας, πλήρους ανεξαρτησίας, ταχύτητας στην απονομή δικαιοσύνης και εμπειρίας-εξειδίκευσης των μελών του CAS, που εκάστοτε απαρτίζουν την Επιτροπή.

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

1. Ν. 3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α)

Τροποποιήσεις άρθρων του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α) και άλλες ρυθμίσεις θεμάτων αθλητισμού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

Άρθρο 1

1. Η περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 41Α του Ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 3057/2002 (ΦΕΚ 239/Α) αντικαθίσταται ως εξής:

«α. τέσσερις εκπροσώπους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, από τους οποίους ένας ψυχολόγος και ένας κοινωνιολόγος».

2. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ της παραγράφου 1 του άρθρου 41 Α του Ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η Δ. Ε.Α. Β. συνεδριάζει σε εννεαμελή σύνθεση, όταν πρόκειται για θέματα ποδοσφαίρου ή καλαθοσφαίρισης, σε επταμελή σύνθεση, όταν πρόκειται για θέματα πετοσφαίρισης, χειροσφαίρισης και υδατοσφαίρισης και σε πλήρη σύνθεση με συμμετοχή όλων των παραπάνω προσώπων σε περίπτωση λήψης απόφασης για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος.»

Άρθρο 2

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 41Β του Ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 3 του Ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Όποιος λειτουργεί τα ως άνω γραφεία ή εντευκτήρια χωρίς άδεια της αρμόδιας αστυνομικής αρχής ή παραβιάζει τη σφραγίδα που έθεσε η αστυνομική αρχή στους χώρους αυτούς, τιμωρείται με την ποινή που προβλέπεται από τις διατάξεις του ιδίου άρθρου 178 του Ποινικού Κώδικα.»

2. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ της παραγράφου 7 του άρθρου 41B του Ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ. υπεύθυνες δηλώσεις του Ν. 1599/1986 των μελών του ότι στο πρόσωπο τους δεν συντρέχει κάποιο από τα κωλύματα των περιπτώσεων β και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 3 και ότι δεν εκπίουν ποινή που τους έχει επιβληθεί κατά τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 130.»

Άρθρο 3

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 41Γ του Ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 3057/2002, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Για τους αγώνες των εθνικών πρωταθλημάτων, καθώς και του κυπέλλου Ελλάδος όπου μετέχουν Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α., τα εισιτήρια εκδίδονται πάντοτε αριθμημένα και ονομαστικά, με τον αριθμό του εισιτηρίου να αντιστοιχεί σε μία θέση καθήμενου θεατή. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και ύστερα από εισήγηση της Δ. Ε.Α. Β. καθορίζονται και οι μεμονωμένοι αγώνες για τους οποίους πρέπει να εκδοθούν αριθμημένα και ονομαστικά εισιτήρια.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 41Γ του Ν. 272 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζεται ο τρόπος έκδοσης και διάθεσης των εισιτηρίων της παραγράφου 1, ο έλεγχος της διακίνησης τους, τα όρια της αστικής ευθύνης των αθλητικών σωματείων, των Τ.Α.Α., των Α.Α.Ε. και των κατόχων ονομαστικού εισιτηρίου για τυχόν υλικές φθορές των θέσεων τους κατά τη διάρκεια της αθλητικής συνάντησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 41Γ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Εάν συντρέχουν σοβαροί λόγοι διαφύλαξης της δημόσιας τάξης, ο Υπουργός Πολιτισμού, ύστερα από εισήγηση της αρμόδιας αστυνομικής αρχής και γνώμη της Δ.Ε.Α.Β. και της διοργανώτριας αρχής της συνάντησης, μπορεί με απόφαση του να απαγορεύσει την με οποιονδήποτε τρόπο διάθεση εισιτηρίων της συνάντησης στο φιλοξενούμενο αθλητικό σωματείο, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. και στους φιλάθλους αυτών, καθώς και στους συνδέσμους φιλάθλων τους και στα μέλη αυτών.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 41Γ του ν. 2725/1999 καταργείται.

5. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 41Γ του ν. 2725/1999 η φράση «εφόσον αυτή έχει εκδοθεί από την οικεία αστυνομική αρχή» διαγράφεται και η παράγραφος 7 επαναδιατυπώνεται ως εξής:

«7. Όποιος με πρόθεση θέτει σε κυκλοφορία ή διαθέτει με οποιονδήποτε τρόπο στο κοινό εισιτήρια αθλητικής συνάντησης παραβιάζοντας την απαγόρευση της παραγράφου 3 ή της παραγράφου 5 ή της απόφασης της παραγράφου 4, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι τριών ετών και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος εκδίδει ή θέτει σε κυκλοφορία αριθμό εισιτηρίων μεγαλύτερο από τον επιτρεπόμενο για μία αθλητική συνάντηση ή αθλητική εγκατάσταση, καθώς και όποιος είναι μέλος διοίκησης αθλητικού σωματείου, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. ή έχει οποιαδήποτε σχέση παροχής υπηρεσιών προς τους ανωτέρω αθλητικούς φορείς και επιτρέπει ή διευκολύνει την είσοδο σε αθλητική εγκατάσταση αριθμού θεατών μεγαλύτερου από αυτόν που έχει καθοριστεί για τη συνάντηση ή την εγκατάσταση.»

Άρθρο 4

1. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 41Δ του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν. 3057/2002, οι λέξεις «και κατανομής» διαγράφονται και η παράγραφος 1 επαναδιατυπώνεται ως εξής:

«1. Η αρμοδιότητα για την τήρηση της τάξης κατά τις αθλητικές συναντήσεις εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων ανήκει στην Ελληνική Αστυνομία ή στο Λιμενικό Σώμα, εφόσον η αθλητική συνάντηση διεξάγεται σε περιοχή δικαιοδοσίας του. Οι διοργανώτριες αρχές αθλητικών εκδηλώσεων, τα εκάστοτε διαγωνιζόμενα αθλητικά σωματεία, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε., οι σύνδεσμοι φιλάθλων και γενικά οι αθλητικοί φορείς υποχρεούνται να συνεργάζονται με την αρμόδια αστυνομική αρχή και να συμμορφώνονται προς τις υποδείξεις και αποφάσεις της, ιδίως για θέματα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση ομαλής τέλεσης μιας αθλητικής συνάντησης, στη μετακίνηση, προσέλευση και αποχώρηση των φιλάθλων, στον τρόπο διάθεσης των εισιτηρίων στους διαγωνιζομένους, στον καθορισμό των θέσεων των οπαδών τους στις κερκίδες και των μεταξύ τους κενών τμημάτων και γενικά στη διαφύλαξη της δημό-

σιας τάξης. Η Ελληνική Αστυνομία διαθέτει στην περιοχή της δικαιοδοσίας της το κατά την κρίση της αναγκαίο προσωπικό για την τήρηση της τάξης σε αθλητικές συναντήσεις, στο οποίο και καταβάλλεται η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 2800/2000 (ΦΕΚ 41 Α) αποζημίωση.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 41Δ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διοργανώτριες αρχές και τα εκάστοτε διαγωνιζόμενα αθλητικά σωματεία, Α. Α. Ε. ή Τ.Α.Α. συμμετέχουν υποχρεωτικά σε συσκέψεις που μπορεί εν όψει μιας αθλητικής συνάντησης να συγκαλεί ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας ή ο κατά τοπον αρμόδιος Εισαγγελέας ή η αρμόδια αστυνομική αρχή σε συνεργασία με τη Δ.Ε.Α.Β., προκειμένου να αντιμετωπισθούν θέματα της αρμοδιότητάς του, που σχετίζονται ιδίως με την ομαλή και ασφαλή μετακίνηση, προσέλευση και αποχώρηση των φιλάθλων, τη διάθεση των εισιτηρίων και την εν γένει εύρυθμη διεξαγωγή της αθλητικής συνάντησης. Κατά τις συσκέψεις αυτές τηρούνται πρακτικά με ευθύνη εκείνου που τη συγκαλεί. Σε κάθε περίπτωση, τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τα θέματα της προηγούμενης παραγράφου πραγματοποιούνται από την αρμόδια αστυνομική αρχή.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 41Δ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Όποιο μέλος της διοίκησης αθλητικού σωματείου, Τ.Α.Α., Α.Α.Ε. ή συνδέσμου φιλάθλων ή εκπρόσωπος των φορέων αυτών δεν προσέρχεται στις συσκέψεις που συγκαλεί ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας ή ο κατά τοπον αρμόδιος Εισαγγελέας ή η αρμόδια αστυνομική αρχή ή δεν υπακούει σε νόμιμη πρόσκληση υπαλλήλου ή αρχής που εκτελεί τα μέτρα της προηγούμενης παραγράφου ή παραβιάζει τους όρους εκτέλεσής τους τιμωρείται:».

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 41Δ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου και για όλη τη διάρκεια της οι διοργανώτριες αρχές αθλητικών συναντήσεων αθλημάτων, τα αθλητικά σωματεία, τα Τ.Α.Α. και οι Α.Α.Ε. ορίζουν υπεύθυνο ασφαλείας αγώνων με τον αναπληρωτή του αρμόδιο για θέματα αντιμετώπισης της βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις, τον οποίο γνωστοποιούν στη διοργανώ-

τρια, στη Δ.Ε.Α.Β. και στην αστυνομική αρχή της έδρας τους. Ως υπεύθυνος ασφαλείας αγώνων προσλαμβάνεται άτομο με αποδεδειγμένη ειδική εμπειρία σε θέματα ασφαλείας. Ο υπεύθυνος ασφαλείας προϋσταται κατά περίπτωση του γραφείου ασφαλείας γηπέδων της παραγράφου 10 ή του προσωπικού ασφαλείας αγώνων της παραγράφου 11.»

5. Η παράγραφος 6 του άρθρου 41Δ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Με αναγκαία και πρόσφορα μέτρα η αρμόδια αστυνομική αρχή αποκλείει την πρόσβαση στην αθλητική εγκατάσταση ομάδων φιλάθλων που δεν διαθέτουν εισιτήρια επικείμενης αθλητικής συνάντησης ή τα προμηθεύτηκαν κατά παράβαση των διατάξεων που ισχύουν. Επίσης αποκλείει την πρόσβαση στην αθλητική εγκατάσταση προσώπων που βρίσκονται σε προφανή κατάσταση μέθης ή υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών ή κατέχουν εισιτήρια και προσέρχονται στην αθλητική εγκατάσταση μη τηρώντας τις διατάξεις και τα μέτρα της παραγράφου 2.»

6. Στο άρθρο 41Δ του ν. 2725/1999 οι παράγραφοι 7 και 8 αναριθμούνται σε 8 και 9 αντιστοίχως και προστίθεται παράγραφος με αύξοντα αριθμό 7, η οποία έχει ως εξής:

«7. Απαγορεύεται η κατάληψη διαδρομών και κλιμάκων των εξεδρών από θεατές. Όποιος πωλεί, διαθέτει ή καταναλώνει οινοπνευματώδη ποτά εντός της αθλητικής εγκατάστασης τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών.»

7. Στο άρθρο 41Δ του ν. 2725/1999 προστίθεται παράγραφος 10, η οποία έχει ως εξής:

«10. Σε κάθε αθλητική ομοσπονδία ομαδικών αθλημάτων και επαγγελματικό σύνδεσμο - μέλος αυτής συνιστάται Γραφείο Ασφαλείας Γηπέδων, ο υπεύθυνος του οποίου έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α. Μερικώς για την εφαρμογή των λαμβανόμενων από τα κατά τις ισχύουσες διατάξεις αρμόδια όργανα μέτρων για την τήρηση της ευταξίας, κατά τις αθλητικές συναντήσεις δικαιοδοσίας της ομοσπονδίας ή του επαγγελματικού συνδέσμου, αντίστοιχα, εντός και εκτός των γηπέδων.

β. Παρακολουθεί την ακριβή τήρηση της νομοθεσίας από τους αθλητικούς φορείς και ιδίως των μέτρων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων συντάσσει έκθεση, που περιέχει τα πραγματικά περιστατικά της κάθε παράβασης, την οποία και διαβιβάζει στα

κατά περίπτωση αρμόδια όργανα, για την επιβολή των από τον παρόντα ή άλλο νόμο ή κανονισμούς προβλεπόμενων ποινικών διοικητικών ή πειθαρχικών κυρώσεων σε βάρος των υπαιτίων.

γ. Συμμετέχει, υποχρεωτικά, σε συσκέψεις, που εν όψει μιας αθλητικής συνάντησης συγκαλούνται από την αρμόδια αστυνομική αρχή ή τα λοιπά αρμόδια, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, όργανα, προκειμένου να αντιμετωπισθούν θέματα που σχετίζονται με την αντιμετώπιση της βίας στη συγκεκριμένη αθλητική συνάντηση, προτείνοντας τα, κατά την κρίση του, ειδικότερα πρόσθετα μέτρα αστυνόμευσης των εκδηλώσεων αυτών.

δ. Συνεργάζεται με τους υπευθύνους ασφαλείας γηπέδων των αθλητικών οργανώσεων της παραγράφου 4.»

8. Στο άρθρο 41Δ του ν. 2725/1999 προστίθεται νέα παράγραφος 11, η οποία έχει ως εξής:

«11. Οι Π.Α.Ε. που αγωνίζονται στα εθνικά επαγγελματικά πρωταθλήματα Α και Β εθνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου και οι Κ.Α.Ε. της Α1 εθνικής κατηγορίας καλαθοσφαίρισης, από την αγωνιστική περίοδο 2004-2005 υποχρεούνται να προσλαμβάνουν ικανό για την ασφάλεια των αγώνων προσωπικό για την εφαρμογή μέτρων ευταξίας των γηπέδων, το οποίο πρέπει να είναι εφοδιασμένο με την άδεια εργασίας που προβλέπεται από το άρθρο 3 του ν. 2518/1997 (ΦΕΚ 164 Α).

Καταστάσεις με τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση κατοικίας του προσωπικού ασφαλείας καταρτίζονται με ευθύνη των Π.Α.Ε. και Κ.Α.Ε. και παραδίδονται στην αρμόδια αστυνομική αρχή, στη Δ.Ε.Α.Β. και στη διοργανώτρια αρχή το αργότερο σαράντα οκτώ ώρες πριν την έναρξη κάθε αθλητικής συνάντησης. Στις παραπάνω καταστάσεις συμπεριλαμβάνονται και οι οριζόμενοι από τις Π.Α.Ε. και Κ.Α.Ε. υπεύθυνοι κατά τομέα δραστηριότητας. Το προσωπικό ασφαλείας γηπέδων συνεργάζεται με την αστυνομική αρχή, για την επιβολή των λαμβανόμενων μέτρων ευταξίας.

Τα ειδικότερα καθήκοντα του προσωπικού ασφαλείας σε κάθε συγκεκριμένο αγώνα καθορίζονται από τον υπεύθυνο ασφαλείας αγώνων της παραγράφου 4 και είναι ιδίως:

α) Η τήρηση της ευταξίας κατά τις ομαδικές - οργανωμένες μετακινήσεις φιλάθλων προς και από τις αθλητικές εγκαταστάσεις στο πλαίσιο των λαμβανόμενων μέτρων για την αποτροπή συμπλοκών και εκτροπών.

β) Η τήρηση της ευταξίας στους χώρους στάθμευσης των αθλητικών εγκαταστάσεων.

γ) Η τήρηση της ευταξίας και της σειράς προτεραιότητας στις εισόδους των αθλητικών εγκαταστάσεων.

δ) Η τοποθέτηση των θεατών στις εξέδρες των αθλητικών εγκαταστάσεων, σύμφωνα με όσα αποφασίσθηκαν από την αρμόδια αστυνομική αρχή και η υποβοήθηση των αστυνομικών δυνάμεων για το διαχωρισμό των φιλάθλων των διαγωνιζόμενων ομάδων, καθώς και για την αποτροπή εισόδου τούτων στον αγωνιστικό χώρο.

ε) Ο έλεγχος των εισερχόμενων στο γήπεδο θεατών.

Με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Πολιτισμού μπορεί να προβλέπεται κάθε λεπτομέρεια της παρουσίας, εμφάνισης και δραστηριότητας του προσωπικού ασφαλείας.»

Άρθρο 5

Η παράγραφος 5 του άρθρου 41Ε του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η ευθύνη και οι δαπάνες για την τοποθέτηση και συντήρηση των παραπάνω ηλεκτρονικών συστημάτων βαρύνουν τους ιδιοκτήτες των αθλητικών εγκαταστάσεων. Η παραπάνω εγκατάσταση μπορεί επίσης να γίνει με μέρη της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και εις χρέωση των υπόχρεων.»

Άρθρο 6

1. Στα αδικήματα της παραγράφου 4 του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 7 του ν. 3057/2002, προστίθεται και το αδίκημα της βαριάς σωματικής βλάβης του άρθρου 310 παρ. 1 Π.Κ. και η παράγραφος 4 επαναδιατυπώνεται ως εξής:

«4. Η τέλεση των εγκλημάτων της διέγερσης (άρθρα 183-185 Π.Κ.), της διατάραξης της κοινής ειρήνης (άρθρο 189 Π.Κ.), της διατάραξης της ειρήνης των πολιτών (άρθρο 190 Π.Κ.), της καθύβρισης θρησκευμάτων (άρθρο 199 Π.Κ.), της παρακώλυσης συγκοινωνιών (άρθρο 292 Π.Κ.), της απλής, απρόκλητης και επικίνδυνης σωματικής βλάβης (άρθρα 308, 308Α και 309 Π.Κ.), της βαριάς σωματικής βλάβης (άρθρο 310 παρ. 1 Π.Κ.) της συμπλοκής (άρθρο 313 Π.Κ.), της παράνομης βίας (άρθρο 330 Π.Κ.), της απειλής (άρθρο 333 Π.Κ.), της διατάραξης οικιακής ειρήνης (άρθρο 334 Π.Κ.), της προσβο-

λής γενετήσιας αξιοπρέπειας (άρθρο 337 Π.Κ.), της πρόκλησης σκανδάλου με ακόλαστες πράξεις (άρθρο 353 Π.Κ.), της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας (άρθρα 381 και 382 Π.Κ.) και της εκβίασης (άρθρο 385 Π.Κ.), υπό τις προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, θεωρείται ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση και η επιβαλλόμενη ποινή μπορεί να ξεπεράσει το ανώτατο όριο που προβλέπεται γι αυτά στον Ποινικό Κώδικα και να φτάσει στο ανώτατο όριο του είδους της ποινής.»

2. Οι παράγραφοι 5, 6 και 7 του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 7 του ν. 3057/2002, αναριθμούνται σε 7, 8 και 9 αντιστοίχως και στο άρθρο αυτό προστίθεται παράγραφος 5, η οποία έχει ως εξής:

«5. Όποιος παροτρύνει, υποκινεί, ενθαρρύνει ή διευκολύνει με οποιονδήποτε τρόπο και ιδίως δημόσια ή δια του έντυπου ή ηλεκτρονικού τύπου ή του διαδικτύου μεμονωμένα άτομα ή οργανωμένες ομάδες προσώπων για να διαπράξουν αδικήματα του παρόντος άρθρου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.»

3. Στο άρθρο 41ΣΤ του ν. 2725/1999 προστίθεται παράγραφος 6, η οποία έχει ως εξής:

«6. Απαγορεύεται η μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων 1, 2 και 4 του άρθρου αυτού.»

4. Το πρώτο εδάφιο της υπό στοιχείο β περίπτωσης της παραγράφου 8 (πρώην 6) του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999 καταργείται.

5. Η υπό στοιχείο α περίπτωση της παραγράφου 8 (πρώην 6) του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Τα αδικήματα του παρόντος άρθρου διώκονται αυτεπαγγέλτως. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο είναι το Τριμελές Πλημμελειοδικείο του τόπου τέλεσης τους. Για την εκδίκαση των αδικημάτων του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται υποχρεωτικά η διαδικασία των άρθρων 418 επ. Κ.Π.Δ.

Σε κάθε περίπτωση τα αδικήματα του παρόντος άρθρου εκδικάζονται εντός τριάντα ημερών.»

Άρθρο 7

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 41Ζ του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν. 3057/2002 και συμπληρώθηκε με το

άρθρο 8 παράγραφος 15 περίπτωση ιδ του ν. 3207/2003 (ΦΕΚ 302 Α), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για τις παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 41 έως 41ΣΤ του παρόντος νόμου επιβάλλεται:

α) Στους αθλητές και προπονητές, η απαγόρευση συμμετοχής στις επίσημες αθλητικές συναντήσεις της ομάδας τους για τουλάχιστον δύο αγώνες και πρόστιμο 10.000 ευρώ τουλάχιστον σε προπονητές ομάδων Α. Α.Ε. ή Τ.Α.Α. και επαγγελματίες αθλητές και 3.000 ευρώ σε προπονητές ερασιτεχνικών σωματείων και ερασιτέχνες αθλητές, σε περίπτωση δε υποτροπής οι ποινές διπλασιάζονται.

β) Στα μέλη της διοίκησης, τους εκπροσώπους και όσους συνδέονται με το αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. με επαγγελματική σχέση, η απαγόρευση εισόδου στην αθλητική εγκατάσταση κατά τη διάρκεια επίσημης αθλητικής συνάντησης και η έκπτωση από το αθλητικό αξίωμα ή ιδιότητα τους για χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών και πρόστιμο τουλάχιστον 20.000 ευρώ. Οι παραπάνω ποινές εκτίονται μόνο κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου. Σε περίπτωση υποτροπής το πρόστιμο διπλασιάζεται, οι δε παραβάτες δεν μπορούν να οριστούν, εκλεγούν ή να συμμετέχουν με οποιαδήποτε σχέση ή ιδιότητα σε οποιοδήποτε αθλητικό φορέα, σωματείο Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. για διάστημα τουλάχιστον δύο ετών.

γ) Στο αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. η διεξαγωγή χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) δύο ή περισσότερων αγωνιστικών συναντήσεων με γηπεδούχο το υπαίτιο αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. και πρόστιμο για τα αθλητικά σωματεία τουλάχιστον 3.000 ευρώ, για τις Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. τουλάχιστον 15.000 ευρώ, και ειδικά για τις Π.Α.Ε. που αγωνίζονται στην Α εθνική κατηγορία ποδοσφαίρου και τις Κ.Α.Ε. που αγωνίζονται στην Α1 εθνική κατηγορία καλαθοσφαίρισης τουλάχιστον 50.000 ευρώ. Η αυτή ποινή επιβάλλεται και σε περίπτωση δημιουργίας επεισοδίων από φιλάθλους τους. Σε περίπτωση υποτροπής οι παραπάνω ποινές διπλασιάζονται και απαγορεύεται και η τηλεοπτική μετάδοση των αγώνων τους ως γηπεδούχων του υπαίτιου αθλητικού σωματείου, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. Για τις μεταξύ του έχοντος τα δικαιώματα τηλεοπτικού σταθμού και του τιμωρηθέντος αθλητικού σωματείου ή Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. σχέσεις, η κατά τα προαναφερόμενα μη μετάδοση θεωρείται ως υπαίτια μερική αδυναμία παροχής.

δ) Στον επαγγελματικό σύνδεσμο, πρόστιμο τουλάχιστον 20.000 ευρώ, το οποίο σε περίπτωση υποτροπής τουλάχιστον διπλασιάζεται.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 41Ζ του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Σε περίπτωση τιμωρίας των φυσικών προσώπων των περιπτώσεων α και β της προηγούμενης παραγράφου, τιμωρείται πάντοτε και το οικείο αθλητικό σωματείο με πρόστιμο τουλάχιστον 3.000 ευρώ, για τις Α.Α.Ε. ή Γ.Α.Α. τουλάχιστον 15.000 ευρώ, και ειδικά για τις Π.Α.Ε. που αγωνίζονται στην Α εθνική κατηγορία ποδοσφαίρου και τις Κ.Α.Ε. που αγωνίζονται στην Α1 εθνική κατηγορία καλαθοσφαίρισης τουλάχιστον 50.000 ευρώ και σε επιβαρυντικές περιπτώσεις με ποινή διεξαγωγής των αγώνων χωρίς θεατές (κλεισμένων των θυρών).»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Άρθρο 8

Η παράγραφος 3 του άρθρου 119 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 39 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα σε όλα τα αθλήματα εκτός του ποδοσφαίρου είναι μονομελή. Στα αθλήματα αυτά το Διοικητικό Συμβούλιο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου, κατά περίπτωση, διορίζει ως μονομελές δικαιοδοτικό όργανο έναν πρωτοδίκη της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, με τον αναπληρωτή του, για θητεία δύο ετών, που αρχίζει την 1η Αυγούστου του έτους διορισμού. Ο δικαστής αυτός, με τον αναπληρωτή του, κληρώνεται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου της έδρας της ομοσπονδίας, ύστερα από αίτημα του Δ.Σ. αυτής ή του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.»

Άρθρο 9

1. Στο άρθρο 120 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του ν. 3057/2002, προστίθεται τρίτη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«3. Η πειθαρχική ποινή του αποκλεισμού της έδρας, όπου αυτή προβλέπεται στους οικείους κανονισμούς και διατάξεις, καταργείται και αντ' αυτής επιβάλλεται αντίστοιχη ποινή διεξαγωγής του αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών).»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 120 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«2.α. Στις περιπτώσεις α και γ της προηγούμενης παραγράφου οι σχετικές αναφορές ή ενστάσεις, με την επιφύλαξη των προβλεπομένων στους κανονισμούς του κάθε αθλήματος, αναγράφονται στο φύλλο αγώνα και υποστηρίζονται εντός δύο ημερών από την τέλεση του αγώνα.

β. Στην περίπτωση α της προηγούμενης παραγράφου το δικαιοδοτικό όργανο επιλαμβάνεται της εκδίκασης πειθαρχικών παραβάσεων με βάση το φύλλο αγώνα και με τη μαγνητοσκόπηση (video) του αγώνα ή την αναφορά του αρμόδιου για τον αθλητισμό Εισαγγελέα ή όπου δεν υπηρετεί αυτός του κατά τοπον αρμόδιου Εισαγγελέα ή της αρμόδιας αστυνομικής αρχής ή της Δ.Ε.Α.Β. ή της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του επαγγελματικού συνδέσμου, καθώς και με οποιοδήποτε άλλο νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο μη δεσμευόμενο από τυχόν μη αναφορά της πειθαρχικής παράβασης στο φύλλο αγώνα. Για πειθαρχικές παραβάσεις που συνδέονται με τα αδικήματα βίας που αναφέρονται στο άρθρο 41ΣΤ ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας ή ο Εισαγγελέας στην περιφέρεια του οποίου τελέστηκαν αυτά μπορεί να υποβάλλει στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο έγγραφη έκθεση για τα γεγονότα που συνέβησαν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το πέρας της αθλητικής συνάντησης εντός ή εκτός του αγωνιστικού χώρου.

γ. Στις υπό στοιχεία α και β περιπτώσεις οι αποφάσεις των πιο πάνω οργάνων εκδίδονται μέσα σε επτά ημέρες από την τέλεση του αγώνα και είναι αμέσως εκτελεστές, έστω και αν έχουν προσβληθεί ενώπιον των δευτεροβάθμιων οργάνων. Οι αποφάσεις που αφορούν διεξαγωγή του αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) αθλητικού σωματείου, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. εκτελούνται την επόμενη από την έκδοση τους αγωνιστική ημέρα κατά την οποία το σωματείο, το Τ.Α.Α. ή η Α.Α.Ε. είναι γηπεδούχοι, εκτός εάν μεταξύ της έκδοσης της απόφασης και της τέλεσης του αγώνα μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο από πέντε ημέρες, οπότε η απόφαση εκτελείται τη μεθεπόμενη αγωνιστική.

Οι αποφάσεις του δευτεροβάθμιου οργάνου που αφορούν διεξαγωγή χωρίς θεατές του αγώνα αθλητικού σωματείου, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. εκδίδονται υποχρεωτικά πριν από την προαναφερθείσα ημερομηνία εκτέλεσης της ποινής.»

Άρθρο 10

Η περίπτωση β της παραγράφου 1 του άρθρου 121 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 41 του ν. 3057/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«β. Όταν επιβάλλουν ποινές τέλεσης αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) σε σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α.»

Άρθρο 11

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 127B του ν. 2725/1999, όπως στο άρθρο αυτό προστέθηκε, τελικώς, με το άρθρο 49 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο το πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο διορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Π.Α.Ε. για θητεία δύο ετών που αρχίζει την 1η Αυγούστου του έτους διορισμού, είναι τριμελές και συγκροτείται από έναν Πρόεδρο Πρωτοδικών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο του οργάνου, και δύο Πρωτοδίκες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη, οι οποίοι κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, ύστερα από αίτημα της Ε.Π.Α.Ε. Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας Πρόεδρος Πρωτοδικών και ένας Πρωτοδίκης, ως αναπληρωτές. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 127B του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στην Ε.Π.Ο. λειτουργεί τριμελής πρωτοβάθμια πειθαρχική επιτροπή που διορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. για θητεία δύο ετών που αρχίζει την 1η Αυγούστου του έτους διορισμού και συγκροτείται από έναν Πρόεδρο Πρωτοδικών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόε-

δρο, και δύο Πρωτοδίκες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη, οι οποίοι κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, ύστερα από αίτημα της Ε.Π.Ο. Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας Πρόεδρος Πρωτοδικών και ένας Πρωτοδίκης της ίδιας δικαιοσύνης, ως αναπληρωτές. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού. Το δευτεροβάθμιο έλεγχο επί των αποφάσεων της Επιτροπής ασκεί η Επιτροπή Εφέσεων της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού.»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 127B του ν. 2725/ 1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην Ε.Π.Ο. συνιστάται Επιτροπή Εφέσεων, που διορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. για θητεία δύο ετών που αρχίζει την 1η Αυγούστου του έτους διορισμού και συγκροτείται από έναν Πρόεδρο Εφετών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο, και δύο Εφέτες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη. Οι δικαστές αυτοί κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών, ύστερα από αίτημα της Ομοσπονδίας. Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας Πρόεδρος Εφετών και ένας Εφέτης της ίδιας δικαιοσύνης, ως αναπληρωτές. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.»

Άρθρο 12

Το άρθρο 122 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 42 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Στη Θεσσαλονίκη λειτουργεί τοπικό πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο για την επίλυση αθλητικών διαφορών από την τέλεση αγώνων μεταξύ ομάδων που εδρεύουν στις διοικητικές περιφέρειες Ηπείρου, Θεσσαλίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης για τις κατηγορίες πρωταθλημάτων των ομαδικών αθλημάτων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 119. Τα μέλη του

οργάνου κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού. Οι διατάξεις των άρθρων 119, 120 και 121 εφαρμόζονται ανάλογα και για τα δικαιοδοτικά όργανα του άρθρου αυτού. Το τοπικό αυτό όργανο ασκεί τις προβλεπόμενες από το άρθρο 120 αρμοδιότητες.»

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 95 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 51 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι πρωτοβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών αποτελούνται από πέντε μέλη ως ακολούθως:

α. Από έναν Πρόεδρο Πρωτοδικών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο του οργάνου, και δύο Πρωτοδίκες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη, που κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, ύστερα από αίτημα της επαγγελματικής ένωσης ή της ολομέλειας τμημάτων αμειβόμενων αθλητών ή, όπου δεν λειτουργεί ολομέλεια τμημάτων αμειβόμενων αθλητών, της ομοσπονδίας του αθλήματος, κατά περίπτωση. Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας (1) Πρόεδρος Πρωτοδικών και ένας (1) Πρωτοδίκης, ως αναπληρωτές. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.

β. Από ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου ή της οικείας ολομέλειας των τμημάτων αμειβόμενων αθλητών ή, άλλως, του διοικητικού συμβουλίου της οικείας ομοσπονδίας, κατά προτίμηση νομικό, με τον αναπληρωτή του, οριζόμενο κατά περίπτωση με απόφαση του οικείου διοικητικού συμβουλίου.

γ. Από έναν εκπρόσωπο των αθλητών ή κατά περίπτωση των προπονητών, κατά προτίμηση νομικό, με τον αναπληρωτή του, οριζόμενο ύστερα από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου αθλητών ή προπονητών.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 95 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών αποτελούνται από πέντε μέλη ως ακολούθως:

α. Από έναν Πρόεδρο Εφετών της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο, και δύο Εφέτες της Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης, ως μέλη. Οι δικαστές αυτοί κληρώνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Οργανισμό Δικαστηρίων από τριπλάσιο αριθμό δικαστών, οριζόμενο με απόφαση του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών, ύστερα από αίτημα του Δ.Σ. της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Με την ίδια διαδικασία των τακτικών μελών κληρώνονται ένας (1) Πρόεδρος Εφετών και ένας (1) Εφέτης, ως αναπληρωτές. Για τον ορισμό λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται ιδιαίτερα η γνώση και η εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.

β. Από ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου της οικείας ομοσπονδίας, με τον αναπληρωτή του, κατά προτίμηση νομικό, που ορίζονται με απόφαση του οικείου διοικητικού συμβουλίου.

γ. Από έναν εκπρόσωπο των αθλητών ή κατά περίπτωση των προπονητών, κατά προτίμηση νομικό, με τον αναπληρωτή του, οριζόμενο ύστερα από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου του οικείου επαγγελματικού συνδέσμου αθλητών ή προπονητών.»

3. Οι παράγραφοι 7, 8 και 9 του άρθρου αυτού καταργούνται.

Άρθρο 14

Η παράγραφος 2 του άρθρου 127 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζονται τα θέματα της κοινής στέγασης, γραμματειακής και επιστημονικής υποστήριξης των δικαιοδοτικών οργάνων και επιτροπών των άρθρων 95, 119, 122 και 127B.

Η αποζημίωση των μελών των ανωτέρω δικαιοδοτικών οργάνων και των γραμματέων τους καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Οικονομίας και Οικονομικών και βαρύνει τα έσοδα της Γ.Γ.Α. του άρθρου 49 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 15

Η παράγραφος 1 του άρθρου 128 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στις Εισαγγελίες Πλημμελειοδικών Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης ορίζεται από τον προϊστάμενο αυτών, αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας, ο οποίος ασκεί την ποινική δίωξη για ποινικά αδικήματα που τελούνται εξ αφορμής αθλητικών εκδηλώσεων και κατά τη διάρκεια αυτών, καθώς και για αδικήματα που τελούνται από πρόσωπα που συμμετέχουν στη διοίκηση των αθλητικών φορέων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων ή καθηκόντων τους και εποπτεύει στην εκτέλεση των κύριων και παρεπόμενων ποινών που επιβάλλονται κατά τον παρόντα νόμο.

Ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας διευθύνει το έργο των αστυνομικών αρχών για την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας με αφορμή αθλητικές εκδηλώσεις και μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ

Άρθρο 16

Η παράγραφος 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 25 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. οφείλουν να υποβάλλουν, το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου, στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, τον προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων της νέας αγωνιστικής περιόδου ισοσκελισμένο και θεωρημένο από έναν τουλάχιστον ορκωτό ελεγκτή λογιστή.

Οι Α.Α.Ε. μαζί με τον προϋπολογισμό υποχρεούνται να καταθέσουν και εγγυητική επιστολή τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, ύψους ίσου με το 10% του συνόλου των προϋπολογιζόμενων εξόδων και λήξεως της ισχύος της έξι (6) μήνες μετά τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου. Η εγγυητική επιστολή επιστρέφεται με την κατάθεση της εγγυητικής επιστολής για τη νέα αγωνιστική περίοδο.

Η εγγυητική αυτή επιστολή αφορά στην καλή εκτέλεση των υποχρεώσεων της Α.Α.Ε., που προκύπτουν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και καταπίπτει υπέρ απαιτήσεων κατά σειρά αθλητών, προπονητών ή άλλων τρίτων που προκύπτουν από τελεσίδικες αποφάσεις των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών του άρθρου 95 του παρόντος νόμου ή άλλους εκτελεστούς

τίτλους, άλλως υπέρ του ειδικού λογαριασμού του άρθρου 27 του ν. 2843/2000 (ΦΕΚ 219 Α) με απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού.

Τα ποσά που περιέχονται στον ως άνω ειδικό λογαριασμό διατίθενται ως επιχορήγηση, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, στον οικείο σύνδεσμο επαγγελματιών αθλητών ή σε μεμονωμένους εν ενεργεία ή μη αθλητές που έχουν ανάγκη βοήθειας. Το συνολικό ποσό που διατίθεται κατά το προηγούμενο εδάφιο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 0,25% των εσόδων του ΠΡΟΠΟ, που κατανέμονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 102 του παρόντος νόμου. Με την απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού μπορεί να ορίζεται η μερική ή ολική κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής, ανάλογα με τη βαρύτητα της παραβίασης. Αναμόρφωση του προϋπολογισμού επιτρέπεται οποτεδήποτε, είναι δε υποχρεωτική εάν τα έξοδα που προκύπτουν μετά από κάθε μεταγραφική περίοδο υπερβαίνουν τα αρχικώς προϋπολογισθέντα. Στην περίπτωση αυτή οι Α.Α.Ε. οφείλουν να υποβάλουν αμέσως, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών, τον αναμορφωμένο προϋπολογισμό στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού μαζί με συμπληρωματική εγγυητική επιστολή, ύψους ίσου με το 10% της αύξησης των προϋπολογισθέντων εξόδων. Σε κάθε περίπτωση μερικής ή ολικής κατάπτωσης εγγυητικής επιστολής, εάν αυτό συμβεί πριν από τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου, η Α.Α.Ε. υποχρεούται να καταθέσει μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες νέα ισόποση εγγυητική επιστολή, διαφορετικά το πιστοποιητικό της παραγράφου 3 του άρθρου 77Α του παρόντος νόμου ανακαλείται με απόφαση της Επιτροπής. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού ο προϋπολογισμός και η αντίστοιχη εγγυητική επιστολή κατατίθενται δεκαπέντε (15) ημέρες μετά την έναρξη της λειτουργίας της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού.»

Άρθρο 17

Αποτίμηση αξίας αθλητών

Στο ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 76Α το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 76Α

Αποτίμηση αξίας αθλητών

1. Για την εφαρμογή των άρθρων 47 και 48 παρ. 1 περ. γ του κ.ν. 2190/1920, στο σύνολο των ιδίων κεφαλαίων των Α.Α.Ε. συνυπολογίζεται κατ'εξαίρεση

και η αξία των αθλητών της. Η αποτίμηση της αξίας των αθλητών διενεργείται ανά χρήση και εντός τριών μηνών από τη λήξη της, από πενταμελή επιτροπή με θητεία διάρκειας δύο ετών συγκροτούμενη με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η Επιτροπή αποτελείται από έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ανάπτυξης, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και έναν εκπρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, καθώς και έναν εκπρόσωπο της Ε.Π.Α.Ε. ή του Ε.Σ.Α.Κ.Ε. κατά περίπτωση και έναν εκπρόσωπο του Π.Σ.Α.Π. ή του Π.Σ.Α.Κ. κατά περίπτωση, οριζόμενοι αντίστοιχα από τον οικείο επαγγελματικό σύνδεσμο ή συνδικαλιστικό φορέα.

3. Με την παραπάνω απόφαση ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη σύνθεση, την οργάνωση και τη λειτουργία της Επιτροπής. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ορίζεται η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής. Η δαπάνη της αποζημίωσης βαρύνει τους επαγγελματικούς συνδέσμους.

4. Τα κριτήρια τα οποία λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της αξίας των αθλητών είναι τα ποσά που αναγράφονται στο συμβόλαιο υπέρ του αθλητή και υπέρ της Α.Α.Ε. ή του αθλητικού σωματείου απ όπου προήλθε, η διάρκεια του συμβολαίου, η ηλικία του αθλητή, ο αριθμός συμμετοχών στους επίσημους αγώνες της ομάδας του, ο αριθμός συμμετοχών του στους αγώνες των Εθνικών Ομάδων Ανδρών, Ελπίδων και Νέων, η πειθαρχική του κατάσταση και τα ποσά των νόμιμων αποδοχών του κατά την τελευταία διετία από την Α.Α.Ε. στην οποία ανήκει. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής της παραγράφου 1, ορίζεται ο συντελεστής βαρύτητας κάθε κριτηρίου, καθώς και επιπλέον κριτήρια για τον προσδιορισμό της αξίας των αθλητών.

5. Η υπεραξία των αθλητών που προκύπτει από την αποτίμηση αυτών καταχωρείται στο ενεργητικό του ισολογισμού με δημιουργία νέου λογαριασμού με ονομασία «16.91 Υπεραξία Αποτίμησης Αθλητών», σε πίστωση του λογαριασμού του Παθητικού «41.07 Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων» με δημιουργία νέου τριτοβάθμιου λογαριασμού με ονομασία «Διαφορά Αποτίμησης Αθλητών», του Λογιστικού Οδηγού για την Εφαρμογή του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου από τις Π.Α.Ε. (ΦΕΚ 786 Β/1988).

Η κατά τα ανωτέρω υπεραξία αθλητών δεν υπόκειται σε αποσβέσεις.

6. Για την πρώτη εφαρμογή του παρόντος άρθρου η ως άνω Επιτροπή πρέπει να έχει ολοκληρώσει το έργο της έως τις 15.11.2004.»

Άρθρο 18

Κατασχέσεις επιχορηγήσεων αθλητικών φορέων

Απαιτήσεις που προέρχονται από την έκδοση αποφάσεων επιχορηγήσεων προς αθλητικά σωματεία, ομοσπονδίες ή άλλα εποπτευόμενα από τη Γ.Γ.Α. νομικά πρόσωπα με αποκλειστικό σκοπό τη δημιουργία ή βελτίωση αθλητικών εγκαταστάσεων, τη μισθοδοσία προσωπικού και την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών είναι ακατάσχετες.

Άρθρο 19

Ρύθμιση οφειλών Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. και αθλητικών σωματείων

1. Υφιστάμενες οφειλές, από οποιαδήποτε αιτία, των Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών έχουν βεβαιωθεί κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) μέχρι και 31 Αυγούστου 2004 δύναται να καταβληθούν σε εκατόν είκοσι ίσες μηνιαίες δόσεις, μαζί με το είκοσι τοις εκατό των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που αναλογούν σε αυτές μέχρι την ίδια ημερομηνία. Το συνολικό ποσό της κάθε μηνιαίας δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των πεντακοσίων ευρώ.

2. Η καταβολή των δόσεων εξυπηρετείται με παρακράτηση του ποσού κάθε δόσης από την επιχορήγηση που καταβάλλεται στις Π.Α.Ε. μέσω του Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (Ο.Π.Α.Π.). Η παρακράτηση της κάθε δόσης ενεργείται από τον Ο.Π.Α.Π. βάσει εγγράφου των αρμόδιων δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών και αποδίδεται σε αυτές μέχρι την ημερομηνία λήξης πληρωμής κάθε δόσης. Αν η παρακρατούμενη επιχορήγηση δεν καλύπτει το ποσό της οφειλόμενης δόσης, η διαφορά καταβάλλεται από την Π.Α.Ε. στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. μέχρι την ίδια ημερομηνία. Η επιχορήγηση κατά το μέρος που αναλογεί στο ποσό κάθε δόσης, καθώς και η τυχόν επιπλέον διαφορά που καταβάλλεται από τις Π.Α.Ε. για τη συμπλήρωση του ποσού της δόσης είναι ακατάσχετες από τρίτους και υποχρεωτικά εκχωρητές στο Δημόσιο για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση και για ολόκληρο το ποσό αυτής.

3. Στον τρόπο αυτόν καταβολής μπορεί να υπάγονται και τα χρέη προς το Δημόσιο της παραπάνω κατηγορίας οφειλετών που θα βεβαιώνονται μετά από φορολογικούς ελέγχους ή αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων και θα αφορούν υποχρεώσεις φορολογικών περιόδων μέχρι και 30.6.2004. Με την υπαγωγή και των χρεών αυτών αναπροσαρμόζονται τα ποσά των δόσεων που είχαν καθορισθεί αρχικά και καταβάλλεται υποχρεωτικά το σύνολο της διαφοράς που προκύπτει και αφορά τις ληξιπρόθεσμες δόσεις μέχρι την ημερομηνία καταβολής της δόσης που ακολουθεί την αναπροσαρμογή.

4. Υφιστάμενες οφειλές, από οποιαδήποτε αιτία, των Καλαθοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιριών (Κ.Α.Ε.) ή Τ.Α.Α. ή Αθλητικού Σωματείου, που έχουν βεβαιωθεί κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) μέχρι και 31 Αυγούστου 2004 δύναται να καταβληθούν σε εκατόν είκοσι ίσες μηνιαίες δόσεις, μαζί με το είκοσι τις εκατό των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που αναλογούν σε αυτές μέχρι την ίδια ημερομηνία. Το συνολικό ποσό της κάθε μηνιαίας δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των πεντακοσίων ευρώ.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για τους οφειλέτες της παραγράφου αυτής.

5. Προϋπόθεση για την υπαγωγή στη ρύθμιση αυτή αποτελεί η κατάθεση σχετικής αίτησης του Προέδρου της ενδιαφερόμενης Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε., Τ.Α.Α., ή αθλητικού σωματείου στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και η καταβολή της πρώτης δόσης μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Η δεύτερη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία λήξης καταβολής της πρώτης δόσης και οι επόμενες δόσεις την τελευταία εργάσιμη μέρα των αντίστοιχων μηνών, χωρίς ιδιαίτερη ειδοποίηση των οφειλετών.

Σε περίπτωση εξόφλησης ολόκληρης της οφειλής μέχρι την ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσης, παρέχεται απαλλαγή του συνόλου των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.

Η οφειλή δεν επιβαρύνεται με περαιτέρω προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής. Όμως, η μη καταβολή δύο δόσεων της ρύθμισης ή η μη ενημερότητα του οφειλέτη για χρέη που βεβαιώνονται από 1.9.2004 και μετά έχει ως

συνέπεια την απώλεια του ευεργετήματος αυτής και την καταβολή του υπολοίπου της οφειλής σύμφωνα με τα στοιχεία της βεβαίωσης της.

Για τις Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε., Τ.Α.Α. και αθλητικά σωματεία που καταβάλλουν εμπρόθεσμα τις δόσεις αυτές δεν διενεργείται συμψηφισμός ή παρακράτηση ποσοστού πέραν του πενήντα τοις εκατό τυχόν άλλων απαιτήσεων τους κατά του Δημοσίου, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κ.Ε.Δ.Ε.

6. Με την τήρηση της ανωτέρω ρύθμισης:

α) Χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας των χρεών προς το Δημόσιο μηνιαίας διάρκειας, εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 26 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α).

β) Δεν λαμβάνονται σε βάρος τους ή σε βάρος των συνυποχρεωμένων προσώπων τα προβλεπόμενα μέτρα κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α), του άρθρου 22 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α), όπως αυτά ισχύουν σήμερα και των άρθρων 231 έως 243 του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α), αναστέλλονται δε τα τυχόν ληφθέντα ως άνω μέτρα.

γ) Αναστέλλεται η συνέχιση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης των κινητών ή ακινήτων, με την προϋπόθεση ότι η εκτέλεση αφορά μόνο χρέη που ρυθμίζονται με τις διατάξεις αυτού του άρθρου. Η αναστολή αυτή δεν ισχύει για κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί στα χέρια τρίτων ή έχουν εκδοθεί οι σχετικές παραγγελίες, τα αποδιδόμενα όμως ποσά από αυτές λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη δόσης ή δόσεων της ρύθμισης, εφόσον δεν πιστώνονται σε άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί.

Αν ο οφειλέτης απολέσει το ευεργετήμα της ρύθμισης, τα μέτρα που έχουν ανασταλεί συνεχίζονται.

7. Οι ασφαλιστικές εισφορές προς το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., τους οργανισμούς, ταμεία και λογαριασμούς, των οποίων οι εισφορές εισπράττονται ή συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και προς τους φορείς επικουρικής ασφάλισης που δεν έχουν καταβληθεί από τις Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε., Τ.Α.Α. και αθλητικά σωματεία και αφορούν χρονική περίοδο απασχόλησης μέχρι 31 Αυγούστου 2004, δύναται να καταβληθούν σε ογδόντα ίσες μηνιαίες δόσεις μαζί με το 20% των πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων, δικαστικών εξόδων, εξόδων και δικαιωμάτων εκτέλεσης κλπ. που αναλογούν στις παραπάνω κύριες εισφορές μέχρι την ημερομηνία καταβολής της πρώτης δόσης της ρύθμισης με υποχρέωση προκαταβολής ποσοστού πέντε

τοισ εκατό επί της συνολικής οφειλής. Η εφάπαξ καταβολή της συνολικής οφειλής απαλλάσσει τους οφειλότες από τα πρόσθετα τέλη, τις προσαυξήσεις και λοιπές επιβαρύνσεις. Το συνολικό ποσό της κάθε δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των πεντακοσίων ευρώ.

Για την υπαγωγή στη ρύθμιση αυτή πρέπει να καταβάλλονται οι τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες και να υποβληθεί σχετική αίτηση εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και να προσκομισθούν όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά για τον έλεγχο στο αρμόδιο Υποκατάστημα Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

Η μη καταβολή δύο δόσεων της ρύθμισης ή η μη ενημερότητα του οφειλέτη για χρέη που βεβαιώνονται από 1.9.2004 και μετά έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια του ευεργετήματος της ρύθμισης και την καταβολή της οφειλής σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Για όσο διάστημα οι ανωτέρω Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε., Τ.Α.Α. και τα αθλητικά σωματεία τηρούν τους όρους της ρύθμισης:

α) χορηγείται βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας,

β) αναστέλλεται η διαδικασία λήψης αναγκαστικών μέτρων, ενώ διατηρούνται οι κατασχέσεις και οι υποθήκες που έχουν επιβληθεί,

γ) αναστέλλεται η ποινική δίωξη για παράβαση του α.ν. 86/1967, εξαλείφεται το αξιόποινο σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης και αναβάλλεται η εκτέλεση της καταγνωσθείσας ποινής ή διακόπτεται η αρξάμενη εκτέλεση αυτής, η οποία τελικά εξαλείφεται σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης.

8. Απαγορεύεται η διενέργεια μεταγραφών σε Ποδοσφαιρική ή Καλαθοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρία (Π.Α.Ε. ή Κ.Α.Ε), Τ.Α.Α. ή αθλητικό σωματείο που για οποιονδήποτε λόγο απολέσει το ευεργέτημα μιας τουλάχιστον εκ των ρυθμίσεων των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου.

9. Για τις Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. που επιθυμούν να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (Ε.Ε.Α.), ειδικά για την αγωνιστική περίοδο 2004-2005, εκδίδει το πιστοποιητικό της παραγράφου 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε σε αυτόν με το άρθρο 24 του ν. 3057/2002, με την υποβολή σε αυτήν επίσημου αντιγράφου της αιτήσεως των ενδιαφερομένων στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και στο Ι.Κ.Α. για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση, εφόσον τηρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του νόμου.

Εάν οι παραπάνω Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. στη συνέχεια δεν ολοκληρώσουν τις διαδικασίες της ρύθμισης, υπόκεινται στις συνέπειες της παραγράφου 8 του παρόντος άρθρου.

10. Μέλη διοικήσεων Α.Α.Ε., τα οποία έπαυσαν να ασκούν διοίκηση πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 2947/ 2001, εφόσον οι εν λόγω Α.Α.Ε. δεν τέθηκαν στο καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου 17 παράγραφος 5 του ν. 2947/2001 και ακολούθως, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, κηρύχθηκαν σε κατάσταση πτωχεύσεως και τέθηκαν σε εκκαθάριση, δεν υπέχουν καμία αστική, διοικητική ή ποινική ευθύνη για τα χρέη των ως άνω Α.Α.Ε. προς το Δημόσιο, ευθυνόμενων γι αυτά, ανεξαρτήτως του χρόνου δημιουργίας ή βεβαιώσεως τους, των φυσικών προσώπων που κατά το χρόνο κήρυξης της πτωχεύσεως ασκούσαν τη διοίκηση των Α.Α.Ε., εκτός των νομίμως διορισμένων προσωρινών διοικήσεων.

Άρθρο 20

Το άρθρο 109 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το μετοχικό κεφάλαιο των Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στην Α εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο του ενός εκατομμυρίου ευρώ.

2. Το μετοχικό κεφάλαιο των Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στη Β εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο των πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ.

3. Το μετοχικό κεφάλαιο των Π.Α.Ε. που συμμετέχουν στην Γ εθνική κατηγορία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερο του εκάστοτε προβλεπόμενου στον κ.ν. 2190/1920 ελάχιστου μετοχικού κεφαλαίου.

4. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και του Υπουργού Ανάπτυξης μπορούν να αναπροσαρμόζονται τα κατώτερα όρια του μετοχικού κεφαλαίου των Π.Α.Ε., αν αναδιαρθρωθούν τα επαγγελματικά πρωταθλήματα ποδοσφαίρου.

5. Το ελάχιστο κατά κατηγορία κεφάλαιο καταβάλλεται κατά τη σύσταση της εταιρείας ή με την αύξηση αντίστοιχα του κεφαλαίου της, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 70.

6. Ποδοσφαιρικές Α.Ε. οι οποίες κατά την θέση σε ισχύ του παρόντος έχουν μετοχικό κεφάλαιο μικρότερο των κατώτατων ορίων, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, υποχρεούνται σε αύξηση κεφαλαίου μέχρι τα κατώτατα αυτά όρια, μέχρι την 31.12.2006.»

Άρθρο 21

Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου Π.Α.Ε. και Κ.Α.Ε.

1. Ποδοσφαιρικές και Καλαθοσφαιρικές Α.Ε., όπως αυτές ορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 108 επ. και 113 επ. του ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α), οι οποίες σύμφωνα με τις οικονομικές καταστάσεις της 30.6.2004 δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 48 παράγραφος 1 εδάφιο γ του κ.ν. 2190/1920, υποχρεούνται να προβούν σε αναγκαία σύμφωνα με το άρθρο αυτό αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου, μέχρι την 30.6.2005. Αν η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν ολοκληρωθεί μέχρι την 30.6.2005, τα αποτελέσματα του άρθρου 48 του κ.ν. 2190/1920 επέρχονται αυτοδικαίως από το νόμο, με έκδοση απλής διαπιστωτικής πράξης από τον Υπουργό Ανάπτυξης.

2. Η απαιτούμενη αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου πραγματοποιείται με δύο διαδοχικές αυξήσεις εκ των οποίων η πρώτη, η οποία θα αφορά αύξηση ποσού ίσου με τουλάχιστον το πενήντα επί τοις εκατό της συνολικής αναγκαίας αύξησης, πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 31.12.2004 και η δεύτερη που θα αφορά αύξηση ποσού ίσου με το υπόλοιπο για την πραγματοποίηση της συνολικής αναγκαίας αύξησης, πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 30.6.2005.

3. Απαγορεύεται η διενέργεια μεταγραφών σε Ποδοσφαιρική ή Καλαθοσφαιρική Α.Ε., εφόσον η πρώτη αύξηση, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 2, δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 31.12.2004.

4. Οι προθεσμίες των παραπάνω παραγράφων είναι αποκλειστικές.

5. Η αύξηση κεφαλαίου πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου είναι εξαιρετικές και ισχύουν μόνο για τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στην παράγραφο 1 κατά το χρόνο της δημοσίευσης του παρόντος και μόνο για αύξηση κεφαλαίου η οποία συντελείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Σε κάθε άλλη περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 2725/1999 και του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύουν.

7. Για Ποδοσφαιρικές και Καλαθοσφαιρικές Α. Ε. που δεν εμπίπτουν στην παρούσα εφαρμογή έχουν ισχύ οι διατάξεις του ν. 2725/1999 και του κ.ν. 2190/1920, όπως εκάστοτε ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Οικογενειακή κερκίδα

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού μπορεί να προβλέπεται ο τρόπος, η διαδικασία και οι λεπτομέρειες για τη δημιουργία οικογενειακής κερκίδας στα γήπεδα που διεξάγονται αγώνες επαγγελματικών ή ερασιτεχνικών πρωταθλημάτων όλων των κατηγοριών και κλάδων άθλησης.

Άρθρο 23

Μεταβατική διάταξη

Με τη δημοσίευση του νόμου αυτού λήγει η θητεία των μελών των δικαιοδοτικών οργάνων και επιτροπών των άρθρων 41 Α, 95, 119 και 127B του ν. 2725/1999, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα, τα οποία παραμένουν στη θέση τους μέχρι τη νέα συγκρότηση των οργάνων αυτών, η οποία πρέπει να γίνει το αργότερο έως την 15.10.2004. Μέχρι την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων του άρθρου 14 του νόμου αυτού, η στέγαση, η λειτουργία και αμοιβή των ως άνω οργάνων και επιτροπών εξακολουθεί να διέπεται από τις κείμενες για αυτά διατάξεις.

Άρθρο 24

1. Στους είκοσι τρεις (23) ποδοσφαιριστές, που συμμετείχαν στην αποστολή της Εθνικής Ομάδας Ποδοσφαίρου, που κατέκτησε την πρώτη θέση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου Ανδρών 2004, όπως αυτοί αναγράφονται στο πρώτο φύλλο αγώνος, καταβάλλεται εφάπαξ και ισομερώς και κατά παρέκκλιση των άρθρων 31 και 34 του ν. 2725/1999, το συνολικό ποσό των τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000.000) ευρώ.

Στον προπονητή και στο βοηθό προπονητή καταβάλλεται αντίστοιχα ποσοστό 100% και 50% από το ποσό επιβράβευσης που αντιστοιχεί σε κάθε ποδοσφαιριστή.

2. Για τη συγκεκριμένη επιτυχία δεν καταβάλλεται άλλη οικονομική παροχή από το Δημόσιο.

3. Η σχετική δαπάνη βαρύνει τον τακτικό προϋπολογισμό της Γ.Γ.Α. και

καταβάλλεται με τακτικά χρηματικά εντάλματα, που ελέγχονται και καθορίζονται από την Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Άρθρο 25

1. Το τρίτο εδάφιο της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 39 του ν. 2725/1999, όπως τούτο προστέθηκε σε αυτόν εκ νέου με το άρθρο 76 του ν. 3057/2002, τροποποιείται ως εξής:

«Στη Διεύθυνση «Άθληση για όλους» προΐσταται υπάλληλος της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, κλάδου ΠΕ1 ή ΠΕ5 ή ειδικός επιστήμονας απόφοιτος του Τμήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, με γνώση και εμπειρία στο μαζικό αθλητισμό, αποσπασμένος από το δημόσιο τομέα ή νομικά πρόσωπα του κράτους μετά από απόφαση του αρμόδιου Υπουργού.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 33 του π.δ. 77/1985 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού» (ΦΕΚ 28 Α/1.3.1985) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε κάθε τμήμα των Διευθύνσεων των περιπτώσεων α, β, γ, στ και ζ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του διατάγματος αυτού, προΐσταται υπάλληλος των κλάδων Π Ε Διοικητικού - Οικονομικού, ΤΕ Διοικητικού - Οικονομικού και ΔΕ Διοικητικών - Γραμματέων.»

Άρθρο 26

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 52 του ν. 2725/1999, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 παρ. 4 του ν. 3057/2002, τροποποιείται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, συγκροτείται και λειτουργεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ενδεκαμελές Ελεγκτικό Συμβούλιο, με διετή θητεία. Στη σύνθεση του οργάνου μετέχουν μέχρι οκτώ (8) μόνιμοι υπάλληλοι της Γ.Γ.Α., συμπληρωμένης της συνθέσεως με μόνιμους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Όλα τα ανωτέρω μέλη του Συμβουλίου είναι κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ, με ειδικές γνώσεις, ιδίως οικονομικής, νομικής, τεχνικής και αθλητικής κατεύθυνσης. Τα μέλη του Ελεγκτικού Συμβουλίου δεν επιτρέπεται να είναι μέλη αθλητικών φορέων, σωματείων, ενώσεων, ομοσπονδιών κλπ.»

Άρθρο 27

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 17 του ν. 2433/1996 (ΦΕΚ 180 Α/12.8.1996) τροποποιείται ως εξής:

«2.α. Το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.) διοικείται από Συμβούλιο που αποτελείται από δεκατρία (13) μέλη.

β. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με τα ισάριθμα αναπληρωματικά τους διορίζονται για θητεία τριών (3) ετών με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και ο Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου. Τέσσερα (4) από τα πιο πάνω μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ισάριθμα αναπληρωματικά προτείνονται από την Εκτελεστική Επιτροπή της Ε.Ο.Ε., ένα (1) μέλος προτείνεται από το Δήμο Αμαρουσίου με τον αναπληρωματικό του και ένα (1) μέλος προτείνεται από το Σωματείο των εργαζομένων στο Ο.Α.Κ.Α., με τον αναπληρωματικό του, μέσα σε έναν (1) μήνα από την έγγραφη ενημέρωση του Υπουργού Πολιτισμού. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει, ο εκπρόσωπος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 17 του ν. 2433/1996 (ΦΕΚ 180 Α/12.8.1996) τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 19:

Ο συντονιστής Γενικός Διευθυντής του Ο.Α.Κ.Α. και δύο (2) αναπληρωτές Διευθυντές προσλαμβάνονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία καθορίζει την αμοιβή, τους όρους απασχόλησης και τις αρμοδιότητες του καθένα. Η θητεία των δύο (2) αναπληρωτών Διευθυντών είναι τριετής και η αμοιβή τους ορίζεται στο ποσό που αντιστοιχεί στις μηνιαίες αποδοχές Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Υπηρεσίας κλάδου ΠΕ, έγγαμου με δύο (2) τέκνα με συνολικό χρόνο υπηρεσίας μεγαλύτερο των τριάντα δύο (32) ετών.»

Άρθρο 28

1.α. Η περίπτωση α της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του Π.Δ. 130/2000 τροποποιείται ως εξής:

«α. Από την 1η Δεκεμβρίου εκάστου Ολυμπιακού έτους μέχρι το τέλος

Ιανουαρίου του επόμενου έτους των Ολυμπιακών Αγώνων, η Γενική Συνέλευση (τακτική ή έκτακτη) κάθε ομοσπονδίας ολυμπιακού αθλήματος εκλέγει με μυστική ψηφοφορία, για την εκπροσώπηση της στην Ε.Ο.Ε., έναν αντιπρόσωπο με τον αναπληρωτή του. Εάν ορισμένη Ομοσπονδία δεν εκλέξει αντιπρόσωπο μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Ε.Ο.Ε. λειτουργεί νόμιμα χωρίς εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας αυτής.»

β. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του Π.Δ. 130/2000 καταργείται.

2. Στο άρθρο 24 του ν. 2725/1999 προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής:

«10. Κατά τη διενέργεια αρχαιρεσιών στις αθλητικές ομοσπονδίες, ενώσεις και σωματεία που διέπονται από τον παρόντα νόμο επιβάλλεται η αυτοπρόσωπη παρουσία των εκλεκτόρων απαγορευόμενης της δια πληρεξουσίου συμμετοχής.»

3. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 18 παρ. 3 και 4 του ν. 2947/2001, προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Το άθλημα της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο εξακολουθεί να υπάγεται στην ήδη υφιστάμενη Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με Καρότσι (Ο.Σ.Ε.Κ.Κ.), η οποία τυγχάνει μέλος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο (I.W.B.F.).»

4. Οι περιπτώσεις α, β, και ε της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Π.Δ. 22/2004 (ΦΕΚ 16 Α) τροποποιούνται ως εξής:

«α. Πέντε (5) εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της Εθνικής Αθλητικής Ομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρίες, που εκπροσωπούν ισότιμα τις κατηγορίες αναπηριών, όπως αυτές προβλέπονται από τη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Π.Ε.).»

«β. Ένας εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με Καρότσι (Ο.Σ.Ε.Κ.Κ.) που ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. αυτής.»

«ε. Τρεις προσωπικότητες κύρους που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του Π.Δ. 22/2004 τροποποιείται ως εξής:

«1. Η Εκτελεστική Επιτροπή (Ε.Ε.) της Ελληνικής Παραολυμπιακής

Επιτροπής (Ε.Π.Ε.) είναι επταμελής. Τα μέλη της εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία από την Ολομέλεια της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Π.Ε.) για τις θέσεις του Προέδρου, των Α και Β Αντιπροέδρων, του Γενικού Γραμματέα, του Ταμιά, του Εφόρου και του υπευθύνου των Δημοσίων Σχέσεων της Ε.Ε.»

Στο άρθρο 14 του Π.Δ. 22/2004 προστίθεται πέμπτη παράγραφος που έχει ως εξής:

«5. Πέρα από τις πάγιες θέσεις προσωπικού, που στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος προβλέπονται, με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Π.Ε.) δύναται να συσταθεί νομικό τμήμα της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Π.Ε.), το οποίο θα στελεχώνεται από δικηγόρο, τουλάχιστον παρ εφέταις, με ειδική κατάρτιση σε θέματα αθλητικής δικαιοσύνης, ο οποίος και θα απασχολείται με σύμβαση παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου. Αντίστοιχα και με σκοπό την καλύτερη οργάνωση των οικονομικών υπηρεσιών της, η Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Π.Ε.), κατόπιν απόφασης της Εκτελεστικής της Επιτροπής, δύναται να συμβάλλεται με ιδιώτη επαγγελματία λογιστή, διπλωματούχο Α.Ε.Ι. οικονομικών επιστημών, με σύμβαση παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου.»

6. α. Η παράγραφος 3 του άρθρου 13 του ν. 2725/1999, που καταργήθηκε με το άρθρο 8 παράγραφος 15 περίπτωση α του ν. 3207/2003, επανέρχεται σε ισχύ.

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 13 του ν. 2725/1999, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παράγραφος 15 περίπτωση α του ν. 3207/2003, αναριθμείται σε 4.

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 22 του ν. 2725/1999, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παράγραφος 15 περίπτωση β του ν. 3207/2003, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του άρθρου 13 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα.»

Άρθρο 29

1. Στο άρθρο 96 του ν. 2725/1999 προστίθεται έβδομη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«7. Η θητεία των Διοικητικών Συμβουλίων των επαγγελματικών συνδέσμων είναι διετής.

Διοικητικά Συμβούλια επαγγελματικών συνδέσμων που έχουν υπερβεί το όριο της προβλεπόμενης θητείας των δύο (2) ετών διεξάγουν αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου διοικητικού συμβουλίου, εντός μηνός από την 1.1.2005.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 101 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η Ε.Π.Α.Ε. εκπροσωπείται στο Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. και με τέσσερα (4) ακόμα μέλη, τα οποία εκλέγει η Γενική Συνέλευση αυτής και έχουν θητεία ίση με αυτή του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Π.Α.Ε.

Στην ίδια Γενική Συνέλευση εκλέγονται και οι αντιπρόσωποι της Ε.Π.Α.Ε., που μετέχουν στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Π.Ο. . Για τους αντιπροσώπους της Ε.Π.Α.Ε. εφαρμόζεται αναλογικά η ποσόστωση των τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 6 του άρθρου 24, όπως αυτό συμπληρώνεται με τον παρόντα νόμο.

Η Ε.Π.Ο. εκπροσωπείται στο Δ.Σ. της Ε.Π.Α.Ε. με ένα (1) μέλος του Δ.Σ. αυτής.».

Άρθρο 30

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 24 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι αρχαιρεσίες για τα όργανα των αθλητικών ομοσπονδιών διεξάγονται από τριμελή εφορευτική επιτροπή. Της εφορευτικής επιτροπής προεδρεύει δικαστικός αντιπρόσωπος, χωρίς τη συμμετοχή του οποίου διτρέπεται να διενεργηθούν αρχαιρεσίες. Τα λοιπά μέλη εκλέγονται από το σώμα των μελών της Γενικής Συνέλευσης.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 24 του Ν. 2725/1999 τροποποιείται ως εξής:

«Σε περίπτωση που, σύμφωνα με το καταστατικό, ψηφίζουν αντιπρόσωποι ενώσεων, δικαίωμα ψήφου στις Γενικές Συνελεύσεις των ομοσπονδιών έχουν αντιπρόσωποι των ειδικά αναγνωρισμένων αθλητικών σωματείων, οι οποίοι πρέπει να είναι μέλη των σωματείων. Η ιδιότητα του μέλους προκύπτει με βεβαίωση του αθλητικού σωματείου και σχετική δήλωση του Ν. 1599/1986 του Προέδρου του Δ.Σ. του αθλητικού συλλόγου, που κατατίθεται στον Πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής.

Κάθε ειδικά αναγνωρισμένη αθλητική ένωση με Γενική Συνέλευση και υπό τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 14 διεξάγει αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των αντιπροσώπων που θα συμμετέχουν στις Γενικές Συνελεύσεις της ομοσπονδίας, με δικαίωμα ψήφου, τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν τη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών της ομοσπονδίας. Ανάλογα με τον αριθμό των σωματείων - μελών που έχουν δικαίωμα ψήφου στις ως άνω Γενικές Συνελεύσεις των ενώσεων εκλέγονται και οι αντιπρόσωποι - εκλέκτορες εκάστης ένωσης με ποσοστιαία αναλογία, ανά δέκα (10) σωματεία ένας (1) αντιπρόσωπος με τον αναπληρωματικό του.

Ο αριθμός των αντιπροσώπων - εκλεκτόρων είναι το αποτέλεσμα της διαιρέσεως του αριθμού των σωματείων, που έχουν δικαίωμα ψήφου στις ως άνω Γενικές Συνελεύσεις των ενώσεων δια δέκα. Ο αριθμός που προκύπτει στρογγυλοποιείται προς τα πάνω εάν το πρώτο ψηφίο μετά την υποδιαστολή είναι μεγαλύτερο ή ίσο με πέντε (5) και προς τα κάτω εάν είναι μικρότερο του πέντε (5).

Οι υποψήφιοι καταχωρούνται σε ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο και το δικαίωμα σταυροδοσίας είναι μέχρι του αριθμού των εκλεγομένων εκάστης ένωσης, το οποίο και θα αναγράφεται σε κάθε ψηφοδέλτιο.»

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 135 του Ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος οι αθλητικές ομοσπονδίες, οι επαγγελματικοί σύνδεσμοι, όλα τα αθλητικά σωματεία, οι αθλητικές ενώσεις, οφείλουν να εναρμονίσουν το καταστατικό τους στις διατάξεις του νομού αυτού, εφόσον απαιτείται. Η τροποποίηση του καταστατικού γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου των προαναφερομένων και αφορά διατάξεις του καταστατικού που χρειάζονται εναρμόνιση. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η παραπάνω προθεσμία, αίρεται αυτοδικαίως η ειδική αναγνώριση.»

Άρθρο 31

Το εδάφιο γ της παραγράφου 5 του άρθρου 90 του Ν. 2725/1999 τροποποιείται ως εξής:

«Επιτρέπεται συμφωνία των συμβαλλομένων κατά την υπογραφή του συμβολαίου για διάρκεια αυτού όχι μεγαλύτερη των τριών (3) ετών.»

Άρθρο 32**Έναρξη ισχύος**

1. Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

2. Ο χρόνος έναρξης ισχύος της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 3, που τροποποιεί το άρθρο 41Γ του Ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 3057/2002, ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

3. Η ισχύς της παραγράφου 2 του άρθρου 30 του παρόντος νόμου αρχίζει την 1.1.2005.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 2004

2. Ν. 3372/2005 (ΦΕΚ 187Α)

Ρύθμιση θεμάτων αθλητισμού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

1. Η παρ. 6 του άρθρου 41Γ του ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α΄), όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3057/ 2002 (ΦΕΚ 239 Α΄), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Για την έκδοση, διάθεση και γενικά τον έλεγχο της διακίνησης των εισιτηρίων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α΄), εφαρμόζεται από τις οικείες διοργανώτριες των αγώνων αρχές, ηλεκτρονικό σύστημα. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2472/ 1997 (ΦΕΚ 50 Α΄), όπως αυτός ισχύει σήμερα, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλο συναφές, με την εισαγωγή και λειτουργία του ηλεκτρονικού συστήματος, θέμα ή λεπτομέρεια. Στις ρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνονται ιδίως η έκδοση κάρτας φιλάθλου, η δημιουργία κεντρικής βάσης δεδομένων φιλάθλων, καθώς και συστήματος κεντρικής διαχείρισης εισιτηρίων θεάματος, που να συνεργάζεται, μέσω της κάρτας φιλάθλου, με την κεντρική βάση δεδομένων, οι υπεύθυνοι για τη χρήση και λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων, καθώς και για την επεξεργασία και φύλαξη των δεδομένων, που αυτά παράγουν, οι φορείς και τα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση στα δεδομένα, ο χρόνος τήρησης αυτών και ο τρόπος καταστροφής τους. Με την ίδια απόφαση μπορεί να ορίζεται, ότι η μέριμνα και ο καθορισμός των σχετικών διαδικασιών για την τοποθέτηση του ως άνω ηλεκτρονικού συστήματος ανήκει στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού σε χρέωση των, κατά τις κείμενες διατάξεις, υπόχρεων (διοργανωτριών αρχών, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α.). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Οι-

κονομίας και Οικονομικών ρυθμίζεται ο τρόπος ελέγχου του αριθμού των διακινούμενων εισιτηρίων των αγώνων από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 41Ε του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Στις αθλητικές εγκαταστάσεις, που προορίζονται για τη διεξαγωγή των αγώνων των εθνικών πρωταθλημάτων, καθώς και του Κυπέλλου Ελλάδος, όπου μετέχουν Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α., τοποθετούνται ηλεκτρονικά συστήματα εποπτείας των χώρων και των προσώπων, που ευρίσκονται σε αυτούς. Με αυτά πραγματοποιείται η λήψη, αποθήκευση, επεξεργασία και αναπαραγωγή εικόνας ή εικόνας και ήχου πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη μιας αθλητικής συνάντησης.»

3. Από την εφαρμογή των ονομαστικών/αριθμημένων εισιτηρίων καταργείται η παρ. 5 του άρθρου 41Γ του ν.2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν.3057/2002 και τροποποιήθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3262/2004 και απαγορεύεται η διάθεση εισιτηρίων σε συνδέσμους φιλάθλων για λογαριασμό των μελών τους. Εφεξής τα ως άνω μέλη προμηθεύονται τα ειδικώς γι' αυτά εκδιδόμενα εισιτήρια, ατομικά, και κατά τη διαδικασία, που τα προμηθεύονται και οι λοιποί μη οργανωμένοι σε συνδέσμους φιλάθλων, φίλαθλοι, απαγορευμένου του καθορισμού ζωνών ή τμημάτων των κερκίδων που να προορίζονται, αποκλειστικά, για τις θέσεις των μελών των συνδέσμων φιλάθλων.

4. Η περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 41Ζ του ν.2725/1999, όπως αυτή ισχύει τροποποιηθείσα με το άρθρο 7 παρ. 1 του ν. 3262/2004, αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Σε αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. η διεξαγωγή αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) μιας ή περισσότερων αγωνιστικών συναντήσεων με γηπεδούχο το υπαίτιο αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. και πρόστιμο για τα αθλητικά σωματεία τουλάχιστον τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, για τις Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ, και ειδικά για τις Π.Α.Ε. που αγωνίζονται στην Α' Εθνική Κατηγορία Ποδοσφαίρου, καθώς και τις Κ.Α.Ε. που αγωνίζονται στην Α1 Κατηγορία Καλαθοσφαίρισης τουλάχιστον πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ.

Ειδικά για την περίπτωση δημιουργίας επεισοδίων από φιλάθλους αθλητικού σωματείου Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. επιβάλλεται η ποινή της διεξαγωγής αγώνα

χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) για μια ή περισσότερες αγωνιστικές συναντήσεις με γηπεδούχο το υπαίτιο αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. και πρόστιμο ως εξής:

i) Για κάθε συμπεριφορά βίας και ιδίως για περιορισμένης εκτάσεως επεισόδια (ρίψη αντικειμένων στον αγωνιστικό χώρο, χρήση βεγγαλικών, φωτοβολίδων, κροτίδων και λοιπών πυροτεχνημάτων στις εξέδρες, υβριστικά συνθήματα, που απευθύνονται εναντίον των διαγωνιζόμενων ομάδων και των συντελεστών των αγώνων), επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) τουλάχιστον για μία (1) αγωνιστική ή πρόστιμο:

Από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για τις ομάδες της Α' εθνικής Κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Α1 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Από δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ έως δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για τις ομάδες της Β' Εθνικής κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Α2 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Από χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ έως επτά χιλιάδες (7.000) ευρώ για τις ομάδες της Γ' Εθνικής Κατηγορίας ποδοσφαίρου ή της Β' Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Από χίλια (1.000) ευρώ έως τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ για τις ομάδες όλων των υπολοίπων κατηγοριών όλων των αθλημάτων.

ii) Για συμπλοκές μεταξύ οπαδών αντιπάλων ομάδων, μεταξύ των οπαδών και παραγόντων των ομάδων ή μεταξύ παραγόντων των ομάδων είτε εντός του γηπέδου (κερκίδες αποδυτήρια κ.λπ.) είτε στον άμεσα περιβάλλοντα χώρο του γηπέδου, που συνδέεται με αυτόν, χωρίς να επηρεάζουν τη διεξαγωγή του αγώνα και χωρίς να προκαλείται τραυματισμός ή προσωρινή διακοπή του αγώνα, επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) τουλάχιστον για μία (1) αγωνιστική και πρόστιμο:

Από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ για τις ομάδες της Α' Εθνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου ή της Α1 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ για τις ομάδες της Β' Εθνικής κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Α2 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Από τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ

για τις ομάδες της Γ' Εθνικής Κατηγορίας ποδοσφαίρου ή της Β' Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Από δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ έως έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ για τις ομάδες όλων των υπολοίπων κατηγοριών όλων των αθλημάτων.

iii) Για εκτεταμένες συμπεριφορές βίας ή επεισοδίων που έχουν ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό αθλητών ή παραγόντων των ομάδων ή συντελεστών των αγώνων ή την προσωρινή διακοπή του αγώνα, καθώς και όταν απευθύνονται από τους οπαδούς εκφράσεις ή συνθήματα αντεθνικού ή ρατσιστικού περιεχομένου, επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) τουλάχιστον για δύο (2) αγωνιστικές και πρόστιμο:

Τουλάχιστον πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ για τις ομάδες της Α' Εθνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου ή της Α1 Εθνικής κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για τις ομάδες της Β' Εθνικής Κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Α2 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Τουλάχιστον δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για τις ομάδες της Γ' Εθνικής Κατηγορίας ποδοσφαίρου ή της Β' Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Τουλάχιστον τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ για τις ομάδες όλων των υπολοίπων κατηγοριών όλων των αθλημάτων.

iv) Για εκτεταμένες συμπεριφορές βίας ή επεισοδίων που προκαλούν την οριστική διακοπή αγώνα ή τη μη έναρξη αυτού, επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) τουλάχιστον πέντε (5) αγωνιστικών και πρόστιμο:

Τουλάχιστον εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ για τις ομάδες της Α' Εθνικής Κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Α1 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ για τις ομάδες της Β' Εθνικής Κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Α2 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για τις ομάδες της Γ' Εθνικής Κατηγορίας Ποδοσφαίρου ή της Β' Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων.

Τουλάχιστον πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για τις ομάδες όλων των υπολοίπων κατηγοριών όλων των αθλημάτων.

Σε περίπτωση υποτροπής για τις ανωτέρω (i), (ii), (iii), (iv) περιπτώσεις οι ανωτέρω ποινές διπλασιάζονται και επιβάλλεται η απαγόρευση της τηλεοπτικής μετάδοσης των αγώνων τους, ως γηπεδούχων, των υπαίτιων αθλητικών σωματείων Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α.

Για τις μεταξύ του έχοντος τα δικαιώματα μετάδοσης τηλεοπτικού σταθμού και του τιμωρηθέντος αθλητικού σωματείου ή Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. σχέσεις, η κατά τα προαναφερόμενα μη μετάδοση του αγώνα, θεωρείται ως υπαίτια μερική αδυναμία παροχής.

Σε κάθε περίπτωση νέας υποτροπής, μετά την πρώτη, επιβάλλονται οι ποινές της πρώτης υποτροπής προσ αυξανόμενες με την ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) κατά μία (1) αγωνιστική ημέρα.

Άρθρο 2

1. Συνιστάται, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, Ειδική Επιτροπή Ελέγχου της οικονομικής βιωσιμότητας των Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α. και μελέτης και υποβολής προτάσεων επί των ληπτέων μέτρων εξυγίανσης αυτών, η οποία αποτελείται από ειδικούς εμπειρογνώμονες. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται ο χρόνος περαίωσης του έργου της, που δεν μπορεί να υπερβεί το εξάμηνο, καθώς και η εφάπαξ αμοιβή των μελών της, της σχετικής δαπάνης βαρύνουσας τις οικείες επαγγελματικές ενώσεις των Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α.

2. Η Επιτροπή για την ολοκλήρωση του έργου της δικαιούται να ζητήσει πληροφορίες και στοιχεία από τις τράπεζες, που χρηματοδότησαν την Α.Α.Ε. ή το Τ.Α.Α., αθλητικούς οργανισμούς, δημόσιες υπηρεσίες και ιδιώτες.

3. Από τη δημοσίευση του νόμου αυτού οι διατάξεις των άρθρων 44, 45, 46, 46α, όπως αυτά ισχύουν, του ν. 1892/ 1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» δεν εφαρμόζονται επί αθλητικών ανωνύμων εταιριών, πλην των περιπτώσεων εκκρεμών, ενώπιον των δικαστηρίων, σχετικών αιτήσεων περί υπαγωγής στις ως άνω διατάξεις.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 76α του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 17 του ν. 3262/2004 τροποποιούνται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την εφαρμογή των άρθρων 47 και 48 παρ. 1 περ. γ' του κ.ν. 2190/1920 και για περίοδο μιας τριετίας από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στο σύνολο των ιδίων κεφαλαίων των Α.Α.Ε., συνυπολογίζεται κατ' εξαίρεση και η πλασματική αξία των αθλητών της, όπως αυτή προσδιορίζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, ανά χρήση και εντός τριών μηνών από τη λήξη της, από πενταμελή επιτροπή με θητεία διάρκειας δύο ετών, συγκροτούμενη με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Αντίγραφο της απόφασης με την οποία προσδιορίζεται το ύψος της πλασματικής αξίας των αθλητών κάθε Α.Α.Ε. διαβιβάζεται από την ως άνω επιτροπή στη Διεύθυνση Ανωτύμων Εταιριών και Πίστεως του Υπουργείου Ανάπτυξης Γενική Γραμματεία Εμπορίου, προκειμένου να συνυπολογισθεί στα ίδια κεφάλαια, εφόσον προκύψει ανάγκη εφαρμογής των άρθρων 47 και 48 παρ. 1 περ. γ' του κ.ν. 2190/1920.»

β) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για τον προσδιορισμό της πλασματικής αξίας των αθλητών κάθε Α.Α.Ε., που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη είναι τα ποσά που αναγράφονται στο συμβόλαιο υπέρ του αθλητή και υπέρ της Α.Α.Ε. ή του αθλητικού σωματείου απ' όπου προήλθε, η διάρκεια του συμβολαίου, η ηλικία του αθλητή, ο αριθμός συμμετοχών στους επίσημους αγώνες της ομάδας του, ο αριθμός συμμετοχών του στους αγώνες των Εθνικών Ομάδων Ανδρών, Ελπίδων και Νέων, η πειθαρχική του κατάσταση και τα ποσά των νόμιμων αποδοχών του κατά την τελευταία διετία από την Α.Α.Ε. στην οποία ανήκει. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής της παραγράφου 1, ορίζεται ο συντελεστής βαρύτητας κάθε κριτηρίου, καθώς και η διαδικασία ή τυχόν επιπλέον κριτήρια για τον προσδιορισμό της πλασματικής αξίας των αθλητών.»

γ) Οι παράγραφοι 5 και 6 αυτού καταργούνται.

5.α. Η παρ. 1 του άρθρου 110 του ν. 2725/1999, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 37 παρ. 2 του ν. 3259/2004 (ΦΕΚ 149 Α'), αντικαθίσταται, από το χρόνο έναρξης ισχύος της ως άνω παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 3259/2004, ως ακολούθως:

«1. Οι ανερχόμενες από τη Δ' στη Γ' Εθνική Κατηγορία ποδοσφαιρικές

ομάδες για την αγωνιστική περίοδο 20042005 και εφεξής δύνανται να επιλέγουν τη μορφή της ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρίας (Π.Α.Ε.) ή του Τμήματος Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.), με την οποία θα μετέχουν στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας. Οι ανωτέρω ομάδες οφείλουν να συστήσουν Π.Α.Ε. ή Τ.Α.Π. το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος, άλλως αποβάλλονται από αυτό. Την απόφαση της αποβολής λαμβάνει το Δ.Σ. της Ε.Π.Α.Ε., ύστερα από πρόταση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος. Οι Π.Α.Ε. που δικαιούνται συμμετοχής στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας, δύνανται μετά από σχετική απόφαση των μετόχων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, να αποφασίσουν τη λύση τους και με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου να αντικατασταθούν από τα Τμήματα Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.), ιδρυόμενα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τα οποία υποκαθιστούν τις αντίστοιχες Π.Α.Ε. μόνο στα αγωνιστικά τους δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Για την ασφαλιστική κάλυψη των ποδοσφαιριστών του Τ.Α.Π. εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του παρόντος, όπως αυτό ισχύει.

Τα Τ.Α.Π. διέπονται από τους κανονισμούς που ισχύουν για όλες τις ομάδες Α', Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας.»

β) Μέλη της διοίκησης καθώς και μέτοχοι, πλην του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου, κατέχοντες ποσοστό τουλάχιστον 10% του μετοχικού κεφαλαίου της Π.Α.Ε. που αποφασίζει κατά τη διαδικασία της περιπτώσεως α' της παραγράφου αυτής τη λύση της, δεν δικαιούνται συμμετοχής σε Π.Α.Ε., Τ.Α.Π. ή αθλητικό σωματείο επί μία δεκαετία από τη λύση της Π.Α.Ε.

6. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται, αναλόγως και για τις Καλαθοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρίες (Κ.Α.Ε.) και Τμήματα Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών (Τ.Α.Κ.), της παρ. 6 του άρθρου 115 του ν. 2725/1999, όπως αυτή προστέθηκε με την παρ. 8 του ν. 3259/2004, αφότου αυτές ίσχυσαν.

7. Για Π.Α.Ε. ή Κ.Α.Ε. που υποβιβάζονται από τη Β' στη Γ' Εθνική Κατηγορία ή αντίστοιχα από την Α1 στην Α2 Εθνική Κατηγορία οι διατάξεις των δύο προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται μετά την πάροδο ενός τουλάχιστον έτους από τον υποβιβασμό τους.

Άρθρο 3

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις διατάξεις αυτού.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 29 Ιουλίου 2005

3. ΥΑ 25533/2005, ΦΕΚ 773/Β/2005

Κανονισμός Προπονητών Ποδοσφαίρου

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του Α.Ν. 397/68 «Περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής».

β. Του Ν. 1558/17.7.85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα»όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Του Ν.3057/02 (ΦΕΚ 239/Α/10.10.02) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του 2725/99, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις»

δ. Της παραγράφου 9 του άρθρου 31 του Ν.2725/99 «Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ/121/Α/17.6.99).

ε.Την υπ. αριθμ. 133/24-3-04 απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού με θέμα «Ανάθεσης άσκησης αρμοδιοτήτων στην Αναπληρωτή Υπουργό Πολιτισμού Φάνη Πάλλη – Πετραλιά και στους Υφυπουργούς Γεώργιο Ορφανό και Πέτρο Τατούλη» (ΦΕΚ 527Β/24-3- 04), όπως ισχύει με τη Διόρθωση Σφάλματος (ΦΕΚ 558/Β/2-4-04).

2. Το υπ' αριθμ. 11386/22-4-2004 έγγραφο της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.) .

3. Το υπ' αριθμ. 877/7-7-2004 έγγραφο της Ομοσπονδίας Προπονητών Ποδοσφαίρου Ελλάδας (Ο.Π.Π.Ε.)

4. Ότι από τις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού

Αποφασίζουμε

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Άρθρο 1

Προπονητής

1. Προπονητής κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος είναι κάθε

πρόσωπο που έχει τα απαιτούμενα από τον κανονισμό αυτό προσόντα και δικαιούται κατά τις διατάξεις του Κανονισμού Αγώνων Ποδοσφαίρου (Κ.Α.Π.) να εισέρχεται στον αγωνιστικό χώρο και να δίδει οδηγίες από την τεχνική περιοχή, έργο του δε είναι η υπεύθυνη προετοιμασία, εκγύμναση και εν γένει αγωνιστική κατάσταση των ποδοσφαιριστών κάθε ομάδος.

2. Η Ε.Π.Ο., οι Ενώσεις - μέλη αυτής, οι Π.Α.Ε. και τα ποδοσφαιρικά σωματεία υποχρεούνται να προσλάβουν αποκλειστικά ως προπονητές, τα φυσικά πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Επαγγελματικά προσόντα προπονητή ποδοσφαίρου

Το επάγγελμα του προπονητή ποδοσφαίρου στην Ελλάδα ασκούν:

α) Οι πτυχιούχοι των τμημάτων φυσικής αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) των ελληνικών πανεπιστημίων με κύρια ειδικότητα στο άθλημα του ποδοσφαίρου.

β) Οι Διπλωματούχοι της Σχολής Προπονητών Ποδοσφαίρου της Ε.Π.Ο. καθώς και των σχολών προπονητών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

γ) Οι πτυχιούχοι ή κάτοχοι διπλώματος αναγνωρισμένων σχολών προπονητών τουεξωτερικού των χωρών του πρωτοκόλλου της αμοβαίας αναγνώρισης των προπονητικών προσόντων της U.E.F.A.

δ) Οι πτυχιούχοι ή κάτοχοι διπλώματος αναγνωρισμένων σχολών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ.3 του άρθρου 31 του Ν.2725/99, όπως ισχύει.

Άρθρο 3

Άδεια άσκησης επαγγέλματος

1. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο άδειας, που χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Η απόφαση χορήγησης της άδειας κοινοποιείται στην Ε.Π.Ο. και στη Ο.Π.Π.Ε., οι οποίες τηρούν μητρώο προπονητών για κάθε κατηγορία. Απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος μετά τη χορήγηση της άδειας για μεν τους Έλληνες είναι η εγγραφή ως μέλος σε σύνδεσμο προπονητών – μέλος της Ο.Π.Π.Ε. για δε τους αλλοδαπούς η τήρηση των όρων του άρθρου 4 του παρόντος.

2. Για την χορήγηση της άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή ποδοσφαίρου απαιτείται υποβολή αίτησης συνοδευόμενη από τα εξής δικαιολογητικά:

α) Πτυχίο Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.), με κύρια ή πρώτη ειδικότητα στο ποδόσφαιρο, ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής, ή δίπλωμα σχολών της Γ.Γ.Α. ή δίπλωμα της Εθνικής Σχολής Προπονητών της παρ.4 του άρθρου 31 Ν.2725/1999, ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής, ή δίπλωμα της σχολής προπονητών Ποδοσφαίρου της Ε.Π.Ο., ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής, ή σχολής χώρων του πρωτοκόλλου αμοιβαίας αναγνώρισης προπονητικών προσόντων της U.E.F.A.

β) Αντίγραφο ποινικού μητρώου, που να αποδεικνύει ότι δεν υφίσταται τελεσίδικη καταδίκη για τα αδικήματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 Ν.2725/1999, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Νόμου 2858/2000 (ΦΕΚ 247/Α/7-11-2000).

γ) Πιστοποιητικό της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής που να βεβαιώνει ότι δεν εκκρεμεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της περ. β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν.2725/1999, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.2858/2000 (ΦΕΚ 247/Α/7-11-2000).

δ) Πιστοποιητικό υγείας από τις υγειονομικές επιτροπές των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων του εθνικού Συστήματος Υγείας.

ε) παράβολο εκατόν σαράντα επτά (147) Ευρώ, εκδιδόμενο από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, σε πίστωση του λογαριασμού 040/546176-69, το ύψος του οποίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του αρμοδίου για τον αθλητισμό Υπουργού.

3. Για όσους κατέχουν πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων Πανεπιστημίων ή σχολών προπονητών του εξωτερικού, απαιτείται και γνώμη για την ισοτιμία της πενταμελούς επιτροπής που λειτουργεί στην έδρα του Ελληνικού Κέντρου Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Κ.Α.Ε.Τ.) σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 31 του Ν.2725/1999. Μέχρι να λειτουργήσει η ανωτέρω πενταμελής Επιτροπή απαιτείται και γνώμη για την ισοτιμία της Επιτροπής ισοτιμιών σύμφωνα με την παράγραφο 13 του άρθρου 77 του Ν.3057/2002 (ΦΕΚ 239/Α/10-10-2002).

4. Στους πτυχιούχους Τ.Ε.Φ.Α.Α. χορηγείται άδεια άσκησης επαγγέλματος κατηγορίας U.E.F.A. Α' σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 31 του Ν. 2725/1999 και του άρθρου 136 παρ. 5 εδ. β' και γ' του ίδιου νόμου όπως τούτο τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 παρ.14 Ν.3057/2002.

5. Στους προπονητές της προηγούμενης παραγράφου προκειμένου για

την άσκηση του επαγγέλματός τους στην Ελλάδα, χορηγείται άδεια άσκησης επαγγέλματος U.E.F.A. PRO, εφ' όσον αποδεικνύουν αδιάλειπτη πενταετή επαγγελματική απασχόληση ως προπονητές της κατηγορίας U.E.F.A. Α'.

6. Σε πτυχιούχους Τ.Ε.Φ.Α.Α. με δευτερεύουσα ειδικότητα του ποδοσφαίρου παρέχεται η δυνατότητα φοίτησης σε σχολή προπονητών UEFA Α', σε δε πτυχιούχους ΤΕΦΑΑ με ειδικότητα άλλη εκτός ποδοσφαίρου παρέχεται η δυνατότητα φοίτησης σε σχολή προπονητών UEFA Β', ανεξαρτήτως των λοιπών προϋποθέσεων συμμετοχής που τίθενται από τον κανονισμό λειτουργίας σχολών της ΕΠΟ.

Άρθρο 4

Δικαίωμα και όροι άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή από αλλοδαπούς

1. Η πρόσληψη και απασχόληση αλλοδαπού προπονητή σε ομάδες επαγγελματικών κατηγοριών, επιτρέπεται ύστερα από έγκριση (βεβαίωση νομίμων προσόντων) που παρέχεται στην ενδιαφερόμενη Π.Α.Ε. από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.), μετά από εισήγηση του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. και της Ο.Π.Π.Ε., εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις.

α) Είναι κάτοχος ισότιμου διπλώματος PRO-U.E.F.A. των σχολών του πρωτοκόλλου της αμοιβαίας αναγνώρισης για τα προπονητικά προσόντα της U.E.F.A. ή κάτοχος ισότιμου διπλώματος, αναγνωρισμένου από την προβλεπόμενη, Επιτροπή Ισοτιμιών, του άρθρου 31 παρ. 3 του Ν.2725/99 όπως ισχύει.

β) Έχει εργαστεί ως προπονητής σε ομάδα εθνικών κατηγοριών για μία (1) τουλάχιστον αγωνιστική περίοδο ή σε εθνική ομάδα, εντός της τελευταίας τριετίας.

γ) Έχει ηλικία μέχρι εβδομήντα (70) ετών.

δ) Έχει προσληφθεί, ως συνεργάτης του αλλοδαπού και έλληνας προπονητής.

ε) Δηλώνει ότι αποδέχεται ανεπιφύλακτα τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, του καταστατικού και των κανονισμών της Ε.Π.Ο. και της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας και ότι το ιδιωτικό συμφωνητικό, που θα καταρτισθεί και θα υποβληθεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.), στην οικεία Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ), στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.), στην Ένωση Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών (Ε.Π.Α.Ε.), και στην Ομοσπονδία Προπονητών Ποδοσφαίρου Ελλάδας (Ο.Π.Π.Ε.), είναι

το μόνο που αναγνωρίζει, συνομολογεί και αποδέχεται έναντι οποιασδήποτε ποδοσφαιρικής ή άλλης αρχής στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

2. Δεν επιτρέπεται η πρόσληψη αλλοδαπού προπονητή από ερασιτεχνικά σωματεία και Π.Α.Ε. Β΄ και Γ΄ Εθνικής, ούτε με την ιδιότητα του τεχνικού συμβούλου, ούτε με την ιδιότητα του τεχνικού συμβούλου του Προέδρου ή άλλου μέλους του Δ.Σ., ούτε με την ιδιότητα του ανιχνευτή ταλέντων (σκάουτερ-scout-er), ούτε με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα που σχετίζεται έστω με την συμβουλευτική υπηρεσία εκπαίδευσης και εκγύμνασης ποδοσφαιριστών, αγωνιστικής τακτικής και καθοδήγησης της ομάδας σε προπονήσεις και αγώνες.

Της απαγόρευσης αυτής εξαιρούνται οι υπήκοοι χωρών-μελών -της Ε.Ε., τηρουμένων των εκάστοτε ισχυουσών σχετικών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 5

Ιδιωτικό συμφωνητικό πρόσληψης προπονητή

1. Το ιδιωτικό συμφωνητικό πρόσληψης μεταξύ του προπονητή και της Π.Α.Ε. ή του σωματείου, καθώς και κάθε τροποποίηση αυτού, κατατίθεται υποχρεωτικά στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., επίσημο δε αντίγραφο του κατατεθέντος στην Δ.Ο.Υ. συμφωνητικού κατατίθεται στην Ο.Π.Π.Ε. και επίσης, για μεν τις εθνικές κατηγορίες στην Ε.Π.Ο., για δε τα σωματεία τοπικών κατηγοριών στην οικεία τοπική ένωση, σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών από της υπογραφής του.

2. Το ιδιωτικό συμφωνητικό υποχρεωτικά περιλαμβάνει:

- α) Στοιχεία των συμβαλλομένων
- β) Διάρκεια ισχύος της σύμβασης
- γ) Τις πάσης φύσεως τακτικές και έκτακτες αποδοχές, καθώς και τις λοιπές σε είδος παροχές του προπονητή
- δ) Ρήτρα σύμφωνα με την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεωτικά συμφωνούν και αποδέχονται ότι καθιστούν αποκλειστικά αρμόδια για την επίλυση των τυχόν μεταξύ τους οικονομικών διαφορών, τις αρμόδιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών.

ε) Ρήτρα ότι το ιδιωτικό συμφωνητικό πρόσληψης είναι το μόνο που αναγνωρίζουν, συνομολογούν και αποδέχονται έναντι οποιασδήποτε ποδοσφαιρικής ή άλλης αρχής στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Άρθρο 6

Κατηγορίες προπονητών

Οι κατηγορίες των προπονητών ποδοσφαίρου στην Ελλάδα είναι:

1. PRO-U.E.F.A.
2. U.E.F.A. Α΄
3. U.E.F.A. Β΄

Τα μέχρι την έκδοση του παρόντος διπλώματα και κατηγορίες προπονητών εξακολουθούν να ισχύουν υπό τις προϋποθέσεις των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρο 7

Δικαίωμα εργασίας ανάλογα με κατηγορία – Ετήσια σεμινάρια

1. Οι προπονητές ποδοσφαίρου έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν το επάγγελμα αυτό ανάλογα με την κατηγορία τους ως εξής:

α. Οι κατέχοντες δίπλωμα PRO-U.E.F.A., ή δίπλωμα Α΄ κατηγορίας σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις, σε σωματεία και Π.Α.Ε. όλων των κατηγοριών.

β. Οι κατέχοντες δίπλωμα U.E.F.A. Α΄, ή δίπλωμα Β΄ κατηγορίας σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις, σε σωματεία και Π.Α.Ε. όλων των κατηγοριών, πλην των επαγγελματιών. Κατ' εξαίρεσιν οι κατέχοντες δίπλωμα Β΄ κατηγορίας σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις μπορούν να ασκήσουν το επάγγελμα σε σωματεία και Π.Α.Ε. μέχρι Β΄ Εθνικής κατηγορίας εφ' όσον αποδεικνύουν ότι έχουν ήδη εργαστεί σε ομάδα τέτοιας κατηγορίας επί ένα τουλάχιστον έτος.

γ. Οι κατέχοντες δίπλωμα U.E.F.A. Β΄, ή δίπλωμα Γ΄ κατηγορίας σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις, σε ερασιτεχνικά σωματεία όλων των κατηγοριών των τοπικών ενώσεων. Κατ' εξαίρεσιν οι κατέχοντες δίπλωμα Γ΄ κατηγορίας σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις, μπορούν να ασκήσουν το επάγγελμα σε ερασιτεχνικά σωματεία μέχρι και Δ΄ Εθνικής εφ' όσον αποδεικνύουν ότι έχουν ήδη εργαστεί σε ομάδα τέτοιας κατηγορίας επί ένα τουλάχιστον έτος.

2. Η Ε.Π.Ο. και η Ο.Π.Π.Ε. καθώς και τα μέλη αυτών μπορούν να διοργανώνουν κάθε χρόνο επιμορφωτικά σεμινάρια προπονητών όλων των κατηγοριών. Για την διατήρηση της άδειας άσκησης του επαγγέλματος είναι υποχρεωτική η παρακολούθηση ενός τουλάχιστον σεμιναρίου των παραπάνω αθλητικών φορέων ανά τριετία.

3. Κάθε διοργάνωση εκδηλώσεων επιμόρφωσης προπονητών των ανωτέρω φορέων πρέπει να προγραμματίζεται σε ημερομηνίες απέχουσες περισσότερο του ενός μηνός από τα σεμινάρια της Ο.Π.Π.Ε. .

4. Προπονητές με άδεια άσκησης επαγγέλματος U.E.F.A. PRO ή Α΄ κατηγορίας που εργάστηκαν ως ομοσπονδιακοί προπονητές στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό για τουλάχιστον τρία έτη, ή, εργάστηκαν ως πρώτοι προπονητές σε Π.Α.Ε. στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό για τουλάχιστον δέκα έτη, ή, εργάστηκαν ως πρώτοι προπονητές σε Π.Α.Ε. ή σωματεία στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό για τουλάχιστον δεκαπέντε έτη, ή, έχουν διδάξει σε τουλάχιστον τρεις σχολές της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, ή, έχουν τουλάχιστον δεκαετή διδακτική εμπειρία, σε σχολές ή επιμορφωτικά σεμινάρια προπονητών, μετά από έλεγχο των δικαιολογητικών και εισήγηση της Ο.Π.Π.Ε., ονομάζονται από το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. «Καθηγητές ποδοσφαίρου». Οι παραπάνω, εκτός από τον τίτλο που αποκτούν για την προσφορά τους στο ποδόσφαιρο, μπορούν να διδάσκουν, αφού επιλεγούν αρμοδίως, σε σχολές προπονητών.

Άρθρο 8

Υποχρέωση πρόσληψης προπονητή από Π.Α.Ε. και σωματεία

1. Η Ε.Π.Ο. και οι Ε.Π.Σ., καθώς και οι Π.Α.Ε. και τα σωματεία επαγγελματικών κατηγοριών, για την Α΄ ποδοσφαιρική τους ομάδα, υποχρεούνται να προσλαμβάνουν και να απασχολούν ως προπονητές, κατόχους διπλώματος PRO-U.E.F.A. ή κατόχους άδειας άσκησης επαγγέλματος προπονητή Α΄ κατηγορίας που χορηγεί η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, επιφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρου 7 παρ. 1 περ. β. του παρόντος κανονισμού.

2. Τα ερασιτεχνικά σωματεία του εθνικού ερασιτεχνικού πρωταθλήματος υποχρεούνται να προσλαμβάνουν και να απασχολούν προπονητή της Α΄ ποδοσφαιρικής τους ομάδας, κάτοχο διπλώματος τουλάχιστον U.E.F.A. Α΄ ή Β΄ κατηγορίας, επιφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρου 7 παρ. 1 περ. γ του παρόντος κανονισμού.

3. Τα ερασιτεχνικά σωματεία της ανωτάτης κατηγορίας των τοπικών πρωταθλημάτων των Ενώσεων Ποδοσφαιρικών Σωματείων (Ε.Π.Σ.) υποχρεούνται να προσλαμβάνουν και να απασχολούν προπονητή της Α΄ ποδοσφαιρικής τους ομάδας, κάτοχο διπλώματος τουλάχιστον U.E.F.A. Β΄ ή Γ΄ κατηγορίας. Από την υποχρέωση πρόσληψης προπονητή εξαιρούνται τα ερασιτεχνικά σωματεία Β΄ & Γ΄ κατηγορίας των Ε.Π.Σ. Στην περίπτωση αυτή

καθήκοντα προπονητή μπορεί να εκτελεί, μετά από άδεια της αρμόδιας επιτροπής της οικείας Ε.Π.Σ., κάθε φυσικό πρόσωπο που:

α. Είναι απόφοιτος Τ.Ε.Φ.Α.Α. ή πρώην ποδοσφαιριστής που αγωνιζόταν για τουλάχιστον πέντε (5) έτη και αποδεικνύει με βεβαίωση του αγωνιστικού τμήματος της Ε.Π.Ο. και είναι απόφοιτος τουλάχιστον γυμνασίου ή ισότιμης σχολής.

β. Δεν εμπίπτει στα κωλύματα του άρθρου 3 του Ν.2725/1999.

4. Σε περίπτωση ανόδου τους, οι Π.Α.Ε. ή τα σωματεία δύνανται να διατηρήσουν τον προπονητή της προηγούμενης αγωνιστικής περιόδου, ανεξάρτητα από την κατηγορία του διπλώματος που αυτός κατέχει.

5. Οι προσλαμβανόμενοι ως βοηθοί προπονητών πρέπει να διαθέτουν δίπλωμα ίσης ή της αμέσως κατώτερης βαθμίδας από αυτό του πρώτου προπονητή της ομάδας.

Άρθρο 9

Επιτροπές Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών

1. Οι οικονομικές διαφορές που προκύπτουν μεταξύ προπονητών και σωματείων τοπικών κατηγοριών επιλύονται από την αρμόδια επιτροπή της οικείας Ε.Π.Σ.

2. Οι οικονομικές διαφορές που προκύπτουν μεταξύ προπονητών και σωματείων της Δ' Εθνικής κατηγορίας επιλύονται από την επιτροπή Ιδιότητας – Μετεγγραφών της Ε.Π.Ο.

3. Οι οικονομικές διαφορές που προκύπτουν μεταξύ προπονητών και Π.Α.Ε. επιλύονται από την Επιτροπή Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών της Ε.Π.Α.Ε.

4. Οι αποφάσεις των ανωτέρω πρωτοβαθμίων οργάνων προσβάλλονται σε δεύτερο βαθμό ενώπιον της δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Οικονομικών Διαφορών της Ε.Π.Ο.

Άρθρο 10

Επιτροπή Ισοτιμιών

Η αναγνώριση τίτλων σπουδών σε Σχολές προπονητών ποδοσφαίρου της αλλοδαπής και η ισοτιμία τους προς τους τίτλους σπουδών των Σχολών προπονητών ποδοσφαίρου της ημεδαπής, καθώς και η κατάταξή τους σε ανάλογη κατηγορία, λαμβανομένων υπόψη των κανονισμών των διεθνών συνομοσπον-

διών, και του παρόντος κανονισμού, γίνεται από την Επιτροπή Ισοτιμιών της παρ.3 του άρθρου 31 του Ν. 2725/99, όπως ισχύει.

Άρθρο 11

Εκπαιδευτικό Συμβούλιο

Στην Ε.Π.Ο. λειτουργεί η Επιτροπή Εκπαιδευτικού Συμβουλίου με τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο καταστατικό της και στον παρόντα κανονισμό.

α) Η Επιτροπή αποτελείται από τον Πρόεδρο, που είναι μέλος του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο., από έναν εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Προπονητών Ποδοσφαιρικού Ελλάδος κάτοχο άδειας άσκησης επαγγέλματος U.E.F.A. PRO ή Α΄ κατηγορίας ως αντιπρόεδρο, τους εκάστοτε Ομοσπονδιακούς Προπονητές των Εθνικών Ομάδων Ανδρών και Ελπίδων, από ένα μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Ε.Π. Τ.Ε.Φ.Α.Α., με συγγραφικό έργο και διδακτική εμπειρία στην προπονητική ποδοσφαίρου, από έναν αθλητίατρο, από ένα μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Ε.Π. Νομικής Σχολής με συγγραφικό έργο και διδακτική εμπειρία σε θέματα αθλητικού δικαίου και έναν Προπονητή, κάτοχο του τίτλου του Καθηγητή ποδοσφαίρου, που ορίζονται από το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο.

Χρέη γραμματέα της επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Ε.Π.Ο. οριζόμενος από Δ.Σ. αυτής.

β) Η θητεία των μελών, που ορίζονται με ισάριθμα αναπληρωματικά μέλη, ακολουθεί τη θητεία του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. .Δικαίωμα αλλαγών των μελών ανεξαρτήτως χρόνου θητείας έχουν τα νέα Δ.Σ. Ε.Π.Ο., Ο.Π.Π.Ε., που προκύπτουν μετά από αρχαιρεσίες.

γ) Το Εκπαιδευτικό Συμβούλιο συνεδριάζει υποχρεωτικά μία φορά το μήνα στα γραφεία της Ε.Π.Ο.. Έκτακτη συνεδρίαση μπορεί να ζητήσει μέλος του με έγγραφο αίτημά του στον γραμματέα της Επιτροπής, που μπορεί να απαντηθεί εγγράφως εντός τριών εργάσιμων ημερών από την κατάθεσή του.

δ) Το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. ορίζει με απόφαση του το ποσό αμοιβής αποζημίωσης και το ποσό οδοιπορικών των μελών του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου.

Άρθρο 12

Μητρώο προπονητών - Ταυτότητα εργασίας

1. Στην Ε.Π.Ο. και στη Ο.Π.Π.Ε. τηρείται μητρώο προπονητών ανά κατηγορία.

2. Πριν την έναρξη κάθε ετήσιας αγωνιστικής περιόδου και μετά την κατάθεση των σχετικών δικαιολογητικών, η Ε.Π.Ο. εκδίδει τις αντίστοιχες ταυτότητες προπονητών που φέρουν την σφραγίδα του συνδέσμου προπονητών και της Ο.Π.Π.Ε καθώς και θεώρηση της Ε.Π.Ο.

3. Προπονητής ο οποίος δεν κατέχει την ως άνω ταυτότητα, απαγορεύεται να εισέλθει στον αγωνιστικό χώρο.

Άρθρο 13

Κυρώσεις σε σωματεία και Π.Α.Ε.

Σωματεία και Π.Α.Ε. που δεν τηρούν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού τιμωρούνται, ανάλογα με την βαρύτητα του παραπτώματος, από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα με την επιβολή χρηματικού πρόστιμου ως ακολούθως:

α) Σωματεία τοπικών κατηγοριών με χρηματικό πρόστιμο από 400 έως 1.500 ευρώ

β) Σωματεία Δ' Εθνικής κατηγορίας με χρηματικό πρόστιμο από 600 έως 2.000 ευρώ

γ) Π.Α.Ε. Γ' Εθνικής κατηγορίας με χρηματικό πρόστιμο από 1.000 έως 3.000 ευρώ

δ) Π.Α.Ε. Β' Εθνικής κατηγορίας με χρηματικό πρόστιμο από 2.000 έως 4.000 ευρώ

ε) Π.Α.Ε. Α' Εθνικής κατηγορίας με χρηματικό πρόστιμο από 2.500 έως 6.000 ευρώ

Η πειθαρχική δίωξη εισάγεται αυτεπαγγέλτως από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα ή κατόπιν καταγγελίας της Ο.Π.Π.Ε. ή των μελών της.

Σε περίπτωση υποτροπής τα παραπάνω πρόστιμα διπλασιάζονται.

Τα επιβαλλόμενα πρόστιμα περιέχονται στο ταμείο της κατά περίπτωση διοργανώτριας αρχής, η οποία, με απόφαση του Δ.Σ. αυτής μπορεί να εκχωρήσει ποσοστό μέχρι 50% στην Ο.Π.Π.Ε.

Άρθρο 14

Πειθαρχικός έλεγχος προπονητών - Ανάκληση άδειας άσκησης επαγγέλματος

Οι προπονητές υπόκεινται σε πειθαρχικό έλεγχο σύμφωνα με όσα προβλέπονται στους οικείους κανονισμούς της Ε.Π.Ο. και των Ενώσεών της τιμωρούμενοι από τα οικεία δικαιοδοτικά όργανα.

Σε περίπτωση βαρείας και καθ' υποτροπήν παράβασης διατάξεων του παρόντος κανονισμού η Ε.Π.Ο. ύστερα από πρόταση του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου εισηγείται προς τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό την ανάκληση της αδείας ασκήσεως επαγγέλματος προπονητή.

Οι προπονητές υπόκεινται σε πειθαρχικό έλεγχο σύμφωνα και με τον εσωτερικό κανονισμό και το καταστατικό της Ο.Π.Π.Ε., τιμωρούμενοι:

α. Από τις οικείες πειθαρχικές επιτροπές των Συνδέσμων – μελών της Ο.Π.Π.Ε. για παραβάσεις και καταγγελίες που αφορούν προπονητές – μέλη των Συνδέσμων.

β. Από την πειθαρχική επιτροπή της Ο.Π.Π.Ε. για παραβάσεις και καταγγελίες που αφορούν απασχολούμενους, προπονητές σε Π.Α.Ε. και Εθνικά πρωταθλήματα.

γ. Από την πειθαρχική επιτροπή της Ο.Π.Π.Ε. για παραβάσεις και καταγγελίες της περιπτώσεως α. εφ' όσον ο Σύνδεσμος Προπονητών – μέλος της Ο.Π.Π.Ε. δεν επιληφθεί του θέματος της παράβασης, ή της καταγγελίας, εντός δέκα ημερολογιακών ημερών από την παράβαση ή την καταγγελία.

4. Ανάλογα με την βαρύτητα του παραπτώματος ο προπονητής τιμωρείται με την ποινή, της έγγραφης επίπληξης, ή, προστίμου μέχρι χιλίων ΕΥΡΩ (1000 €) περιεχομένου στο ταμείο της Ο.Π.Π.Ε., ή, αφαίρεση ή μη χορήγηση της ταυτότητας εργασίας ή, προσωρινής διαγραφής έως δύο ετών από τον Σύνδεσμο που ανήκει. Η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από προηγούμενη κλήση του προπονητή σε απολογία, η οποία πρέπει να του επιδοθεί τουλάχιστον πέντε μέρες πριν από τη συνεδρίαση του πειθαρχικού οργάνου. Σε περίπτωση υποτροπής, ή ιδιαίτερα σοβαρού πειθαρχικού αδικήματος, ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός μπορεί να ανακαλεί προσωρινά ή οριστικά την άδεια άσκησης επαγγέλματος του προπονητή, ύστερα από εισήγηση της Ο.Π.Π.Ε.

Άρθρο 15

Υποχρεώσεις, κωλύματα, παραβάσεις, ποινές

1. Απαγορεύεται και είναι απολύτως άκυρη η απόκτηση μετοχών Π.Α.Ε. από προπονητές ποδοσφαίρου εφόσον είναι σε ενεργό δράση, καθώς και από συζύγους των προσώπων αυτών και συγγενείς τους πρώτου βαθμού.

2. Ο προπονητής ποδοσφαίρου απαγορεύεται να είναι μέλος Δ.Σ. Αθλητικής Ανώνυμης Εταιρείας, ή αθλητικού σωματείου που καλλιεργεί το άθλη-

μα του ποδοσφαίρου, διαιτητής ποδοσφαίρου ή διαμεσολαβητής ποδοσφαιριστών (manager).

3. Όποιος κατέχει άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονητή ποδοσφαίρου, δεν μπορεί να διατηρεί την αθλητική του ιδιότητα και να αγωνίζεται σε επίσημους αγώνες ποδοσφαίρου, εκτός εάν καταθέσει άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος στην Ε.Π.Ο.

4. Προπονητής, ο οποίος έχει συμβληθεί με σωματείο, ή Π.Α.Ε., με την ιδιότητα αυτή, ή ως τεχνικός Σύμβουλος, ή τεχνικός Διευθυντής, ή ως συνεργάτης – προπονητής, απαγορεύεται να παρέχει τις υπηρεσίες του και σε άλλο σωματείο, ή ΠΑΕ, έστω και χωρίς αμοιβή.

5. Σε κάθε αγώνα πρωταθλήματος ή κυπέλλου που συμμετέχουν Π.Α.Ε. ή σωματεία του εδαφίου γ της παρ 5 του άρθρου 31 του Ν2725/99 που διοργανώνει η Ε.Π.Α.Ε. ή Ε.Π.Ο., ή οι Ε.Π.Σ., ο παρατηρητής ή ο τέταρτος διαιτητής και ελλείψει αυτών ο πρώτος διαιτητής του αγώνα, μαζί με τα δελτία των αθλητών των διαγωνιζομένων ομάδων, ελέγχει και την εγκυρότητα του δελτίου ταυτότητας του προπονητή. Σε περίπτωση που το δελτίο ταυτότητας του προπονητή έχει λήξει ή δεν υπάρχει, απαγορεύεται η συμμετοχή του στον αγώνα. 6. Στους Συλλόγους (Π.Α.Ε. ή Σωματεία) που δεν χρησιμοποιούν προπονητές, ή χρησιμοποιούν προπονητές κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, επιβάλλονται οι κυρώσεις, κατά τα οριζόμενα στον οικείο κανονισμό της Ε.Π.Ο., καθώς και οι κυρώσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 8 και της παρ. 6 του άρθρου 50 του Ν.2725/1999.

Άρθρο 16

Οικονομικές Υποχρεώσεις Προπονητών

1. Το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. με απόφασή του καθορίζει κάθε έτος, το ποσοστό παρακράτησης επί των αμοιβών των προπονητών, εκ του οποίου το 50% αποδίδεται στην Ο.Π.Π.Ε. για τις λειτουργικές της ανάγκες. Σε κάθε περίπτωση το αποδιδόμενο στην Ο.Π.Π.Ε. ποσό δεν μπορεί να είναι μικρότερο του δύο τοις εκατό (2%) επί των ακαθαρίστων ετήσιων αποδοχών των προπονητών. Αντίστοιχο ποσοστό, για τον ίδιο λόγο, παρακρατείται από τις Ε.Π.Σ. υπέρ των Συνδέσμων Προπονητών – μελών της Ο.Π.Π.Ε. για τους προπονητές των τοπικών πρωταθλημάτων.

2. Οι εργαζόμενοι προπονητές για να παραλάβουν την ταυτότητά τους, η

οποία είναι απαραίτητη για την άσκηση των καθηκόντων τους στους αγώνες, πρέπει δεκαπέντε (15) ημέρες πριν την έναρξη του πρωταθλήματος ή των αγώνων κυπέλλου που η ομάδα τους συμμετέχει, να προκαταβάλουν για λογαριασμό της Ο.Π.Π.Ε., όσον αφορά τα επαγγελματικά και εθνικά πρωταθλήματα, και για λογαριασμό του Συνδέσμου που ανήκουν, όσον αφορά τα τοπικά πρωταθλήματα, το ποσοστό παρακράτησης που αντιστοιχεί στον πρώτο μήνα.

3. Το ποσό παρακράτησης προκύπτει από τις ακαθάριστες ετήσιες αποδοχές των προπονητών, που αναγράφονται στα ιδιωτικά συμφωνητικά πρόσληψής τους. Ως μίνιμουμ ακαθάριστων μηνιαίων απολαβών ανά κατηγορία, ορίζονται:

- Για Α΄ Εθνική κατηγορία (Π.Α.Ε.), το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ΕΥΡΩ.

- Για Β΄ Εθνική κατηγορία (Π.Α.Ε.), το ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ΕΥΡΩ.

- Για Γ΄ Εθνική κατηγορία (Π.Α.Ε.), το ποσό των χιλίων (1.000) ΕΥΡΩ.

- Για πρωταθλήματα Εθνικών κατηγοριών, το ποσό των οκτακοσίων (800) ΕΥΡΩ.

- Για τοπικά πρωταθλήματα Α΄ κατηγορίας, το ποσό των πεντακοσίων (500) ΕΥΡΩ.

- Ακόμη:

- Για προπονητές μικτών ομάδων ΕΠΣ και για περιφερειακούς προπονητές ομάδων ΕΠΟ, το ποσό των επτακοσίων (700) ΕΥΡΩ.

Άρθρο 17

Τελικές διατάξεις

Το Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. δύναται μετά από εξέταση και αιτιολογημένη εισήγηση του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου να επιτρέπει σε διεθνείς ποδοσφαιριστές της εθνικής ομάδας ανδρών να συμμετέχουν απ΄ ευθείας σε σχολές U.E.F.A. Α΄.

Άρθρο 18

Μεταβατικές - τελικές διατάξεις

1. Οι μέχρι την έκδοση του παρόντος κανονισμού απόφοιτοι των Τ.Ε.Φ.Α.Α. με ειδικότητα στο ποδόσφαιρο, οι απόφοιτοι της Ε.Α.Σ.Α και οι αποφοιτήσαντες από τις σχολές προπονητών της Γ.Γ.Α. και της Ε.Π.Ο. δια-

τηρούν την κατηγορία του διπλώματος που απέκτησαν σύμφωνα με τον κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού ισχύοντα νόμο και δικαιούνται να ασκούν το επάγγελμά τους, σύμφωνα με τις μέχρι την έκδοση του παρόντος ισχύουσες διατάξεις, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 7 και 8 του παρόντος.

2. Οι κατά την έκδοση του παρόντος κανονισμού κατέχοντες άδεια άσκησης επαγγέλματος Α' κατηγορίας καθώς και οι προπονητές της παρ. 5 του άρθρου 3 δύνανται κατά προτεραιότητα να συμμετέχουν σε ειδικό σεμινάριο προπονητών της Ε.Π.Ο. για τη χορήγηση του τίτλου U.E.F.A. PRO, προκειμένου να έχουν το δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος στην ανώτερη κατηγορία και εκτός Ελλάδας.

3. Μέχρι την τροποποίηση των καταστατικών των Ε.Π.Σ. σύμφωνα με το καταστατικό της Ε.Π.Ο. και τη δημιουργία επιτροπής επίλυσης οικονομικών διαφορών στις Ε.Π.Σ. η αρμοδιότητα για την επίλυση διαφορών στις τοπικές κατηγορίες παραμένει στην Επιτροπή Ιδιότητας και Μετεγγραφών της Ε.Π.Ο.

4. Για όσα θέματα δεν προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, αρμόδιο να αποφασίζει είναι το Δ.Σ. της ΕΠΟ με τη σύμφωνη γνώμη της Ο.Π.Π.Ε.. Σε περίπτωση διαφωνίας αρμόδιος για να αποφασίσει είναι ο Υφυπουργός Πολιτισμού, αρμόδιος για θέματα Αθλητισμού.

5. Όπου στον παρόντα Κανονισμό αναφέρεται η λέξη Προπονητής εννοείται και Προπονήτρια.

Η παρούσα απόφαση ισχύει από τη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβέρνησης και κάθε άλλη αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη καταργείται.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα, 31 Μαΐου 2005

4. ΥΑ 11671/2005, ΦΕΚ 407/Β/2005

Κανονισμός Προπονητών Καλαθοσφαίρισης

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Α.Ν. 397/68 «Περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής».

β) Του Ν. 1558/17.7.85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ) Του Ν.2725/1999 «Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις».

δ) Του Ν.3057/02 (ΦΕΚ 239/Α/10.10.02 «Τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν.2725/99, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις».

2. Τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 31 του Ν. 2725/99 «Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 121/Α/17.6.99)

3. Την υπ' αριθμ 133/24.3.04 απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού με θέμα «Ανάθεση άσκησης αρμοδιοτήτων στην Αναπληρωτή Υπουργό Πολιτισμού Φάνη Πάλη Πετραλιά και στους Υφυπουργούς Πολιτισμού Γεώργιο Ορφανό και Πέτρο Τατούλη (ΦΕΚ 527/Β/24.3.2004) όπως ισχύει με τη Διόρθωση Σφάλματος (ΦΕΚ 558/Β/2.4.2004).

4. Το υπ' αριθμ. 6729/30.12.04 έγγραφο της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (Ε.Ο.Κ).

5. Τα υπ' αριθμ. 4744/04/12-1-2005 και 4745/04/12-1-2005 έγγραφα του Συνδέσμου Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης (Σ.Ε.Π.Κ.)

6. Ότι από τις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αποφασίζουμε

Άρθρο 1

Προϋποθέσεις άσκησης επαγγέλματος προπονητή και διαδικασία χορήγησης άδειας άσκησης επαγγέλματος

1. Το επάγγελμα του προπονητή καλαθοσφαίρισης στην Ελλάδα έχουν

το δικαίωμα να ασκήσουν όσοι είναι κάτοχοι άδειας άσκησης επαγγέλματος που χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.) .

2. Οι νόμιμα ασκούντες το επάγγελμα του προπονητή καλαθοσφαίρισης στην Ελλάδα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 31 παρ. 1 και 2 του Ν.2725/99 και τον παρόντα κανονισμό υπάγονται στις διατάξεις του Κανονισμού αυτού.

3. Για τη χορήγηση της ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή καλαθοσφαίρισης απαιτείται:

α) πτυχίο Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) με κύρια ή πρώτη ειδικότητα στην καλαθοσφαίριση, ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής ή δίπλωμα της σχολής προπονητών της παρ.4 του άρθρου 31 Ν.2725/1999 ή πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού ή δίπλωμα των σχολών του άρθρου 12 παρ. 4 του παρόντος.

β) αντίγραφο ποινικού μητρώου, που να αποδεικνύει ότι δεν υφίσταται τελεσίδικη καταδίκη για τα αδικήματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 3 Ν. 2725/99, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν με τις διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου 2858/2000 (ΦΕΚ 247/Α/7-11-2000).

γ) πιστοποιητικό της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής, που να βεβαιώνει ότι δεν εκκρεμεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της περ.β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν. 2725/99, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.2858/2000 (ΦΕΚ 247/Α/7-11-2000).

δ) πιστοποιητικό υγείας από τις υγειονομικές επιτροπές των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

ε) καταβολή παραβόλου εκατόν σαράντα επτά (147) ευρώ, εκδιδόμενο από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, το ύψος του οποίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

4. Για όσους κατέχουν πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού ή άλλων αναγνωρισμένων σχολών της ημεδαπής,

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Κ.Α.Α. ΤΗΣ 16/8/2000

όπως προσετέθη με την παράγραφο 13 του άρθρου 77 του Ν.3057/2002 (ΦΕΚ 239/Α/10-10-2002).

Άρθρο 2

Όροι πρόσληψης αλλοδαπών προπονητών

1. Επιτρέπεται η πρόσληψη αλλοδαπού προπονητή καλαθοσφαίρισης από τις Καλαθοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρείες (Κ.Α.Ε). αποκλειστικά για την ανδρική τους ομάδα που μετέχει στο πρωτάθλημα Α1 Εθνικής κατηγορίας ή στην εκάστοτε ανώτατη επαγγελματική κατηγορία.

2. Για την πρόσληψη αλλοδαπού προπονητή καλαθοσφαίρισης, απαιτείται έγκριση της Γ.Γ.Α. που χορηγείται εφόσον ο αλλοδαπός συγκεντρώνει τις εξής αθροιστικά προϋποθέσεις:

α) Είναι κάτοχος νόμιμου τίτλου σπουδών προπονητή καλαθοσφαίρισης.

β) Ηλικία όχι ανώτερη των πενήντα πέντε (55) ετών.

γ) Έχει διατελέσει πρώτος προπονητής εθνικής ομάδας ανδρών για δύο (2) τουλάχιστον χρόνια ή έχει διατελέσει για τρία (3) συνεχή χρόνια πρώτος προπονητής ανδρικής ομάδας που συμμετείχε στο πρωτάθλημα της ανώτατης βαθμίδας ξένης χώρας ή στο πρωτάθλημα Ν.С.Α.Α. Division one των Η.Π.Α., ή έχει διατελέσει πρώτος προπονητής ομάδας Ν.В.Α. ή βοηθός προπονητής για τρία (3) τουλάχιστον χρόνια ομάδας του Ν.В.Α.

δ) Υποβάλει δήλωση με την οποία δηλώνει ότι αποδέχεται ανεπιφύλακτα τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και ότι το υποβαλλόμενο στη Γ.Γ.Α. ιδιωτικό συμφωνητικό πρόσληψής του είναι το μόνο που αναγνωρίζει, συνομολογεί και αποδέχεται έναντι της F.I.B.A. ή οποιαδήποτε άλλης αρχής στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ε) Αποδέχεται και συνομολογεί, με το ίδιο συμφωνητικό και με πρόβλεψη ρητού όρου ή με αυτοτελή γραπτή δήλωσή του, ότι τυχόν συμβατικές οικονομικές διαφορές του με την Κ.Α.Ε. που τον απασχολεί, επιλύονται από τις επιτροπές του άρθρου 95 του Ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν.3262/2004.

3. Η έγκριση της Γ.Γ.Α. για την πρόσληψη αλλοδαπού προπονητή από Κ.Α.Ε., παρέχεται υπό τον όρο ότι οι τυχόν συνεργάτες του θα είναι Έλληνες προπονητές.

4. Ποσό που αντιστοιχεί σε ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) επί του συνολικού ποσού της συμβατικής αμοιβής αλλοδαπού προπονητή παρακρατείται από την οικεία Κ.Α.Ε. και κατατίθεται στο ταμείο του Συνδέσμου Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης (Σ.Ε.Π.Κ.), υπέρ του τηρουμένου στον Σ.Ε.Π.Κ. ειδικού λογαριασμού επιμόρφωσης των προπονητών. Ποσό που αναλογικά αντιστοιχεί στους τέσσερις (4) πρώτους μήνες απασχόλησης του αλλοδαπού προπονητή καταβάλλεται πριν από την έγκριση - βεβαίωση νομίμων προσόντων της πρόσληψης αυτού από την Γ.Γ.Α. και επιστρέφεται στην οικεία Κ.Α.Ε., αν απορριφθεί η αίτηση για την πρόσληψη του αλλοδαπού προπονητή. Κατά την κατάθεση της αίτησης πρόσληψης του αλλοδαπού προπονητή συνυποβάλλεται και το σχετικό γραμμάτιο καταβολής. Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται ανά μήνα. Εάν δεν πραγματοποιηθεί η πιο πάνω καταβολή, η Γ.Γ.Α. μπορεί να μην χορηγήσει ή να ανακαλέσει την ως άνω έγκριση.

5. Στις διατάξεις των ανωτέρω παραγράφων του παρόντος άρθρου δεν υπάγονται οι προπονητές υπήκοοι κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τους οποίους ισχύουν και εφαρμόζονται οι διατάξεις των ημεδαπών προπονητών (Ελλήνων υπηκόων).

6. Οι Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Κ. που προσλαμβάνουν Έλληνες προπονητές ή προπονητές υπηκόων κρατών - μελών της Ε.Ε. υποχρεούνται να παρακρατήσουν ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του συνολικού συμβατικού ποσού της αμοιβής του προπονητή και να το καταβάλουν στο ταμείο του Σ.Ε.Π.Κ. Το ποσό αυτό περιέχεται στον ειδικό λογαριασμό επιμόρφωσης προπονητών που τηρεί ο Σ.Ε.Π.Κ.

Άρθρο 3

Σχέση προπονητών και Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Κ. ή αθλητικών σωματείων

1. Κάθε προπονητής συμβάλλεται υποχρεωτικά εγγράφως με τον αθλητικό φορέα στον οποίο παρέχει τις υπηρεσίες του με πλήρη, μερική ή περιοδική απασχόληση εξαρτημένης εργασίας ή παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών. Η σχετική σύμβαση, για να είναι έγκυρη, απαιτείται να κατατεθεί και να θεωρηθεί από την αρμόδια Δ.Ο.Υ.

2. Η πρόσληψη προπονητών καλαθοσφαίρισης είναι υποχρεωτική για όλα τα σωματεία που συμμετέχουν στα πρωταθλήματα εθνικών κατηγοριών και στα τοπικά πρωταθλήματα των Ε.Σ.Κ., πρώτης κατηγορίας.

3. Σε περίπτωση ανόδου σωματείου σε ανώτερη κατηγορία, παρέχεται στο σωματείο αυτό το δικαίωμα να απασχολεί και για τη νέα αγωνιστική περίοδο τον προπονητή που απασχολούσε κατά την αγωνιστική περίοδο πριν την άνοδο, έστω και αν αυτός δεν είναι κάτοχος αντίστοιχου διπλώματος για την κατηγορία στην οποία ανήλθε το σωματείο.

Άρθρο 4

Δελτίο ταυτότητας προπονητών

1. Το δελτίο ταυτότητας προπονητή εκδίδεται υποχρεωτικά από τον Σ.Ε.Π.Κ. για κάθε προπονητή, μέλος ή μη μέλος αυτού, εφόσον πληρεί τις προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος. Το ως άνω δελτίο παρέχει στον κάτοχο το δικαίωμα ελευθέρως εισόδου σ' όλες τις διοργανώσεις αγώνων καλαθοσφαίρισης.

2. Απαγορεύεται απολύτως η καθοδήγηση ομάδας κατά τη διάρκεια αγώνα από πρόσωπο στερούμενο του ως άνω δελτίου ταυτότητας προπονητών. Η παράβαση της παραγράφου αυτής, δηλαδή η άσκηση των καθηκόντων του προπονητή από πρόσωπο στερούμενο του Δελτίου Ταυτότητας Προπονητή, ανεξαρτήτως του λόγου που την προκάλεσε, παρέχει το δικαίωμα στο αντίπαλο σωματείο ενστάσεως για κακή συμμετοχή προπονητή η οποία επισύρει σε βάρος του παραβαίνοντος σωματείου τις κυρώσεις που προβλέπουν οι κανονισμοί Πρωταθλημάτων και Κυπέλλου για αντικανονική συμμετοχή Καλαθοσφαιριστών. Η ως άνω διάταξη δεν ισχύει για λόγους ανωτέρας βίας.

Στα αθλητικά σωματεία, που δεν απασχολούν προπονητή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, επιβάλλονται οι κυρώσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 8 και της παραγράφου 6 του άρθρου 50 του Ν. 2725/1999.

3. Το δελτίο ταυτότητας προπονητή που εκδίδεται από τον Σ.Ε.Π.Κ., θεωρείται από τον Σ.Ε.Π.Κ και την Ε.Ο.Κ. και λογίζεται ως αποδεικτικό στοιχείο της ασκήσεως του επαγγέλματος του προπονητή Καλαθοσφαίρισης για κάθε αγωνιστική περίοδο.

4. Η Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης, υποχρεούται να τηρεί μητρώο προπονητών (παρ. 2, άρθρο 26, Ν. 2725/99), σύμφωνα με τα εκάστοτε αποσπελλόμενα σ' αυτήν στοιχεία από τον Σ.Ε.Π.Κ.

5. Σε κάθε αγώνα πρωταθλήματος ή κυπέλλου που συμμετέχουν Κ.Α.Ε. ή Τ.Α.Κ. ή σωματεία του εδαφίου γ' της παρ. 5 του άρθρου 31 που διοργα-

νώνει ο Ε.Σ.Α.Κ.Ε, η Ε.Ο.Κ. ή οι Ε.Σ.Κ., ο γυμνασίαρχος ή ο κομισάριος και ελλείπει αυτών ο πρώτος διαιτητής του αγώνα, υποχρεούται να ελέγχει πριν από τη έναρξη του αγώνα, μαζί με τα δελτία των αθλητών των διαγωνιζομένων ομάδων, το δελτίο ταυτότητας του προπονητή, που εκδίδει ο Σ.Ε.Π.Κ., το οποίο πρέπει να είναι δεόντως θεωρημένο από τον Σ.Ε.Π.Κ. και την Ε.Ο.Κ.

Άρθρο 5

Απασχόληση προπονητών

1. Οι κατηγορίες των προπονητών καλαθοσφαίρισης είναι οι Α, Β και Γ.
2. Οι προπονητές καλαθοσφαίρισης έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν το επάγγελμα αυτό, ανάλογα με την κατηγορία του διπλώματος που κατέχουν ως ακολούθως:
 - α) Οι κάτοχοι άδειας άσκησης επαγγέλματος Α' κατηγορίας σε Κ.Α.Ε., Τ.Α.Κ. ή σε σωματείο οποιασδήποτε κατηγορίας.
 - β) Οι κάτοχοι άδειας άσκησης επαγγέλματος Β' κατηγορίας, σε σωματεία Β' Εθνικής κατηγορίας και κατωτέρων κατηγοριών.
 - γ) Οι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος Γ' κατηγορίας σε σωματεία τοπικών κατηγοριών.

Άρθρο 6

Ασυμβίβαστα άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή

1. Οι ασκούντες το επάγγελμα του προπονητή καλαθοσφαίρισης απαγορεύεται να είναι μέλη αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν το άθλημα της καλαθοσφαίρισης, εν ενεργεία καλαθοσφαιριστές, διαιτητές καλαθοσφαίρισης ή διαμεσολαβητές καλαθοσφαιριστών.
2. Απαγορεύεται και είναι απολύτως άκυρη η απόκτηση μετοχών Κ.Α.Ε. από προπονητές καλαθοσφαίρισης εφόσον είναι σε ενεργό δράση καθώς επίσης και από συζύγους των προσώπων αυτών και συγγενείς τους πρώτου βαθμού (άρθρο 69 αρ. 2 του Ν. 2725/99).
3. Όποιος κατέχει άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονητή από τη Γ.Γ.Α. δεν μπορεί να διατηρεί την αθλητική του ιδιότητα και να αγωνίζεται σε επίσημους αγώνες του αθλήματος για το οποίο κατέχει άδεια άσκησης επαγγέλματος, εκτός εάν έχει καταθέσει την άδειά του στην οικεία αθλητική ομοσπονδία (παρ.11, άρθρο 31, Ν. 2725/1999).

4. Προπονητής, ο οποίος έχει συμβληθεί με σωματείο, Τ.Α.Κ. ή Κ.Α.Ε., με την ιδιότητα αυτή ή ως τεχνικός Σύμβουλος ή τεχνικός Διευθυντής ή ως συνεργάτης- προπονητής, απαγορεύεται να παρέχει τις υπηρεσίες του και σε οποιοδήποτε άλλο σωματείο ή Τ.Α.Κ. ή Κ.Α.Ε. έστω και χωρίς αμοιβή. Σε περίπτωση παράβασης της ως άνω υποχρέωσης, ανακαλείται προσωρινώς η άδεια άσκησης του επαγγέλματος κατά το άρθρο 8 του παρόντος, μετά τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου κατά την οποία διαπράχθηκε η παράβαση.

Άρθρο 7

Επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών

1. Εκτός των επιτροπών που προβλέπονται στο άρθρο 95 του Ν.2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 του Ν.3262/2004, περί επίλυσης των οικονομικών διαφορών μεταξύ των Κ.Α.Ε. ή των Τ.Α.Κ. και των προπονητών τους, λειτουργεί στην Ε.Ο.Κ. ως όργανο αυτής, επιτροπή επίλυσης οικονομικών διαφορών μεταξύ των αθλητικών σωματείων και των προπονητών τους, οριζόμενη με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Ο.Κ. και αποτελούμενη:

- από ένα (1) εκπρόσωπο του Δ.Σ της Ε.Ο.Κ., κατά προτίμηση νομικό, ως Πρόεδρος.
- από ένα (1) νομικό με εμπειρία στα αθλητικά θέματα και ιδίως στ άθλημα της καλαθοσφαίρισης, κοινής αποδοχής των ενδιαφερομένων μερών (Ε.Ο.Κ. και Σ.Ε.Π.Κ.).
- από έναν (1) εκπρόσωπο του Σ.Ε.Π.Κ. οριζόμενο από το Δ.Σ αυτού.

Χρέη γραμματέα της επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Ε.Ο.Κ. οριζόμενος από το Δ.Σ αυτής.

2. Η θητεία των μελών, που ορίζονται με ισάριθμα αναπληρωματικά μέλη, είναι διετής.

3. Με την απόφαση της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, καθορίζονται τα της αποζημίωσης των μελών της επιτροπής καθώς και του γραμματέα αυτής, η οποία βαρύνει τον προϋπολογισμό της Ε.Ο.Κ.

4. Η έφεση κατά των αποφάσεων της πρωτοβάθμιας επιτροπής επίλυσης οικονομικών διαφορών ασκείται εντός προθεσμίας δέκα πέντε (15) ημερών από της επιδόσεως της εκκαλούμενης αποφάσεως, ενώπιον της δευτεροβάθμιας επιτροπής επίλυσης οικονομικών διαφορών της Ε.Ο.Κ. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95, Ν.2725/1999.

5. Ενώπιον της επιτροπής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου έχουν δικαίωμα να παρίστανται τα ενδιαφερόμενα μέλη αυτοπροσώπως ή με δικηγόρο.

6. Το καθ' ού η προσφυγή ή η έφεση μέρος καλείται να παραστεί κατά το δικάσιμο της προσφυγής ή εφέσεως ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής με επιμέλεια του προσφεύγοντος ή εκκαλούντος δι' επιδόσεως με δικαστικό επιμελητή αντιγράφου της προσφυγής ή εφέσεως μετά κλήσεως να παραστεί κατά την ορισθείσα δικάσιμο.

7. Η συζήτηση της προσφυγής ή εφέσεως δεν μπορεί να ορισθεί σε χρόνο μεγαλύτερο των δέκα πέντε ημερών από της καταθέσεως αυτών, οι δε επ' αυτών αποφάσεις εκδίδονται μέσα σε χρονικό διάστημα ενός μηνός από τη συζήτηση.

8. Για την υπαγωγή των παραπάνω διαφορών στην αρμοδιότητα της, κατά την παρ.1 του παρόντος άρθρου, επιτροπής πρέπει να υπάρχει έγγραφη σύμβαση μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών και να περιέχεται ρητός όρος στη σύμβαση αυτή με τον οποίο τα μέρη να συμφωνούν για την υπαγωγή των οικονομικών διαφορών που προκύπτουν από αυτή, στη δικαιοδοσία των δια του παρόντος θεσπιζόμενων επιτροπών ή εφόσον στην ειδική προκήρυξη κάθε πρωταθλήματος τεθεί ρητός όρος ότι οι ως άνω οικονομικές διαφορές μεταξύ αθλητικών σωματείων και προπονητών, επιλύονται από την επιτροπή αυτή.

9. Εάν δεν υπάρχει έγγραφη σύμβαση και ο αιτών εμφανισθεί ενώπιον της Πρωτοβάθμιας επιτροπής ή αν παραστεί κατά τη διαδικασία της συζήτησης της προσφυγής, η έλλειψη της έγγραφης σύμβασης καλύπτεται.

Άρθρο 8

Κυρώσεις προπονητών

Εάν ο προπονητής με την εν γένει συμπεριφορά του υποπέσει σε παράπτωμα που παραβιάζει τον νόμο ή τον παρόντα κανονισμό, τιμωρείται με απόφαση του αρμόδιου πειθαρχικού συμβουλίου της Ε.Ο.Κ. ή του Σ.Ε.Π.Κ. με την ποινή, της έγγραφης επίπληξης ή προστίμου μέχρι εξακοσίων ευρώ (600 €) περιορισμένου στο ταμείο του Σ.Ε.Π.Κ. Η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από προηγούμενη κλήση του προπονητή σε απολογία ή οποία πρέπει να επιδοθεί τουλάχιστον δέκα μέρες πριν από τη συνεδρίαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Σε περίπτωση υποτροπής ή ιδιαίτερα σοβαρού πειθαρχικού αδικήματος από τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου ο

αρμοδιος για τον αθλητισμό Υπουργός, ανακαλεί προσωρινά ή οριστικά την άδεια του προπονητή, ύστερα από εισήγηση της Ε.Ο.Κ. ή του Σ.Ε.Π.Κ.

Άρθρο 9

Άδειες άσκησης επαγγέλματος προπονητών

Στους πτυχιούχους ΤΕΦΑΑ με κύρια ή πρώτη ειδικότητα της Καλαθοσφαίρισης, χορηγείται άδεια άσκησης επαγγέλματος Α΄ κατηγορίας, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 31 του Ν. 2725/1999

Σύμφωνα με το άρθρο 136 παρ. 5 Ν.2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 παρ. 14 του Ν. 3057/2002, οι πτυχιούχοι ΕΑΣΑ ή ΤΕΦΑΑ χωρίς κανένα δίπλωμα ειδικότητας, μπορούν να λάβουν άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονητή καλαθοσφαίρισης α΄ κατηγορίας εφόσον εδιδάχθησαν το άθλημα της καλαθοσφαίρισης και με την προϋπόθεση ότι ασκούσαν το επάγγελμα του προπονητή στο αντίστοιχο άθλημα για ένα χρόνο τουλάχιστον πριν από τη δημοσίευση του Ν. 2725/1999 σε αθλητική ομοσπονδία ή αθλητική ένωση ή αθλητικό σωματείο που αποδεικνύεται με βεβαίωση αυτών.

Άρθρο 10

Σεμινάρια, διαλέξεις και ημερίδες επιμόρφωσης προπονητών

1. Οι προπονητές καλαθοσφαίρισης, οποιασδήποτε κατηγορίας, υποχρεούνται να παρακολουθούν τα σεμινάρια, διαλέξεις και ημερίδες επιμόρφωσης που οργανώνονται από τα αρμόδια όργανα.

2. Τα σωματεία οφείλουν να διευκολύνουν τους προπονητές τους, προκειμένου αυτοί να συμμετέχουν στις προαναφερόμενες εκδηλώσεις.

3. Η άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονητή ανακαλείται προσωρινά για μια αγωνιστική περίοδο, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, ύστερα από εισήγηση της Ε.Ο.Κ. ή του Σ.Ε.Π.Κ. εάν αυτός δεν παρακολούθησε ένα (1) τουλάχιστον από τα σεμινάρια που διοργανώνει ο Σ.Ε.Π.Κ. στη διάρκεια μιας τριετίας. Σε περίπτωση υποτροπής, η άδεια ανακαλείται οριστικά.

Άρθρο 11

Επιμόρφωση προπονητών

1. Η επιμόρφωση των Ελλήνων προπονητών καλαθοσφαίρισης τελεί υπό την εποπτεία της πολιτείας και υλοποιείται με τα επιμορφωτικά προγράμματα της Γ.Γ.Α., της Ε.Ο.Κ., των Τ.Ε.Φ.Α.Α. και του Σ.Ε.Π.Κ..

2. Για την οργάνωση επιμορφωτικών εκδηλώσεων (σεμινάριο, κάμπινγκ κτλ) από άλλους φορείς, πλην των στην παρ.1 του παρόντος άρθρου αναφερομένων (Γ.Γ.Α., Ε.Ο.Κ., Τ.Ε.Φ.Α.Α., Σ.Ε.Π.Κ.), προκειμένου αυτά να ενταχθούν στα αξιολογημένα σεμινάρια, απαιτείται προηγούμενη έγκριση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού χορηγούμενη στον φορέα κατόπιν αιτήσεως του. Η αίτηση υποβάλλεται στον Σ.Ε.Π.Κ. και διαβιβάζεται με τη γνώμη αυτού στο Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού.

3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση, για να εξετασθεί πρέπει να συνοδεύεται με λεπτομερές πρόγραμμα της διδακτέας ύλης, τα ονόματα των ομιλητών, καθώς και αποδεικτικό καταβολής ποσού των εκατόν πενήντα ευρώ (500 €) στο ταμείο του Σ.Ε.Π.Κ, το οποίο επιστρέφεται στον αιτούντα της διοργάνωσης των επιμορφωτικών εκδηλώσεων, σε περίπτωση μη εγκρίσεως της αιτούμενης εκδηλώσεως.

4. Κάθε διοργάνωση εκδηλώσεων επιμόρφωσης προπονητών από φορείς πλην των αναφερομένων στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου, πρέπει να προγραμματίζεται σε ημερομηνίες απέχουσες περισσότερο του ενός μηνός από το διεθνές σεμινάριο του Σ.Ε.Π.Κ. Υποβαλλόμενες αιτήσεις παροχής εγκρίσεως κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου, κατά παράβαση της παραγράφου αυτής απορρίπτονται.

Άρθρο 12

Τελικές- Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι άδειες άσκήσεως του επαγγέλματος του προπονητή καλαθοφαίρισης χωρίς διάκριση κατηγορίας που είχαν χορηγηθεί μέχρι ενάρξεως ισχύος του Ν.2725/1999, εξακολουθούν να ισχύουν για όλες τις κατηγορίες αγώνων καλαθοσφαίρισης και μετά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Όσοι προπονητές, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, είναι προπονητές σε κατηγορία ανώτερη από αυτήν που κατέχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος, οφείλουν να εναρμονιστούν εντός ενός (1) έτους για τους κατέχοντες Β' κατηγορία και εντός δύο (2) ετών για τους κατέχοντες Γ' Κατηγορία .

3. Οι άδειες άσκησης του επαγγέλματος προπονητή καλαθοσφαίρισης κάθε κατηγορίας που έχουν χορηγηθεί μέχρι τη δημοσίευση του Ν.3057/2002 εξακολουθούν να ισχύουν και μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (παρ. 5, άρθρο 136 του Ν. 2725/99 όπως τροπο-

πούηθηκε με την παράγραφο 14 του άρθρου 77 του Ν. 3057/2002).

4. Μέχρι τη λειτουργία της Εθνικής Σχολής Προπονητών του άρθρου 31 παρ. 4 του Ν.2725/1999, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού μπορεί με απόφαση και δαπάνες της να ιδρύει περιοδικές σχολές προπονητών. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται τα θέματα λειτουργίας των πιο πάνω σχολών, των προσόντων των υποψηφίων καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα (άρθρο 136 παρ. 6 του Ν. 2725/1999).Ειδικότερα, ιδρύονται και λειτουργούν Σχολές Προπονητών Γ', Β', και Α' Κατηγορίας από τη Γ.Γ.Α. που, αντίστοιχα, χορηγούν διπλώματα, με τα οποία παρέχεται το δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος μετά τη χορήγηση και της κατά νόμο άδειας, με τις κατωτέρω προϋποθέσεις:

Α) Για τη φοίτηση σε Σχολή Προπονητών Γ' κατηγορίας, ο υποψήφιος πρέπει:

α) Να έχει αριτιμέλεια σε βαθμό που δεν δημιουργεί πρόβλημα στη διδασκαλία της καλαθοσφαίρισης.

β) Να έχει ηλικία μεταξύ 25-40 ετών.

γ) Να είναι κάτοχος απολυτηρίου Λυκείου ή απολυτηρίου Γυμνασίου παλαιού τύπου ή άλλης ισότιμης σχολής.

δ) Να είχε ενεργό συμμετοχή, ως καλαθοσφαιριστής, σε Σωματεία οποιασδήποτε κατηγορίας για μια τουλάχιστον πενταετία την οποία βεβαιώνει η Ε.Ο.Κ. ή Ε.Σ.Κ.

Β) Για τη φοίτηση σε Σχολή προπονητών Β' Κατηγορίας, ο υποψήφιος πρέπει:

α) Να έχει αριτιμέλεια σε βαθμό που δεν δημιουργεί πρόβλημα στη διδασκαλία της καλαθοσφαίρισης.

β) Να έχει ηλικία μέχρι 45 ετών

γ) Να έχει Δίπλωμα Γ' Κατηγορίας και αντίστοιχη άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, το οποίο αποκτήθηκε τουλάχιστον προ ενός έτους.

δ) Να καταθέσει βεβαίωση της Ε.Ο.Κ. ή Ε.Σ.Κ. ότι άσκησε το επάγγελμα του προπονητή για ένα χρόνο ή να καταθέσει υπεύθυνη δήλωση προπονητού με άδεια Α' Κατηγορίας, ότι διατέλεσε συνεργάτης του στην προπόνηση συγκεκριμένης ομάδας για διάστημα ενός χρόνου.

ε) Να έχει παρακολουθήσει ένα (1) τουλάχιστον σεμινάριο προπονητών καλαθοσφαίρισης στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, τούτου διαπιστωμένου από σχετική βεβαίωση ή Δίπλωμα του οργανώσαντος το σεμινάριο φορέα.

Κατ' εξαίρεση των οριζομένων της παραγράφου αυτής περί φοίτησης σε σχολή προπονητών Β' κατηγορίας, δικαίωμα φοίτησης έχουν και οι απόφοιτοι ΤΕΦΑΑ που κατέχουν δευτερεύουσα ειδικότητα καλαθοσφαίρισης, εφ' όσον πληρούν τις προϋποθέσεις των περιπτώσεων Βα και Ββ της παρούσης παραγράφου.

Γ) Για τη φοίτηση σε Σχολή Προπονητών Α' Κατηγορίας ο υποψήφιος πρέπει:

α) Να έχει αρτιμέλεια σε βαθμό που δεν δημιουργεί πρόβλημα στη διδασκαλία της καλαθοσφαίρισης.

β) Να έχει ηλικία μέχρι 50 ετών

γ) Να είναι κάτοχος Διπλώματος Β' Κατηγορίας και αντίστοιχης άδειας ασκήσεως του επαγγέλματος της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, το οποίο αποκτήθηκε τουλάχιστο προ διετίας.

δ) Να καταθέσει βεβαίωση της Ε.Ο.Κ. ή Ε. Σ. Κ. ότι άσκησε το επάγγελμα του προπονητή για δύο χρόνια ή υπεύθυνα δήλωση προπονητού Α' Κατηγορίας, ότι διατέλεσε συνεργάτης του σε συγκεκριμένη ομάδα για δύο χρόνια

ε) Να έχει παρακολουθήσει δύο (2) τουλάχιστον σεμινάρια προπονητών μπάσκετ στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή ως προπονητής Β' Κατηγορίας.

Κατ' εξαίρεση των οριζομένων της ανωτέρω παραγράφου περί φοίτησης σε σχολή προπονητών Α' κατηγορίας, πρόσωπα τα οποία ως καλαθοσφαιριστές προσέφεραν εξαιρετες υπηρεσίες και συνεπλήρωσαν ως μέλη της Εθνικής Ομάδας Ανδρών ή Γυναικών 50 τουλάχιστον συμμετοχές για τους άνδρες και 25 για τις γυναίκες, δικαιούνται να συμμετάσχουν απ' ευθείας σε Σχολές Προπονητών Α' κατηγορίας, εφ' όσον πληρούν τις προϋποθέσεις των περιπτώσεων Γα και Γβ της παρούσης παραγράφου.

Ακροτελεύτια Διάταξη

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 2005

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό, αν όχι αποκλεισμό, της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών- πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά, κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ, της ΕΦΠ, των πειθαρχικών οργάνων, των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π. . Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

1. Α.Σ.Ε.Α.Δ. 1/2006 (Τμήμα Β)

Πρόεδρος: Νικόλαος Διακονικολάου

Μέλη: Ανδρέας Ξένος, Ελένη Παπαδοπούλου, Μαρουσώ Καλαντζή

Εισηγητής: Στέφανος Στεφανόπουλος

**Ανήλικος αθλητής -
Ηθική και ψυχολογική διάσταση σωματείου και αθλητή -
Μη παροχή στοιχειώδους οικονομικής στήριξης σε αθλητή -
Αδιαφορία σωματείου για επιδόσεις αθλητή -
Υπαιτιότητα σωματείου -
Σπουδαίος λόγος για την μεταγραφή του αθλητή.**

Με τις διατάξεις του Κανονισμού εγγραφών – μεταγραφών της Κ.Ο.Ε., ο οποίος εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 33 παρ. 3 του Ν. 2725/99 ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, οι προϋποθέσεις χορήγησης μεταγραφών. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι η μεταγραφή αθλητή στο άθλημα της κολύμβησης επιτρέπεται μόνο με τη συγκατάθεση του σωματείου (με ελεύθερη μεταγραφή ή με αποδέσμευση) στο οποίο ανήκει ο ενδιαφερόμενος αθλητής, και μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται μεταγραφή αυτού, χωρίς τη συναίνεση του σωματείου στο οποίο ανήκει, εφόσον συντρέχουν οι από τις πιο πάνω διατάξεις απαιτούμενες προϋποθέσεις (διετής απραξία, μετοίκηση κ.λ.π.).

Περαιτέρω από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος η οποία κατοχυρώνει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου σε συνδυασμό με τη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 16 η οποία προστατεύει τον αθλητισμό, προκύπτει ότι ο αθλητής έχει κατ' αρχήν το δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα το αθλητικό σωματείο της προτίμησής του. Περιορισμοί στις εγγραφές και μεταγραφές αθλητών από σωματείο σε σωματείο μπορούν να τεθούν μόνο αν δικαιολογούνται από λόγους αναγόμενους στην προστασία του αθλητισμού ή γενικότερα από λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν είναι υπέρμετροι.

Στην προκειμένη περίπτωση από τα επικαλούμενα και νόμιμα προσκομιζόμενα έγγραφα μεταξύ των οποίων και η υπ' αριθ. 12221/8-12-2005 ένορκη

βεβαίωση της Συμβολαιογράφου Λαμίας, Θ. Π., τους ισχυρισμούς που αναπτύχθηκαν από τον παριστάμενο πληρεξούσιο δικηγόρο των προσφευγόντων και του προσθέτως παρεμβαίνοντος, καθώς και από το έγγραφο υπόμνημα που κατατέθηκε, προέκυψε ότι η σχέση της ανωτέρω αθλήτριας, ανήλικης κόρης των προσφευγόντων με το σωματείο Ν.Α.Ο.Λ. έχει διαταραχθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε ηθικά και ψυχολογικά καθίσταται αδύνατη η παραμονή της στο σωματείο αυτό. Ειδικότερα: το σωματείο Ν.Α.Ο.Λ. που διατηρεί μόνο το τμήμα κολύμβησης, στη δύναμη του οποίου ανήκει και η ανήλικη κόρη των προσφευγόντων, τα τρία (3) τελευταία χρόνια υπολειτουργεί και μετά τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου 2004-05 βρίσκεται σε σημείο ουσιαστικής διάλυσης, λόγω των συνεχών διενέξεων και αντιπαραθέσεων των μελών του Διοικητικού του Συμβουλίου. Λόγω της κατάστασης αυτής πολλά από τα μέλη του Δ.Σ. παραιτήθηκαν και ήδη το σωματείο αυτό εξαιτίας της έλλειψης εκλεγμένης διοίκησης, διοικείται από μέλη προσωρινής διοίκησης, που διορίστηκαν με την υπ' αριθ. 5/18-1-2005 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας, εκ των οποίων μάλιστα τα πέντε (5) μέλη παραιτήθηκαν, χωρίς να ζητηθεί από το αρμόδιο Δικαστήριο η αντικατάστασή τους και η συμπλήρωση της προσωρινής διοίκησης, με συνέπεια να στερείται νόμιμη διοίκησης. Έτσι επιδεικνύει αδιαφορία για την επίδοση των αθλητών του, με αποτέλεσμα πολλοί απ' αυτούς, απογοητευμένοι απεχώρησαν και μεταγράφηκαν σε άλλα σωματεία και άλλοι διέκοψαν οριστικά την αθλητική τους αυτή δραστηριότητα. Πιο συγκεκριμένα προέκυψε ότι το εν λόγω σωματείο «Ν.Α.Ο.Λ.» τα δύο (2) τελευταία χρόνια δεν παρείχε στους αθλητές- αθλήτριές του τη στοιχειώδη οικονομική υποστήριξη για την άθλησή τους και τη συμμετοχή τους σε αγώνες, με συνέπεια οι γονείς των ανηλίκων αθλητών – αθλητριών, μεταξύ των οποίων και οι προσφεύγοντες, να υποβάλλονται συχνά σε σημαντικές δαπάνες. Ιδιαίτερα δεν φρόντιζε για τη θεώρηση των δελτίων υγείας των αθλητών – αθλητριών του, προκειμένου να συμμετάσχουν σε αγώνες και προπονήσεις, ούτε και κατέβαλε τα χρήματα για τις αναγκαίες ιατρικές εξετάσεις, τα οποία τελικά αναγκαζόταν να καταβάλουν οι γονείς των αθλητών. Επίσης δεν κατέβαλε τα έξοδα, που υποχρεούτο, για επίσημους αγώνες της ανήλικης κόρης των προσφευγόντων, εκτός Λαμίας, για μετακίνηση, διαμονή και διατροφή της, τα οποία αναγκάστηκαν να καλύψουν οι τελευταίοι. Δεν παρείχε επίσης τα απαιτούμενα για προπονήσεις και αγώνες

αθλητικά υλικά (μαγιό, φόρμες, μπουρνούζια, τσάντες, κ.λ.π. είδη προπόνησης), με αποτέλεσμα τα υλικά αυτά να αγοράζουν οι προσφεύγοντες γονείς με δικές τους δαπάνες, επιπλέον τον περασμένο χειμώνα δεν απέδωσε στους αθλητές του σαράντα (40) αθλητικές τσάντες, που είχε λάβει ως δωρεά, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των γονέων και του προπονητή. Στους επίσημους αγώνες ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΑ 2005 που έγιναν στη Λάρισα τον Απρίλιο 2005 ο πρώην πρόεδρος του σωματείου και μέλος της προσωρινής διοίκησης Β. Κ., κατακράτησε αδικαιολόγητα τα δελτία αθλητικής ιδιότητας και υγείας των αθλητών-τριών και δεν τους επιτράπηκε η συμμετοχή τους στους αγώνες αυτούς από τους υπευθύνους της διοργάνωσής τους. Τους επιτράπηκε τελικά μετά από τηλεφωνική παρέμβαση εκπροσώπου της Κ.Ο.Ε. Το ίδιο έγινε και στους επίσημους αγώνες «ΝΙΟΒΕΙΑ 2005» στη Θεσσαλονίκη, οπότε και πάλι με παρέμβαση της Κ.Ο.Ε., επιτράπη η συμμετοχή των αθλητών-τριών, χωρίς να έχουν προσκομιστεί τα δελτία υγείας τους, τα οποία, όπως εκτέθηκε αδικαιολόγητα κατακρατούσε ο πρόεδρος. Εκτός αυτών το ίδιο εν λόγω σωματείο, προφανώς, με σκοπό να δυσχεράνει το μεταγραφικό δικαίωμα της ανήλικης κόρης των προσφευγόντων, χωρίς να προβεί σε ιατρική εξέτασή της προς διαπίστωση της υγείας της και χωρίς η τελευταία να έχει οποιαδήποτε επαφή μαζί του, δήλωσε τη συμμετοχή της σε αγωνίσματα στους επίσημους αγώνες της Κ.Ο.Ε. «Ημερίδα Πρόκρισης Σειράς Αγώνων Grand Prix», στις 5-6/11/2005, η οποία έγινε στο Καρπενήσι και που διοργάνωσε η Περιφερειακή Επιτροπή Κολύμβησης Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας – Εύβοιας, κατ' εξουσιοδότηση της Κ.Ο.Ε. Κατά τη διεξαγωγή των αγώνων αυτών και χωρίς να λάβει μέρος η ανήλικη αθλήτρια, κόρη των προσφευγόντων, δόθηκε προς εκφώνηση το όνομά της για να αγωνιστεί, προκαλώντας έτσι δυσμενή εντύπωση για την αθλήτρια σε άλλους αθλητές, παράγοντες και φιλάθλους ότι ήταν απύσχα.

Με βάση τα ανωτέρω περιστατικά αποδεικνύεται προδήλως, ότι έχουν διαταραχθεί σοβαρά χωρίς υπαιτιότητα της αθλήτριας Α. Σ., οι σχέσεις αυτής και του αθλητικού της σωματείου και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται, αν όχι αδύνατη, οπωσδήποτε όμως έντονα προβληματική η παραμονή της στο σωματείο αυτό και παράλληλα επιζήμια για την ίδια και το άθλημα της κολύμβησης. Και τούτο γιατί η τυχόν παραμονή της μετά βεβαιότητας θα αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα για την αθλητική της εξέλιξη. Υφίσταται

λοιπόν σπουδαίος λόγος που επιβάλλει τη μεταγραφή της ανωτέρω αθλήτριας στο σωματείο «Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας», στο οποίο θέλει να συνεχίσει απρόσκοπτα την άθλησή της και το οποίο θέλει να την εντάξει στο αθλητικό δυναμικό του. Η άρνηση του σωματείου Ν.Α.Ο.Λ. να συναινέσει στη μεταγραφή της εν λόγω αθλήτριας δεν είναι δικαιολογημένη, όπως ορθά έκρινε και η μειοψηφία των δύο μελών της Επιτροπής Μεταγραφών, τα οποία τάχθηκαν σαφώς υπέρ της μεταγραφής της αθλήτριας.

Κατά συνέπεια η αίτηση των προσφευγόντων περί μεταγραφής της ανήλικης κόρης τους έπρεπε να γίνει δεκτή από την Επιτροπή Μεταγραφών της καθείς η προσφυγή Κ.Ο.Ε. Επομένως πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη καθώς και η υπέρ των προσφευγόντων πρόσθετη παρέμβαση του σωματείου «Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας». Στη συνέχεια, αφού ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εγκριθεί η μεταγραφή της ανήλικης αθλήτριας από το σωματείο «Ναυτικός Αθλητικός Όμιλος Λαμίας» στο σωματείο «Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας» και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στους προσφεύγοντες (άρθρο 126 παρ. 1 Ν. 2725/99, όπως τούτο ισχύει σήμερα).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει την προσφυγή και την πρόσθετη υπέρ των προσφευγόντων παρέμβαση του σωματείου «Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας».

Δέχεται την προσφυγή και την πρόσθετη υπέρ των προσφευγόντων παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 15/3-11-2005 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Κ.Ο.Ε.), που επικύρωσε την υπ' αριθ. 971/2-11-2005 απόφαση της Επιτροπής Μεταγραφών της Κ.Ο.Ε., με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των προσφευγόντων περί μεταγραφής της ανήλικης κόρης τους

Εγκρίνει τη μεταγραφή της αθλήτριας κόρης των προσφευγόντων από τον «Ναυτικό Αθλητικό Όμιλο Λαμίας» στο σωματείο «Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας».

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στους καταθέσαντες.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 21/12/2005 και δημοσιεύτηκε στις 10/1/2006.

2. Α.Σ.Ε.Α.Δ. 136/2005 (Τμήμα Γ)**Πρόεδρος:** Γεώργιος Μπαλατσός**Μέλη:** Βασίλειος Καπελούζος, Τριανταφύλλη Δρακοπούλου, Μαρία Γκανέ**Εισηγητής:** Σταύρος Καρνέζης

**Επιβολή ποινών για πράξεις βίας στα γήπεδα -
Αντικειμενική ευθύνη σωματίου σωρευτική επιβολή προστίμου
και διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για πράξεις τελεσθείσες
μετά την ψήφιση του Ν.3372/2005**

Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, το προσφεύγων αθλητικό σωματείο με την επωνυμία «Α.Σ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ» ζητά να ακυρωθεί ή, άλλως, να μεταρρυθμιστεί η 84/31.10.2005 απόφαση του Μονομελούς Δικαιοδοτικού Οργάνου της Ομοσπονδίας Χειροσφαίρισης Ελλάδος (Ο.Χ.Ε.), με την οποία επιβλήθηκε εις βάρος του σωρευτικώς η ποινή της διεξαγωγής χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) δύο (2) αγωνιστικών συναντήσεων με γηπεδούχο το προσφεύγων καθώς και πρόστιμο τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, για παράβαση των διατάξεων του Πειθαρχικού δικαίου της Ο.Χ.Ε. και της αθλητικής νομοθεσίας (άρθρα 41 Ζ παρ. 1, 3 περ. γ', 41 ΣΤ παρ. 2 περ. α', 120 ν. 2725/1999).

Επειδή, κατ' άρθρο 121 παρ. 1 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει ύστερα από την τροποποίησή του με τα άρθρα 41 ν. 3057/2002 και 10 του ν. 3262/2004, «οι αποφάσεις του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου προσβάλλονται με προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Συμβουλίου Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (Α.Σ.Ε.Α.Δ.)... στις εξής περιπτώσεις: α)... β) όταν επιβάλλουν ποινές τέλεσης αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) σε σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. γ)... δ)... ε) όταν επιβάλλουν πρόστιμο τουλάχιστον 5.000 ευρώ». Σύμφωνα με την κρατούσα στο Συμβούλιο (Α.Σ.Ε.Α.Δ.) νομολογία ο αποκλεισμός της προσφυγής στην ανωτέρω ε' περίπτωση της επιβολής προστίμου κατωτέρου των 5.000 ευρώ, αναφέρεται μόνο στην περίπτωση που με την προσφυγή προβάλλονται λόγοι ουσιαστικοί κατά της προσβαλλόμενης απόφασης και όχι στην περίπτωση που προβάλλονται κατ' αυτής λόγοι νομιμότητας (Ολ. Α.Σ.Ε.Α.Δ. 203/1990, 40/1995, 26/2003). Στην προκειμένη περίπτωση, η κρινόμενη προσφυγή ασκείται παραδεκτώς και κατά το σκέλος του προστίμου των 3.000 ευρώ, καθόσον μ' αυτή προβάλλονται λόγοι εφαρμογής

από την προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένου νομικού καθεστώτος. Με τα δεδομένα αυτά και ενόψει του ότι η προσφυγή έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και σύμφωνα με τις λοιπές νόμιμες διατυπώσεις πρέπει να γίνει τυπικώς δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατά το ουσιαστικό της περιεχόμενο.

Επειδή, στην παράγραφο 7 του Κεφαλαίου Δ' του Γενικού Κανονισμού (Πειθαρχικό Δίκαιο) της Ομοσπονδίας Χειροσφαίρισης Ελλάδος (Ο.Χ.Ε.) ορίζεται ότι: «Στην περίπτωση κατά την οποία εκ μέρους αθλητών ή συνοδών η διοικητικών παραγόντων ή φιλάθλων κάποιου σωματείου δημιουργηθούν επεισόδια που στρέφονται κυρίως κατά των διαιτητών, κριτών, γυμνασιαρχών, παικτών ή παραγόντων αντιπάλου ομάδος, δυσφημιστικά για το άθλημα και εκ των οποίων προήλθε... διασάλευση της τάξεως κατά τους αγώνες (εισβολή στον αγωνιστικό χώρο φιλάθλων, συμπλοκή μεταξύ φιλάθλων ή φιλάθλων και αθλητών ή παραγόντων), το υπαίτιο σωματείο καλείται σε απολογία και τιμωρείται με ποινές από έγγραφη επίπληξη μέχρι αποκλεισμού του γηπέδου του έως και έξι (6) αγωνιστικές ημέρες ή και με αφαίρεση μέχρι και 6 βαθμών από την τρέχουσα βαθμολογία...».

Περαιτέρω, στο άρθρο 41 ΣΤ παρ. 2 περ. α' του ν. 2725/1999, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: «Με φυλάκιση... τιμωρείται όποιος χωρίς δικαίωμα από το νόμο... εισέρχεται με σκοπό τη διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του αγώνα ή την πρόκληση επεισοδίων... κατά τη διάρκεια αθλητικής συνάντησης... στον αγωνιστικό χώρο ή στο χώρο των αποδυτηρίων των αθλητών και των διαιτητών.

Εξάλλου, στο άρθρο 41 Ζ παρ. 3 περίπ. γ' του ίδιου ανωτέρω νόμου, όπως η περίπτωση αυτή (γ') αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3372/2005 (ΦΕΚ Α' 187) και ισχύει από 2.8.2005 κατ' άρθρο 3 αυτού, ορίζονται τα εξής: «Για τις παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 41 έως 41 ΣΤ του παρόντος νόμου επιβάλλεται: α)... γ) σε αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. η διεξαγωγή αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) μιας ή περισσότερων αγωνιστικών συναντήσεων με γηπεδούχο το υπαίτιο αθλητικό σωματείο και πρόστιμο για τα αθλητικά σωματεία τουλάχιστον 3.000 ευρώ..... Ειδικά για την περίπτωση δημιουργίας επεισοδίων από φιλάθλους αθλητικού σωματείου Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. επιβάλλεται η ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) για μια ή περισσότερες αγωνιστικές συναντήσεις με γηπεδούχο το υπαίτιο αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε.

ή Τ.Α.Α. και πρόστιμο ως εξής: i) Για κάθε συμπεριφορά βίας και ιδίως για περιορισμένης εκτάσεως επεισόδια (ρίψη αντικειμένων στον αγωνιστικό χώρο..., υβριστικά συνθήματα, που απευθύνονται εναντίον των διαγωνιζομένων ομάδων και των συντελεστών των αγώνων) επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) τουλάχιστον για μία (1) αγωνιστική ή πρόστιμο: Από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ έως δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για τις ομάδες της Α΄ Εθνικής Κατηγορίας ποδοσφαίρου ή της Α1 Εθνικής Κατηγορίας των λοιπών ομαδικών αθλημάτων».

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από την εκτίμηση των στοιχείων της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε εις βάρος του προσφεύγοντος σωματείου σωρευτικώς η ποινή της διεξαγωγής χωρίς θεατές δύο (2) αγωνιστικών συναντήσεων με γηπεδούχο το ίδιο καθώς και πρόστιμο 3.000 ευρώ, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 Ζ παρ. 3 περίπτωση γ΄ του ν. 2725/1999, όπως η τελευταία αυτή περίπτωση γ΄ ίσχυε πριν από την αντικατάστασή της με την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του ν. 3372/2005, με την αιτιολογία ότι στον αγώνα χειροσφαίρισης που διεξήχθη την 19.10.2005 στο γήπεδο Δ.Α.Κ. «Φιλίππειο» της Βέροιας μεταξύ του προσφεύγοντος σωματείου «Α.Σ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ» και του σωματείου «ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ Α.Σ. ΒΥΡΩΝΟΣ» για το πρωτάθλημα της Α1 Εθνικής Κατηγορίας ανδρών, δημιουργήθηκαν επεισόδια από φιλάθλους του προσφεύγοντος τα οποία δυσφημούν το άθλημα της χειροσφαίρισης και εξαιτίας των οποίων επήλθε διασάλευση της τάξης του αγώνα με υπαίτιο το προσφεύγον. Ειδικότερα, λήφθηκε υπόψη ότι σύμφωνα με το φύλλο αγώνα και την από 20.10.05 έκθεση του κομισαρίου του αγώνα Φωτίου Καραβοναραΐδη, παλαιοί αθλητές του προσφεύγοντος και φιλάθλοι επέδειξαν υβριστική συμπεριφορά προς τους διαιτητές Νικόλαο Κανελλάκη και Αλέξανδρο Μεντζελόπουλο, απευθύνοντας σ' αυτούς τις φράσεις «γαμώ το μουνί της μάνας σας, γαμώ την Πάτρα, είστε πούστηδες και θα σας γαμήσουμε». Στη συνέχεια, στο 58΄ του αγώνα, σε σφύριγμα των διαιτητών οι φιλάθλοι του προσφεύγοντος σωματείου εισήλθαν στον αγωνιστικό χώρο μετά δε τη λήξη του παιχνιδιού και ενώ οι διαιτητές αποχωρούσαν για τα αποδυτήρια, φιλάθλος της γηπεδούχου, απευθυνόμενος στο διαιτητή Αλέξανδρο Μεντζελόπουλο του είπε «ρε καραγκιόζη, ήρθα εδώ για να σε πλακώσω». Τέλος, για την επιβολή των ανωτέρω ποινών, εκτιμήθηκαν το υπ' αριθμ. 1003/20/15-α΄/26.10.2005 έγγραφο του διοικητή του Α.Τ. Βέροιας καθώς και η έγγραφη απολογία του προσφεύγοντος.

Ήδη, το προσφεύγον, με την κρινόμενη προσφυγή υποστηρίζει ότι η προβαλλόμενη απόφαση δεν εκτίμησε ορθά το αποδεικτικό υλικό, καθόσον δεν αξιολόγησε την αναφορά του αστυνομικού διευθυντή του Α.Τ. Βέροιας, σύμφωνα με την οποία δεν διαπιστώθηκε από τα όργανα του τμήματος κάποιο γεγονός από τα αναγραφόμενα στο φύλλο αγώνος και κατ' ουσίαν θεώρησε την αναφορά αυτή ως βεβαιούσα ψευδή γεγονότα. Ο ισχυρισμός όμως αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Και τούτο, διότι αφενός η προαναφερθείσα αναφορά λήφθηκε υπόψη από το δικαιοδοτικό όργανο και αφετέρου η αναφορά αυτή δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά αλλά μ' αυτή διατυπώνεται η αξιολογική κρίση ότι «ουδεμία αντιαθλητική συμπεριφορά από αυτές που περιλαμβάνονται στην αθλητική νομοθεσία, εκδηλώθηκε από αθλητές, προπονητές, φιλάθλους, αθλητικούς παράγοντες πωιν, μετά και κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου αγώνα». Η αξιολογική αυτή κρίση όμως δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο απόδειξης, γιατί δεν παρατίθενται τα στοιχεία της αντιαθλητικής συμπεριφοράς προκειμένου αυτά να κριθούν από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα ως καταλαμβανόμενα ή μη από την αθλητική νομοθεσία. Με τα δεδομένα αυτά, η κρίση του μονομελούς δικαιοδοτικού οργάνου της Ο.Χ.Ε. περί επιδειξέως από φιλάθλους του προσφεύγοντος υβριστικής συμπεριφοράς προς τους συντελεστές του συγκεκριμένου αγώνα διαιτητές, στηριχθείσα στο φύλλο αγώνα και την έκθεση του παρατηρητή, είναι νόμιμη, απορριπτόμενων όσων αντιθέτων υποστηρίζονται από το προσφεύγον.

Περαιτέρω, ως προς το ύψος της ποινής που επιβλήθηκε (διεξαγωγή κλεισμένων των θυρών για δύο (2) αγωνιστικές συναντήσεις με γηπεδούχο το προσφεύγον σωματείο), το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη το είδος και την έκταση των επεισοδίων (εισβολή στον αγωνιστικό χώρο, υβριστικά συνθήματα) καθώς και τη σοβαρότητα και τις συνθήκες τέλεσής τους, κρίνει ότι η επιβληθείσα ποινή είναι εύλογη και προσήκουσα.

Τέλος, κατά τον κρίσιμο χρόνο διάπραξης των παραβάσεων (19.10.2005), ίσχυε η διάταξη της περ. γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 41 Ζ του ν. 2725/99 όπως είχε αντικατασταθεί με την παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3372/2005 (από 2.8.2005), σύμφωνα με την οποία οι ποινές της διεξαγωγής του αγώνα χωρίς θεατές και του προστίμου των 5.000 ως 15.000 ευρώ για ομάδες Α1 Εθνικής Κατηγορίας επιβάλλονται διαζευκτικώς και όχι σωρευτικώς. Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι νόμιμη η ποινή του προστίμου των 3.000

ευρώ που επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το βάσιμο σχετικό λόγο της κρινόμενης προσφυγής.

Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, να μεταρρυθμιστεί αναλόγως η προσβαλλόμενη απόφαση και να επιστραφεί το παράβολο που κατατέθηκε στο προσφεύγον σωματείο κατ' άρθρο 126 παρ. 1 του ν. 2725/1999.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται εν μέρει την προσφυγή.

Μεταρρυθμίζει την 84/31.10.2005 απόφαση του Μονομελούς Δικαιοδοτικού Οργάνου της Ομοσπονδίας Χειροσφαίρισης Ελλάδος, κατά το μέρος που αφορά την επιβολή του προστίμου.

Διαγράφει το επιβληθέν με την ανωτέρω απόφαση πρόστιμο των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου στο προσφεύγον σωματείο.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 8/12/2005 και δημοσιεύτηκε στις 16/12/2005.

3. Α.Σ.Ε.Α.Δ. 142/2005 (Τμήμα Β)

Πρόεδρος: Νικόλαος Διακονικολάου

Μέλη: Ανδρέα Ξένο, Στέφανο Στεφανόπουλο και Μαρουσώ Καλαντζή

Εισηγήτρια: Ελένη Παπαδοπούλου

Ανήλικος αθλητής -

Μη παροχή στοιχειώδους οικονομικής στήριξης σε αθλητή -

Μη προσκόμιση δελτίων υγείας για την συμμετοχή σε αγώνες -

Έλλειψη διοίκησης σωματείου-Υπαιτιότητας σωματείου -

Σπουδαίος λόγος για την μεταγραφή του αθλητή.

**Πρόσθετη παρέμβαση ενδιαφερομένου για την μεταγραφή σωματείου -
έννομο συμφέρον.**

Με την υπό κρίση προσφυγή οι προσφεύγοντες γονείς του ανήλικου παιδιού τους Μ. Ζ. στο οποίο έχουν τη γονική μέριμνα και που είναι αθλήτρια της

κολύμβησης του αθλητικού σωματείου με την επωνυμία Ναυτικός Αθλητικός Όμιλος Λαμίας (ΝΑΟΛ) ζητούν να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη με αριθμ. 15/ 3-11-2005 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδας (Κ.Ο.Ε.) που επικύρωσε τη με αριθμό 974/ 1-11-2005 απόφαση της Επιτροπής Μεταγραφών της Κ.Ο.Ε., με την οποία απορρίφθηκε με πλειοψηφία 3-2 η αίτησή τους για τη μεταγραφή του παιδιού τους από το ανωτέρω σωματείο σε εκείνο με την επωνυμία Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας, για τους λόγους που διαλαμβάνονται στην προσφυγή.

Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της προσφυγής, αφού προσβάλλεται απόφαση του Δ.Σ. της Αθλητικής Ομοσπονδίας (αρ. 124 α του Ν. 2725/99 όπως ισχύει). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή η προσφυγή και να εξεταστεί η ουσιαστική βασιμότητά της, μολονότι δεν παρίσταται η καθείς η προσφυγή, αφού αυτή έχει κληθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα για να παρασταθεί.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο ασκήθηκε παραδεκτά πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των προσφευγόντων, του σωματείου με την επωνυμία Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας το οποίο επικαλέστηκε το πρόδηλο έννομο συμφέρον του να γίνει δεκτή η προσφυγή και να εγκριθεί η σ' αυτό μεταγραφή της ανωτέρω αθλήτριας. Η πρόσθετη αυτή παρέμβαση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και περαιτέρω συνεκδικαζόμενη με την προσφυγή να εξεταστεί κατά την ουσία της.

Με τις διατάξεις του κανονισμού εγγραφών – μεταγραφών της Κ.Ο.Ε. ο οποίος εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 33 παρ. 3 του Ν. 2725/99 ορίστηκαν μεταξύ άλλων, οι προϋποθέσεις χορήγησης μεταγραφών. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι η μεταγραφή αθλητή στο άθλημα της κολύμβησης επιτρέπεται μόνο με τη συγκατάθεση του σωματείου (με ελεύθερη μεταγραφή ή με αποδέσμευση) στο οποίο ανήκει ο ενδιαφερόμενος αθλητής, και μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η μεταγραφή αυτού, χωρίς τη συναίνεση του σωματείου στο οποίο ανήκει, εφόσον συντρέχουν οι από τις πιο πάνω διατάξεις απαιτούμενες προϋποθέσεις (διετής απραξία, μετοίκηση κ.λ.π.).

Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος η οποία κατοχυρώνει την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου σε συνδυασμό με τη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 16 η οποία προστατεύει

τον αθλητισμό, προκύπτει ότι ο αθλητής έχει κατ' αρχή το δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα το αθλητικό σωματείο της προτίμησής του. Περιορισμοί στις εγγραφές και μεταγραφές αθλητών από σωματείο σε σωματείο μπορούν να τεθούν μόνο αν δικαιολογούνται από λόγους αναγόμενους στην προστασία του αθλητισμού ή γενικότερα από λόγους δημοσίου συμφέροντος και δεν είναι υπέρμετροι.

Στην προκειμένη περίπτωση από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα, μεταξύ των οποίων και η υπ' αριθμ. 12221/ 8-12-2005 ένορκη βεβαίωση στη Συμ/φο Λαμίας Θ. Π. των μαρτύρων Αθανασίου Καραμήτρου και Παρασκευής Χατζηπαυλίδη, τους ισχυρισμούς που αναπτύχθηκαν προφορικά από τον παριστάμενο πληρεξούσιο δικηγόρο και το κατατεθέν έγγραφο υπόμνημα, προέκυψε ότι το σωματείο δεν παρείχε οικονομική στήριξη στην ανωτέρω αθλήτρια στο πλαίσιο της αθλητικής της προσπάθειας, με αποτέλεσμα να καταβάλει εξ ιδίων χρήματα για ιατρικές εξετάσεις προς πιστοποίηση της υγείας της και στη συνέχεια θεώρηση του δελτίου υγείας, για έξοδα σε επίσημους αγώνες (μετακίνησης, διαμονής, διατροφής) και απόκτηση των απαραίτητων αθλητικών υλικών.

Στους επίσημους αγώνες ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΑ 2005 στη Λάρισα, τον Απρίλιο 2005, που διοργάνωσε ο Ν. Ο. Λάρισας κατ' αρχήν δεν επιτράπηκε η συμμετοχή των αθλητών και αθλητριών κολύμβησης του Ν.Α.Ο.Λ. στους αγώνες από τους υπεύθυνους των αγώνων, για μη προσκόμιση των δελτίων αθλητικής ιδιότητας και υγείας τους, τα οποία κατακρατούσε ο πρώην πρόεδρος και μέλος της προσωρινής διοίκησης του Ν.Α.Ο.Λ. κ. Β. Κ. και τελικά επιτράπηκε η συμμετοχή των παιδιών με τηλεφωνική παρέμβαση εκπροσώπου της Κ.Ο.Ε. Το ίδιο συνέβη στους επίσημους αγώνες «ΝΙΟΒΕΙΑ 2005» στη Θεσ/νίκη, όπου με παρέμβαση πάλι της Κ.Ο.Ε. αγωνίστηκαν οι αθλητές χωρίς να έχουν προσκομιστεί τα δελτία υγείας τους, που δεν τα έδωσε ο πρόεδρος.

Στους επίσημους αγώνες κολύμβησης της Κ.Ο.Ε. «Ημερίδα πρόκρισης Σειράς Αγώνων Grand Prix» στις 5-6/11/2005, η οποία διεξήχθη στο Καρπενήσι και που διοργάνωσε η Περιφερειακή Επιτροπή Κολύμβησης Α. Στερεάς Ελλάδας – Εύβοιας, κατ' εξουσιοδότηση της Κ.Ο.Ε., ο Ν.Α.Ο.Λ. προσχηματικά, χωρίς να προβεί σε ιατρική εξέταση προς διαπίστωση της υγείας της ανωτέρω αθλήτριας και την κατά νόμο θεώρηση του δελτίου υγείας της, δήλωσε τη συμμετοχή της σε αγωνίσματα και εκφωνήθηκε από τη Γραμματεία

των αγώνων το όνομά της, χωρίς να λάβει μέρος, προκαλώντας έτσι δυσμενή εντύπωση για το παιδί, μειωτική του προσώπου του σε αθλητές, παράγοντες και φιλάθλους, ότι ήταν απόν. Περαιτέρω, δεν υφίσταται διοίκηση στο Ν.Α.Ο.Λ. και το τμήμα κολύμβησης από την έναρξη της νέας κολυμβητικής περιόδου 2005 δεν προπονείται. Από τα εννέα μέλη της προσωρινής του διοίκησης που διορίστηκε με την υπ' αριθμ. 5/18-1-2005 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας τα πέντε μέλη παραιτήθηκαν, χωρίς να ζητηθεί από το Δικαστήριο αντικατάστασής τους και εκπλήρωση της προσωρινής διοίκησης, προκειμένου να ενδιαφερθεί για τα αθλητικά θέματα του σωματείου. Με βάση τα πιο πάνω πραγματικά περιστατικά το Συμβούλιο κρίνει ότι έχει με υπαιτιότητα του σωματείου διαταραχθεί η σχέση συνεργασίας και εμπιστοσύνης της αθλήτριας προς αυτό, και ότι η περαιτέρω παραμονή της στις τάξεις του θα αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα για την αθλητική της εξέλιξη. Ο σοβαρός αυτός λόγος δικαιολογεί τη μεταγραφή της αθλήτριας και καθιστά καταχρηστική της απόρριψη του σχετικού αιτήματος των γονέων της.

Κατά συνέπεια η αίτηση των προσφευγόντων περί μεταγραφής της ανήλικης αθλήτριας έπρεπε να γίνει δεκτή από την Επιτροπή Μεταγραφών της καθής η προσφυγή Κ.Ο.Ε. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη καθώς και η υπέρ των προσφευγόντων πρόσθετη παρέμβαση του σωματείου Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας. Στη συνέχεια, αφού ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εγκριθεί η μεταγραφή της ανήλικης αθλήτριας από το σωματείο Ναυτικός Αθλητικός Όμιλος Λαμίας (Ν.Α.Ο.Λ.) στο σωματείο Αθλητικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας, και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στους προσφεύγοντες (αρ. 126 παρ. 1 του Ν. 2725/99, όπως ισχύει σήμερα).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει την προσφυγή και την πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των προσφευγόντων του Αθλητικού Ομίλου Πρωτέα Λαμίας.

Δέχεται την προσφυγή και την πρόσθετη υπέρ των προσφευγόντων παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 15/3-11-2005 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Κ.Ο.Ε.) που επικύρωσε την υπ' αριθμ. 974/ 1-11-2005 απόφαση της Επιτροπής Μεταγραφών της Κ.Ο.Ε.

με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των προσφευγόντων περί μεταγραφής της ανήλικης αθλήτριας Μ. Ζ.

Εγκρίνει τη μεταγραφή της αθλήτριας Μ. Ζ., κόρης των προσφευγόντων από το σωματείο Ναυτικός Αθλητικός Όμιλος Λαμίας (Ν.Α.Ο.Λ.) στο σωματείο Αθλητικός Ναυτικός Όμιλος Πρωτέας Λαμίας.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στους καταθέσαντες.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 21-12-2005 και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στις 27-12-2005.

4. Τ.Δ.Ο. ΕΠΑΕ Θεσ/νίκης 32/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Νάστας,

Μέλη: Γεώργιος Ευστρατιάδης, Απόστολος Νιτούρας.

Υβριστικά συνθήματα -

Ρίψη αντικειμένων, πριν και κατά τη διάρκεια του αγώνα.

Πειθαρχική ευθύνη της Π.Α.Ε. για την συμπεριφορά των οπαδών της

Κατά τη διάταξη του άρθρου 41 Ζ' παρ. 3 εδ. γ' περ. ι του Ν. 2725/1999, όπως η παρ. 3 αυτού, που είχε συμπληρωθεί με το άρθρο 8 παρ. 15 εδ. ιδ' του Ν. 3207/2003 (ΦΕΚ Α' 302/24.12.2003), αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 3262/2004 (ΦΕΚ Α' 173/15.9.2004) και όπως το εδ. γ' αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 4 του Ν. 3372/2005 (ΦΕΚ Α' 187/2005), «...ειδικά για την περίπτωση δημιουργίας επεισοδίων από φιλάθλους αθλητικού σωματείου Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. επιβάλλεται.....: ι) Για κάθε συμπεριφορά βίας και ιδίως για περιορισμένης εκτάσεως επεισόδια (ρίψη αντικειμένων στον αγωνιστικό χώρο, χρήση βεγγαλικών, φωτοβολίδων, κροτίδων και λοιπών πυροτεχνημάτων στις εξέδρες, υβριστικά συνθήματα, που απευθύνονται εναντίον των αγωνιζόμενων ομάδων και των συντελεστών των αγώνων), επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) τουλάχιστον για μία (1) αγωνιστική ή πρόστιμο ...».

Στην προκειμένη περίπτωση, από την αποδεικτική διαδικασία και ειδικότερα από την εκτίμηση όλων των εγγράφων της δικογραφίας, της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα της εγκαλουμένης Γεωργίου Κουκουλέκη που εξετάστηκε στο ακροατήριο, από τις τρεις εφημερίδες που προσκόμισε η εγκα-

λουμένη Π.Α.Ε. (το υπ' αριθμ. 32.855/19-2-2006 φύλλο της εφημερίδας «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ» σελ. 47^η, το υπ' αριθμ. 2.311/19-2-2006 φύλλο της εφημερίδας «ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ» σελ. 37^η και τη φωτοτυπία της 21^{ης} σελ. της εφημερίδας «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ»/Φύλλο Δευτέρας 20-2-2006), σε συνδυασμό με το απολογητικό της υπόμνημα και με όσα εξέθεσε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της (βλ. τα πρακτικά), αποδείχθηκε, κατά την κρίση του παρόντος Δικαιοδοτικού Οργάνου, ότι πριν την έναρξη, κατά την έναρξη και κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα μεταξύ των ομάδων «Π.Α.Ε. Α.Σ.Κ. ΟΛΟΜΠΙΑΚΟΣ» - Π.Α.Ε. ΝΙΚΗ ΒΟΛΟΥ» για το πρωτάθλημα της Β' Εθνικής Κατηγορίας, που διεξήχθη την 18^η-2-2006 στο γήπεδο «Εθνικό Στάδιο Ε.Α.Κ. ΒΟΛΟΥ» έλαβαν χώρα τα κάτωθι: α) Πριν την έναρξη του αγώνα (περί ώρα 14.35' μ.μ.) σημειώθηκε επεισόδιο με ανταλλαγή υβριστικών συνθημάτων, λιθοβολισμούς και ρίψη άλλων αντικειμένων μεταξύ των οργανωμένων φιλάθλων της εγκαλουμένης Π.Α.Ε., που είχαν καταλάβει την ανατολική κερκίδα του γηπέδου και των οργανωμένων οπαδών της γηπεδούχου, που είχαν καταλάβει τη βόρεια κερκίδα του γηπέδου. Επίσης οι ως άνω φίλαθλοι της εγκαλουμένης Π.Α.Ε. αποκόλλησαν και εκσφενδόνισαν περίπου τριάντα (30) καθίσματα προς τους φιλάθλους της γηπεδούχου (βλ. το, υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/328/12-θ/19-2-2006 έγγραφο της Αστυνομικής Δ/σης Μαγνησίας, σε συνδυασμό με την έκθεση του παρατηρητή Δ.Ε.Α.Β. Τάσου Μπέλλου). β) Κατά την έναρξη του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης άναψαν ένα (1) βεγγαλικό και γ) Κατά τη διάρκεια του αγώνα ακούστηκαν υβριστικά συνθήματα από τους φιλάθλους της εγκαλουμένης όπως: «Γαμιέται ο Βόλος και ο Ολυμπιακός», ενώ στο 88^ο λεπτό του αγώνα οι ως άνω φίλαθλοι της εγκαλουμένης έσπασαν περίπου διακόσια (200) πλαστικά καθίσματα και τα πέταξαν στον χώρο (στίβο), που περιβάλλει τον αγωνιστικό χώρο (βλ. τα προαναφερόμενα έγγραφα, σε συνδυασμό και με τις παρατηρήσεις του διαιτητή του αγώνα, την αναλυτική έκθεση του παρατηρητή του αγώνα Βησσαρίωνα Αρσενόπουλου και την έκθεση του 4^{ου} διαιτητή, Ιωάννη Κρίκη)

Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό ότι η εγκαλούμενη είναι υπεύθυνη για την ανωτέρω πειθαρχική παράβαση που της αποδίδεται και αποδείχθηκε και η οποία αφορά την συμπεριφορά των φιλάθλων της, πριν την έναρξη, κατά την έναρξη και κατά τη διάρκεια του, ως άνω, αγώνα, για την οποία πρέπει να της επιβληθεί η, αναφερόμενη στο διατακτικό, πειθαρχική ποινή της δι-

εξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) για μία (1) αγωνιστική, λαμβανομένων υπόψη της βαρύτητας, της φύσης και του είδους της παράβασης, καθώς και των περιστάσεων υπό τις οποίες αυτή τελέσθηκε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ παρούσης της εγκαλουμένης.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλούμενη τέλεσε την αποδιδόμενη σε αυτήν πειθαρχική παράβαση, που αποδείχθηκε κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, κατ' άρθρο 41 Ζ' παρ. 3 εδ. γ' περ. ι του Ν. 2725/1999, όπως ισχύει.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην «Π.Α.Ε. ΝΙΚΗ ΒΟΛΟΥ» την πειθαρχική ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές (κεκλεισμένων των θυρών) για μία (1) αγωνιστική.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίασή του στις 24-2-2006.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

1 ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΝΕΔΕΛΚΟΥ - ΓΙΑΛΕΔΑΚΗ

Master Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Δικαίου Θαλάσσης και Αέρος (ULB)- Μέλος της Διακυβερνητικής Επιτροπής Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (CIGEPS) της UNESCO

Η XVII Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Αθλητισμού με θέμα «Η Εξέλιξη του Αθλητισμού στην Ευρώπη»

Στην Αθήνα διεξήχθη με μεγάλη επιτυχία στις 24-26 Σεπτεμβρίου 2005 η XVII Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Αθλητισμού (XVII ΕΣΑ) με θέμα «Η Εξέλιξη του Αθλητισμού στην Ευρώπη». Συνολικά συμμετείχαν 35 κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και Κυβερνητικοί και Μη Κυβερνητικοί Οργανισμοί.

Η XVII ΕΣΑ προσέγγισε την διαχρονική εξέλιξη των δομών του Αθλητισμού, και προσπάθησε να φωτίσει τις ευνοϊκές επιδράσεις, την πολυσχιδή φύση του αθλητισμού και τα προβλήματα που εμμένουν, επιχειρώντας ταυτόχρονα να δοθούν απαντήσεις, λύσεις σε αυτά, ώστε να επιτευχθεί μια σκιαγράφηση του μέλλοντος του αθλητισμού και των κυρίαρχων τάσεων στο χώρο του κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο.

Οι θεματικές ενότητες του προγράμματος της συνδιασκέψεως ήταν οι εξής: Ηθικές Αξίες και Ιδεώδη, Χρηματοοικονομικές Συνιστώσες, Εκπαίδευση, Αθλητισμός στην Τέχνη και τέλος Μελλοντικές Τάσεις και Προοπτικές.

Η επιλογή της ενότητας ο Αθλητισμός στην Τέχνη υπαγορεύθηκε από την επιθυμία να αναδειχθεί η επίδραση του αθλητισμού στην τέχνη εντάσσοντας την XVII ΕΣΑ στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων για το **2005 Διεθνές Έτος Αθλητισμού και Φυσικής Αγωγής**, βάσει της Αποφάσεως 58/5, του ΟΗΕ, που ελήφθη στις 3 Νοεμβρίου 2003.

Εκτός από την εν λόγω θεματική ενότητα η συνδιάσκεψη προέβαλε και την XVI BIDA, την διετή Διεθνή Έκθεση του Αθλητισμού στη Σύγχρονη Τέχνη που διοργανώνει το Ανώτατο Συμβούλιο Αθλητισμού της Ισπανίας. Για

πρώτη φορά η BIDA παρουσιάστηκε εκτός Ισπανίας, στην Ελλάδα, εντός του ευρύτερου πλαισίου εκδηλώσεων που διοργάνωσε η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού με τίτλο «Αθλητισμός και Σύγχρονη Τέχνη» συμμετέχοντας ούτως στις εκδηλώσεις του Διεθνούς Έτους Αθλητισμού και Φυσικής Αγωγής. Η BIDA το 2005 με έργα 31 συγχρόνων καλλιτεχνών από την Ελλάδα και άλλες χώρες της Μεσογείου παρουσιάστηκε τόσο στην χώρα μας (Θεσσαλονίκη και Αθήνα), όσο και στην Σεβίλλη.

Επίσης κατά την XVII ΕΣΑ λειτούργησε έκθεση επισήμων αφισών του Μουσείου Αντισφαιρίσεως (Tenniseum) του σταδίου Roland Garros (Παρίσι).

Καινοτομία της συνδιασκέψεως και έμπρακτο δυναμική συνεισφορά σε θέματα που αφορούν την συμμετοχή της γυναίκας στον αθλητισμό αποτέλεσε η διενέργεια, στο πλαίσιο της Συνδιασκέψεως, της Ανοικτής Συσκέψεως της Ευρωπαϊκής Ομάδος Εργασίας «Γυναίκα και Αθλητισμός» που παραδοσιακά πραγματοποιείται την παραμονή των Ευρωπαϊκών Συνδιασκέψεων Αθλητισμού. Με αυτό τον τρόπο τα θέματα της ανοικτής συσκέψεως της ανωτέρω ομάδος εργασίας αποτέλεσαν αναπόσπαστο τμήμα του επισήμου προγράμματος της Ευρωπαϊκής Συνδιασκέψεως Αθλητισμού και ανεπτύχθησαν ενώπιον του συνόλου των συνέδρων.

Στην XVII ΕΣΑ ανεγνώσθη από τον κ. Άγγελο Κουτλιάνο, Διευθυντή Αγωνιστικού Αθλητισμού και Πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής της συνδιασκέψεως ο διαχρονικής αξίας και ισχύος Κώδικας του Ολυμπικού Νόμου τον οποίο καταχειροκρότησαν όλοι οι σύνεδροι. Ο Κώδικας του Ολυμπικού Νόμου περιλαμβάνεται στο βιβλίο των κ.κ. Π. Κυριακόπουλου και Σ. Κυριακόπουλου «Των Ελλήνων τα Αθλα και τα Επαθλα, αι Παιδιαί και τα Ορχήματα» (Αθήνα 2003, Εκδόσεις «Σύγχρονη Εκδοτική»).

Στα τελικά συμπεράσματα της συνδιασκέψεως συμπεριελήφθη Ελληνική πρόταση για την ορθή μεταφορά εις τις ξένες γλώσσες της ακριβούς ονομασίας των Ολυμπιακών Αγώνων. Συγκεκριμένα ο Δρ Ανδρέας Μαλάτος, Καθηγητής Αθλητικού Δικαίου στην Νομική Σχολή Αθηνών και Διευθυντής Μαζικού Αθλητισμού, πρότεινε την επαναφορά της ορθής και αληθούς έννοιας των «Ολυμπιακών Αγώνων» στο διεθνές λεξιλόγιο με την αντικατάσταση στις ξένες γλώσσες της λέξεως «παιχνίδια» (Games, Jeux, Spiele) από την ορθή λέξη «αγώνες» στην Ελληνική της διατύπωση (Agones, Agons). Το γεγονός

ότι η Συνδιάσκεψη συμπεριέλαβε στα επίσημα συμπεράσματά της την ανωτέρω πρόταση σηματοδοτεί μια νέα στάση της Διεθνούς Κοινότητας απέναντι στην έννοια «Αθλητισμός», «Ολυμπισμός» και «Ολυμπιακοί Αγώνες».

Στην συνέχεια παραθέτουμε τον Κώδικα του Ολυμπικού Νόμου, την κεντρική ομιλία του Δόκτωρος Μαλάτου με θέμα «Αθλητικά Ιδεώδη και Ανταγωνιστικός Αθλητισμός: Games ή Agones», καθώς και τα τελικά συμπεράσματα της XVII ΕΣΑ.

1.1 Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Από το βιβλίο των κ.κ. Π. Κυριακόπουλου και Σ. Κυριακόπουλου «ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΑ ΑΘΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΑΘΛΑ, ΑΙ ΠΑΙΔΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΧΗΜΑΤΑ»

Αθήνα 2003, Εκδόσεις «Σύγχρονη Εκδοτική»

Με βάση τα «σπασμένα κομμάτια» της μαρμάρινης στήλης, όπου είχε αναγραφεί το κείμενο του Ολυμπικού Νόμου, που ερμηνειώσαμε από τις διάσπαρτες αναφορές στα κείμενα του Πανσανία, (Αρκαδικά, Ηλειακά, Λακωνικά, Αττικά, Βοιωτικά κ.λ.π.) του Ηροδότου, του Θουκυδίδη, του Φιλύστρατου και στις οποίες παραπέμπουμε, αλλά και από ενεπίγραφες αναθηματικές στήλες, αναδομούμε το απολεσθέν κείμενο του Ολυμπικού Νόμου και των (Εν)αγώνιων Νόμων (Κανονισμών), πεπεισμένοι όντες ότι «πέλας της αληθείας εσμέν», έχει δε τούτο ως ακολούθως:

1. ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΥΜΠΙΚΗΝ ΑΥΘΙΣ ΕΞ ΑΡΧΗΣ ΑΘΛΟΙΣ ΔΙΙ ΤΩΙ ΟΛΥΜΠΙΩ.Ι (ΗΛ. Α, ΙΙ, 5)

2. ΟΥ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΕΟΝ, ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, ΑΛΛΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΥΤΕ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΕ ΕΝΑΓΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΟΥΛΩΝ.

3. ΔΙΑ ΠΕΜΠΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΑΓΕΣΘΑΙ, ΟΤΙ ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΝΤΕ ΗΣΑΝ (ΗΛ. Α, VII, 9 ΚΑΙ 7,5).

4. ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΓΕΙΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ, ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΘΕΡΙΝΑΣ ΤΡΟΠΑΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, ΣΕΛΗΝΗΝ.

5. ΙΕΡΟΜΗΝΙΑΝ ΑΝΔΡΑΣ ΗΛΕΙΟΥΣ ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΥΣ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΚΗΡΥΣΣΕΙΝ, (ΗΛ. Α. IV, 5) («ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙ, ΖΗΝΟΣ ΑΛΕΙΟΥ» ΠΙΝΔ. 1, 2, 35).

6. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΠΡΩΤΟΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΝ (ΘΟΥΚ., ΙΣΤ, Ε, 49).

7. ΕΧΕΧΕΙΡΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΠΛΑ ΜΗ ΕΠΙΦΕΡΕΙΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ,

ΤΟΥΣ ΔΙΚΗΙ ΑΛΟΝΤΑΣ ΘΑΝΑΤΩΙ ΜΗ ΛΥΜΗΝΑΣΘΣΙ ΚΑΙ ΑΛΤΕΙ ΜΗ ΣΙΔΗΡΟΦΟΡΕΙΝ ΤΙΝΑ. (ΗΛ. XX, 1), ΑΛΛΩΣ, ΜΝΑΣ ΔΥΟ ΕΚΤΙ-ΕΙΝ (ΘΟΥΚ. Ε', 49).

8. ΤΗΝ ΗΛΙΝ ΙΕΡΑΝ ΕΙΝΑΙ, ΗΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΠΙΗ, ΜΗ ΘΥΕΙΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ, ΑΓΩΝΩΝ ΑΠΕΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΔΠ ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΜΝΑΣ ΔΥΟ ΚΑΘ' ΟΠΛΙΤΗΝ ΕΚΑΣΤΟΝ (ΘΟΥΚ. ΑΥΤΟΘΙ).

9. ΕΑΝ ΑΛΛΟΣ, ΠΛΗΝ ΗΛΕΙΩΝ, ΕΠΕΛΘΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΑΣ ΒΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΥΜΠΙΚΟΥΣ ΘΕΣΗ, ΑΝΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΑΥΤΗΝ ΕΙΝΑΙ.

10. ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ, ΑΝΔΡΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΣ, ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥΤΩΝ, ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΩΡΟΥΣ ΕΞΕΣΤΙ ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΖΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΟΛΕΜΙΑΣ ΑΒΛΑΒΩΣ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ, ΤΑΣ ΔΕ ΠΟΛΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΠΑΡΕΧΕΙΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΙΣΙΟΥΣΙ ΚΑΙ ΑΠΙΟΥΣΙΝ.

11. ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΚΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΘΛΟΝ ΤΟΙΣ ΝΙΚΗΣΑΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΚΛΑΔΟΥ ΚΟΤΙΝΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΛΑΙΑΣ ΧΡΥΣΗΙ ΜΑΧΑΙΡΑΙ ΚΟΠΤΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΠΑΙΔΟΣ ΑΜΦΙΘΑΛΟΥΣ (ΗΛ. Α, VII, 7 ΚΑΙ XXI, 7).

12. ΜΗΔΕΝΑ ΕΠΙ ΟΛΥΜΠΙΚΗ ΝΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΙΔΟΝΑΙ ΟΥ ΧΡΗΜΑΣΙΝ, ΑΛΛ ΩΚΥΤΗΤΙ ΠΟΔΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟ ΙΣΧΥΟΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΛΥΜΠΙΚΗΝ ΕΣΤΙΝ ΕΥΡΕΣΘΑΙ ΝΙΚΗΝ.

ΕΙ ΤΑΝΑΝΤΙΑ, ΖΗΜΙΑΝ ΤΟΙΣ ΥΒΡΙΣΑΣΙΝ ΕΙΝΑΙ, ΤΟΥ ΚΟΤΙΝΟΥ ΣΤΕΡΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΖΑΝΑ ΙΔΡΥΕΙΝ (ΑΥΤ. 21, 5).

13. ΤΟΙΣ ΠΡΩΤΟΝ ΝΙΚΗΝ ΝΙΚΗΣΑΣΙΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣΙ ΕΞΕΣΤΙ ΤΗ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΩΝ ΓΝΩΜΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΑΝΑΘΗΝΑΙ, ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΔΕ ΤΡΙΣ.

14. ΤΗΝ ΤΩΝ ΗΛΕΙΩΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΕΙΝ, ΑΓΩΝΟΔΙΚΕΙΝ, ΣΤΕΦΕΙΝ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΣ, ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ΚΡΙΝΕΙΝ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΦΥΛΑΚΑ.

15. ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΑΣ ΔΕΚΑΜΗΝΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΑΙΡΕΙΣΘΑΙ ΠΑΝΤΑΣ ΕΚ ΠΑΝΤΩΝ ΗΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΛΩΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙ (ΗΛ. Α. IX, 4-6)

Απόδοση στην νεοελληνική.

1. Πανήγυρη με διεξαγωγή αγώνων προς τιμή του Ολυμπίου Δια επανασυνιστάται με το παρόν.

2. Απαγορεύεται απολύτως η συμμετοχή στους αγώνες βαρβάρων (αλλοεθνών), επιτρέπεται δε μόνον σε αποδεδειγμένως Έλληνες την καταγωγή. Επίσης, απαγορεύεται η συμμετοχή γυναικών, εναγών και δαύλων.

3. Η πανήγυρη θα τελείται ανά πενταετία, διότι οι Ιδαίοι Δάκτυλοι, (Κουρήτες) πέντε ήσαν, δηλαδή ο Ηρακλής και οι τέσσερις αδελφοί του.

4. Τα Ολύμπια θα τελούνται κατά την πρώτη, μετά τις θερινές τροπές του ήλιου, πανσέληνο.

5. Εντέλλονται Ηλείοι άνδρες σπονδοφόροι να κηρύσσουν, για την διεξαγωγή της, σ' όλους τους Έλληνες ιερομηνία..

6. Στους πρώτους, που θα αναγγέλλεται υποχρεωτικώς η ιερομηνία και εκχειρία θα είναι οι Λακεδαιμόνιοι.

7. Να κηρύσσεται εκχειρία, δηλαδή να καταπαύουν τυχόν εχθροπραξίες και να μην αρχίζουν τέτοιες κατά τη διάρκειά της να αναστέλλεται η εκτέλεση θανατικών ποινών και να μη εισέρχεται κανείς οπλοφορώντας στο χώρο της Άλτews, άλλως θα καταδικάζεται σε χρηματική ποινή δύο μνών.

8. Η Ήλιδα κηρύσσεται ιερά και απαραβίαστη, εάν δε κάποια πόλη-κράτος κάνει επιδρομή σ' αυτή, να τιμωρείται με απαγόρευση τελέσεως θυσιών στα ιερά της Ολυμπίας, να αποκλείεται από τη συμμετοχή της στους αγώνες και να καταδικάζεται σε καταβολή προστίμου υπέρ του Διός του Ολυμπίου, ανερχόμενο σε δύο μνές ανά οπλίτη, που έλαβε μέρος.

9. Εάν, τυχόν, κάποιοι άλλοι, εκτός των Ηλείων, αφού επιδράμουν κατ' αυτών και επικρατήσουν βιαίως, οργανώσουν και διεξαγάγουν ολυμπιακούς αγώνες, να θεωρούνται οι αγώνες αυτοί ως ανολυμπιάδες, δηλαδή ως μηδέποτε λαβόντες χώρα.

10. Οι αθλητές, άνδρες και παιδιά, οι γυμναστές και οι πατέρες ή οι αδελφοί των νεαρών αθλητών, καθώς και τα μέλη των επισήμων αντιπροσωπειών των πόλεων, όπως και οι θρησκευτές επιτρέπεται να διέρχονται πορευόμενοι προς την Ολυμπία ακόμη και μέσω εχθρικών πόλεων, υπό τον όρο της αβλαβούς γι' αυτές διελεύσεώς των, οι δε πόλεις υποχρεούνται να τους παρέχουν ασφάλεια και προστασία κατά την είσοδο και έξοδό τους από το έδαφός τους.

11. Οι Ολυμπιακοί αγώνες είναι αγώνες προσωπικής αξιοσύνης και όχι επιδείξεως πλούτου ή για χρήματα, ως έπαθλο δε για τους νικητές καθορίζεται ένα στεφάνι από κλαδιά της καλλιστέφανης ελιά, που κόβεται με χρυσή μάχαιρα από παιδί, που ζουν και οι δύο γονείς του.

12. Απαγορεύεται η εξαγορά Ολυμπιακής νίκης . Η Ολυμπιακή νίκη κατακτάται αποκλειστικώς με την ταχύτητα των ποδιών και τη σωματική ρώμη και ικανότητα.

Αν τυχόν συμβεί κρούσμα δωροδοκίας, οι υβριστές του θεσμού στερούνται τον στέφανο της νίκης και καταδικάζονται αμφοτέροι, δωροδοκήσαντες και δωροδοκηθέντες, να κατασκευάσουν με δικές τους δα

να

η

στε ως αθλητική πραγματικότητα: ανθρώπους που προσπαθούν να βελτιώσουν την φυσική, ψυχική και πνευματική τους κατάσταση, με σκοπό να επιβεβαιώσουν την επιτυχία της προσπάθειας νικώντας αντιπάλους στο πλαίσιο του αθλητικού ανταγωνισμού.

Αν όμως θελήσουμε να προσεγγίσουμε την ουσία της σημερινής αθλητικής πραγματικότητας, τότε θα διαπιστώσουμε εύκολα την σύγχυση που επικρατεί τουλάχιστον στον τρόπο του λεκτικού της προσδιορισμού.

Σε αρκετά από τα σημερινά αθλήματα, κυρίως στα ατομικά, λέμε ότι ο αθλητής αγωνίζεται, δίνει τον αγώνα εναντίον των αθλητικών του ανταγωνιστών. Σε άλλα πάλι, κυρίως τα ομαδικά, δίπλα στην έννοια του αγώνα χρησιμοποιούμε και την έννοια του παιχνιδιού. Έτσι, για παράδειγμα, στο άθλημα του ποδοσφαίρου λέμε ότι ο ποδοσφαιριστής έκανε ένα καλό παιχνίδι ή παίζει καλά ή είναι καλός παίχτης, συγχρόνως δε μιλάμε για ποδοσφαιρικό αγώνα που όμως συχνά τον προσδιορίζουμε και ως ποδοσφαιρικό παιχνίδι.

Την ίδια εννοιολογική σύγχυση παρατηρούμε και στον λεκτικό προσδιορισμό του ολυμπιακού αθλητικού ανταγωνισμού. Ενώ στην ελληνική γλώσσα χρησιμοποιούμε την λέξη «Αγώνες» σε άλλες γλώσσες χρησιμοποιείται ο όρος παιχνίδια (Olympic Games, Jeux Olympiques). Συχνά μάλιστα, όπως π.χ. στη γερμανική ορολογία, χρησιμοποιούνται και οι δύο εννοιολογικοί προσδιορισμοί: Olympische Spiele ή Olympische Wettkämpfe. Μια βασική νομική αρχή, συγχρόνως όμως και ηθική αξία του αθλητισμού, το «ευ αγωνίζεσθαι» στην αγγλική ορολογία, που πλέον έχει καθιερωθεί παγκοσμίως, μετατρέπεται σε «fair play» ενώ τους «εναγωνίους» κανόνες των αθλημάτων τους αποκαλούμε πλέον συχνά «κανόνες παιδιάς». (The Rules of the Game).

Αγώνες λοιπόν ή παιχνίδια; Για να απαντήσουμε στο ερώτημα πρέπει να δούμε για λίγο τι περικλείει η έννοια αθλητισμός. Εδώ θα μας βοηθήσει η ελληνική γλώσσα, η οποία ως γλώσσα εννοιολογική και όχι σημειολογική χρησιμοποιεί τις λέξεις της με βάση τα νοήματα που αυτές περικλείουν και όχι με την πραγματικότητα που αποτυπώνουν σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο.

Η λέξη λοιπόν αθλητισμός δηλώνει εννοιολογικά την δραστηριοποίηση του ανθρώπου στο να επιτυγχάνει άθλους. Άθλος πάλι είναι ένα σπουδαίο ανθρώπινο κατόρθωμα το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ τον μέσο όρο της ανθρώπινης φύσης και για να επιτευχθεί χρειάζεται να καταβληθεί προσπάθεια που υπερβαίνει τις συνήθειες ανθρώπινες ικανότητες, χρειάζεται δηλαδή

αγώνα. Αυτός που μετά από υπεράνθρωπη προσπάθεια (αγώνα) επιτυγχάνει τον άθλο θεωρείται ως ιδιαίτερα χαρισματικός, συχνά δε ως υπεράνθρωπος ή ακόμη και ως ημίθεος. Ο Ηρακλής, κατά την έννοια αυτή του αθλητισμού, είναι ο πρώτος αθλητής, είναι δηλαδή, όπως γνωρίζουμε από τη μυθολογία, ο πρώτος άνθρωπος που με τους γνωστούς άθλους του, υπερβαίνοντας την ανθρώπινη φύση κατέτεινε προς το θείο με αποτέλεσμα να κατατάσσεται στους ημιθέους. Και αυτό δεν είναι μόνο μυθολογία. Είναι το συμπύκνωμα όλης της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας σε σχέση με την στάση του ανθρώπου έναντι του θείου: ο άνθρωπος προσπαθεί να υπερβεί την φύση του και να φτάσει στον θεό και όχι να κατεβάσει τον θεό στη γη.

Η υπέρβαση της ανθρώπινης φύσης είναι λοιπόν το πρωταρχικό στοιχείο της έννοιας «αθλητισμός». Ακόμη και αν δεν το συνειδητοποιούμε πλήρως, αποτελεί και σήμερα το υπόβαθρο της έννοιας αθλητισμός. Το «altius – fortius – citius», δεν αποτελεί απλό motto των Ολυμπιακών Αγώνων, όπως πολλοί το χαρακτηρίζουν. Είναι η βασική φιλοσοφική αρχή του αθλητισμού και υποδηλώνει ακριβώς την αέναη προσπάθεια και τάση του ανθρώπου, όχι απλώς να πηδάει ψηλότερα ή να τρέχει γρηγορότερα, αλλά να υπερβαίνει την φύση του, σε όλα τα επίπεδα της ύπαρξης του (σώμα – πνεύμα – ψυχή), να παράγει με άλλα λόγια πολιτισμό και μέσω αυτής της αέναης κίνησης να προσπαθεί να προσεγγίσει όλο και περισσότερο προς την τελειότητα, δηλαδή στο Θείο. Άλλωστε η κίνηση (φυσική και πνευματική), όπως μας διδάσκει ο Πλάτων στο Θεαίτητο, είναι το πλέον καθολικό φαινόμενο του σύμπαντος, η πηγή των όντων και η δύναμη που τα συντηρεί. Γι' αυτό και η άθληση, η μάθηση και κάθε άλλη δράση που μας βγάζει από την «ηρεμία» αποτελούν πηγή και μέσον διατήρησης της ζωής. Ένα δεύτερο, εξίσου σημαντικό για τον φιλοσοφικό προσδιορισμό του αθλητισμού στοιχείο είναι ο ανταγωνισμός. Το στοιχείο του ανταγωνισμού είναι βασικό και αναγκαίο συστατικό της έννοιας «αθλητισμός», αφού ο ανταγωνισμός είναι αυτό που παρακινεί τον άνθρωπο στην όλο και υψηλότερη επίδοση. Αθλητισμό επομένως έχουμε, όχι όταν απλώς ασκούμεθα χάριν της ψυχικής ή σωματικής μας υγείας, αλλά όταν μέσα από την άσκηση προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι απ' τον εαυτό μας και από τους άλλους, να προσεγγίσουμε την τελειότητα. Όχι λοιπόν αδίκως ο Durant, στην Παγκόσμια Ιστορία του Πολιτισμού, σημειώνει ότι «εις τον αθλητισμόν ευρίσκομεν την πραγματικήν θρησκείαν των Ελλήνων, την λατρείαν της υγείας, της ωραιότητας και της δυνάμεως».

Δεν είναι δε τυχαίο ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες, όπως και άλλοι γνωστοί από την αρχαιότητα αθλητικοί αγώνες, αποτελούσαν ουσιαστικά το τελετουργικό θρησκευτικών εκδηλώσεων. Άλλωστε και η λέξη «αγών», ακόμη και έτσι όπως την αντιλαμβανόμαστε σήμερα, παραγόμενη από το ρήμα «άγω» (οδηγώ, συγκεντρώνω) έχει αθλητική προέλευση, αφού στην πρωταρχική της σημασία δήλωνε την συγκέντρωση του δήμου και των θρησκευτών για να τελέσουν προσευχή ή δοξολογία προς τιμήν των θεών ή των ηρώων της πόλης. Γι' αυτό και έπαθλο του νικητή ήταν μόνο ένα στεφάνι ελιάς. Γι' αυτό και κατά τη διάρκεια των Αγώνων εκηρυσσέτο και ετηρείτο η εκεχειρία. Και γι' αυτό και οι οργανωτές των αγώνων εθεωρούντο ιεροί και ευλογημένοι από τους Θεούς. Άραγε το στεφάνι ελιάς δεν θα μπορούσε σήμερα να παραβληθεί με το φωτουστέφανο των αγίων της σημερινής θρησκείας μας, που συμβολίζει την ιδιαίτερη χάρη του Θεού προς κάποιους ανθρώπους που με τον βίο τους προσεγγίζουν το θείο; Μήπως η Εκεχειρία των Ολυμπιακών Αγώνων δεν επαναλαμβάνεται σε πολλές περιπτώσεις και σήμερα ως παύση εχθροπραξιών κατά την διάρκεια μεγάλων θρησκευτικών εορτών (Πάσχα, Ραμαζάνι κλπ.);

Αν όμως ο αθλητισμός έχει, τουλάχιστον εν σπέρματι, μια τόσο σημαντική αποστολή, τότε πράγματι απαιτεί και την εκπλήρωση κάποιων υψηλών standards ηθικής, που σε κάθε περίπτωση είναι υψηλότερα από τα standards ηθικής του καθημερινού κοινωνικού βίου. Διότι ο άνθρωπος ο οποίος αγωνίζεται για να αποκτήσει την δόξα του νικητή προκειμένου να προσεγγίσει το θείο, ή να αφιερώσει σ' αυτό την νίκη του, δρα στο πλαίσιο μιας ηθικής που υπερβαίνει την καθημερινότητά μας. Αυτό το ιδιαίτερο επίπεδο ηθικής του αθλητισμού αποτυπώνεται σήμερα σε μια άλλη βασική αρχή του ολυμπιακού κινήματος, το «fair – play», ελληνιστί «ευ αγωνίζεσθε». Με τον όρο «ευ αγωνίζεσθε» δεν εννοούμε απλώς την τήρηση των εναγώνιων κανόνων (άλλως κανόνων παιδικιάς) και την σωστή εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτούς. Εννοούμε την εμπέδωση μιας ιδιαίτερης αθλητικής ηθικής, που και αυτή, κατά το «altius – fortius – citius», κατατείνει στην υπέρβαση της ανθρώπινης φύσης όχι μόνο στο ψυχοσωματικό ή πνευματικό, αλλά και στο ηθικό επίπεδο. Αυτή η απαίτηση για την εκπλήρωση υψηλότερων ηθικών «standards» στον χώρο του αθλητισμού αποτυπώνεται σήμερα και σε διάφορους νομικούς κανόνες που τον διέπουν. Η απαγόρευση και τιμωρία του «ντόπιγκ» δεν αποσκοπεί μόνο στην διαφύλαξη της υγείας και την διατήρηση ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ

των διαγωνιζομένων. Πρωταρχικά τιμωρείται ως φαλκίδευση της βασικής φιλοσοφικής αρχής του αθλητισμού που εισάγεται με το «altius – fortius – citius», δηλαδή της υπερβατικής προσπάθειας του ανθρώπου στον δρόμο προς την τελείωση. Η προσπάθεια τελείωσης του ανθρώπου είναι διαρκής και αέναη και έχει νόημα μόνο σαν προϊόν της ίδιας της φύσης του ανθρώπου. Τεχνικές ή χημικές πρόσκαιρες ωθήσεις, όπως αυτή του ντόπιγκ, απαξιώνουν την ιερότητα του τελικού στόχου. Γι' αυτό το ντόπιγκ δεν πλήττει μόνο την αρχή του έντιμου ανταγωνισμού, αλλά την ίδια την έννοια του αθλητισμού και γι' αυτό θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως το χειρότερο έγκλημα κατά του αθλητισμού.

Ένα δεύτερο παράδειγμα ιδιαίτερα υψηλών απαιτήσεων ηθικής στον αθλητισμό προσφέρει σήμερα ο ελληνικός αθλητικός νόμος. Το άρθρο 3 Ν. 2725/1999 θέτει μια σειρά από κωλύματα και περιορισμούς σε όσους πρόκειται να ασχοληθούν με τον αθλητισμό ως αθλητικοί παράγοντες. Κωλύματα που δεν παρατηρούνται σε άλλες εκδηλώσεις του κοινωνικού βίου και που πολλές φορές θεωρούνται ακατάληπτα για το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Έτσι, για παράδειγμα, κώλυμα να ασχοληθεί με τον αθλητισμό δεν έχει μόνο αυτός που έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για την διάπραξη κάποιων αδικημάτων, αλλά ακόμη και αυτός εναντίον του οποίου απλώς εκκρεμεί παραπεμπτικό βούλευμα για να δικαστεί, δηλαδή, υπάρχουν απλώς υπόνοιες για την ενοχή του, έστω και βάσιμες. Σύμφωνα με την κοινή νομική λογική μια τέτοια διάταξη παραβιάζει την θεμελιώδη αρχή της ΕΣΔΑ που εκφράζεται με το λεγόμενο τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου μέχρι την απόδειξη της ενοχής του. Για την αθλητική λογική και την αθλητική ηθική αυτό το κώλυμα αποτελεί αντιθέτως φυσιολογική έκφραση των υψηλότερων ηθικών standards που απαιτεί ο αθλητισμός για τους ανθρώπους του, όπως π.χ. απαιτούνται από την θρησκεία για τους ιερωμένους της.

Αν όμως ο αθλητισμός είναι μια τόσο σοβαρή υπόθεση για την σωματική, ψυχική, πνευματική και ηθική υπόσταση του ανθρώπου, μπορεί η έννοια του παιχνιδιού να συναρτάται, έστω και ιδεοληπτικά, μ' αυτόν;

Αρκετοί σύγχρονοι αλλά και παλαιότεροι φιλόσοφοι δεν διστάζουν να κατατάξουν τον αθλητισμό, ως ανθρώπινη δραστηριότητα στο πεδίο δράσης του Homo Ludens, δηλαδή στον χώρο του παιχνιδιού, έστω και οργανωμένου, ή να τον χαρακτηρίζουν ως την «πιο ωφέλιμη για τον άνθρωπο σπατάλη χρόνου και ενέργειας».

Το παιχνίδι, όπως γνωρίζουμε, αποτελεί έκφραση του μη σοβαρού, του μη πραγματικού, που όμως είναι βασικό στοιχείο της ίδιας της ανθρώπινης φύσης. Το παιχνίδι είναι πρωταρχική μορφή εκπαίδευσης και επαφής του παιδιού με τον κόσμο.

Μπορεί όμως να συσχετισθεί η έννοια του αθλητισμού, όπως την αναπτύξαμε παραπάνω με την έννοια του παιχνιδιού, του μη σοβαρού; Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η έννοια του αθλητισμού εμπεριέχει πράγματι και στοιχεία από την έννοια του παιχνιδιού. Μπορούμε δε να πούμε ότι στον αθλητισμό, και ειδικότερα στην έννοια του αθλητικού αγώνα, παρατηρείται κατά μοναδικό τρόπο η συνύπαρξη της έννοιας του σοβαρού με την έννοια του παιχνιδιού. Διότι ο άθλος που επιδιώκει να επιτύχει ο αθλητής, παρ' όλη τη σημασία, σοβαρότητα και σημαντικότητα που έχει για τον αθλητή, σε αντίθεση με τον άθλο του Ηρακλή, δεν προέρχεται από την πραγματικότητα, αλλά είναι ανθρώπινο επινόημα. Το ίδιο και ο αθλητικός αγώνας. Ο αθλητής, όσο και αν διακατέχεται από την ανυποχώρητη βούληση να κερδίσει τον αντίπαλό του, όμως δεν έχει σκοπό την εξόντωση ή την εξαφάνισή του. Το αντίθετο μάλιστα. Όταν δει ότι κινδυνεύει η ζωή ή η υγεία του, ο ίδιος σταματάει τον αγώνα για να τον βοηθήσει, εφαρμόζει δηλαδή την αρχή του «fair play» στην οποία αναφερθήκαμε πιο προστά. Γι' αυτό και η ελληνική γλώσσα, χαρακτηρίζει του άθλους των αθλητών ως «αθλήματα» και τους αγώνες τους ως «αγωνίσματα».

Όμως, όσο και αν επιφυλάσσει η έννοια του παιχνιδιού στην έννοια του αθλητικού αγώνα, δεν είναι δυνατόν να τον αποξενώσει από τον χώρο του σοβαρού. Φυσικά, ο αθλητικός αγώνας σήμερα έχει χάσει την ιερότητα που είχε στην αρχαιότητα. Άλλωστε αυτήν την ιερότητα την είχε αποστερηθεί από τότε, όταν η έννοια του επαγγελματισμού είχε επιφυλάσσει σχετικά νωρίς στο αρχαιοελληνικό αθλητικό γίγνεσθαι. Έτσι, ο αθλητικός αγώνας σηματοδοτείται σήμερα περισσότερο από υλιστικά παρά από ιδεαλιστικά κίνητρα. Όμως ακόμη και η σημερινή πεζή πραγματικότητα των τεράστιων οικονομικών συμφερόντων που συναρτώνται με τον αθλητικό αγώνα, αποδεικνύει (από μια άλλη οπτική γωνία) ότι ο αθλητικός αγώνας κινείται στον χώρο του σοβαρού και όχι του παιχνιδιού ή της απλής προσωπικής ευχαρίστησης. Αγώνες λοιπόν και τότε και τώρα. Έστω και για διαφορετικούς λόγους, έστω και με διαφορετικά κίνητρα. Πάντα όμως σοβαρή προσπάθεια για υπέρβαση της ανθρώπινης φύσης και όχι απλή ευχαρίστηση, διασκέδαση ή θέαμα.

Ιδιαίτερα δε σήμερα, ο προσδιορισμός του αθλητικού ανταγωνισμού όχι ως παιχνιδιού αλλά ως αγώνα είναι χρήσιμος όχι μόνο διότι αποτυπώνει την πραγματική έννοια του αθλητισμού, αλλά κυρίως διότι μπορεί να σηματοδοτήσει, τουλάχιστον σημειολογικά, την επιστροφή ή έστω την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη προσέγγισή μας στην ιερότητα του αρχαιοελληνικού αθλητικού πνεύματος και του ολυμπιακού ιδεώδους.

Θα ήταν ίσως μια καλή ευκαιρία, από το βήμα αυτό, ίσως μάλιστα και μέσα από τα τελικά συμπεράσματα αυτής της συνδιάσκεψης, να διατυπώσουμε το αίτημα προς κάθε αρμόδιο διεθνή φορέα, ιδίως δε προς την ΔΟΕ, για την αντικατάσταση της αγγλικής λέξεως games με την ελληνική λέξη Agons ή Agones (Αγώνες), αφού αυτή την ονομασία έδωσαν σ' αυτούς οι ιδρυτές τους, αυτή η ονομασία αποτυπώνει το αληθινό νόημά τους και βέβαια διότι οι παιδιές (games) δεν είχαν καμία σχέση με τους αγώνες, ακόμη και όταν αυτοί αφορούσαν τον διαγωνισμό παιδών.

Η αγγλική, όπως και όλες οι ευρωπαϊκές γλώσσες, έχουν δανειστεί χιλιάδες λέξεις από το θησαυροφυλάκιο του ελληνικού Λεξιλογίου, προκειμένου να δώσουν όνομα σε έννοιες, επιστήμες, επιστημονικούς όρους κλπ. Ακόμη και στον αθλητισμό χρησιμοποιούνται τέτοιες ελληνικές λέξεις (Athletics, Athlete κλπ.) Άλλωστε και το πρώτο συνθετικό της έννοιας των Ολυμπιακών Αγώνων (Olympic) έχει προέλευση ελληνική.

Για όλους λοιπόν αυτούς τους λόγους, αξίζει μάλλον τον κόπο για την ΔΟΕ, να τολμήσει και αυτή την υπέρβασή της μέσα από την σημερινή πεζή αθλητική πραγματικότητα. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες πρέπει να καθιερωθούν πλέον διεθνώς ως OLYMPIC AGONES ή OLYMPIC AGONS. Και πιστεύω ότι θα είναι ιδιαίτερη τιμή για όποιον προτείνει, καθιερώσει και αποκαταστήσει την διεθνή ονομασία της ολυμπιακής διοργάνωσης.

***Σημείωση:** Για την ανάπτυξη του θέματος αντλήθηκαν γνώση και ιδέες από τα βιβλία των Α. Φάλκου – Αρβανιτάκη, Ο ελληνικός αθλητισμός, Βόλος 2003 και Π. Κυριακόπουλου – Σ.Α. Κυριακόπουλου, Των Ελλήνων τα άθλα, τα έπαθλα, αι παιδιαί και τα ορχήματα, Αθήνα 2003.*

1.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ XVII ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, 24-26 Σεπτεμβρίου 2005

Οι Ευρωπαίοι Υπουργοί Αθλητισμού, εκπρόσωποι των κυβερνήσεων

καθώς και εκπρόσωποι των Μη Κυβερνητικών αθλητικών οργανισμών εξέτασαν διεξοδικά κατά την διάρκεια δύο ημερών θέματα μεγίστης σημασίας που αγγίζουν τον αθλητισμό. Θέματα που αφορούν τις Ευρωπαϊκές δομές του αθλητισμού, τις οικονομικές συνιστώσες, τις ηθικές αξίες και ιδεώδη, εκπαίδευση και μελλοντικές τάσεις.

A ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Ευρωπαϊκές Δομές

Οι υπάρχουσες δομές του αθλητισμού στην Ευρώπη στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Μη Κυβερνητικών οργανισμών πρέπει να βελτιωθούν και να αναπτυχθούν περαιτέρω μέσω ανοικτού διαλόγου και αμοιβαίας κατανόησης.

Ο κ. Γουόκερ, Επικεφαλής της Αθλητικής Διεύθυνσης του Συμβουλίου της Ευρώπης ενημέρωσε τους συμμετέχοντες για την πρόταση του Γενικού Γραμματέα να μετατραπεί η Επιτροπή Ανάπτυξης του Αθλητισμού σε Μερική Αθλητική Συμφωνία από την 1^η Ιανουαρίου 2006. Τα καθήκοντα, η αποστολή, και το πρόγραμμα της Μερικής Αθλητικής Συμφωνίας θα ανταποκρίνονται σε αυτά της Επιτροπής Ανάπτυξης του Αθλητισμού. Η κύρια αλλαγή που θα πραγματοποιηθεί θα είναι στο επίπεδο του Τακτικού προϋπολογισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης διασφαλίζοντας ότι η συνεργασία των αθλητικών οργανισμών θα καταργηθεί και θα καλυφθεί από άμεσες συνεισφορές των κρατών μελών της Μερικής Αθλητικής Συμφωνίας (ΜΑΣ). Οι δύο άλλες αθλητικές συμβάσεις (ήτοι βία θεατών, και κατά της φαρμακοδιεγέρσεως) θα διατηρηθούν ως έχουν. Προέτρεψε όλες τις χώρες που συμμετέχουν στην παρούσα Επιτροπή Ανάπτυξης Αθλητισμού να ενταχθούν στο νέο σχήμα της ΜΑΣ έτσι ώστε να καταστεί εφικτή η συνέχιση της πανευρωπαϊκής διακυβερνητικής συνεργασίας στον αθλητισμό και να οικοδομήσουν πάνω στο εξαιρετικό και μοναδικό έργο της Επιτροπής Ανάπτυξης Αθλητισμού.

Όσοι οι συμμετέχοντες εξέφρασαν την επιθυμία να διατηρηθεί η υπάρχουσα Επιτροπή Ανάπτυξης Αθλητισμού στην υφιστάμενή της μορφή και δομή και όλα τα θέματα προϋπολογισμού και τα οικονομικά θα γίνουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης και θα συμφωνηθούν σε μεταγενέστερο στάδιο.

Η Συνδιάσκεψη χαιρετίζει την εισαγωγή αρμοδιότητας για τον Αθλητισμό στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και θεωρεί ότι είναι πλέον χρόνος να αποτελέσει

ο Αθλητισμός κοινό πεδίο πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η κοινή πολιτική δράση ενδεχομένως θα επηρεάσει την συνεργασία μεταξύ κυβερνητικών και μη κυβερνητικών αθλητικών οργανισμών και όλα τα αθλήματα, ειδικότερα τις σχέσεις μεταξύ αθλητικών ομοσπονδιών και κρατών, αυτές που αναπτύσσονται εντός του πλαισίου του πρωταθλητισμού, του επαγγελματικού αθλητισμού καθώς και του μαζικού, σχολικού και ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Μέσω της συνεργασίας τους η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα Κράτη και οι Μη Κυβερνητικοί οργανισμοί θα πρέπει να ταυτιστούν αντίστοιχα με τους ειδικούς ρόλους τους και προσέγγιση του Αθλητισμού. Αυτή η ανάγκη είναι ακόμη μεγαλύτερη στον τομέα του επαγγελματικού αθλητισμού, όπου η αθλητική δραστηριότητα έχει ευρεία επίπτωση στους οικονομικούς τομείς. Η ισονομία, δημοκρατία, αυτονομία των αθλητικών οργανισμών, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τόσο έναντι των δυνάμεων του Κράτους όσο και την αυθαιρεσία των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών θα πρέπει να αποτελούν τις αρχές μιας τέτοιας συνεργασίας.

Β ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Οικονομικές Συνιστώσες

Όσον αφορά τις οικονομικές διαστάσεις του αθλητισμού στην Ευρώπη, η Συνδιάσκεψη τονίζει την ανάγκη για αθλητική ανάπτυξη ως μέσο προστασίας της δημόσιας υγείας και συνεπώς ως μέσο περικοπής σημαντικών δαπανών για την Δημόσια Υγεία. Περαιτέρω τονίζει την ανάγκη για ρύθμιση των διαύλων χρηματοδότησης του αθλητισμού μέσω χορηγιών, διαφήμισης και των Τηλεοπτικών δικαιωμάτων. Η άντληση κεφαλαίων από διάφορες οικονομικές πηγές θα πρέπει να είναι στην υπηρεσία του αθλητισμού και όχι εις βάρος του: συνεπώς η αθλητική ηθική και ο υγιής αθλητικός ανταγωνισμός είναι αδιαπραγμάτευτα.

Γ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Ηθικές Αξίες και Ιδεώδη

Η αθλητική ηθική θα πρέπει να ενισχυθεί και να λειτουργεί ως ασπίδα ενάντια στην ανεξέλεγκτη οικονομική εκμετάλλευση του αθλητισμού. Έχοντας αυτό κατά νου θα πρέπει να βελτιώσουμε και περαιτέρω να αναπτύξουμε τον αθλητισμό απόμων με αναπηρίες και να βρούμε τον δρόμο της επι-

στροφής στις πηγές του αληθούς Ολυμπισμού και των αθλητικών ιδεωδών. Ένα πρώτο βήμα προς την επίτευξη του στόχου αυτού είναι η απόδοση της ορθής ονομασίας στους κορυφαίους αθλητικούς αγώνες του Κόσμου, ήτοι την Ολυμπιακή εκδήλωση, το όνομα πραγματικά και κυριολεκτικά αποδίδει τα χαρακτηριστικά της: Ολυμπιακοί Αγώνες αντί Παιχνίδια. Οι εκδηλώσεις που πράγματι διεξάγονται είναι αγώνες και όχι απλά παιχνίδια, απλές θεαματικές εκδηλώσεις ή παραστάσεις.

Εντός του πλαισίου της παγίωσης της αθλητικής ηθικής, η Συνδιάσκεψη χαιρετίζει την εμπλοκή της ΟΥΝΕΣΚΟ στον αγώνα κατά της φαρμακοδιεγέρσεως, επειδή θεωρεί την φαρμακοδιέγερση το χειρόστο όλων των αθλητικών εγκλημάτων, όχι μόνο διότι προξενεί τεράστια βλάβη στην υγεία των αθλητών και των αθλητικών αγώνων, αλλά επίσης, και πρωτίστως, διότι προξενεί ανήκεστο βλάβη στην έννοια αυτή καθ' εαυτή της ηθικής, όπως αυτή εκφράζεται δια του αθλητισμού.

Δ ΣΥΝΕΛΡΙΑΣΗ

Εκπαίδευση

Η αυτονόητη προϋπόθεση για την ανατροπή της παρούσας κατάστασης και η παγίωση της αθλητικής ηθικής δεν είναι μόνο η επαναδιατύπωση του νέου εννοιολογικού ορισμού του αθλητισμού ή η ρύθμιση των οικονομικών παραμέτρων του αλλά η εισαγωγή και η εφαρμογή των καταλλήλων εκπαιδευτικών πολιτικών. Θα πρέπει ιδιαίτερα να εστιάσουμε στην καλλιέργεια της ειρήνης. Η Εκπαίδευση δια των καταλλήλων προγραμμάτων και η προώθηση των ορθών προτύπων είναι ο μόνος τρόπος για την εξάλειψη της βίας. Η Εκπαίδευση είναι ο μόνος τρόπος που διαθέτουν οι κοινωνικές ομάδες που ποτέ δεν διέθεταν κάποια επαφή με αυτόν να προσεγγίσουν τον αθλητισμό ή την φυσική δραστηριότητα.

Η δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Ομάδας Εργασίας «Γυναίκα και Αθλητισμός» αποτελεί ένα τέτοιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αξιέπαινης και γόνιμης πρωτοβουλίας.

Τελικά, η εκπαίδευση για την επαγγελματική επανένταξη των αθλητών μετά από το πέρας της αθλητικής τους καριέρας επίσης αποτελεί σημαντικό στοιχείο το οποίο μπορεί και πρέπει να προωθηθεί από τις δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ρυθμίσεις και προγράμματα.

Ε ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Ο Αθλητισμός στην Τέχνη

Ο Αθλητισμός στην Τέχνη θέτουν παρόμοιους στόχους: την υπέρβαση και υπερνίκηση της ανθρώπινης φύσης σε όλες τις εκφάνσεις της φυσική, πνευματική και

Ο Αθλητισμός στην Τέχνη είναι αναπόφευκτα συνδεδεμένα και συσχετισμένα και αυτό εκδηλώνεται και εκφράζεται μέσω της ιστορίας, πολύ πριν τα Ομηρικά έπη. Συνεπώς το διεθνές Αθλητικό κίνημα πρέπει να αναζητήσει συνεργασίες και συμμαχίες με την Τέχνη για την αμοιβαία ανάπτυξή τους.

ΣΤ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Μελλοντικές Τάσεις

Όσον αφορά την δυνατότητα ανάληψης μελλοντικών δράσεων, η Συνδιάσκεψη έκανε τις ακόλουθες επισημάνσεις:

Στον τομέα της τουριστικής ανάπτυξης υπάρχει μεγάλη δυνατότητα για την μελλοντική ανάπτυξη όλων των μορφών τουριστικού αθλητισμού, σε συνδυασμό με την προώθηση και διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και την δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων και υπηρεσιών με όρους σεβασμού και συμβατότητας με την διατήρηση της τουριστικής ανάπτυξης.

Στον τομέα της κοινωνικής ένταξης και της δημόσιας υγείας υπάρχει επίσης μεγάλη δυνατότητα καθώς και αναγκαιότητα για την ανάληψη πρωτοβουλιών, δράσεων και προγραμμάτων με σκοπό την ανάπτυξη του μαζικού αθλητισμού, του αθλητισμού ατόμων με αναπηρίες και του αθλητισμού που στοχεύει στην αύξηση της προσδόκιμου ζωής.

Τελικώς, στον τομέα της απασχόλησης, υπάρχει η απόλυτη ανάγκη να υπάρξει νομοθεσία για την αναγνώριση και παγίωση των επαγγελματιών που ενέχονται στον ευρύτερο τομέα του αθλητισμού, ώστε να μην εναπόκεινται στην διακριτικότητα, ή να υπόκεινται στην αυθαιρεσία, των αθλητικών ομοσπονδιών, ή των ιδιοκτητών αθλητικών σωματείων.

2 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΣΤΑΘΗΣ

Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ

Αγωνιστικός Αθλητισμός –Προτάσεις και Προοπτικές

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας του 2004 αποτέλεσαν την υλοποίηση του οράματος μιας ολόκληρης γενιάς Ελλήνων, που πίστεψε και εργάστηκε για την πραγματοποίησή του.

Όλες οι δυνάμεις του Ελληνικού χώρου συστρατεύτηκαν και κατά γενική ομολογία, κατάφεραν να φέρουν εις πέρας με απόλυτη επιτυχία ένα σπουδαίο πολιτιστικό και αθλητικό εγχείρημα παγκόσμιας κλίμακας.

Τώρα όμως που τα φώτα και τα βεγγαλικά δεν φωτίζουν πια τον Αττικό ουρανό, τώρα που τα χειροκροτήματα και οι επευφημίες σταμάτησαν και η αυλαία έπεσε, γράφοντας τον επίλογο των αγώνων και τους πρωταγωνιστές του στην Ιστορία, ίσως τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να μιλήσουμε για το μέλλον του Ελληνικού αθλητισμού, το μέλλον του δηλαδή την επόμενη μέρα.

Μια επόμενη μέρα που φέρει βαριά την κληρονομιά της επιτυχίας των αγώνων, των αθλητών που διακρίθηκαν, των εγκαταστάσεων που χτίστηκαν από το υστέρημα όλων των Ελλήνων και του ειδικού βάρους που χαρακτηρίζει πλέον την Ελλάδα.

Οι σκέψεις και οι προτάσεις που διατυπώνονται μαζί με τα στοιχεία που παρουσιάζονται στο πόνημα αυτό, με βάση την εξαετή υπηρεσία μου στη Δ/ση Αγωνιστικού Αθλητισμού και την κατάρτισή μου ως Πτυχιούχος Φυσικής Αγωγής, για το συγκεκριμένο κομμάτι του Αθλητισμού (Αγωνιστικός Αθλητισμός) επιδιώκουν να συνεισφέρουν στη προσπάθεια να τεθούν νέοι στόχοι και να αναδειχθούν νέες προκλήσεις στον διαρκώς διευρυνόμενο αθλητικό ορίζοντα.

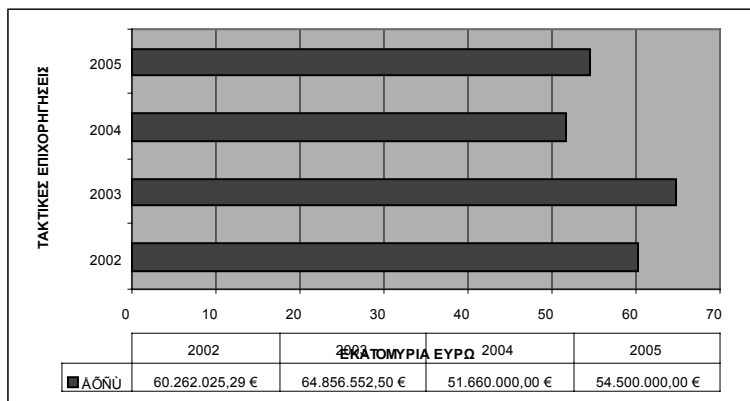
Τα συστατικά του αθλητισμού τα οποία θα εξεταστούν από τη θέση αυτή είναι: **α) οι ομοσπονδίες β) τα σωματεία γ) οι αθλητές**, σε σχέση με το νομοθετικό και το οικονομικό πλαίσιο, το οποίο τους διέπει, αλλά και την προοπτική της μελλοντικής τους εξέλιξης..

Α) ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ

Η αθλητική ομοσπονδία είναι η ανώτερη οργάνωση αθλητικών σωματείων ή αθλητικών ενώσεων, που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης με σκοπό την προαγωγή, την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του.

Οι αναγνωρισμένες αθλητικές ομοσπονδίες στην Ελλάδα αριθμούνται σε πενήντα οκτώ (58 έτους 2005), οι οποίες επιχορηγούνται τακτικώς κατ' έτος από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

Με δεδομένα τα έξοδα των Ολυμπιακών αγώνων και τις οφειλές που κληροδότησαν, τις γενναίες τακτικές και έκτακτες επιχορηγήσεις των ετών 1998-2004 αλλά και τις υποχρεώσεις που δημιουργήθηκαν από τις νέες αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες απαιτούν στελέχωση και χρηματοδότηση ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν, η χρηματοδότηση των ομοσπονδιών στα επίπεδα που κυμαινόταν στο πρόσφατο παρελθόν (ακολουθούν πίνακες), καθίσταται εκ των πραγμάτων δυσχερής. Το σύνολο των τακτικών επιχορηγήσεων των ομοσπονδιών για τα έτη 2002 έως 2005 παρίσταται διαγραμματικά ως εξής:

Βέβαια πολλά επιχειρήματα μπορούν να αντιπαρατεθούν στην προηγούμενη σκέψη όπως, ότι ο αθλητισμός στο επίπεδο που έχει φτάσει χρειάζεται τώρα περισσότερη βοήθεια, ότι έχουν εκπονηθεί μεσομακροπρόθεσμα πλάνα βασισμένα στις προηγούμενες επιχορηγήσεις (τακτικές, αναμορφωμένες και έκτακτες) κ.τ.λ.

Αμφισβητεί όμως κανείς ότι η Ελλάδα των 11.000.000 ανθρώπων με οικονομία που καθημερινά δοκιμάζεται διεθνώς και ιδιαιτέρως μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι από τις ελάχιστες χώρες που αναλογικά δαπανούν τέτοια ποσά για τον αθλητισμό;

Η χρηματοδότηση του αθλητισμού θεωρείται βασική για την ύπαρξή του και την προσιτότητα αναβάθμισής του, τόσο σε σωματειακό επίπεδο όσο και σε εθνικό.

Συγκεκριμένα η χρηματοδότηση του Ελληνικού Αθλητισμού πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (έκδοση/έτος) από τις κάτωθι πηγές εισόδων:

- Τακτικός Προϋπολογισμός
- Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων
- Ποσοστό από τα έσοδα του Ο.Π.Α.Π. μέσω του ειδικού λογαριασμού

που τηρείται στο Υπουργείο Πολιτισμού

Με αποφάσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού οι Ομοσπονδίες και τα Σωματεία επιχορηγούνται τακτικώς και εκτάκτως ως ακολούθως:

Α) Οι Ομοσπονδίες από τον Ειδικό Λογαριασμό με 44.688.824,65 ευρώ για το 1998, με 63.222.442,03 ευρώ για το 2002 και με 68.362.728,49 ευρώ για το 2003 και από τον Τακτικό προϋπολογισμό με 7.863.322,084 ευρώ για το 1998, με 33.084.215 ευρώ για το 2002 και με 30.220.010 ευρώ για το 2003.

Β) Τα Σωματεία από τον Ειδικό λογαριασμό με 28.638.696,99 ευρώ για το 1998, με 32.512.333 ευρώ για το 2002 και με 25.713.542,74 για το 2003.

Επίσης στο πλαίσιο του προγράμματος Δημοσίων επενδύσεων για αθλητικά έργα δόθηκαν 21.833.097,6 ευρώ για το 1998, 67.710.002 ευρώ για το 2002 και 59.647.688 ευρώ για το 2003.

Το ενδεχόμενο οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 να οριοθετήσουν το τέλος του, κατά συντριπτικό ποσοστό, κρατικά επιδοτούμενου αθλητισμού εμφανίζεται πλέον σοβαρά πιθανό.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει από καιρό αποφασίσει να μειώσει δραστικά τις κρατικές επιχορηγήσεις φορέων όπως οι αθλητικές ομοσπονδίες και τα σωματεία.

Όταν αυτό αρχίσει να εφαρμόζεται και στη χώρα μας, οι άνθρωποι που διαχειρίζονται τον αθλητισμό θα αντιμετωπίσουν πολλά οικονομικά και άλλα προβλήματα, τα οποία θα προστεθούν στα ήδη υπάρχοντα, όπως οι οργανωμένοι οπαδοί ομαδικών αθλημάτων και τα ζητήματα που δημιουργούν, η έλλειψη ιδιόκτητων γηπέδων από τους συλλόγους, η σταδιακά φθίνουσα πορεία του αριθμού των θεατών των αθλητικών γεγονότων, η βία, η φαρμακοδιέγερση και πολλά άλλα.

Το αθλητικό μάρκετινγκ, που καθημερινά εδραιώνεται όλο και περισσό-

τερο στη συνείδηση των εμπλεκομένων στα αθλητικά δρώμενα, προσδιορίζει και προτείνει εφαρμόσιμους τρόπους και αποδοτικές μεθόδους, αντικρίζοντας τον αθλητισμό με ματιά πιο τεχνοκρατική και πιο πρακτική αλλά σίγουρα διαφορετική με αυτά που αντιλαμβανόμαστε στο άκουσμα της λέξεως αθλητισμός και αθλητική δραστηριότητα.

Η έννοια «αθλητική δραστηριότητα» περιλαμβάνει πολλούς τομείς με διαφορετικές διαβαθμίσεις.

Η αναβάθμιση του επιπέδου των σχέσεων του αθλητισμού με την αθλητική βιομηχανία, με στόχο τη σωστή προώθηση και εκμετάλλευση του αθλητικού προϊόντος αλλά και τα οικονομικά οφέλη που θα προκύψουν, μπορεί να αποτελέσει εγγύηση για ένα πιο εύρωστο οικονομικά αθλητικό αύριο.

Δεν πρέπει βέβαια να παραγνωρίζουμε ότι υπάρχουν μερικοί ανασταλτικοί παράγοντες στην ανάπτυξη της αθλητικής αγοράς.

Από τη στιγμή όμως που ο αθλητισμός έχει προ πολλού διεθνοποιηθεί και ο ανταγωνισμός αντανακλαστικά ακολουθεί την ίδια πορεία, η προσπάθεια της διεκδίκησης των χρημάτων των καταναλωτών-φιλάθλων, ανεξάρτητα σε ποια βαθμίδα της κυλιόμενης κλίμακας της αγοράς και χρήσης του προϊόντος αυτοί και αν βρίσκονται, γίνεται καθημερινά οξύτερη.

Σε συνάρτηση και εξάρτηση από ένα παγκόσμιο αθλητικό και οικονομικό περιβάλλον που μεταλλάσσεται με ταχύτητα είναι ώρα να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα ρεαλιστικά, με γνώμονα πάντα το εφικτό και όχι το επιθυμητό.

Και η πραγματικότητα υπαγορεύει την αναζήτηση καινούργιων τρόπων διαχείρισης και σχεδιασμού καθώς και την υιοθέτηση νέων αντιλήψεων, γεγονός που συνεπάγεται και αλλαγή της πεπαλαιωμένης καθεστώσας νοοτροπίας.

Με βάση τα ανωτέρω προτείνεται:

1. **Σταδιακή μείωση του ύψους των επιχορηγήσεων** (η οποία και παρατηρείται) ανά ομοσπονδία σε σχέση με το ύψος των επιχορηγήσεων των πρόσφατων προολυμπιακών ετών για τα **αμέσως επόμενα χρόνια** (έως 2010), αφενός διότι πρόκειται για μεταολυμπιακές χρονιές αλλά και αφετέρου για τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω.

2. **Ενίσχυση του προσανατολισμού** προς την εξασφάλιση χορηγών και αυτοχρηματοδότησης καθώς και οικονομικές διευκολύνσεις και φορολογικές ελαφρύνσεις.

3. **Μεγαλύτερη απελευθέρωση της "αγοράς" του αθλητισμού** προκει-

μένου οι ομοσπονδίες αλλά και μικρότεροι αθλητικοί φορείς να μπορούν να διαπραγματεύονται το αθλητικό προϊόν στο πλαίσιο ενός πιο ευνοϊκού περιβάλλοντος. Η αύξηση της ανταγωνιστικότητας στην αθλητική αγορά πιθανόν να μην αναταράξει το status quo μεταξύ των ομοσπονδιών, αλλά λόγω των νέων συνθηκών που θα διαμορφωθούν, θα ενεργοποιήσει δυνάμεις που λόγω της κρατικής εξασφάλισης είχαν περιέλθει σε λήθαργο.

4. Νέο αθλητικό νομοθετικό πλαίσιο που εγκολπώνει το σύγχρονο αθλητικό management και marketing. Βασικά δεδομένα που πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν στη νέα νομοθετική ρύθμιση είναι: α) ο συγκεκριμένος αριθμός ανθρώπων που ασχολούνται ως αθλητές αλλά και ως φίλαθλοι με τον αθλητισμό ανεξάρτητα σε ποια βαθμίδα της κυλιόμενης κλίμακας των φιλάθλων ανήκουν, β) ο συγκεκριμένος χρόνος που αφιερώνουν οι ανωτέρω στον αθλητισμό, και γ) η επενδυτική βούληση για αύξηση της ανταγωνιστικότητας, παραγωγικότητας και επιχειρηματικότητας των επικεφαλής των αθλητικών φορέων με σκοπό τη διεκδίκηση, εξασφάλιση και κατοχύρωση του εκατοστιαίου ποσοστού των αθλητών-φιλάθλων, της τηλεθέασης και της δημοφιλίας που επιθυμούν να έχουν.

Στόχος όλων των παραπάνω δεν είναι η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού όπως κάποιος βιαστικά θα διαγνώσει.

Η προσφορά του αθλητικού αγαθού καθώς και των υπηρεσιών που προκύπτουν από αυτό δεν αποτελεί εμπορευματοποίηση, με την έννοια του ευτελισμού και του πλουτισμού, αλλά ικανοποιεί ανάγκες και ενδιαφέροντα που οδηγούν στην ποιοτική βελτίωση της ζωής των ασκουμένων φιλάθλων, ενώ παράλληλα ίσως είναι και ο ασφαλέστερος τρόπος για την επιβίωση των αθλητικών οργανισμών.

Μέρος των χρημάτων της πολιτείας που θα εξοικονομηθούν από τη στρατηγική αυτή, θα μπορούσαν κάλλιστα να ενισχύσουν το άλλο μεγάλο κομμάτι του αθλητισμού, **την Άθληση για Όλους**, που σε σύγκριση με τον **Αγωνιστικό αθλητισμό** συντηρείται οριακά.

Στο πλαίσιο της 17^{ης} Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Αθλητισμού που έλαβε χώρα στην Αθήνα αναφέρθηκε ότι τα περισσότερα κράτη της στηρίζουν το Μαζικό Αθλητισμό νομοθετικά ενώ στη σύγχρονη Ευρώπη για πρώτη φορά αναφέρεται ο Αθλητισμός στη συνθήκη του Άμστερνταμ. Η απόφαση της Ε.Ε. να αναγνωρίσει τον Αθλητισμό ως στοιχείο-κλειδί του νέου Συντάγματος της είναι το πρώτο βήμα προς την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής διάστασης του Αθλητισμού όπως σχολίασε ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. Ζακ Ρογκ.

Οι δείκτες όμως της Ε.Ε. σχετικά με την ενασχόληση των Ευρωπαίων με τον Μαζικό Αθλητισμό είναι συγκριτικά αποκαρδιωτικοί για την Ελλάδα.

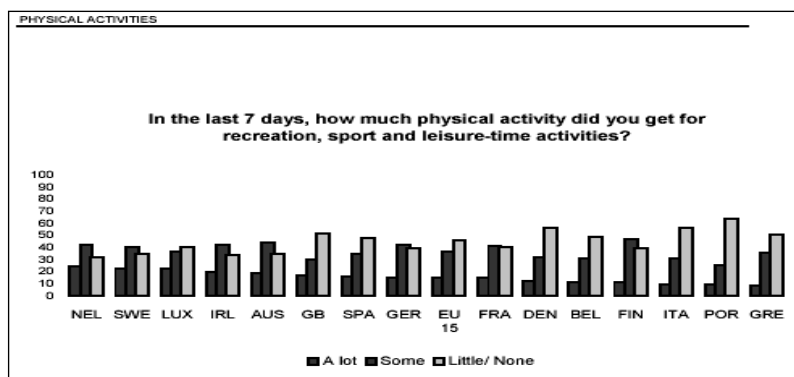
Τα στοιχεία του **Συμβουλίου της Ευρώπης για τον Αθλητισμό** κατατάσσουν τη χώρα μας στις τελευταίες ή ακόμη και στην τελευταία θέση της Ευρωπαϊκής οικογένειας.

Απέναντι στα μέταλλα των οποίων η συγκομιδή είναι πλούσια σε κάθε μεγάλο επίσημο αθλητικό γεγονός, εμφανίζονται οι καρδιοαγγειακές παθήσεις, η παχυσαρκία, η υπέρταση, ο διαβήτης τύπου β', η οστεοπόρωση και σωρεία άλλων παθήσεων και συμπτωμάτων που προκαλεί η μη ενασχόληση με τον αθλητισμό.

Και το πιο λυπηρό είναι ότι το μεγαλύτερο ποσοστό τους εμφανίζεται σε μικρές ηλικίες.

Τι συμβαίνει δηλαδή στη χώρα μας ;

Συμβαίνει το ότι διεκδικούμε και παίρνουμε μέταλλα και ξεχωρίζουμε για τις διακρίσεις μας, ταυτόχρονα όμως διεκδικούμε (με σοβαρές αξιώσεις μάλιστα) και τον τίτλο ενός από τους πιο αγύμναστους λαούς στο πλαίσιο τουλάχιστον της Ε.Ε.. Χαρακτηριστική, συγχρόνως όμως και αποκαρδιωτική είναι η αποτύπωση των παραπάνω στο παρακάτω διάγραμμα (Έκθεση Eurobarometer physical activity)

Δημιουργούμε ήρωες και πρότυπα, κατακτούμε κορυφές χωρίς όμως να δημιουργούμε στερεή βάση.

Και βέβαια τους πρώτους τριγμούς, σε αυτό το επιβλητικό κατά τα άλλα δημιουργήμα, αρχίζουμε ήδη να τους αφουγκραζόμαστε (ζήτημα Κεντέρη-Θάνου).

Η πίστη στη ρήση ότι “η νίκη συγχωρεί όλα τα αμαρτήματα” κλονίστηκε πλέον ανεπανόρθωτα.

Το επιβεβαίωσε το πρόσφατο Παγκόσμιο πρωτάθλημα Στίβου στο Ελσίνκι.

Σε θεσμικό – διοικητικό επίπεδο και με σκοπό την εξασφάλιση της διαφάνειας, της αξιοκρατίας και της νομιμότητας, και συνυπολογίζοντας όλα τα ανωτέρω, προτείνεται:

1. **Η άμεση επιβολή κυρώσεων** και αυστηρότερων ποινών, στις ομοσπονδίες που δεν συμμορφώνονται με την κείμενη αθλητική νομοθεσία.

2. **Η συμμετοχή στην Επιτροπή** εφαρμογής και παρακολούθησης της αθλητικής νομοθεσίας υπαλλήλων από τα τμήματα της Δ/σης Αγωνιστικού Αθλητισμού καθώς επίσης και η αξιοποίηση των πρακτικών της Επιτροπής προκειμένου να διασαφηνιστούν και να συμπληρωθούν κάποια σημεία της αθλητικής νομοθεσίας.

3. **Αυστηρή τήρηση του αγωνιστικού προγράμματος** των ομοσπονδιών που κατατίθεται με τον ετήσιο προϋπολογισμό (και έγκαιρη ενημέρωση της Γ.Γ.Α. σε τυχόν ξαφνικές αλλαγές και διαφοροποιήσεις) και κατά γράμμα εφαρμογή των αποφάσεων των Επιτροπών Προμηθειών από τους εκτός Γ.Γ.Α. εκτελεστές τους.(π.χ. ταξιδιωτικά γραφεία).

4. **Αυστηρότερες προϋποθέσεις** (έγκαιρη ενημέρωση της Γ.Γ.Α., συμφωνία με το αγωνιστικό πρόγραμμα, μετάβαση των απαραίτητων και αρμόδιων προσώπων, μείωση των εξόδων μετακίνησης και διαμονής – διατροφής όταν υπερβαίνουν τα λογικά κόστη, ασφάλεια μετακινήσεων και γενικότερα εποπτεία και έλεγχος) για την έγκριση των μεταβάσεων των Εθνικών ομάδων στο εξωτερικό προκειμένου να συμμετέχουν στις επίσημες εκδηλώσεις

5. **Ενεργοποίηση όλων των αθλητικών σωματείων** που υπάγονται σε αθλητική ομοσπονδία, άλλως η διαγραφή τους απ' αυτήν.

6. **Η υπαγωγή** αρκετών αθλημάτων (μηχανοκίνητος αθλητισμός, ναυταθλητισμός, πολεμικές τέχνες κλπ.) σε ασφαλές νομικό καθεστώς για την οριστική διευθέτηση των προβλημάτων που παρουσιάζουν σε σχέση με τα παραδοσιακά αθλήματα.

7. **Σαφής διατύπωση του άρθρου 75 παρ.5 του Ν.3057/02** προκειμένου να διασαφηνιστεί, πέραν πάσης αμφιβολίας, η απόδοση της ανάλογης οικονομικής επιβράβευσης στους αθλητές με εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις, σε ομαδικά αθλήματα και σε ομαδικά και ατομικά αγωνίσματα ατομικών αθλημάτων, και επανακαθορισμός του όλου συστήματος επιβραβεύσεων.

8. **Έλεγχος των συμβολαίων – συμβάσεων** της απασχόλησης του προπονητή της ομοσπονδίας και υποχρεωτική κατάθεση τους στην υπηρεσία μας

προκειμένου να δικαιούται τα προνόμια και τις διευκολύνσεις που προβλέπει η αθλητική νομοθεσία.

9. **Αλλαγή των προϋποθέσεων** (αυστηρότερες και περισσότερες) προκειμένου μια ομοσπονδία να λάβει την ειδική αθλητική αναγνώριση. Με τις υπάρχουσες προϋποθέσεις κάθε χρόνο αναγνωρίζονται ετησίως 2-3 αθλητικές ομοσπονδίες δημιουργώντας σε όλους μας την αντίληψη ότι σε δέκα περίπου χρόνια ο αριθμός τους θα είναι τριψήφιος.

Βάσει των ανωτέρω και ολοκληρώνοντας τις προτάσεις σχετικά με τις αθλητικές ομοσπονδίες θα πρέπει να υπάρξει αλλαγή προσανατολισμού τόσο σε **θεσμικό** (αλλαγές στην κείμενη αθλητική νομοθεσία) όσο και σε **οικονομικό** επίπεδο προκειμένου, αφενός μεν να εξοικονομηθούν δυσέυρετα ποσά από την Πολιτεία, αφετέρου δε να εκσυγχρονιστούν, να αυτονομηθούν και να ενηλικιωθούν οι ομοσπονδίες με μοντέρνες και γενναίες θεσμικές τροποποιήσεις και με τη μείωση της κρατικής οικονομικής ενίσχυσης.

Β) ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Σε γενικές γραμμές όσα αναφέρθηκαν στο κεφάλαιο Ομοσπονδίες θα μπορούσαν να βρουν απήχηση και εφαρμογή και σε μικρότερους συγκριτικά φορείς όπως είναι τα αθλητικά σωματεία.

Αξίζει όμως να επισημανθεί ότι τα σωματεία, τουλάχιστον σε οικονομικό πλαίσιο, λειτουργούν πιο ελεύθερα διατηρώντας κάποια αυτονομία που τους ενισχύει την βιωσιμότητα και την ανταγωνιστικότητα.

Οι προτάσεις σχετικά με τα σωματεία συνοψίζονται στα εξής:

1. **Ενεργοποίηση του Ε.Σ.Α.Σ.** σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 50 του Ν.2725/99, προκειμένου να γνωμοδοτεί για έκτακτες επιχορηγήσεις σωματείων καθώς και αυστηρός προσδιορισμός των σκοπών των επιχορηγήσεων αυτών.

2. **Ενεργοποίηση όλων των αθλητικών σωματείων** που υπάγονται σε αθλητική ομοσπονδία με στόχο να εκλείψουν τα σωματεία τα οποία ενεργοποιούνται περιοδικά εξυπηρετώντας πολιτικές πρακτικές και συμφέροντα.

3. **Ορισμός της χρονικής περιόδου** για την οποία θα ισχύει η άρση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης.

4. **Έλεγχος των συμβολαίων – συμβάσεων** της απασχόλησης του προπονητή των - του σωματείου.

Γ) ΑΘΛΗΤΕΣ

Το σημαντικότερο «συστατικό» της λειτουργίας και της βιωσιμότητας

οποιοδήποτε επιπέδου και βεληνεκούς αθλητικού φορέα είναι αναμφισβήτητα οι αθλητές.

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την κείμενη αθλητική νομοθεσία, η πολιτεία αποδίδει στους διακρινόμενους αθλητές θεσμοθετημένα ευεργετήματα όπως προμ, εισαγωγή σε Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., διορισμό στο δημόσιο φορέα και στα σώματα ασφαλείας, χαρακτηρισμό επίλεκτου στρατευμένου αθλητή, άδειες, διευκολύνσεις κ.τ.λ.

Αναμφισβήτητα τα ανωτέρω ευεργετήματα βοήθησαν και στηρίξαν τους διακρινόμενους αθλητές στις προσπάθειές τους και σε πολλές περιπτώσεις έλυσαν βασικά ζητήματα όπως εκείνο της επαγγελματικής τους αποκατάστασης.

Δεν πρέπει όμως να διαφεύγουν της προσοχής των ανθρώπων του αθλητισμού και κάποια παράπλευρα φαινόμενα, τα οποία έχουν αρχίσει να κάνουν ευκρινή την παρουσία τους στις τάξεις των αθλητών.

Συγκεκριμένα η διάβρωση του αθλητικού ιδεώδους, η αδιαφορία για τις ηθικές απολαβές και η προσήλωση στις υλικές, η υιοθέτηση επαγγελματικής νοοτροπίας μόνο για τις αποδοχές, η ανάπτυξη σχέσεων “δούναι και λαβείν” μεταξύ αθλητών και Πολιτείας, η μετάλλαξη των μαθητών –αθλητών σε αθλητές – μαθητές με αποτέλεσμα, λόγω αθλητικών διακρίσεων, να εισάγονται στα Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., όντας κατ’ουσίαν απαίδευτοι, είναι μερικές από τις οδυνηρές διαπιστώσεις των υπαλλήλων στη Γ.Γ.Α.

Ο αθλητής που ασχολείται με κάποιο άθλημα, που καταθέτει σε αυτό σώμα και ψυχή, δεν πρέπει να σκέφτεται ότι με την 2^η π.χ. νίκη θα λάβει τόσα χρήματα ή ότι με την 4^η νίκη θα διοριστεί στη τάδε υπηρεσία, διότι έτσι δεν υφίσταται ο αθλητισμός, όπως όλοι τον γνωρίζουμε και τον αντιλαμβανόμαστε, αλλά εγκαθιδρύεται όλο και πιο πολύ η λογική της δοσοληψίας και του κέρδους στην πιο φτηνή του έκφραση.

Και δεν είναι μόνο αυτό.

Για να κατακτήσει κάποιος αθλητής όλα αυτά δεν θα διστάσει να χρησιμοποιήσει στην προσπάθειά του αυτή όλα τα μέσα φυσικά και τεχνητά, θεμιτά και αθέμιτα, με τα γνωστά σε όλους μας αποτελέσματα.

Η φαρμακοδιέγερση τείνει να γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της αθλητικής προετοιμασίας των αθλητών και οι προβλέψεις των ειδικών για την πορεία τους εξαρτώνται από τον *Ιφαρμακοποιοί*¹ που τους υποστηρίζει.

Το όφελος για όλα αυτά βέβαια με κόστος πολλές φορές την υγεία τους και με μέσο την απάτη είναι, εκτός από τη δόξα την αναγνώριση και την καταξίωση, το χρήμα, οι σπόνσορες, οι διαφημίσεις, ο διορισμός και πολλά άλλα.

Πίσω από τη λάμψη του χρυσού, του ασημιού και του χαλκού, που βαρραίνουν όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια το στήθος των Ελλήνων αθλητών, τη θέση της ευγενούς άμιλλας την έχει πάρει η μακιαβελική ρήση ο σκοπός αγιάζει τα μέσα.

Γι' αυτό σύμφωνα με τα ανωτέρω προτείνεται:

1. **ρητή και κατηγορηματική διευκρίνιση** ότι όλες οι εξαιρετικές αθλητικές διακρίσεις πρέπει να επιτυγχάνονται με την Εθνική ομάδα, η οποία συστήνεται με συγκεκριμένες και απαραβίαστες διαδικασίες.

2. **διευκρίνιση στο άρθρο 75, παρ.6 Ν.3057/2002** που προστέθηκε στο εδάφιο β, στην παρ.14, του άρθρου 34 του Ν.2725/99 στο σημείο «για να ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε αγωνιστική διάκριση, πρέπει ο αριθμός των συμμετασχόντων αθλητών (προτείνεται συμπλήρωση – ή ομάδων ανάλογα το άθλημα, το αγώνισμα και την περίπτωση-) στο αγώνισμα ή το άθλημα, σε όλες τις φάσεις της διοργάνωσης να είναι διπλάσιος της νίκης που επιβραβεύεται.

3. **πρόβλεψη για συμμετοχή** ικανοποιητικού αριθμού αθλητών σε διοργανώσεις όπως Πανελλήνια πρωταθλήματα (αναλόγως της αθλητικής και αριθμητικής δύναμης της ομοσπονδίας όπως αυτή αποδυνκνύεται από τα ενεργά και τα όχι και τόσο ενεργά σωματεία της αθώς και από τον αριθμό των αθλητών που προβάλλεται προκειμένου να τονιστούν οι οικονομικές ανάγκες της), σε Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα (τουλάχιστον 16 χώρες με αντίστοιχο αν όχι μεγαλύτερο αριθμό αθλητών ή ομάδων) και σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα (τουλάχιστον 25 χώρες με αντίστοιχο αν όχι μεγαλύτερο αριθμό αθλητών ή ομάδων).

4. **σαφέστερη διατύπωση** των παραγράφων 8, 11, 12, του άρθρου 34, και ουσιαστικός επαναπροσδιορισμός των προνομίων.

5. **αυστηρότερα κριτήρια** για την εισαγωγή των αθλητών σε Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Δημόσιο Τομέα και ιδίως:

α. μείωση του ποσοστού εισαγωγής των διακρινόμενων αθλητών στα Τ.Ε.Φ.Α.Α.

β. κατάργηση του δικαιώματος μεταγραφής από μια σχολή στην άλλη με χρήση αθλητικής διάκρισης.

γ. επίτευξη 1^{ης} έως και 8^{ης} νίκης σε Ολυμπιακούς Αγώνες και 1^{ης} έως και 6^{ης} νίκης σε Παγκόσμια και Πανευρωπαϊκά πρωταθλήματα Ανδρών-Γυναι-

κών, Ν.Ανδρών-Ν.Γυναικών, Εφήβων-Νεανίδων για εισαγωγή στο Δημόσιο ως μοναδικά κριτήρια.

6. **αυστηρότατες ποινές** σε όλους τους εμπλεκόμενους είτε σε περίπτωση φαρμακοδιέγερσης είτε σε προσπάθεια παραπλάνησης των υπηρεσιών της Γ.Γ.Α. με ψευδείς-αλλοιωμένες βεβαιώσεις και φύλλα αγώνα.

7. **πρόβλεψη για περισσότερα δικαιολογητικά-αποδεικτικά** (τελική κατάσταση χωρών και αθλητών, σύνθεση Εθνικής ομάδας, έγκριση μετάβασης της αποστολής εάν η διάκριση επετεύχθη στο εξωτερικό, βεβαίωση των κατηγοριών του αθλήματος που χαρακτηρίζονται ως Ολυμπιακές κατά τη χρονική στιγμή αίτησης του αθλητή στη Γ.Γ.Α. κλπ..) τα οποία απαιτούνται για την εγγραφή αθλητή στον Ειδικό πίνακα εξαιρετικών αθλητικών διακρίσεων του άρθρου 34 του Ν.2725/99 και αναλυτική αναφορά τους στην κείμενη αθλητική νομοθεσία. Τα δικαιολογητικά αυτά με σαφήνεια και ακρίβεια πρέπει να αποδεικνύουν τη διάκριση του υποψήφιου προς εγγραφή αθλητή.

Εκτός όμως από τις απαραίτητες τροποποιήσεις και ειδικές ρυθμίσεις, αυτό που χαρακτηρίζεται ως μείζονος σημασίας θέμα είναι η εκπόνηση εθνικού αθλητικού σχεδιασμού και προσανατολισμού και η χάραξη κοινής Εθνικής αθλητικής πορείας με βασικό άξονα τη Γ.Γ.Α. που εμφανίζεται σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, επιβεβλημένη.

Η συγκεκριμένη ανάγκη προϋποθέτει τη δημιουργία λειτουργίας σύγχρονου Οργανισμού λειτουργίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, γεγονός που θα αναδείξει την Υπηρεσία αυτή σε πρωταγωνιστή κάθε προσπάθειας για την αναβάθμιση του ελληνικού αθλητισμού.

Την προσπάθεια αυτή οφείλουμε και μπορούμε να την μετουσιώσουμε σε πράξη διότι:

- **διαθέτουμε τη γνώση και την κατάρτιση** (Ειδικοί του Αθλητισμού, της Διοίκησης και των Οικονομικών).

- **διαθέτουμε την εμπειρία** παρά την πλήρη απουσία μας από τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

- **διαθέτουμε την τεχνογνωσία** (Μηχανικοί-Αρχιτέκτονες, πληθώρα έργων και κατασκευών).

- **τέλος γνωρίζουμε και κουβαλάμε** την επιθυμία του αθλητικού κόσμου για αλλαγές και για πρόοδο.

Εν κατακλείδι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ως ο ανώτερος τη τάξει αρμόδιος κρατικός φορέας **οφείλει και μπορεί** να δείξει τη σωστή κατεύθυν-

ση για την πορεία του Αθλητισμού στη χώρα μας.

Ο ρόλος της, καίριος και καταλυτικός για τα αθλητικά δρώμενα, διαμορφώνει το αυριανό αθλητικό περιβάλλον και καθοδηγεί προς αυτό την νέα γενιά αθλητών και αθλουμένων.

Ο στόχος και σκοπός της, ξεκάθαρος και διάφανος, καλυτερεύει τη ζωή των πολιτών, δημιουργεί ισχυρά θεμέλια στη νεολαία με τον καθημερινό *Προσηλυτισμό!* νέων μελών στην παγκόσμια αθλητική κοινότητα και αναδεικνύει τις αρετές και τις δυνάμεις του λαού μας.

Μέριμνα και αποστολή μας, η συμβολή μας σ' αυτό το πολυδιάστατο πρόγραμμα με γνώμονα την άνοιξη του Ελληνικού Αθλητισμού και όραμα τη διάρκειά της. Διότι αυτό από το οποίο καθημερινά όσοι υπηρετούν τον αθλητισμό πρέπει να παίρνουν δύναμη και ενέργεια αφυπνίζοντας όλες τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου είναι ότι με την πτώση της αυλαίας των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004 δεν έφτασε το τέλος μιας εποχής αλλά ξεκίνησε μια νέα.

3 ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΚΚΟΣ - ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Διδάκτορες Αθλητικής Ψυχολογίας του ΤΕΦΑΑ Αθηνών

Τοπικό Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Ανάπτυξης Άθλησης για Όλους

*(Εισήγηση στο 5^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης της Ελληνικής
Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού – Πάτρα 2004)*

Εισαγωγή

Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια περίπου 600 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) υλοποιούν προγράμματα άθλησης για όλους (ΠΑγΟ) καλύπτοντας περίπου τα 2/3 του συνόλου των ΟΤΑ (Κάκκος, 1996, 2000). Άλλωστε, το φυσικό περιβάλλον της άσκησης για όλους είναι οι τοπικές και αστικές κοινωνίες και κατά συνέπεια τα προγράμματα άσκησης, άθλησης και κινητικής αναψυχής που προσφέρονται από τους ΟΤΑ εξετάζονται ως δημοτικές υπηρεσίες (Αυθίνος, 1998). Η έκταση των προγραμμάτων, ο αριθμός των τμημάτων, το περιεχόμενο και η μορφή ποικίλουν από φορέα σε φορέα και αυτό εκτός από πληθυσμιακά και γεωγραφικά κριτήρια οφείλεται σε μεγάλο βαθμό σε παραμέτρους οργανωτικές, λειτουργικές και οικονομικές του ίδιου του φορέα. Ο Τζέτζης (2000) αναφέρει ότι είναι σκόπιμο να σχεδιάζονται όλες οι ενέργειες και οι στόχοι, να οργανώνονται οι δραστηριότητες και τα άτομα που πρόκειται να τις πραγματοποιήσουν, να συντονίζονται οι ενέργειες και να αξιολογούνται τα αποτελέσματα, ωστόσο, η πραγματικότητα δείχνει ότι οι δημοτικοί αθλητικοί οργανισμοί αντιμετωπίζουν προβλήματα που συνδέονται με την εσωτερική δομή και λειτουργία. Η Παπαδημητρίου (1996) προτείνει ότι οι αθλητικοί οργανισμοί χρειάζεται να εξετάσουν συστηματικά ορισμένα χαρακτηριστικά της οργάνωσής τους όπως η αξιολόγηση των στόχων και των υπηρεσιών, η ενίσχυση της οργανωτικής απόδοσης με σύγχρονες οργανωτικές δομές, η αυτόνομη διεκδίκηση οργανωτικών εισροών.

Η προσπάθεια αποκεντρωμένης λειτουργίας των προγραμμάτων τα τε-

λευταία χρόνια με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων δημιουργεί άμεσα την απαίτηση για οργανωτικές, λειτουργικές και οικονομοτεχνικές αλλαγές από τους ΟΤΑ (Τζέτζης, 2000), αναβαθμίζοντας περισσότερο τον ήδη σημαντικό ρόλο της τοπικής αυτοδιοίκησης στην προσφορά κοινωνικών υπηρεσιών αναψυχής (Αυθίνος, 1998).

Σκοπός αυτής της μελέτης είναι να αναδείξει με τη μορφή του παραδείγματος μια σειρά από κριτήρια και παράγοντες που σηματοδοτούν το επίπεδο οργάνωσης και διαχείρισης των ΠΑγΟ σε τοπικό επίπεδο και αποτελούν ένα θεωρητικό κατευθυντήριο οδηγό που μπορεί να βασιστεί ο Δημοτικός Αθλητικός Οργανισμός (ΔΑΟ) για ποσοτική και ποιοτική αθλητική ανάπτυξη συγκροτώντας ένα τοπικό ολοκληρωμένο πρόγραμμα ΑγΟ (ΤΟΠΑγΟ).

1. Γενικές αρχές – στόχοι

Ο σχεδιασμός, η υλοποίηση, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση προγραμμάτων άθλησης για όλους πρέπει να συνιστούν επιμέρους φάσεις ενός ολοκληρωμένου ετήσιου προγράμματος του ΔΑΟ. Ωστόσο, η αποτελεσματικότητα του προγράμματος σχετίζεται σε σημαντικό βαθμό με την ύπαρξη τόσο ενός κατευθυντηρίου σχεδίου για την τοπική αθλητική ανάπτυξη και ειδικότερα ενός τοπικού ολοκληρωμένου προγράμματος ανάπτυξης του αθλητισμού, όσο και με την ύπαρξη ενός αναλυτικού σχεδίου δράσης που θα περιλαμβάνει σαφή οργανογράμματα και χρονοδιαγράμματα υλοποίησης. Μεθοδολογικά, το πρώτο ζήτημα που απαιτείται να απαντηθεί αφορά στη «θέση» του αθλητισμού ως υπηρεσία του τομέα ποιότητας ζωής των πολιτών στις προτεραιότητες της δημοτικής αρχής και στη «θέση» της άθλησης για όλους στις προτεραιότητες του ΔΑΟ.

2. Τοπικό Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Ανάπτυξης Άθλησης για Όλους (ΤΟΠΑγΟ)

Ένα τοπικό ολοκληρωμένο πρόγραμμα αθλητικής ανάπτυξης με έμφαση στην άθληση για όλους απαιτείται να περιλαμβάνει: (α) τους άξονες (οργανωτικό, επιστημονικό, οικονομικό), (β) τους στόχους (ποσοτική αύξηση, ποιοτική αναβάθμιση, καινοτομία, ανταπόκριση στις ανάγκες των πολιτών), (γ) τη διάρκεια (3-4 έτη), (δ) τα είδη των προγραμμάτων (δομημένα και μη δομημένα, γενικά και ειδικά, μεγάλης και μικρής διάρκειας, αθλητικές εκδηλώσεις), (ε) τις άλλες δράσεις (έρευνα, επιμόρφωση, αξιολόγηση), (στ) τους

άλλους τομείς (εγκαταστάσεις, εξοπλισμός, πληροφόρηση, προβολή, πόροι) και (ζ) τη συνέργεια – συνεργασία με τη σχολική φυσική αγωγή – σχολικές αθλητικές δραστηριότητες και το σωματειακό αθλητισμό.

3. Οργάνωση - Λειτουργία ΔΑΟ και Προγράμματα Άθλησης για Όλους

Η δεύτερη ενότητα κριτηρίων και παραμέτρων αφορούν στα χαρακτηριστικά οργάνωσης και λειτουργίας του ΔΑΟ και ειδικότερα:

(α) «ποιος είναι» ο φορέας σχεδιασμού και υλοποίησης των προγραμμάτων, η μορφή του, η διοίκησή του, η οργάνωσή του και η λειτουργία του, (β) «τι θέλει» ο φορέας σχεδιασμού και υλοποίησης, ποιοι οι στόχοι του, ποιος ο προγραμματισμός του, σε ποιους απευθύνεται, (γ) «που θα γίνουν και με ποια μέσα τα προγράμματα» (εγκαταστάσεις, χώροι, εξοπλισμός), (δ) «τι περιλαμβάνουν τα προγράμματα» (ύπαρξη κατευθύνσεων στο περιεχόμενο των προγραμμάτων ή αναλυτικών κατευθυντήριων προγραμμάτων), (ε) «από ποιους θα γίνουν τα προγράμματα» (επιστημονικό προσωπικό και ειδικότερα ότι αφορά στους πτυχιούχους Φυσικής Αγωγής), (στ) «πως γίνονται τα προγράμματα» (εσωτερική παρακολούθηση, έλεγχος και αξιολόγηση των προγραμμάτων), (ζ) «πως συνδέονται τα προγράμματα με άλλες δράσεις» (τόσο με τα άλλα προγράμματα και εκδηλώσεις του Αθλητικού Οργανισμού, όσο και με το σωματειακό και το σχολικό αθλητισμό), (η) «πως υποστηρίζονται τα προγράμματα» (διοικητικό, επιστημονικό και άλλο προσωπικό), (θ) «πως χρηματοδοτούνται τα προγράμματα» (πηγές πόρων για την κάλυψη του προϋπολογισμού των προγραμμάτων), (ι) «πως θα μάθουν οι πολίτες για τα προγράμματα» (προβολή και γενικά η επικοινωνιακή πολιτική του οργανισμού).

4. Ενδεικτικό Ετήσιο Σχέδιο Δράσης με έμφαση στην άθληση για όλους

Η τρίτη ενότητα κριτηρίων – παραμέτρων αφορά στο αναλυτικό σχέδιο δράσης που αναφέρεται στο «πότε γίνεται τι και από ποιον». Ένα ενδεικτικό σχέδιο δράσης του ΔΑΟ περιλαμβάνει μεταξύ των άλλων τα ακόλουθα:

(α) Τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο, παρακολουθούμε, ελέγχουμε και αξιολογούμε τα υλοποιούμενα προγράμματα, ερευνούμε τις στάσεις, τις προτιμήσεις, τα ενδιαφέροντα των συμμετεχόντων, τροποποιούμε όπου και ότι κριθεί αναγκαίο στα προγράμματα, συνεργαζόμαστε με το οικονο-

μικρό τμήμα για την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού, σχεδιάζουμε το εαρινό πρόγραμμα εκδηλώσεων και τα θερινά προγράμματα μικρής διάρκειας κ.λπ.

(β) Τους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο, εκτός των προαναφερόμενων ενεργειών για τα τρέχοντα προγράμματα, σχεδιάζουμε τα προγράμματα της επόμενης περιόδου, προετοιμάζουμε και υλοποιούμε το πρόγραμμα εκδηλώσεων.

(γ) Τους μήνες Μάιο και Ιούνιο, εστιάζουμε στην ομαλή ολοκλήρωση και την τελική αξιολόγηση των προγραμμάτων μεγάλης διάρκειας, στην κορύφωση των αθλητικών εκδηλώσεων, στην προετοιμασία έναρξης των θερινών προγραμμάτων, ενώ ολοκληρώνουμε και υποβάλλουμε τις προτάσεις για τα προγράμματα της επόμενης περιόδου και συμμετέχουμε σε συσκέψεις και συνέδρια.

(δ) Τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο, υλοποιούμε τα θερινά προγράμματα, συντάσσουμε το διοικητικό και οικονομικό απολογισμό των προγραμμάτων μεγάλης διάρκειας, αξιολογούμε το προσωπικό και τη λειτουργία του φορέα, σχεδιάζουμε την οργάνωση του φορέα για τη νέα περίοδο (και πηγαίνουμε διακοπές).

(ε) Τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο, εστιάζουμε στην προβολή και προώθηση των προγραμμάτων, την έναρξη των προγραμμάτων μεγάλης διάρκειας, την πρόσληψη ΠΦΑ, την υλοποίηση εναλλακτικών σεναρίων σε περίπτωση αλλαγής του αρχικού προγραμματισμού, επικαιροποιούμε – διαιμορφώνουμε τον οικονομικό προγραμματισμό, συντηρούμε τις αθλητικές εγκαταστάσεις, προχωρούμε στην αγορά αθλητικού εξοπλισμού, σχεδιάζουμε τα χειμερινά προγράμματα, την επιμόρφωση του προσωπικού, την υλοποίηση αθλητικών εκδηλώσεων μικρής κλίμακας, το συντονισμό και τη συνεργασία με τα αθλητικά σωματεία και τις σχολικές μονάδες.

(στ) Τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο, παρακολουθούμε και ελέγχουμε τα τρέχοντα προγράμματα, ξεκινούμε την υλοποίηση των χειμερινών προγραμμάτων, σχεδιάζουμε και υλοποιούμε άλλες εκδηλώσεις (ετήσια βράβευση αθλητών, γιορτή των αθλουμένων κ.λπ.), καταρτίζουμε τον ετήσιο οικονομικό απολογισμό και τον προϋπολογισμό του νέου έτους.

5. Αναλυτική προσέγγιση για κάθε πρόγραμμα

Αν πάρουμε για παράδειγμα το πρόγραμμα για την «άσκηση στη τρίτη ηλικία», χρειάζεται να εξετάσουμε αναλυτικά τις παρακάτω παραμέτρους:

(α) Εμπειρία φορέα στο συγκεκριμένο πρόγραμμα (ανάλυση των ποσοστών συμμετοχής, των διακυμάνσεων ανά μήνα, των θετικών και αρνητικών σημείων των προηγούμενων εφαρμογών κ.λπ.)

(β) Εκπαιδευτές – προπονητές (απαιτούμενα προσόντα, εμπειρία στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, απασχόληση αποκλειστική για το συγκεκριμένο πρόγραμμα ή όχι, κ.λπ.)

(γ) Αθλούμενοι (αριθμός, τμήματα που προγραμματίζουμε να έχουμε και μπορούμε να υλοποιήσουμε, ηλικίες, φύλο, θα είναι μεικτά ή/ και αμιγή τα τμήματα, ώρες & ημέρες υλοποίησης, επίπεδο φυσικής κατάστασης, ειδικά χαρακτηριστικά της ομάδας, μέλη ΚΑΠΗ ή και άλλοι, κ.λπ.)

(δ) Εγκαταστάσεις – Εξοπλισμός (που θα υλοποιήσουμε το πρόγραμμα, τι υπάρχει στην αίθουσα, τι θα πρέπει να προστεθεί, τι θα πρέπει να απομακρυνθεί κ.λπ.)

(ε) Σκοποί προγράμματος - αναλυτικό περιεχόμενο (τι θα περιλαμβάνει το πρόγραμμα συνολικά, τι θα περιλαμβάνει ανά μήνα, ποιες οι διαφορές από τμήμα σε τμήμα, επιτυγχάνονται οι στόχοι του προγράμματος, πως θα το αξιολογήσουμε, πως θα παρακολουθήσουμε την υλοποίηση του προγράμματος, τι το νέο - καινοτόμο θα εισαγάγουμε, πως θα το εφαρμόσουμε, κ.λπ.)

(στ) Συνοδευτικές – Υποστηρικτικές ενέργειες (προγραμματισμός ημερίδων ενημέρωσης – ευαισθητοποίησης, εκδρομών στη φύση, συμμετοχής σε αθλητικές εκδηλώσεις, γιορτών, αξιολόγησης βιολογικού δυναμικού κ.λπ.)

(ζ) Διαδικασία υλοποίησης του προγράμματος (επιστημονικός και διοικητικός υπεύθυνος, εκθέσεις παρακολούθησης, έναρξη –λήξη – διακοπές – αργίες, κ.λπ.)

(η) Άλλο Προσωπικό (ποιοι, πότε, πως, που και γιατί εμπλέκονται με το πρόγραμμα)

(θ) Πόροι (συνολικό κόστος, ανάλυση κατά κατηγορία, από πού θα καλυφθεί ο προϋπολογισμός κ.λπ.)

(ι) Οικονομική συμμετοχή των αθλουμένων (αν δεν υπάρχει οικονομική συμμετοχή για το πρόγραμμα θα υπάρχει οικονομική συμμετοχή για τις συνοδευτικές ενέργειες και πως θα εισπραχθούν τα χρήματα, κ.λπ.)

6. Αυτο-αξιολόγηση

Μετά την ολοκλήρωση των προηγούμενων θεμάτων είναι σκόπιμο να «απαντηθούν» ορισμένα ερωτήματα που θα μας προσδιορίσουν το βαθμό του

ολοκληρωμένου προγράμματος. Για παράδειγμα: 1) Ο σχεδιασμός μας προσφέρει και σε ποιο βαθμό: (α) ευκαιρίες συμμετοχής σε όλους (ηλικία, φύλο, ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες, κλπ), (β) δυνατότητες επιλογών (περιεχόμενο, μορφές οργάνωσης), (γ) σύνδεση με άλλες υπηρεσίες του ΟΤΑ, (δ) εξειδικευμένα προγράμματα. 2) Απευθυνόμαστε και σε ποιο βαθμό: (α) στα παιδιά που δεν συμμετέχουν στον αγωνιστικό αθλητισμό και τις σχολικές αθλητικές δραστηριότητες, (β) στους πολίτες που επιθυμούν άθληση Σαβατοκύριακου, (γ) στους πολίτες που θέλουν να γυμνάζονται με φίλους. Τα ερωτήματα αυτά θα πρέπει να είναι διαρκή και να αφορούν τόσο τη φάση του σχεδιασμού όσο και τις φάσεις παρακολούθησης και αξιολόγησης. Είναι ένα σημαντικό βήμα για επιτύχουμε το στόχο του «ολοκληρωμένου».

7. Συζήτηση - συμπεράσματα

Σύμφωνα με τον Αυθίνο (1998) δεν είναι δυνατό να υπάρξει οποιαδήποτε σοβαρή προσπάθεια δημιουργίας ολοκληρωμένου δημοτικού προγράμματος ΑγΟ αν δεν συσταθεί ο ανάλογος φορέας για να το προγραμματίσει, εφαρμόσει και αξιολογήσει. Η διοικητική προσέγγιση των δημοτικών αθλητικών υπηρεσιών φαίνεται να εστιάζει περισσότερο την προσοχή της στο παραδοσιακό διοικητικό έλεγχο της κατανομής των διαθέσιμων οικονομικών πόρων παρά στην επίτευξη προκαθορισμένων στόχων οι οποίοι αναδεικνύουν την απόδοση που έχει επιτευχθεί με τη δαπάνη κοινωνικών πόρων (Παπαδημητρίου, 2000). Το πρόγραμμα, που αποτελεί τον σκοπό της άσκησης για όλους, είναι το σύνολο των υπηρεσιών άσκησης, άθλησης και κινητικής αναψυχής που προσφέρονται στο κοινό και η δόμηση σφαιρικών προγραμμάτων ΑγΟ αποτελεί μια διαδικασία διαδοχικών σταδίων με κεντρικό σημείο αναφοράς το φιλοσοφικό προσανατολισμό του φορέα υλοποίησης (Αυθίνος, 1998).

Ο αθλητισμός είναι ένας τομέας που οι ΟΤΑ δύνανται να ασκήσουν αθλητική πολιτική και πολιτική στο τομέα της ποιότητας ζωής των πολιτών. Είναι αναγκαίο ωστόσο να προχωρήσουν στη σύσταση ΔΑΟ, να αυξήσουν τους διαθέσιμους πόρους για τον αθλητισμό, να προσλαμβάνουν εξειδικευμένα στελέχη και να συνειδητοποιήσουν ότι αποτελούν κομβικό σημείο για την προαγωγή του αθλητισμού. Η αποκέντρωση αποτελεί εθνική αναγκαιότητα αλλά ταυτόχρονα και μια πρόκληση για όλους, ανακατανέμει ρόλους, αρμοδιότητες και προτεραιότητες και κινητοποιεί το ανθρώπινο δυναμικό. Η κίνηση «άθληση για όλους» στην Ελλάδα έχει ήδη ενηλικιωθεί. Είναι η

ώρα για ώριμες, τεκμηριωμένες και αξιόπιστες αποφάσεις. Ο «αθλητισμός για τον καθένα» απαιτεί πολλή περισσότερη δουλειά, έμπνευση, γνώσεις και ικανότητες για να γίνει πράξη.

8. Βιβλιογραφία

Αυθίνος, Ι. (1998). Άσκηση-Άθληση-Κινητική Αναψυχή: Οργανωτική Διάσταση. Αθήνα.

Κάκκος, Β. (1996) Η οργάνωση του αθλητισμού στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Πρακτικά 1^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού, Θεσ/κη.

Κάκκος, Β. (2000). Οργάνωση και λειτουργία προγραμματάωνμαζικού αθλητισμού. Πρακτικά 1^{ου} συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Αθλητικής Επιστήμης «άσκηση- ευρωστία- υγεία», Αθήνα.

Παπαδημητρίου, Δ. (1996). Ο ελληνικός αθλητικός οργανισμός εν όψει του 2000. Προσπερνώντας οργανωτικά προβλήματα, αντιδρώντας στις προκλήσεις. Πρακτικά 1^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού, Θεσ/κη.

Παπαδημητρίου, Δ. (2000). Η διαδικασία αξιολόγησης της απόδοσης των δημοτικών αθλητικών φορέων. Πρακτικά σεμιναρίου στελεχών δημοτικών αθλητικών οργανισμών, 2ο Πανελλήνιο Συνέδριο Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών, Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, Αθήνα.

Τζέτζης, Γ. (2000). Οργάνωση και διοίκηση αθλητικών προγραμμάτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Πρακτικά σεμιναρίου στελεχών δημοτικών αθλητικών οργανισμών, 2ο Πανελλήνιο Συνέδριο Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών, Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, Αθήνα.

Σημείωση: Η εργασία παρουσιάστηκε στο 5^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης της Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού – Πάτρα 2004

